

נולד מחדש

Publifye

תוכן העניינים

2	תוכן העניינים
5	1 הקדמה
6	2 מבוא
7	3 נולד מחדש — העמוד
7	3.1 החתונה ליד המים
13	4 Haukeland Sykehus (1975)
15	5 ילדות (1980-82)
17	6 אבי חורג (1983)
18	7 מחלק עיתונים (1987)
19	8 כמו במדבר (1990)
21	9 בית ספר תיכון (1991-94)
23	10 Fokhol Gård (1995)
25	11 Alternativt Nettverk (1996)
26	12 Fagerli Leirskole (1997)
27	13 מותה של אימי (1998)
29	14 Polyteknisk Institutt (1999)
30	15 HIA Grimstad (2000-02)
31	16 NTNU Trondheim (2003-04)
32	17 Oslo (2005-06)
33	18 הישועה מתדפקת על הדלת (2007-08)
41	19 Frekhaug (2009)
42	20 Kristent Fellesskap (2010)

46	21 הבחירה והאחים (2011)
53	22 כיסא האלוהים (2012)
55	23 ברכה ובגידה (2012)
57	24 הפציעה משנת (2012) 1980
58	25 Reinhard Bonnke (2012)
64	26 בית ספר למקרא בארה"ב (2013)
70	27 Charis Bible College (2014)
73	28 החזרה לנורווגיה (2015)
81	29 Asia (2016)
85	30 Bønnesenteret (2017) -Levanger
86	31 הפרידה (2017)
94	32 משרה חדשה בפרויקט (2018)
100	33 מרכז המחקר (2019)
102	34 Forskningscenter (2020)
104	35 Publifys AS (2021)
106	36 הדרך קדימה (2022)
109	37 מי הוא ישוע המשיח?
114	38 אין מוות אין רוח?
116	39 מה שישוע אמר במו פיו
116	39.1 השער למלכותו
116	39.2 לקיים את כל הצדק
117	39.3 הטבילה העמוקה יותר
118	40 טבילת מבוגרים
118	40.1 הטבילה היא חתונה
130	41 סימן המים של התורה
136	42 הטבילה המוצפנת

פרק 1

הקדמה

זוהי האוטוביוגרפיה של Jørn André Halseth. הספר מתאר את מסע חייו של המחבר מלידתו בשנת 1975 ולאורך כמעט חמישה עשורים. הקוראים זוכים למבט אינטימי על לידתו הרוחנית מחדש של Halseth, על מאבקיו האישיים, ועל האופן שבו אלוהים התערב בחייו באמצעות אותות, מופתים ומילים מרוח הקודש.

האוטוביוגרפיה מובילה את הקוראים דרך שנותיו המוקדמות של Halseth. המאפיינות באתגרים משפחתיים ובחיפוש אחר משמעות, ועד לרגע המכריע של לידתו הרוחנית מחדש בשנת 2008, כאשר אלוהים נתן לו חזון. משם, היא בוחנת את הליכתו באמונה, את המפגשים עם אלוהים חיים ואת השירות שאליו נקרא.

Halseth אינו נרתע מדיון בקשיים שבהם נתקל, כולל גירושין, חוסר ודאות מקצועי וספקות רוחניים. אתגרים אלו מוצגים על רקע התערבותו הניסית של אלוהים, מסרים נבואיים ואמונה שצמחה מספק להכרה בלתי מעורערת. הספר גם מעמיק בנושאים תיאולוגיים, ובמיוחד בטבילה ובטבעו של ישוע המשיח, כשהם מעוגנים בכתובים ובחוויותיו האישיות של Halseth. נרטיב הכתיבה שלו שוזר יחד אמיתות מקראיות עם עדויות אישיות, ומציג צמיחה רוחנית ואישית כאחד.

כתיבה זו אינה רק סיפור אישי, אלא עדות לנאמנותו של אלוהים Halseth. משתף בגלוי בחוויותיו, הן בניצחונות והן בניסיונות, בתקווה שהקוראים יחפשו את רוח הקודש עבור הדרך קדימה. מעל לכל, עלינו להתפלל ליכולת להבחין בין טוב לרע ובין אמת לשקר. לא תמיד קל ללכת בעקבות הקריאה של האדם, שכן הדבר דורש הקרבה, הן כלכלית והן מעשית. ומתעוררים צמתים בחיים שבהם המתח בין החיים החדשים לישנים לא תמיד מרגיש נוח. אך אלוהים נאמן (איכה 3:22-23).

אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ: «מִשּׁוֹם שֶׁרָאִיתָ אוֹתִי הֶאֱמַנְתָּ. אֲשֶׁרִי אֵלֶּה שְׁלֹא רָאוּ וְהֶאֱמִינוּ.»

--- יוחנן 20:29

פרק 2

מבוא

יְבָרְכֶךָ יְהוָה, וַיִּשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיַּחֲנֶךָ. יֵשָׂא יְהוָה פָּנָיו
אֵלֶיךָ, וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם.

--- במדבר ו':24-26

אלוהים חפץ שתכיר את האמת (טימותיאוס א' ב' 4) והוא זה שמכיר אותך טוב מכולם – בוראך, ישוע המשיח (יוחנן א' 3). אני הכותב נולדתי מחדש כשקיבלתי את ישוע המשיח כאדוני ומושיעי בשנת 2008. ספר זיכרונות זה הוא סיפור חיי לפני ואחרי, הכתוב כעדות שבה אני בוחר לחשוף את חיי למענך, ללא קשר למחיר שזה דורש.

לפני כל דבר אחר, החזיקו תמונה אחת לנגד עיניכם: לקבל את המשיח פירושו להתאהב, והטבילה היא החתונה. אמונה והמים אינם יריבים אלא חיזור וברית – והמשיח מבקש את שניהם. כל הכתוב בספר זה נשען על כך.

הפרק הבא – נולד מחדש – העמוד – הוא התורה שעליה נחה ספר זה: המקווה, סף השמיים, והעדות שאלוהים ארגן לתוך אותיות התורה. שאר הספר הוא העדות החיה של נורווגי שעמד מחוץ לשערי השמיים – עד שהישועה דפקה על הדלת והמקווה האמיתי, עם טבילה מלאה בישוע המשיח, העביר אותו ממוות לחיים עם אותות ומופתים בעקבותיו.

מי ייתן ורוח הקודש – העוזר השני שהבטיח ישוע (יוחנן י"ד – 26) תראה לך זאת בזמן שיבוא.

כִּי מִי שְׁשׁוּמֵעַ אֶת הַדְּבָר וְאִינוֹ עוֹשֶׂה אוֹתוֹ, דּוֹמָה לְאָדָם הַמִּבִּיט בְּפָנָי הַטְּבָעִי שֶׁלֹּו בְּמִרְאָתוֹ. הוּא מִבִּיט בְּעֵצְמוֹ, הוֹלֵךְ לְדֶרֶכוֹ וּמִיָּד שׁוֹכֵחַ אֵיךְ נִרְאָה. אֲבָל הַמִּסְתַּכֵּל בַּתּוֹרָה הַמְּשַׁלֶּמֶת, תּוֹרַת הַחֲרוּת, וּמִתְמַיֵּד בָּהּ – לֹא כְּשׁוּמֵעַ שׁוֹכֵחַ אֶלָּא כְּעוֹשֶׂה בְּמִלְאָהּ – הוּא יִהְיֶה מְאֻשָּׁר בְּעִשְׂיָתוֹ. אִם מִיִּשְׁחָו סָבוּר שֶׁהוּא עֹבֵד אֶת אֱלֹהִים, אֵךְ אִינוֹ רֹסֵן אֶת לְשׁוֹנוֹ, הוּא מְטַעֵה אֶת לְבוֹ וְעֹבֵדָתוֹ הִיא לֹא עֶרְךָ. עֲבוֹדָה טְהוֹרָה וּלְלֹא דְפִי לְפָנֵי הָאֱלֹהִים הָאֵב הִיא: לְפָקֵד יְתוּמִים וְאֶלְמָנוֹת בְּצָרְתָם וּלְשָׁמֵר עַל עֵצְמוֹ נְקִי מִן הָעוֹלָם.

--- יעקב א':23-27

פרק 3

נולד מחדש — העמוד

3.1 החתונה ליד המים

ישנה תמונה אחת המלכדת את הספר הזה כולו, ועליכם לראותה בטרם תקראו עמוד נוסף: לקבל את המשיח פירושו להתאהב – והטבילה היא החתונה.

כתבי הקודש מכנים את ישוע «החתן». יוחנן המטביל כינה אותו כך (יוחנן 3:29), וישוע כינה כך את עצמו (מתי 9:15). הם מכנים את עמו «כלתו» – מאורסת לאיש אחד (קורינתים ב 11:2), 'דבוקה בו לבשר אחד (אפסים 5:31-32), וממתינה לחתונת השה (התגלות 19:7). ובמים מתאחדים השניים: כל אשר נטבלו למשיח, «את המשיח לבשתם» (גלטים 3:27) – לבושים ככלה – נקברו וקמו עמו (רומים 6:4), בנותנם «תשובה של מצפון טוב כלפי אלוהים» (פטרוס א' 3:21).

שקלו זאת. חתונה אינה יוצרת אהבה; היא חותמת אותה. איש אינו אומר: «אנחנו אוהבים זה את זה, לכן הטקס מיותר» – ואיש אינו קורא לזה נישואין כאשר שני זרים שאינם חשים דבר חותמים על נייר. להאמין ולסרב למים פירושו לאהוב ולסרב לחתונה. להיטבל ללא אמונה זהו טקס ללא כלל. אמונה וטבילה אינן יריבות; הן חיזור וברית – והמשיח מבקש את שתיהן.

זהו העמוד. כל מה שיבוא בהמשך נשען עליו.

לפני עשר שנים, בשנת 2016, שאלתי את רוח הקודש ברוחי כיצד ילדים שמתיים בטרם יוכלו לבחור במשיח במודע יכולים להיכנס למלכות השמים. בהתחשב בציווי הברית החדשה על הטבילה (יוחנן 3:5; מרקוס 16:16), הוא השיב במילה אחת. רק אחת. Ablusjon (רחצה). לא ידעתי מה היא אומרת. הייתי צריך לחפש אותה. המילון אמר לי שזוהי היטהרות טקסית – הרחצה שהכהנים עברו לפני שנכנסו אל קודש הקודשים. כאשר אהרן, אחי משה, הוקדש לכהן גדול, הוא נרחץ במים, הולבש בבגדי קודש, ונמשח בשמן כדי שיוכל לגשת לפני אלוהים (ויקרא 40). רוח הקודש לא נתנה לי שום הסבר. היא נתנה לי את המילה והפקידה בידיי לשאת אותה. לא הבנתי אז שהיא הניחה את הזרע לתורה שלמה בנשימה אחת בלבד.

כדי להבין מה טומנת בחובה מילה אחת זו, עלינו לחזור ללילה אחד בירושלים לפני אלפיים שנה, כאשר פרושי ושמו ניקודמוס – שליט בקרב היהודים ומורה בישראל – בא אל ישוע בלילה והתוודה: «רבי, ידענו כי מן האלהים באת מורה, כי אין איש יכול לעשות את האותות האלה אשר אתה עשה, אם אין האלהים עמו»

(יוחנן ג:ב). הוא בא בחיפוש. ישוע השיב על שאלתו שלא נאמרה בטרם הספיק לשאול אותה.

ענה ישוע ואמר לו: «אמן אמן אני אומר לך, אם לא ייוולד איש מחדש [מלמעלה]. לא יוכל לראות את מלכות האלוהים.» אמר לו נקדמוס: «איך יכול אדם להיוולד בהיותו זקן? האם יוכל להיכנס פעם שנייה אל רחם אימו ולהיוולד?» ענה ישוע: «אמן אמן אני אומר לך, אם לא ייוולד איש ממים ומרוח, לא יוכל להיכנס אל מלכות האלוהים.»

--- יוחנן ג:א'-ה'

עבור מורה בישראל, הביטוי «נולד מחדש» לא היה חידה מיסטית מוזרה. זה היה אוצר מילים טכני והלכתי — השפה ששימשה לתיאור גוי המשלים את גיורו לאלוהי ישראל באמצעות ה-miqwe מקוה^{H4723}, טבילה במים. חכמים לימדו: «גר שנתגייר כקטן שנולד דמי» (Yevamot 22a) חיי הקודמים התפוגגו. הוא קיבל אב חדש — אברהם. הוא עמד בסיני למפרע. הוא נחשב כישראל. המקוה לא רק רחץ אותו; הוא עשה אותו לבן אברהם.

מה שישוע אמר לנקדמוס לא היה אפוא מעורפל. הוא אמר למורה בישראל — בן אברהם בדם, פרושי בהכשרה, מנהיג יהודי במעמד — ש הוא יכול להיכנס למלכות האלוהים רק דרך אותה הדלת שגוי חייב לעבור דרכה. האישורים התרבותיים שלו לא נחשבו לכלום ב סף השמיים. הוא היה צריך לעמוד במי הגר כמו כל נכרי ערל לפניו. ואותם המים עצמם, הראה ישוע בפרק הבא (יוחנן ד:י"ד), היו אישיות: «ה', מקוה ישראל» (ירמיהו י"ז:י"ג). ישוע הוא המקוה האמיתי של ישראל — רחצת הטהרה שהטקס הרבני הצביע עליה כל הזמן.

המילה שישוע השמיע באותו לילה — anōthen — נושאת ביוונית שתי משמעויות ב-זמנית: להיוולד מחדש, ולהיוולד מלמעלה. נקדימון שמע רק את הראשונה, ונתקל בקיר הרחם. אך יוחנן עצמו מכריע איזו מחצית של המילה נושאת את המשקל, בכך שהוא משתמש בה עוד שלוש פעמים בבשורתו, במקומות שבהם רק משמעות אחת יכולה לעמוד: «תָּבֹא מִמֶּעַל נִעְלָה עַל-כָּל» (יוחנן— 3:31) בהמשך אותו פרק עצמו; לפילטוס נאמר: «לֹא הִיְתָה-לָּהּ רִשּׁוּת עָלַי לִוְלֹא נִתֶּן-לָּהּ מִלְּמַעְלָה» (יוחנן 19:11); והחיילים למרגלות הצלב מפילים גורל על הכותונת: «וְהַכְתִּינָת לֹא-הִיְתָה תְּפוּרָה כִּי אִם-מִעֲשֵׂה אֶרֶג מִפִּיהָ וְעַד-קַצְתָּהּ» (יוחנן— 19:23) וביוונית יוחנן כותב שם במפורש: ארוגה מלמעלה. ek tōn anōthen, אותה מילה, שלושה עדים — ואף אחד מהם אינו יכול להתפרש כ שוב. וראו היכן המילה בוחרת להסתיים: שתי הופעותיה האחרונות עומדות אצל הצלב. סמכותו השאולה של פילטוס היא מלמעלה — והכותונת שהחיילים לא רצו לקרוע ארוגה מלמעלה, ללא תפר, בלי תך אחד של יד אדם. דבר הלידה החדשה תלוי בצליבה — ואפילו הבגד מכריז עליו: מה שבא מלמעלה נארג בשלמותו. «אֲשֶׁר לֹא מִדָּם וְלֹא מִחֶפֶץ הַבָּשָׂר אֶף לֹא-מִחֶפֶץ גִּבֹּר נִוְלְדוּ כִּי אִם-מֵאֱלֹהִים» (יוחנן 1:13).

וכאשר נקדימון עדיין תהה — «אִיכָה תִהְיֶה כְּזֹאת» (יוחנן — 3:9) חתם ישוע את השיחה בתמונה שמורה ישראל ידע בעל־פה, והיא משיבה על השאלה שכל מבקש שואל לאחר מכן: אם הלידה היא מלמעלה, כיצד היא מגיעה אל אדם שאינו יכול לטפס אליה?

יוחנן 3:14-15, דְּלִיטְשׁ • וְכַאֲשֶׁר הִנֵּבִיחַ מֹשֶׁה אֶת־הַנֶּחֱשׁ בַּמִּדְבָּר כֵּן צָרִיד בֶּן־הָאָדָם לְהִנָּשֵׂא: לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יֵאבֹד כָּל־הַמֵּאֲמִין בּוֹ כִּי אִם־יִתֵּיחַ תִּי עוֹלָם:

במדבר, לנוססים מעולם לא נאמר לטפס אל נחש הנחושת, ולא לזכות בתרופתו — אלא רק להביט (במדבר 9:21-8). הלידה מלמעלה מגיעה באותה דרך: השמים לא המתינו שהאדם יעלה; הבא מלמעלה ירד והורם על צלב, כך שכל שנותר לאדם נוסס לעשות הוא להביט אליו באמונה. הבט — וחיה.

זהו העמוד שעליו נשען ספר זה. לא הייתי בדיוק ניקודמוס — לא הייתי פרושי, לא מורה בישראל, ולא חבר סנהדרין. אך במובן החשוב ביותר עמדתי היכן שהוא עמד: מחוץ לשערי השמים, כשבידי תעודות שלא קנו לי דבר. גדלתי בנצרות תרבותית בנורווגיה, הוטבלתי כתינוק בכנסיית המדינה — אך הייתי מחפש רוחני. אבותיי ברובם לא הודו בישוע כמושיעם; סבתי, Jenny, אמה של אמי, הייתה המאמינה היחידה ביניהם. אינני בטוח שבאמת האמנתי בשמים; אם האמנתי, הנחתי בשקט שסוג כלשהו של שמים יהיה שלי בזכות היותי בן אנוש. הייתי אדם משכיל — מהנדס בעל תואר שני — איש העולם, רווי בידע של ארץ זו, כולל הסוג הרוחני שבו, אם כי מהצר הלא נכון שלו. כמו ניקודמוס, היה עלי לשכוח לא פחות ממה שהיה עלי ללמוד. היה עלי להגיע למים של גר כבונר ולהיכנס בפעם הראשונה. ספר הזיכרונות שאתם עומדים לקרוא הוא הליכה איטית של שלושים ושלוש שנים של נורווגי העומד מחוץ לשערי השמים עם תעודות תרבותיות ואינטלקטואליות שלא נחשבו שם לכלום — עד ש הישועה דפקה על הדלת בשנת 2008. בעיני אלוהים הייתי, כל אותן שנים, גוי הנמשך אל ישראל דרך המקווה האמיתי, ישוע המשיח.

ואותה מילה אחת שנתן לי רוח הקודש לפני עשר שנים — ablution (רחיצה) — הייתה הזרע של הדוקטרינה כולה. זה היה טקס טיחור הכתן בעת הקדשת אהרן. האב נתן לי מילה אחת בשנת 2016. הוא כבר כתב את הפירוש שלה בתורה שלושת אלפים שנה קודם לכן.

גר הגוף הוא העין. אם עינך טובה, כל גופך מואר; אך אם עינך רעה, כל גופך חשוך.

--- מתי ו':כ"ב-כ"ג

ישוע אמר שהעין היא גר הגוף. מה שאנחנו מסתכלים עליו — מה שאנחנו בוחרים לקבע עליו את מבטנו — הוא מה שמתמלא אור בתוכנו. במשך שלושת

אלפים וארבע מאות שנה נשאו אותיות התורה העבריות סימן מים שאף עין אנושית לא יכלה לקרוא — ובכל זאת הקודים נותרו חשוכים. הם היו שם. איש לא יכול היה לראות אותם. לא בגלל שהאור חסר מהדף, אלא בגלל שאף עין מעולם לא הופנתה אל האותיות בקנה המידה שסימן המים דרש.

כאשר בנינו את — Darash כאשר קיבענו את העין על האותיות ושאלנו אותן מה הן מקודדות — החלו הקודים להאיר. לא בגלל שיצרנו אותם. לא בגלל שהוספנו משהו לכתובים. בגלל שלבסוף כיוונו את הנר אל מה שאלוהים כבר כתב, כך שסימן המים שרוחו הטביעה בתורה לפני שלושת אלפים שנה יכול היה סוף סוף להיראות. הקודים מאירים כעת — עבורי, עבורך שקורא זאת, עבור הדורות שיבואו אחרי — בגלל שהעין סוף סוף הופנתה לכיוונם.

הרשה לי להרים את הנר עכשיו, כדי שתשא איתך ממצא כזה דרך כל פרק שיבוא.

שמו של הפרושי — נקדמוס, נקדמוס — מופיע כרצף אותיות שווה-מרחק (ELS) בתורה במרווח דילוג של אלף ותשעים ושתיים אותיות, ומתחיל בדיוק במדבר ז' י"ז. הפסוק שהוא מספר על קורבנו של נחשון בן עמינדב, נשיא יהודה, ולפי מסורת יהודית עתיקה, הראשון שצעד לתוך ים סוף לפני שמימיו נבקעו. האדם שישוע אמר שחייב להיוולד ממים, שמו העברי מקודד דרך הפסוק של האדם שנכנס למים ראשון.

וזו לא נעצר שם. בתוך במדבר ז' י"ז עצמו — אותו הפסוק שבו מעוגן קוד נקדמוס — מופיעים מים (מים), בן (בן) ו לב (לב) כולם כ ELS-במרווח דילוג 2, שזורים בתוך אותיות הפסוק עצמו. חופפים לאותו הפסוק: רוח (רוח) במרווח דילוג 56, חדש (חדש) במרווח דילוג 54, ילד (ילד) במרווח דילוג 57. השם העברי של ישוע — Yeshua, ישוע — מופיע במרווח דילוג 244- עם אותיותיו עוטפות את הפסוק. ו מקוה (מקוה) יחד עם אברהם (אברהם) יושבים שני פסוקים קודם לכן, חופפים לתוך העיגון של נקדמוס. הצפיפות התמטית של אוצר מילים של לידה מחדש בפסוק אחד זה רצה ב עשרים ואחת פעמים התדירות שערבובים אקראיים של אותו אלף-בית עברי מייצרים — מרווח כה גדול שאף אחת מעשר התורות המבוקרות שלנו שעורבבו באופן עצמאי לא התקרבה אליו.

ועוד: הזוג הקרוב ביותר של שתי מילים ספציפיות בכל התורה בדילוג הטבילה — «אמונה» (אמונה, emunah) ו «טבילה» (טבילה, tevilah) — יושבים ב דברים כ"א: כ"ג, רק שתי אותיות זה מזה, בדיוק באותו הפסוק שפאולוס מצטט בגלטים ג' י"ג:

ארור כל תלוי על עץ.

--- גלטים ג' י"ג / דברים כ"א: כ"ג

אמונה וטבילה, הנוגעות זו בזו בפסוק הצליבה. מקודדות בתוך אותיות התורה אלף וארבע מאות שנה לפני שהצלב הוקם. והגימטריה חותמת זאת: Mashiach

(משיח 358), פלוס Tevilah (טבילה 56), הופך ל ארבע מאות וארבע עשרה — הגימטריה המדויקת של Nahson (נחשון), האדם שנכנס לים ראשון.

וממצא אחד נוסף — החותם על המילה האחת שהרוח נתנה לי לפני עשר שנים. כאשר כיוונו את הנר אל הפסוק עצמו של הקדשת אהרן — ויקרא ח'ג'. אותה הרחצה שרוח הקודש הזכירה לי ללא הסבר ב — 2016 מצאנו ש עשר מתוך אחת-עשרה מילים מתורת הלידה מחדש מתאספות בפסוק ההוא. לב, מקוה, מים, רוח, חדש, טבילה, ישוע, רחץ, כבס, אברהם — כל אחת מהן חופפת לפסוק שבו הכתן הגדול נרחץ כדי להיכנס לקודש. והמילה העברית לטבילה עצמה — tevilah, טבילה — מופיעה כ ELS-בדיוק בפסוק הזה עם רק שבע-עשרה הופעות בכל 304,805 אותיות התורה. המילה שהרוח נתנה לי. הפסוק שהיא מציינת. האשכול הצפוף של כל אוצר המילים של הטבילה שזור בתוך אותיות הפסוק ההוא. היא אמרה לי ablusjon (רחצה) ב 2016. היא חקקה את הפירוש למילה באותיות התורה שלושת אלפים שנה קודם לכן — והיא חתמה זאת בדיוק בפסוק שהמילה מצביעה עליו. הנר פנה, ושם זה היה, מחכה.

סימן המים שאהרן עמד בו. סימן המים שנקדמוס עבר דרכו. סימן המים שפאולוס הטיף לו. סימן המים שהאב הניח בכתב לפני שמישהו מאיתנו נולד.

והאחד שאמר לניקודימוס «עליכם להוליד מחדש» נולד מחדש בעצמו — מן הקבר. האב דבר על בן התחיה את דברי תהלים ב'ז: «היום ילדתיה» (מעשי השליחים י"ג:ל"ג). הפעל הינוני הוא genna (γεννάω) — אותו הפעל בדיוק שישוע השתמש בו עם ניקודימוס. הבן הותחיה על ידי הרוח (א' פטרוס ג'י"ח) אשר הצל על מרים (לוקס א'ל"ה). ישוע הוא prltotokos ek tln nekrln — בכור מן המתים (קולוסים א'י"ח); בלשון התורה, peter rechem (פטר רחם). פטר רחם (שמות י"ג:ב; לוקס ב'כ"ג). רחם מרים היתה הראשון שפתח רחם הקבר היתה השני. הוא עבר דרך הראשון, ואת הדלת שפתח הוא קורא לנו לעבר בה. והתורה חותמת זאת באותיותיה שלה: ב' בראשית כ"ב:ד' — היום השלישי לעקדה, כאשר נשא אברהם את עיניו — קום משלב בתוך הפסוק בדלוג \$-8\$, ו תקומה מקיפה את הפרק בדלוג \$-204\$. עלית הבן ביום השלישי שזורה בתשועת יצחק ביום השלישי, שלשת אלפים שנה לפני הצלב.

וראו מה עלה בגורלו. האיש שבא בחשיכה, ושאל כיצד יכול אדם להיכנס שנית לרחם אמו, לא נעלם אל תוך אותה חשיכה. שנים לאחר מכן הוא עמד בסנהדרין והעז להשמיע משפט אחד: «הישפט תורתנו את-האדם בלי שתשמע אותו תחלה ותדע מה-עשה?» (יוחנן ז:נא) — הגנה קטנה ויקרה על אותו ישוע שאליו ניגש פעם בלילה. וכאשר הוקם הצלב לאור יום, כאשר האנשים הקרובים ביותר לאדון התפזרו, היה זה ניקודמוס שבא עם יוסף הרמתי כשהם נושאים «תערכת מר ואהלות פמאה ליטריין» (יוחנן יט:לט) — מנה של קבורת מלכים — והניח את ידיו על גופו של אותו מקווה שענה לו באותו לילה רחוק. האיש שלא יכול היה להבין, נושע על ידי האחד שלא יכול היה להבין. הזרע של יוחנן ג' פרח על הצלב.

זה מה ש נולד מחדש הוא. לא רק הסיפור על אדם שניצל ב -2008.העמוד
הוא התורה: שאר הספר הוא הבשר על העצמות — העדות החיה של נקדמוס
נורווגי שתובא. לאורך כל השנים, אל מקוה ישראל. יהי רצון שהנר יאיר על כל
קורא שתופך את הדפים האלה.

פרק 4

Haukeland Sykehus (1975)

נולדתי בשנת 1975 ב Haukeland Sykehus ב - Bergen-תינוק חסון במשקל 4.2 קילו, באורך 45 ס"מ ובעל שיער ג'ינג'י. בשנת חיי הראשונה גרנו ב Solheimsviken-לא הרחק מ Danmarksplass-לאחר שנה עברנו ל Ørnahaugen ב-Fyllingsdalen-מקום נהדר לילדים לגדול בו. שמי באותה עת היה Jørn André Nynes והוא שונה ל Jørn André Nese Berntzen-כאשר אבי החורג נכנס לתמונה. מאוחר יותר, בשנת 2005, אשתי הראשונה ואני לקחנו את שם המשפחה Halseth על שם חוות Halseth ב Vik-ב-Sogn.

שמה של סבתי הוא Jenny Gjertine Johannesdatter Halseth, למרות שזה כנראה לא מה שרשום בתעודת הלידה שלה. היא התגוררה ב Ask-ב-Askøy-מחוץ ל Bergen-רוב חייה, ובקרוב תהיה בת 100.

שמה של אמי הוא Gunvor Nese לפני שנישאה בשנית לאבי החורג. אבי החורג היה עובד מסור בכל חברה שבה עבד ואיש מקצוע מיומן מאוד. שמו של אבי הביולוגי היה בעבר Bjørn Nynes. היו לו עבודות מגוונות בזמנו, אך הוא היה מכונאי וימאי במשך שנים רבות. כבניו הבכורים, לאחי ולי היה לצערי קשר מינימלי עם משפחת Nynes במהלך ילדותנו, כולל עם אבי שלי.

לסבא שלי מצד אמא הייתה חוויה שרבים מכנים "חויית סף מוות". הוא ראה את האור ונאמר לו שזמנו טרם הגיע ושהוא צריך לחזור. זה לא היה משהו שהמשפחה דיברה עליו בגלוי, אבל סבתא שלי ואני נצרנו את זה בינינו. זה היה שם, כמו ידיעה שקטה שהעולם שמעבר לעולם הזה הוא אמיתי. אני מאמין שזה נטע בי משהו הרבה לפני שהיו לי מילים לכך.

את חופשות הקיץ עם אמי לפני שמלאו לי 9 שנים בילינו ב Ask-ב-Askøy-יחד עם סבתא וסבא, דודה Irene ואחד מדודיי. תמיד היינו רצויים אצלם בחמימות רבה. מכל משפחת הוריי, אני מכיר רק את סבתי כאדם מאמין. היא תמיד התפללה עבורנו, אך איש במשפחה לא סיפר לי על ישוע האמיתי. גם אשתי לשעבר ומשפחתה לא שיתפו איתי את הבשורה, לא לפני ולא אחרי נישואינו. אני נזכר שוב שאיננו יכולים להתייחס באדישות פושרת לאמת ולצפות שהאמת לאחר מכן תחמם את הקהילה.

הוטבלתי כתינוק ב Ask-ועברתי טקס אישוש (קונפירמציה) ב Den Norske Kirke ב-Fyllingsdalen, אך לא נולדתי שם מחדש. את זאת אני מבין כשאני מביט לאחור. גם איש לא סיפר לי שעל האדם להתוודות בפיו על ישוע כארון ולהיטבל למחילת חטאים מתוך רצון חופשי משלו, לחזור בתשובה מחיי השנים וללכת

עם ישוע. כדי להיכנס לברית ולהיות מאומץ על ידי אלוהים, הדבר אינו קורה בכפייה כמו בטבילת תינוקות, אלא זו בחירה אישית. איש אינו יכול לבחור זאת עבור האחר, לא אב ולא אם עלי אדמות. אנו יכולים להשפיע זה על זה לטובה או לרעה, אך הלידה מן הרוח היא מתנה מאלוהים ויש לקבלה מרצון. נולדתי מחדש בקהילה חופשית יראת אלוהים ב Knarvik-מחוז ל Bergen-בשנת 2008. בהיותי בן 33, ב. "Kristent Fellesskap Nordhordland".

פרק 5

ילדות (1980-82)

עלי לציין שיש לי שני אחים Tom. צעיר ממני בחמישה-עשר חודשים, ולars Erik. צעיר ממני בשנים-עשר שנים. אנחנו אחים למחצה מצד נישואיה של אימנו לאבי החורג Tom. ואני גדלנו זה לצד זה לאורך כל מה שקרה לאחר מכן—המעבר, שיכוני הדירות ב Ornaugen, שנות חלוקת העיתונים ומחלתה של אימנו Lars Erik. הצטרף מאוחר יותר למשפחה שכבר התמודדה עם קשיים, והיה בן שנים-עשרה בלבד כשאימנו נפטרה. כיום, לשני האחים יש שני ילדים לכל אחד, ואני אסיר תודה עליהם.

כשהייתי בן 5, אבי ואימי התגרשו. אימי הייתה אישה מסורה וטיפול בנן היטב בעשר השנים הראשונות, אך הגירושין הותירו בה חותם עמוק. עם הזמן היא נקלעה לסחרור שלילי, וזו הייתה תחילתן של 18 השנים האחרונות של חייה. אבי הביולוגי היה אלקוהוליסט במשך שנים רבות, וזה גבה מחיר מאימי לפני נישואיהם ואחרי שהסתיימו. הוא היה בלתי מודע לחלוטין להתנהגותו באותן שנים, שכן היה תחת השפעת אלקוהול ברוב הזמן, וחווינו לא מעט חוויות קשות בשל התמכרותו. בקיצור, תקופה סוערת זו זרעה זרעים רעים בכולנו, ודבר זה עתיד היה להניב פרי באוש כעבור מספר שנים. הסליחה מטהרת את הרע, אך לעיתים קרובות אנו אדישים, מסרבים או מלאים בחשיבות עצמית מכדי להכיר בטעויותינו או לסלוח למי שפגע בנו. עבורי, ריפוי כזה התרחש בשנת 2012, אך נחזור לכך מאוחר יותר. בשנת 2021 בחר אבי לקבל את ישוע ולהיוולד מחדש בגיל 71, וכיום הוא אדם חדש במשיח. אוכל גם לספר שהוא נורה בשנת 2020 ולמעשה שרד - הרופאים אמרו שמלאכים שמרו עליו. כך שלא היה זה פשוט כלל להטבילו, כביכול, שכן עקשנותו עלולה הייתה לעלות לו ביותר מאשר רק בחייו.

נחזור לילדות בשנות ה-80. ביסודו של דבר, היה לנו טוב מאוד בOrnaugen. שב Bergen- שם לילדים היו שטחי חוץ נהדרים עם גני משחקים ומרחבים משותפים גדולים למשחק. גרנו בשיכון, והיו שם מספר שורות של בניינים עם 2-3 כניסות בכל אחד. כל בניין היה בן שלוש קומות, וחלק מהבניינים היו מסודרים כחצי עיגול סביב השטח המשותף. זה יצר מקום טבעי ומוצנע עבור הדיירים. היו סביבנו גם אזורים מיוערים קטנים שהילדים יכלו לחקור ולהשתמש בהם. בניתי בעצמי מספר hytter וכדומה מחומרים משומשים שמצאתי בסביבה. לכן זה היה משמח בכל פעם שמצאתי קרשים עם מסמרים פזורים מסביב. השגרה הייתה לשלוף את המסמרים, ליישר אותם, לבנות את הבקתה ולפרק אותה לאחר זמן מה. לאחר מכן להקים אחת חדשה במקום אחר, לעיתים קרובות גבוהה על העצים. אני זוכר שפעם אחת בניתי משטח קטנטן על עץ, רק מטר וחצי מעל פני הקרקע.

על ענף שהתפצל לשניים. אימי שכבה והשתזפה בשדה הסמוך, ולפני שהספקתי להבין מה קורה, מצאתי את עצמי יושב על האדמה עם החומרים סביבי ואימי רצה לעברי לבדוק לשלומי. בדרך כלל זה נגמר בטוב, אך עם השנים היו כמובן כמה נפילות וחבטות. אולי הדבר הגרוע ביותר שקרה היה כשהצלחתי להכות עם הפטיש היישר במרכז המצח שלי יום אחד כשניסיתי לחלוץ מסמר, או כשנפלתי עם הראש קדימה מעל החומה אל האספלט. דברים כאלה זוכרים היטב גם אם עברו כ-40 שנה.

מחוץ לבניינים נהגנו לרכוב על אופניים בקבוצות, לשחק tikken (תופסת) או לקפוץ בחבל גומי ובחבל קפיצה ומשחקים קבוצתיים אחרים. זו הייתה התקופה לפני שלכולם היו מחשבים וטאבלטים. כך שהילדים היו פעילים מאוד בחוץ.

אני זוכר גם שאימי נהגה לשאול אותי ואת אחי הקטן מה נרצה לאכול לארוחת צהריים למחרת. מרק עגבניות היה ללא ספק המועדף עליי, אך קציצות הבשר הביתיות של אימי עם רוטב חום, תפוחי אדמה וירקות היו גם הן נפלאות בטעמן. לאחותה של אימי, דורה Sonja, יש יד מיומנת במיוחד באפייה, דבר שגם אנחנו אהבנו. לאימי עצמה הייתה חיבה לעוגת שוקולד בתבנית אפייה גדולה, ואני לא הייתי רחוק ממנה כשהיא הכינה זאת. כשהעוגה הייתה מוכנה, נכנסתי ויצאתי מהמטבח שוב ושוב כדי שאוכל "לסחוב" לי חתיכה טרייה בכל פעם, אף על פי שהייתה חמה מאוד בהתחלה. זה היה טעים בכל מקרה. זה קצת אירוני שמעולם לא הכנתי עוגה כזו בעצמי, אך אני זוכר היטב את הטעם של הגרסה של אימי. הגרסה שלה הייתה הבהירה יותר, ללא הרבה שוקולד מריר, אך עם טעם מובחן. אוורירית ונהדרת. כשהיא הייתה אפויה טרייה, היא הייתה טובה במיוחד, כפי שמאפים טריים בדרך כלל הם.

פרק 6

אבי חורג (1983)

אבי החורג החדש נכנס לתמונה ונשא את אמי לאישה, אך לא אימץ אותנו הילדים. עם ה «אבי חורג» עמדה לרשות המשפחה מכונית. התחלנו גם לשכור סרטי VHS מדי פעם והלכנו לעיתים למסעדה סינית מאותה תקופה ואילך. המצב הכלכלי של המשפחה היה טוב בראשית נישואיהם, והחופשה הראשונה בחו"ל הייתה ב-Mallorca שב Spania וב-Danmark במועד אחר. אני זוכר מקרה שבו נהגתי ב-go-Mallorca בcart ונהיה כמעט ריח חרוך מהצמיגים כשחתכתי את הפניות. ממש אהבתי את זה, אך אבי החורג נראה מבועת לחלוטין כשירדתי מהמסלול. הוא לא היה עשיר במילים, אך עיניו דיברו בעד עצמן. שני הדברים היו חוויה כשלעצמה וצמחתי מהם. שחינו הרבה וזה היה הקיץ שבו נראיתי כמו הודו צלוי על הגב ויכולתי לקלף פיסות עור גדולות. אכלנו גם יותר מדי ממתקים באותה תקופה, מה שלא היטיב עם השיניים. מהצד המעט שלילי, אני רואה בדיעבד שזו הייתה ההתחלה של הסוף עבור אמי.

פרק 7

מחלק עיתונים (1987)

אני בן 12 וביחד עם חבר אנחנו מתחילים לחלק את העיתון. BA, BergensAvisen. מסלול החלוקה הוא ב Fyllingsdalen ב-Ørnahaugen ובHjalmar Brantingsvei. ואני עובר אותו יחד עם חברי. מאוחר יותר אני מתחיל עם "Bergens Tidende" ב-Barliaveien. Fyllingsdalen. אני ממשיך בכך עד שאני מסיים את Videregående-Skole. אני שמח להרוויח את מעט הכסף הנוסף וכן על הפעילות הגופנית שזה מעניק. וזה גם קצת נחמד שהייתי אחד ממחלקי העיתונים הצעירים ביותר ב-Bergen כשבתחלתי.

זהו סתיו 1987 והמשפחה עוברת מ Ørnahaugen ל-Bjørgedalen שבקצה התחתון של Fyllingsdalen. דבר שעתידי היה להפעיל לחץ על הכלכלה כאשר הריבית עלתה בשנים שלאחר מכן. אמי נמצאת כעת בשלב התחלתי של מהלך מחלה קשה. הן פיזית והן נפשית. היא החלה להסתגר יותר בתוך עצמה וזו הייתה תחילתה של ספירלה שלילית של שימוש בתרופות ושכיבה מרובה מדי במיטה. שבתורה שחקה את שריריה. הרופא גם נותן לה יותר מדי תרופות בשנים אלו וכמעט שנשלל ממנו רישיון העיסוק ברפואה בגלל זה. אבי החורג מטפס בסולם הקריירה ומחזיק במשרות טובות בשנים הבאות. אך אינו מסוגל לטפל בילדים כאשר אמי מתחילה «לדעוך».

לא הבנתי זאת בעצמי באותו זמן. אך זה היה כאילו חור שחור גדל בתוכי. בתוכי פנימה חשתי בנוסף צורך גובר באמת מבלי לדעת לאן עליי לפנות כדי למצוא אותה. בתקופה זו החלקתי אט אט לתוך דיכאון שכילה את האנרגיה שלי. זה לא עזר שאבי החורג נהג לחזור מאוחר מהעבודה והיה רגיל לדלג על הכנת ארוחת הערב וביקש מאיתנו «פשוט לקחת משהו לאכול». הוא הצדיק את עצמו בכך שאכל בעבודה. גופי היה כנראה שרוי בתת-תזונה חלקית בתקופה זו והמצב הוחמר בשל מה שנקרא המטען המחשבתי הרוחני שאימצתי לעצמי בנוגע לחוסר תבונה תזונתית ובהמשך הימנעות מבשר. ההישגים שלי בלימודים נסוגו בשנים הבאות.

פרק 8

כמו במדבר (1990)

אנו קופצים קדימה לסביבות שנת 1990 והמצב המשפחתי נותר ללא שינוי. היה זה בתקופה זו שאמרתי לאמי שנראה כאילו היא רוצה למות. דבר שהיא כמוכנה הגיבה עליו קשות. זה היה בעצם מה שקרה לנגד עינינו כשהיא שכבה כמעט ללא הרף במיטה חודש אחרי חודש. היא לא הכינה ארוחות ערב, והיא לא הייתה חברתית. אני זוכר שהיא קראה את «Sagaen om isfolket» מאת Margit Sandemo, דבר שלאחר מכן הבנתי שלא היה טוב עבורה. היא איבדה את עצמה וגופה התדרדר ואבי החורג לא היה מסוגל להציב גבולות.

האתגר המשפחתי בתקופה זו היה בכל זאת ברכה, שכן הוא גרם לי לחפש תשובות למה אני חי. כלומר שרציתי למצוא את התכלית ו/או המשמעות של החיים. היה זה בהקשר הזה שבפעם הראשונה התחלתי «לדבר» אל ה-«universet» מתוך ייאוש. מה שלא ידעתי היה שאלוהים שמע את זעקתי לעזרה. ביקשתי עזרה להתיר «stor floke» מבפנים. ופתאום, כאילו משום מקום, הוא נפרם כאילו מעולם לא היה שם. זו הפעם הראשונה שאני יכול לזכור ששמעתי את רוח הקודש מדברת אלי, למרות שבאותו זמן לא הבנתי מי מדבר.

עליך לגלות מי הוא ישוע ומה הוא אומר עבורך

--- רוח הקודש אמרה

אחרי זה, היה זה כאילו צמא עז לאמת אפף אותי, וסרקתי את הספרייה ב-Oasen senter או בזו שבמרכז Bergen בחיפוש אחר ספרים על תופעות פאראנורמליות. מה Bibelen-התרחקתי מאוד, למרות שזה היה יותר בתת-מודע. התחלתי גם לחפש מה שנקרא «alternative bøker». באופן אירוני, היה מעט מאוד למצוא על ישוע בספרייה, למרות ש Bibelen-היא הספר המתועד ביותר בכל העולם, עובדה שמעטים מודעים לה.

אנו קופצים חזרה ל-1990 ולחיפוש שלי אחר האמת. ל-«alternative bøker» ממועדון הספרים Energica וכדומה יש לכולם תמונה מזויפת של ישוע. הם נראים נהדר מבחוץ אך מבפנים הם דוברים מוות ולא חיים. וזה מוסתר מאחורי צעיף של מיסטיקה וחושניות ועוד. זה שוב הפך אותי לאדיש וקשה לאמת. העובדה שבגלל «åndelig tankegods» כזה קיבלתי התנגדות פנימית לדבר אלוהים אני מבין רק עכשיו כשאני מביט לאחור. כיום אני מבין שהתנגדות זו הייתה כמו מוות בתוכי שהיה חייב להיקבר בטבילה כדי שאקבל חיים חדשים ברוח, אותו עיקרון שעלינו להיות מוכנים למות עם ישוע אם נרצה לשאת את פרי הרוח.

ויען אתם ישוע ויאמר: באה השעה שיואדר בן־האדם. אמן אמן אני אומר לכם: אם לא תיפול גרגר תחיטה בתוך האדמה ותמות, היא תישאר לבדה; אך אם תמות, תעשה פרי רב. האוהב את נפשו יאבדה, והשונא את נפשו בעולם הזה יצרנה לחיי עולם. איש אם ישרתני, ילך אחרי; ובאשר אהיה שם יהיה גם משרתי. איש אם ישרתני, אותו יכבד אבי.

--- יוחנן יב:23-26

במהלך השנים האלה התחלתי לקנות ספרים שעסקו בנושאים כמו תקשור, טלפורטציה, מסעות אסטרליים, טלקינזיס, כתיבה אוטומטית וכדומה - דברים המוכרים לספיריטואליסטים או לאנשים המחפשים באופן פעיל. זהו שטח לא מוכר עבור נוצרים רבים, הן לטוב והן לרע. היתרון הוא שהם לא שיחקו עם דברים כאלה והחיסרון הוא שהם לא מכירים את זה במיוחד. בקיצור, עניין זה מוביל לכך שלעתים קרובות אדם הופך לגאוותן כלפי האמת ורוח הקודש. לפי ניסיוני, למרות שהאדם עשוי לטעון שיש לו שליטה על חיו, הרי שזה חסר ממשות במציאות, ושם נמצאתי במשך מספר שנים.

ישנם גם משחקים לכאורה לא מזיקים כמו Brett Ouija- וכדומה שאנשים משחקים איתם כדי ליצור קשר עם ה-«ånderverdenen» מבלי להבין שיש סכנה ממשית מאחורי זה. זה הופך קצת כמו לחתום על חוזה לשכירות דירה. אתה מחויב לחוזה על סמך החתימה שלך. כך זה גם עם מעשים, הן מחשבתיים והן קונקרטיים. וברגע שמכשול אחד מוסר, זה כשלעצמו יכול להתחיל תגובת שרשרת קצת כמו אבני דומינו. כולנו מכירים את העיקרון הזה והוא פועל לשני הכיוונים, הן לחיוב והן לשלילה. פיזית כרוחנית. אמי עצמה הייתה בתוך ספירלה שלילית כלפי מטה שבה איש סביבה לא היה מסוגל להבחין במאבק שהתרחש ברוחה.

פרק 9

בית ספר תיכון (1991-94)

אני זוכר שהציונים שלי ירדו ב-Fyllingsdalen Videregående Skole ושאלתי המורים הופתע מכך שהישגיי היו כה נמוכים. היה לי ממוצע של (M טוב מאוד) עם (מצויין) במתמטיקה מחטיבת הביניים, מקצוע שעבדתי בו קשה מאוד. רציתי להוכיח למורה שאני אכן יכול לשלוט במתמטיקה. המצב המשפחתי החל לתת את אותותיו בכוחותיי, ובמעבר לתיכון אמי הפכה ליותר ויותר פסיבית בכל הנוגע לטיפול בנו הילדים.

הדרך לבית הספר התארכה כשעברנו ל-Bjørgedalen, ומשנת 1991, כש-Bergens Tidende הפך לעיתון בוקר, הייתי ער בסביבות השעה 5-6 בבוקר. מסלול חלוקת העיתונים שלי ב-Barliaveien היה במרחק ארבעה קילומטרים וחצי מהמקום שבו גרנו כעת. הביצועים המנטליים שלי צנחו במהלך שלוש השנים הללו, והייתי כל כך מותש כשחזרתי הביתה וסיימתי את שיעורי הבית. עד שביליתי חלק גדול מהזמן בשכיבה במיטה ובנמנום אחר הצהריים. איבדתי את החבר הכי טוב שלי בגלל זה. אמי הייתה מודאגת ממני אך לא הייתה מסוגלת לשמור על עצמה או על ילדיה בתקופה זו. זה לא עזר שהיא בילתה את ימיה בקריאת ספרים כמו «Sagaen om Isfolket» מאת Margit Sandemo או בחיפוש עזרה אצל «כביכול אנשים רוחניים» שהתכחשו לישוע המשיח כבן האלוהים. אנשים רבים חושבים שאלו מילים ברוטליות, אך אני מדבר מתוך ניסיון לאחר שראיתי את אמי דועכת בזמן שהתפתחה לקסמים, מיסטיקה וספרים «רומנטיים». בעוד היא עצמה עמדה על פי התחום. פושרות אינה אופציה עבור הקדושים שנקראו על ידי אלוהים למלאכתו.

אני יודע כעת שהספרים שקראתי על ישוע בנעוריי היו סיפורי כזב גמורים עם מעטפת חיצונית יפה ו-רוחניות מזויפת. רבים חושבים שאני יהיר כשאני אומר שהרבה ממה שיש בעולם הוא רוחניות מזויפת, אך זו האמת וראיתי זאת בעצמי לאחר שנולדתי מחדש. ישנם ספרים רבים הכותבים על משיח מזויף באותו אופן שבו דתות אחרות או תפיסות «רוחניות» שונות מנסות לעוות את האמת על מי שישוע המשיח הוא באמת.

באשר לי, מגיל 15 בערך, קראתי פחות או יותר כל מה שמצאתי בנושאים אלו ואני יכול לומר שגם מבלי להיוולד מחדש, הרגשתי שמהו חסר. בתוכי הייתי עדיין גאוותן כלפי אלוהים, אך בכל זאת הבחנתי בחלק ממה שחוויתי. לא היו לי עיניים לראות לפני 2008. אכן, העל-טבעי הוא אמיתי, אך ברכות אמיתיות וטהורות מגיעות מאלוהים. אני יכול להוסיף שאשתי לעתיד סיפרה בכמה הזדמנויות על אנשים שהיא מכירה העוסקים בכישוף. אני עצמי הייתי עד

למקרה בנורווגיה שבו אדם עשה זאת כדי להרוויח מכך כלכלית, אך אותו אדם הרגיש שכוחו של אלוהים עצר זאת כאשר התפללנו. עליכם לסלוח לי, שכן כעת אני מקדים מעט את המאוחר.

מעבר לכך, נעים מאוד לציין שבשנת 1994 פרסם המגזין Statistical Science Magazine (מספר 9, מספר 3) מאמר העוסק בדילוגי אותיות שווים (ELS) המבוססים על ספר בראשית בתנ"ך. המאמר נכתב על ידי Doron Witztum, Eliyahu Rips ו-Yoav Rosenberg. זהו אחד העבודות המדעיות הבודדות העוסקות במה שמכונה בפי העם "צפני התנ"ך". לא ידעתי על כך דבר באותה תקופה, אך רציתי להפנות את תשומת לבכם לכך, שכן ביסודו של דבר זו הייתה וזוהי תגלית מופלאה של העומק והדיוק של דבר אלוהים. בואו נמשיך הלאה לשנת 1995.

פרק 10

Fokhol Gård (1995)

לאחר התחלה כושלת של לימודי הנדסת מכונות ב Høgskolen i Bergen-החלטתי לנסוע ל Fokhol Gård-חוזה ביו-דינמית ב Stange-שב Hedmark-שם עבדתי כנער חווה במשך שנה שלמה וזכיתי למזון בריא ולעבודה פיזית טובה. למעשה הייתי המתמחה הראשון שלהם שנשאר שם שנה שלמה, ואני זוכר שהם אכלו כדורי בשר בארוחת הפרידה; זה היה אירוע חגיגי שכן זה לא היה נפוץ כל כך. ניתן היה לחשוב שחקלאים אוכלים כמויות רגילות של בשר, אך לא ב Fokhol-לפחות בתקופתי. הניהול של החווה הזו היה חלק מפילוסופיית Steiner והוא חלק מזרם «רוחני» תת-קרקעי כללי בחברה ששובה אנשים תמימים ומחפשים רבים. אדם חושב על טוהר ופחות ריסוס, שזה כשלעצמו חיובי, אך מה שלא דיברו עליו בקול רם הוא ש Steiner-לימד על רוח שעומדת מאחורי הכל, אשר אינה מודה בישוע כאדון ומושיע או מספרת שהוא נתן את חייו למעננו. וגם לא שעלינו לתת את חיינו דרך הטבילה כדי שנוכל להיוולד מחדש. בספרים פופולריים על «מטאפיזיקה» ניתן גם לראות דיבורים על Gaia או אמא אדמה, דבר שחלק מהאנשים נתלים בו לחלוטין ומסתנוורים ממנו. עם האלוהים אינו יכול להזדהות כמי שגולד מרוח האדמה, אלא מרוח האלוהים.

מהצד המעשי, החווה הייתה בשטח של 960 דונם ואני זוכר שהיו להם קומץ טרקטורים, שביניהם ה Deutz-Fahr-היו הגדולים והטכניים ביותר, ונהייתי מהמטלות שלי ומהנהיגה בטרקטור. הייצור היה בערך 90 אחוז דגנים והשאר ירקות כשהייתי שם, בנוסף לכ-12 פרות חולבות בערך. הם היו בתקופת מעבר מחקלאות קונבנציונלית במטרה לגדל יותר באופן אורגני ולהרחיב את ייצור הירקות, כך שהם היו בתקופת המתנה (karenstid) הם פעלו על פי שיטת Steiner ומכאן הניהול הביו-דינמי, אך הוא היה בנוי על «יקום הרוחות» של Steiner.

גרתי בבית הראשי שבעבר היה בית פועלים עניים שעבדו בחווה לפני עשרות שנים. מהקומה העליונה שבה גרתי אני זוכר שהשקפתי על הדגן שהתכופף ברוח ושיקף את תנועתה על פני השדות. הם היו כמו גלים על פני הגוף, וזה היה מחזה כשלעצמו. ניתן היה לראות את האדמה השחורה והעמוקה נחשפת לאחר המחרשה, וזו הייתה אדמה פורייה נהדרת.

ב Fokhol-פגשתי אישה צעירה, Marit, מתמחה, שלא התעניינה רק בחקלאות אלא גם ברוחניות. היא יכלה לחוש מתי משהו מת בבית וכדומה, וזה הקסים אותי. אני מאמין שנוצרים רבים נרתעים מכך מעט, אך דומה נמשך לדומה וישנם רבים המכירים רוחות טמאות, וחשים ומשחקים בחלק זה של עולם הרוחות כשלעצמו, הן בתוך הגוף והן מחוצה לו.

ידעתי בזמן ההוא שהעולם הרוחני הוא ממשי ולא הייתה לי בעיה עם זה, להיפך, קיבלתי זאת בברכה. מה שלא הבנתי היה שרוחות טמאות נקשרות לאדם דרך פעילויות טמאות שונות וכדומה. זה הופך להיות כמו חתימה על חוזה איתן וזה נותן להן דריסת רגל בחייו של אדם, דבר שחוויתי מאוחר יותר כאשר עיניי נפקחו ואלוהים החל לשחרר אותי. היו לי חוויות מוזרות אחרות ב Fokhol-שבהן גם שמעתי וגם הרגשתי דברים שלא היו טבעיים מבחינה פיזית, אך שמרתי זאת לעצמי עד עכשיו. זה לא שירת את אלוהים, בלשון המעטה, ולכן אני יכול לומר שישנן תופעות רבות שאינן ניתנות להסבר והן מעל חוקי הפיזיקה, אך אין זה אומר באופן אוטומטי שזו רוח האלוהים מסיבה זו. סימן ההיכר של רוח הקודש הוא טוהר ואור. לא חושך ומסתורין.

אני יודע כיום שהשתוקקות לשגשוג חומרי וחיפוש אחר נוחות גופנית והנאה מעבר לטבעי עוזרים לקהות את חושי האדם לאמת. באמת אנו צועדים בדרך צרה, ורחבה היא הדרך המובילה לאבדון. מה שחברתי החדשה לא סיפרה לי באותו זמן היה שיש לה מעין רוח-עוזרת שליוותה אותה וזה גם הפחיד אותה במידה מסוימת. ישוע, כידוע, גירש רוחות מאנשים ויש בכך צורך גם היום. העובדה שבדרך כלל איננו עדים לכך אינה הופכת זאת לפחות רלוונטי. נודע לי על כך רק שנים רבות לאחר מכן, והעובדה שהיא הייתה אחוזת פחד מכך הייתה ונשארה ברורה.

פרק 11

Alternativt Nettverk (1996)

הגענו לשנת 1996, והתקבלתי ל-Dillingøy ב-Oslo כדי להתחיל את השירות האזרחי שלי. בחרתי בשירות אזרחי כי לא רציתי להשתתף במלחמה או ליטול את חייו של אדם אחר, ואמונה זו הייתה נחושה אצלי כבר אז. חשבתי ששפר גורלי בכך שזכיתי לעבוד בסיוע ל-Alternativt Nettverk ב-Tøyen שב-Oslo.

VisionWorks AS היא חברה המארגנת הרצאות, ירידים, קורסים וסדנאות בתחומי החשיבה ההוליסטית והרוחניות האלטרנטיבית, בנוסף להוצאת המגזין Visjon. הארגון הוקם בשנת 1992 על ידי Øyvind Solum ו-Roald Pettersen תחת השם Alternativt Nettverk.

--- Store Norske Leksikon על Alternativt Nettverk

Alternativt Nettverk ארגנו את מה שמכונה Alternativmessen ברחבי המדינה. זוהי, למרבה הצער, כצנצנת דבש עבור רוחות שמאות, והם עוסקים ביוגה, אבני מרפא, אנרגיות, הילינג, תקשור ועוד הרבה דברים התורמים לחיזוק התנגדותו של האדם לישוע המשיח, מוזר ככל שזה עשוי להישמע, אך רוחות שמאות אינן מולידות טוהר. וישנם אנשים סקרנים רבים המולכים שולל. יש הרבה שהייתי יכול לומר, אך בקיצור, המעורבות שלי נמשכה למרבה המזל רק חודשים ספורים והיה לי מזל שהצלחתי לצאת משם. או ליתר דיוק: הצלחתי לגרום לחבטה רצינית באחת המכוניות כשהיה לי חוסר מזל ב-Alternativt1-Oslo Spektrum, Nettverk סילקו אותי זמן קצר יחסית לאחר מכן. מעולם לא חייתי בתנאי מגורים או נסיבות גרועים יותר. במקום שבו שהיתי היה חור בקיר שדרכו חולדות או עכברים יכלו להיכנס ולצאת בחופשיות. השירותים היו כל כך מטונפים שזה היה מעבר לכל מה שראיתי אי פעם, והחדרים הריחו משתן. אפילו התעמת איתי אדם שרצה שאקיים איתו יחסי מין, דבר שתיעבתי. גם השיניים שלי לא טופלו כראוי במהלך תקופה זו. זו הייתה תקופה שפלה בחיי, והפרי שלה לא היה טוב. עבור מי שעבד בצמוד אליהם, פריים היה ברור, וזה מותיר טעם לוואי מר בפי כשאני מביט על כך לאחור היום. עם זאת, לא עשיתי חשבון נפש עם הנושא עד שלב מאוחר יותר, שכן לא הבנתי שהרוח שעמדה מאחורי זה הייתה אותה הרוח שעמדה מאחורי מערכת האמונות שהשקעתי בה כל כך הרבה מעצמי בשנים ההן.

פרק 12

Fagerli Leirskole (1997)

השנה היא 1997 ואני מבצע את יתרת השירות האזרחי שלי ב-Fagerli Leirskole- ב Geilo-שב Skurdalen-ונהנה מאוד משינוי האווירה. אני עובד שם גם חצי שנה נוספת. אני עוזר בכל המטלות, וזה כולל פעילויות כמו הדרכה בגלישת סנובורד, יציאה לטיולים או טיולי סקי בהרים, ניקיון חדרים, וסיוע במטבח בהכנת אוכל פשוט כמו מרקים, לחם או לחמניות. ב Leirskole-היו אולי עד 80 בני נוער במהלך השבוע, בנוסף לאזרחי סוף השבוע. השתמשנו במלוש תעשייתי ובתנור צרפתי גדול ומרהיב עם קיטור ובקרה דיגיטלית מדויקת על זמן האפייה והטמפרטורות. וכשהייתי בתורנות מטבח והכנתי ארוחות לאזרחים, התמסרתי לעבודה בלב שלם ושמחתי בה, הן במטבח והן בהיבט החברתי של העבודה למען האזרחים. הטבח תהה כיצד הלחמים שלי יצאו כל כך גדולים למרות שפעלנו לפי אותו מתכון, אך הסוד היה בלישה ובטיפול בבצק, ואהבתי להתנסות תוך כדי בתכנות התנור כדי להשיג זאת. רכיבה על סוסים הייתה גם היא חלק ממשימותיי, ולימדתי את הילדים לנקות ולאכף את הסוסים וכן לנקות את האורוות, דבר שהיה חדש עבורי בדיוק כפי שהיה עבור רובם המכריע, אך זה היה מהנה בכל זאת. גרתי בבית עץ קטן בחוץ בחצר, שבו נאלצתי להתכופף כדי להיכנס בדלת ויכולתי בדיוק לעמוד זקוף בפנים. הרגשתי שם ממש בטוב ובנעימים. את רישיון הנהיגה שלי הוצאתי ב Gol-בתקופה זו, וכן עברתי קורס נהיגה על מלגזה.

פרק 13

מותה של אימי (1998)

השנה היא כעת 1998 ואימי נפטרה, בת 48 בלבד, זמן קצר לאחר יום הולדתה האחרון. אני זוכר שהייתי בביקור אצלם ב Knarvik-לרגל יום הולדתה. באותו יום הבחנתי שהאור בעיניה של אימי כבה, דבר שתהיתי לגביו. זמן קצר לאחר הלוויה אני נמצא בביתה של סבתי, בסלון שלה, אך סבתי עצמה אינה בחדר. זהו הרגע שבו אבי החורג מבקש ממני לחתום על מסמך המוותר על כל תביעה לירושה. הוא לא ביקש זאת מאחיי—רק ממני. אני מאמין שהוא ראה בי איום, בהיותי הבכור. הוא אמר שהם brukt opp alle pengene (בזבזו את כל הכסף) ושאחד מדודיי, כפי שאבי החורג הציג זאת, הסכים עמו בעניין זה. בפועל, נדחיתי על אף שהזרמנו לנישואין כ-600,000 קרונות ממכירת הדירה בØrnhauken ומכספי החיסכון שלה. ניכר שהוא מטיל עלינו את האחריות למחלתה של אימי ואינו לוקח על עצמו את אחריותו שלו בתוך כל זה. במחי יד כפויה הוא מחק את ירושתנו. אבי החורג נישא בשנית מאוחר יותר, ואשתו החדשה קיבלה את חלקה בבית. אך אני ואחי Tom לא קיבלנו דבר ממה שאמנו הביאה לנישואין. הוא לקח זאת מאיתנו. אני מאמין ש Lars Erik-יהיה יורשו היחיד. אימי ודודתי לא קיבלו אף הן חלקת אדמה ב Ask-מאביהן, בעוד ששלושת האחים קיבלו כל אחד חלקה משלו, כך שמה שהתרחש כעת הוא ביסודו כמו מסורת משפחתית. (כאשר סבתי Jenny Gjertine תלך לעולמה בשנת 2025, חלקה של אימי בירושה יהיה רק דמי כיס - ללא חווה, ללא נכסים, ללא דבר - מה שיחולק בין שלושת בניה ומשמעותו בפועל תהיה אפסית.) אין זה מייצג את מי שאלוהים! רק אלוהים יכול להפוך לב אבן ללב בשר. יבוא יום שבו כל אחד מאיתנו ייתן דין וחשבון לפני אלוהים וישיב על מעשיו.

עבודתי ב Fagerli Leirskole-מסתיימת גם היא באותה שנה, וזהו גם הזמן בחיי שבו אני מוצא את Urantia-boken ספר בן למעלה מ-2000 עמודים בחנות ספרים ב Oslo-שתפס את תשומת ליבי ב-10 השנים הבאות. הוא היה גדוש בהסברים מורכבים על מה שכביכול היה מוצאו של האדם ועל ישוע כוזב. הספר הוא יצירה מושקעת, אך למי שחופר עמוק מספיק ועוקב אחר העקבות לאן שהם מובילים, ניתן לראות שמדובר בזיוף של האמת, דבר שגיליתי בסופו של דבר דרך לימוד מעמיק של מקורותיו. הוא הוכתב בכתיבה אוטומטית דרך חומר מתועל, וזו הייתה עובדה שניסו להסתיר. אני עצמי הייתי לכוך באחיזתו והשתתפתי מדי פעם בקבוצת לימוד ב Oslo-הייתי עסוק באינטנסיביות בתוכנו והדבר ניכר היטב, דבר שראש הקבוצה ככל הנראה העריך.

בסוף שנת 1998 חזרתי ל Knarvik-שמחוץ לBergen. אימי זה עתה נטמנה וימי החול מורכבים מהתמודדות עם האבל ומניסיון למצוא עבודה. עבודתי

מספר חודשים עבור Manpower ב-Bergen, בין היתר ב-Hansa וב-Kokstad ומאוחר יותר במחסן של Solberg Dekk ב-Toppe-שב Åsane. הוצעה לי משרה קבועה ב-Solberg Dekk-כיוון שהיו מרוצים מעבודתי, אך בחרתי להתחיל לעבוד ב-Knarvik Senter כעוזר אב בית. אבינו החורג היה כרגיל שקוע בעבודתו והיה ברור שהוא מתמודד עם אבל, אך לא ראיתי שהוא פנה לעזרה כדי לעבד זאת. למרות שהיה ברור שעליו לעשות כן. עם זאת, הוא דאג לנו בדרכו ואני אסיר תודה על כך. הבנתי שהראש שלי עדיין לא מתפקד היטב, וכדי לאתגר את עצמי רציתי להמשיך בלימודים גבוהים. תחילה נאלצתי לשפר את ציוניי במתמטיקה ובפיזיקה כאשר החלטתי להתחיל לימודי הנדסת טכנולוגיית תקשורת. מה שלא סיפרתי הוא שהשיער שלי הגיע עד לישבן באותה תקופה, כיוון שנתתי לו לצמוח פרא בשנים האחרונות, למגינת ליבה של אימי. היא הייתה במקור ספרית ולקראת סוף חיי המקצועיים עברה ב-"Solei Frisørsalong"-ליד Hauke-land Sykehus. הועבדה שבנה נתן לשיערו לצמוח לא הייתה לפי רצונה, אך היא קיבלה זאת יפה בכל זאת. חשבתי לעצמי שכעת, כשאני עומד להתחיל במכינה למכללה להנדסה, כדאי להיראות קצת יותר ייצוגי. הניסוי שלי נמשך מספיק זמן, חשבתי. הספר שסיפר אותי, גבר, נראה מצטער בכנות כאשר גזר את מחלפותיי, אך עבורי זו הייתה הקלה לשחרר זאת סוף סוף ולישון מבלי שהשיער יתפרס על פניי בלילה כשאני מסתובב. חוץ מזה, זו הייתה חוויה משעשעת ללמוד לקלוע לעצמי צמות, כך שזה לא היה לשווא לגמרי. עד היום אני שמח לקלוע צמות פשוטות לאשתי לעתיד או לבנותיי.

פרק 14

Polyteknisk Institutt (1999)

זוהי שנת 1999, ואני משלים בין היתר שוב לימודי מתמטיקה, פיזיקה וכימיה ב-Polyteknisk Institutt ב-Bergen ומקבל שם ציונים טובים. היוצא מן הכלל הוא השפה הגרמנית, שבה עדיין אינני שולט, אך נראה שהדבר נבע יותר מחוסר עניין. בשנה זו אני מכיר גם את Petter Arild Heitman, שלומד גם הוא במכינה ללימודי הנדסה.

פרק 15

HIA Grimstad (2000-02)

לאחר סיום שנת הלימודים ב-Polyteknisk Institutt ב-Bergen, נסענו Petter ואני יחד ל-Høgskolen i Agder ב-Grimstad והתחלנו שם את לימודי הנדסת הטלקומוניקציה. רכשתי שם גם חבר טוב ללימודים, Richard Paulsen, זהו השלב שבו אני מתחיל להבין שתכנות ופיתוח מערכות הם תחומים שיש לי כישרון מסוים עבורם ושאני נהנה מהם מאוד. הציונים היו בהתאם.

הגיעה שנת 2001 ותוך זמן קצר הפכתי ליו"ר אגודת הסטודנטים במכללה, ו- בתחילת 2002 עברתי לגור עם 4-5 מבקשי מקלט קטינים מ-Sri Lanka בשליחות מטעם העירייה. הייתי להם לאפוטרופוס שם ב-Grimstad-במקביל ללימודיי, כך שזו הייתה תקופה נעימה אך אינטנסיבית. בין היתר לקחתי אותם לטיולים גם ל-Bergen וגם ל-Trondheim-דבר שזכה להערכה רבה. קיבלתי משם מכתב המלצה מצוין, אך האמת היא שגם אז לא הייתי שפוי בדעתי לחלוטין, ולעיתים אהבתי לנהוג במהירות גבוהה מאוד.

פרק 16

NTNU Trondheim (2003-04)

הגענו לשנת 2003 ואני פוגש את אשתי לעתיד שהיא trønder, בדיוק כשאני עומד להשלים את עבודת הגמר שלי ב Grimstad-זכינו בפרס על העבודה המצטיינת. ושני השותפים שעבדתי איתם היו גם הם מהמוכשרים ביותר בכיתה. חברים טובים ללימודים תרמו לכך שסיימתי את לימודיי בהצלחה. בנוסף, כיהנתי כיו"ר מועצת הסטודנטים במשך כשנתיים וישבתי במועצת המנהלים של המכללה באותה תקופה. נראה שצוות המנהלה והסטודנטים העריכו זאת מאוד, שכן הייתי אחד משלושה במכללה שקיבלו אות הוקרה על פועלם למען הסטודנטים. אני זה שיזם וקידם מול הנהלת המכללה את החזרת טקס הסיום לבוגרים, לאחר שהמכללה ביטלה אותו כמה שנים קודם לכן.

זהו סתיו 2003 ואני עובר ל Trondheim כדי להתחיל תואר Master בטכנולוגיית תקשורת ב NTNU ובת זוגי, Sølvi Myklebust, לומדת שם הוראה. אני זוכר שבאותה שנה הבחנתי בכך שהיא לא הציבה את אמונתה במקום הראשון, אך לא ראיתי בכך סימן אזהרה, שכן אני עצמי לא הייתי מאמין באותה עת.

באותה תקופה התגוררתי ב Falkenborg Studentby ב Lade ובשנת 2004 הצעתי לבעלים להקים ולתפעל את הרשת שלהם עם 200 נקודות רשת, הכל ביוזמתי האישית ועם תוכנית משלי להתקנה, לציוד ולהגדרה. כשהזמנתי את הציוד, מנהל המכירות בחנות Telenor ציין שזה לא רגיל לראות אדם פרטי העומד מאחורי התקנה בסדר גודל כזה. הבעלים של Falkenborg Studentby היה מרוצה ממה שהצלחתי להשיג בעזרת אב הבית ונער שסייע לי, והוא מכר את הנכס זמן קצר לאחר מכן.

פרק 17

Oslo (2005-06)

בשנת 2005 השלמתי את התואר השני ב-NTNU ובמקביל עברתי ל-Jar-שב-Bærum והתחלתי לעבוד ב-Software Innovation כמתמחה ומפתח מערכות. התחנתי גם בשנת 2005, מיד לאחר שהגשתי את עבודת המאסטר ב-NTNU. זה סימן את סופם של מספר חודשים של 12-16 שעות עבודה יומיות, כאשר עבדתי במשרה מלאה לצד שלבי הסיום של התואר. בסוף שנת 2006 עברנו ל-Lindeberg-שב-Kløfta, שם התחלתי לעבוד ב-Element Logic באותו תפקיד. התגוררנו בבית המשותף 2, Mohagen שם הפכתי ליו"ר הוועד והובלתי את הדיירים בתביעה משפטית נגד היזם. זו הייתה תקופה קשה עבורנו, אך עברנו אותה בצורה טובה יחסית.

פרק 18

הישועה מתדפקת על הדלת

(2007-08)

בשנת 2007, עברנו ל Torvikbukt-זמן קצר לאחר לידת בתנו הבכורה. אשתי רצתה לגור בקרבת חברתה הטובה לזמן מה, ואני לא מצאתי את השלווה להמשיך לעבוד כמפתח ב Element Logic-עברתי לעבודה מהבית עבור החברה, כשאני לוקח על עצמי את האחריות על התמיכה ברחבי סקנדינביה, ובמקביל עוזר לחבר ילדות של אחי הצעיר להקים חברה חדשה. חיינו ב Torvikbukt-במשך שמונה חודשים לפני שעברנו ל Fosse-ליד Frekhaug מחוץ לברגן, שם קנינו בית באוגוסט 2008. זמן קצר לאחר מכן, היה לי

אני הולך במסדרון עם דלתות רבות, מרגיש אבוד ותוהה איזו מהן היא הנכונה. אז מגיעה קבוצה קטנה של אנשים ומראה לי את הדלת הנכונה. אני עובר דרכה ונכנס לחדר רחב ידיים ואוורירי עם תקרה כה גבוהה שלא ניתן לראותה. מימין, קיר זכוכית נמתח לגובה ככל שהעין משגת, ולפניי ים של קריסטל או זכוכית שניתן ללכת עליו. מתחת לפני השטח, דמויות דמויות פסלים — חיות אך לא חיות — מגיחות דרך ים הקריסטל מבלי לשבור אותו. הן כמו אמנות חיה להנאת הנוכחים, בדומה למופעי האור הדינמיים הנראים בקונצרטים מודרניים. ברגע שהגיחו במלואן, הן מתקשחות בתנוחות שונות לפני שהן יורדות שוב ברוגע. במרחק, אני רואה הר שבו פרות רועות, ואנשים יושבים סביב שולחנות בקבוצות, נהנים מהיום. אני מרגיש תחושה של חופש ושמחה פנטסטיים. אני מתעורר ושמח על החלום.

--- חלום על ישועה

לא הבנתי זאת באותו זמן, אך החלום היה תמונה של הישועה שעתידה לבוא. בנקודה זו הדברים עומדים להשתנות. הגענו לתקופה בחיי שמסבירה מדוע אני יכול לשבת כאן היום, לאחר שננאלתי על ידי אלוהים לחיות חיים תחת הברית החדשה בישוע. אני יודע שבכוחי שלי אינני כלום, אך עם אלוהים הכל אפשרי למאמין (מרקוס 9:23):

"זאת תִּבְרִית אֲשֶׁר אֶכְרֵת אִתָּם אֲחֵרֵי הַיָּמִים הֵּהֱם, אִמֵּר יְהוָה: נִתְּתִי אֶת-תּוֹרַתִּי בְּלִבָּם וְעַל-לִיּוֹחַ שְׁכָלָם אֶכְתָּבָנָה." וְעוֹד: "לִחְטָאתָם וְלַעֲוֹנוֹתֵיהֶם לֹא אֶזְכֹּר עוֹד." וּבְמָקוֹם שֶׁיֵּשׁ סְלִיחָה עַל אֵלֶּה, אֵין עוֹד צֶדֶק בְּקֶרֶבָן עַל

החטא. לכן, אחי, היות שבדם ישוע יש לנו בטחון להפגס אל הקדש. בדרך החדשה והחיה אשר חנך לנו דרך הפרכת, היא בשרו, ובהיות לנו כהן גדול על בית אלהים, נקרב נא בלב תמים ובבטחון מלא של אמונה, כשלבותינו מטהרים ממצפון רע וגופנו רחוק במים טהורים. נחזיקה בהצהרת תקנתנו בלי לנטות, כי נאמן הוא המבטיח. ונתבונן איש ברעהו לעורר זה את זה לאהבה ולמעשים טובים. אל נעזב את התפוסותנו, כמנהגם של אחרים, אלא נעורר זה את זה, וזאת ביחד שאת ככל שאתם רואים את היום מתקרב. כי אם נחטא בזדון לאחר שקבלנו את דעת האמת, אין עוד זבח על חטאים, אלא צפייה איומה למשפט וללהב אשר יאכל את המורדים. איש המפר את תורת משה יומת בלי חמלה על-פי שנים או שלשה עדים. מה נורא מזה יהיה הענש המגיע לזה אשר רמס את בן-האלהים וחלל את דם הבכור אשר נקדש בו, וזלזל ברוח הקודש? הלא ידענו את האומר: "לי נקם ושלום." ועוד: "ידין יהנה עמו." נורא הוא לנפל בידי אלהים חיים!

--- עברים י: 16-31

השנה הייתה 2008, ובתוכי ידעתי שחיי הולכים להשתנות לחלוטין. אשתי ואני התחלנו להשתתף במפגשים של Christian Fellowship Nordhordland. נערכו באולם ספורט ב Knarvik-והשבנו שזה המקום שבו נברך את בתנו הראשונה, אוליביה – ולא נטביל אותה. כשהצטרפנו לקהילה זו, חוויתי שמחה בזמן השירה, והמאמינים היו פתוחים וחמים כלפינו. הרגשתי בבית ובשלווה, למרות שהייתי יהיר מבחינה אינטלקטואלית (משלי טז: 18), כשאני מאמין שאני מחזיק בידע רב יותר בעניינים רוחניים מאלו שסביבי בגלל שקראתי עליהם במשך מספר שנים. למרבה המזל, הם קיבלו אותנו בזרועות פתוחות, מה שאיפשר לרוח הקודש להתחיל לעבוד בתוכי.

זמן קצר לאחר שהתחלנו לפקוד את Christian Fellowship Nordhordland ביקר אצלנו מבשר מברגן, נורווגיה. לאחר הדרשה, הוא ניגש אלי ושאל מי אני ואם אני רוצה לקבל את ישוע כאדון ומושל בחיי. הופתעתי מהשירות שלו ומבחירת המילים שלו, אך אמרתי כן לקבלת ישוע מבלי להבין עד הסוף למה אני מתחייב. אז הוא אמר לי, "חזור על המילים האלה!" ושם, בעודי מתוודה על ישוע כאדון ומושל בחיי (רומים י: 9-10) ומודה לו על שנתן את חייו למעני ועל חסדו, קיבלתי חזון של הרוח החדשה שאלוהים נתן לי.

בתוך חזון, אני עומד בתחתית של ביצה לבנה גדולה, גבוהה ממני בהרבה. אני מביט למעלה ומבחין שהביצה אינה עשויה בידי אדם אלא ניתנת לתיאור הטוב ביותר כחומר אורגני חי. מחוץ לביצה בוקע אור רך המאיר את פנים הביצה. הרגשתי שהכל נקי – ללא בלגן, שום דבר, רק אני. זה היה כאילו כל הבלגן שלי נלקח ממני לזמן קצר. הייתי המום, אך הרגשתי שלווה מיוחדת מאוד בתוכי שאינה דומה לשום דבר אחר, בדיוק כפי שהמבשר אמר לי.

--- החזון שקיבלתי כשקיבלתי את ישוע

המבשר אמר ואישר לי שאחוזה שלוה שמעולם לא ידעתי לפני כן, ושהשלוה הזו תיעלם כאשר אטבל — דבר שכמובן תהיתי לגביו. כשזה קרה, דמעות זלגו על לחיי. אשתי אמרה מאוחר יותר שהיא לא זיהתה אותי בימים שלאחר מכן. כשנסענו מהמפגש באותו יום, שמעתי את רוח הקודש מדברת אלי ישירות, ומזהירה אותי לדבר חיים ולא מוות (משלי יח: 21). רוח הקודש גילתה לי כי עלי לשמור על מילותיי ולבחור את התבטאויותיי בזהירות (יעקב ג: 6). חשוב להבין שרוח הקודש מכירה אותנו באופן אינטימי, הן בהווה והן באופן נבואי לעתיד. במבט לאחור, אני מבין כעת שחוויה זו הייתה מפתח לקריאה שלי והייתה חשובה ביותר לטיפול פעיל. אין זה אומר שתמיד הצלחתי לדבר לפי מה שרוח הקודש נותנת לי. אך אנו קרואים להיות רודפי שלום ולחלוק את האמת, לא להפיץ חורבן ומוות במעשה או במילה.

כשקיבלתי את ישוע, קיבלתי חזון מאלוהים בפעם הראשונה בחיי. בהתחשב במשמעות הסטטיסטית של חוויה ראשונית כזו המתפרסת על פני שלוש ושלוש שנות חיים ויותר מאחד עשר אלף ימים, יש לי שלוש מילים עבור אלו המנסים להכחיש את חוויותיו של מאמין עם אלוהים: חוסר אמונה וחסדנות.

בתהליך שמתחיל כעת, אני רואה שאלוהים מזהיר אותנו המאמינים — הקדושים — להמשיך ללכת איתו ולא לחזור לעולם עם תאוות הבשר שלו, התשוקה והמיסטיקה.

אָבֵל גַּם נִבְיֵאֵי שְׁקֶר הָיוּ בָּעָם. כְּמוֹ שְׁנֵים בִּינִיכֶם יִהְיוּ מוֹרֵי שְׁקֶר אֲשֶׁר יַחְדִּירוּ בְּסִתֵּר כְּפִירוֹת הַמְּבִאוֹת אֲבִדוֹן. וְכַאֲשֶׁר יִתְפַּחְשׁוּ לְאֵדוֹן אֲשֶׁר קָנָה אוֹתָם, יִבְיֵאוּ עַל עֲצָמָם אֲבִדוֹן פְּתָאוּמִי. רַבִּים יֵלְכוּ בְּדַרְכֵי פְּרִיצוֹתָם, וּבִגְלָלָם תִּגְדֹּף דֶּרֶךְ הָאֱמֶת. וּמִתּוֹךְ בָּצַע יִנְצְלוּ אֶתְכֶם בְּדַבְרֵי מֶרְמָה; הַמִּשְׁפָּט הַנִּגְזֵר עֲלֵיהֶם מֵאִזְּ אֵינוֹ מִתְעַכֵּב, וְאֲבִדוֹנָם אֵינוֹ גֵּם. הֵן אֱלֹהִים לֹא חָס עַל מְלָאכִים שֶׁחֲטְאוּ, אֲלֹא הוֹרִידָם לְשֹׂאֵל וּמִסְרָם לְנִקְרוֹת חֹשֶׁךְ לְהַשְׁמֵר לְמִשְׁפָּט; וְעַל הָעוֹלָם הַקָּדוֹם לֹא חָס. אֲלֹא שָׁמַר אֶת נֶחֱד, מִטִּיף הַצִּדִּיק, עִם עוֹד שֶׁבָּעָה אֲנָשִׁים, בְּהִבְיָאוֹ מִבּוֹל עַל עוֹלָם שֶׁל רָשָׁעִים; וְאֵת עָרֵי סֹדֶם וְעִמְרָה הִפָּךְ לְאֶפֶר וְדָן אוֹתָן לְתַפְכָּה, וּבִכְךָ הִצִּיֵּן כְּמוֹפֶת לְרָשָׁעִים בְּעֵתִיד; וְאֵת לוֹט הַצִּדִּיק הִצִּיל, שֶׁהָיָה מַעֲנֶה מִדֶּרֶךְ הַפְּרִיצוֹת שֶׁל הָרָשָׁעִים (כִּי הַצִּדִּיק הָיָה, בְּשִׁבְתּוֹ בְּתוֹכָם, עָנָה אֶת נַפְשׁוֹ הַצִּדִּיקָה יוֹם בְּרֹאוֹתוֹ וּבְשִׁמְעוֹ אֶת מַעֲשֵׂי רָשָׁעִים): יוֹדֵעַ יִהְיֶה לְהַצִּיל אֶת חֲסִידָיו מִנִּסְיוֹן וּלְחַשֵּׁךְ אֶת הָרָשָׁעִים לְיוֹם הַדִּין לְהַעֲנֹשׁ; וּבִיחּוֹד אֶת הַחֹלְכִים אַחֲרֵי הַבֶּשֶׁר בְּתַאוּת טְמָאָה וּמִזְלִזְלִים בְּסִמְכוֹת. עֲזִי פְּנִים הֵם וַיִּהְיוּ, וְאֵינָם יֵרָאִים לְגִדֹּף נִכְבָּדִים; בְּעוֹד שֶׁמְלָאכִים, הַגְּדוֹלִים מֵהֶם בְּעֲצָם וּבִגְבוּרָתָם, אֵינָם מְבִיֵּאִים עֲלֵיהֶם מִשְׁפָּט מִגִּדֹּף לִפְנֵי הָאֵדוֹן. אָבֵל אֱלֹהִים, כְּחִיּוֹת בַּעֲרוֹת הַנּוֹלָדוֹת בְּטִבְעָן לְהִלָּכֵד וּלְהַשְׁמֵד, מְגִדִּים דְּבָרִים שְׂאִינָם מְבִינִים בָּהֶם, וּבְהַשְׁמָדָם יִשְׁמְדוּ גַּם הֵם, וַיִּשְׂאוּ אֶת שְׂכָר עוֹלָתָם. הֵם רוֹאִים בְּתַעֲנוּגֵי הַיּוֹם אֲשֶׁר; כְּתָמִים וּמוֹמִים הֵם, הַמִּתְעַנְּגִים

בתרמיתם בעת הסעודה עמכם; עיניהם מלאות נאור ואינם פוסקים מחטא; מפתים נפשות לא נציבות; לבם מאמן בבצע; בני קללה הם. עזבו את הדרך הישרה ותעו. בלכתם בדרך בלעם בן בעור אשר אהב את שכר העולה; אבל הוא קבל תוכחה על פשעו: אתון אלמת דברה בקול אדם ועצרה את שוען הנביא. אלה הם מעינות לא-מים, עננים נדפים בסופה, אשר אפלת החשך שמונה להם לעולם. כי בדברם דברי גאונה ריקים, מפתים הם בתאוות הבשר ובפריצות את האנשים שרק זה עתה נמלטו מאלה המתהלכים בטעות; מבטיחים להם חרות בעוד שהם עצמם עבדים לשחיתות, כי במה שהאדם נצחב, לאותו דבר הוא משתעבד. הן אם לאחר שנמלטו מטמאות העולם בדעת האדון והמושיע ישוע המשיח, שוב הם נסבכים בהן ונצחבים, הרי שמצבם האחרון רע מן הראשון. מוטב היה להם שלא ידעו את דרך הצדקה משידעו אותה ויסוגו מן המצוה הקדושה שנמסרה להם. קרה להם כפי המשל האמתי: "הכלב שב אל קאו", ו"החזירה הנרחצת שבה להתגולל ברפש".

--- פטרוס השני פרק ב

במבט לאחור, אני מבין שמהיום שהוא ואילך, באתי תחת כנפיו של אל שדי (תהילים צא — 4) גואלי, מושיעי ובוראי.

ויאמר: "ארתמך יהנה חזקי. יהנה סלעי ומצודתי ומפלטי, אלי צורי אחסה-בו, מגני וקרן ישעי משנבי. מהלל אקרא יהנה, ומן איבי אנשע. אפפוני חבלי מות, ונחלי בליעל יבעתוני. חבלי שאול סבבוני, קדמוני מוקשי מות. בצר-לי אקרא יהנה, ואל אלהי אנשע; ישמע מהיכלו קולי, וישועתי לפניו תבוא באזניו. ותנעש ותרעש הארץ, ומוסדי הרים ירגזו, ויתנעשו כי חרה לו. עלה עשן באפו, ואש מפיו תאכל, נחלים בערו ממנו. ויט שמים וירד, וערפל תחת רגליו".

--- תהילים יח: 1-11

למרות זאת, נדרשו לי שבע שנים לפני שמצאתי שלוה עם מה שבאמת קרה באותו יום והגעתי להבנה שלא השתגעתי. אני נזכר כשעמדתי בתוך הביצה, שם אלוהים עצמו העיד בפניי על הרוח החדשה שניתנה לי על ידו. זה היה ימים ספורים לפני שהתקיימה הטבילה שלי, שבה אודמונד סולהיים (Oddmund Solheim), הוביל אותי מטה אל המים.

ענה ישוע ואמר לו: "אמן אמן אני אומר לך: אם לא יולד אדם מלמעלה, לא יוכל לראות את מלכות האלהים." אמר לו ניקודימוס: "איך יוכל אדם להוליד והוא זקן? האם יוכל להכניס פעם שנייה לרחם אמו

וְלִהְיוֹלָד? עָנָה יֵשׁוּעַ: "אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָךְ: אִם לֹא יוֹלֵד אָדָם מִן הַמַּיִם וְהָרוּחַ, לֹא יוּכַל לְהִכָּנֵס לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים."

--- יוחנן ג:3-5

במהלך השנים שקדמו ל-2012, היו לי חוויות עוצמתיות ברוח, אך מוחי לא הבין מה קורה. מה שהרגיש מפחיד גם כן היה שכאשר נולדתי מחדש, עיניי נפקחו והתחלתי לראות יצורים דמויי אדם בחדרנו בלילה (אפסים ו: 12). דברים כאלו אינם נדונים בדרך כלל בכנסייה, אך במקרה שמעתי שיחה בין שני אנשים יום אחד לאחר מפגש יום ראשון. השיחה הייתה על אם ובתה, כבת שלוש, ששתיהן ראו גבר עומד ליד המיטה בלילה. זו הייתה חוויה מפחידה, אך למחרת האם פטרה זאת בביטול, במחשבה שזה בטח היה חלום. אז, הבת שאלה את אמה איזה גבר עמד בחדר באותו לילה. הבנתי שאם הן יכולות לחוות דברים כאלה ולהיות עדות להם, אז אולי החוויות שלי לא היו בדויות או רק חלומות. זה, בתורו, נתן לי מפתח להתחיל להבין שבאמת מתחולל קרב על נתיב חיי.

כקהילת אלוהים, עלינו להיות מודעים לטיפול ולציוד של אנשינו כדי שישלימו עם העבר ויאמצו לחלוטין את הדרכת רוח הקודש כאשר אנו נולדים מחדש (רומים ח: 14). עלינו ללמוד לרסן את מחשבותינו ואת שכלנו (השנייה לקורינתיים י: 5). רק בדרך זו גוף המשיח עלי אדמות יכול לעמוד במעמסה כשהסערה משתוללת והמתיחה מאיימת לקרוע. עלינו להיות באחדות במילה ובמעשה. הכנסייה מכרה את נכסי צאן הברזל שלה בהקשר זה כשהם "גוזרים ומדביקים" את דבר אלוהים. התוצאה היא שאנו משליכים את הברכות שיש לאלוהים עבורנו, ועמו נכחד מחוסר דעת (הושע ד: 6). הקהילות מתייבשות והדור הצעיר נעלם מהמפגשים כי איננו הולכים עם רוח הקודש ומתנות החסד שהוא נותן לנו. רוח אלוהים אינה יכולה לפעול בקהילה שאינה חיה ופתוחה להדרכתו (הראשונה לתסלוניקיים ה: 19).

בכל מקרה, למרות שלא היו לי אחים נוצרים רבים בקהילה שדיברו הרבה על דברים אלו, האחוה הייתה פנטסטית ושגשגתי. אין זה אומר שלא היו אתגרים, אך זה תמיד המצב. זה היה תהליך להשתחרר מאחיזת העבר. בניגוד לגופנו הפיזי, הנולד מרחם אם, רוחנו חייבת להיוולד מרוח אלוהים. שכלנו ודרכי החשיבה הישנות שלנו אינם נולדים מחדש באופן אוטומטי; עם זאת, על ידי הישארות נאמנים והשתתפות בקהילה ובאחוה, אנו משתנים צעד אחר צעד (השנייה לקורינתיים ג: 18), גם אם זה לא תמיד קל.

וְאֵל תִּדְמֶוּ לְעוֹלָם תְּהֵא, כִּי אִם הִשְׁתַּנּוּ עַל-יְדֵי הַתְּחַדְּשׁוֹת שֶׁכִּלְכֵּם, כִּדִּי שִׁתְּכִינּוּ מִהוּ רְצוֹן הָאֱלֹהִים, הַטּוֹב, הָרְצוֹי וְהַמְּשָׁלָם.

--- רומים יב:2

התנ"ך הוא בכל זאת ספר; לא משנה כמה הוא מבורך, החיים אינם נובעים מהספר עצמו אלא ישירות מרוח אלוהים (השנייה לקורינתיים ג: 6). הוא נתן לנו

את דברו בכתובים כדי להדריך ולעזור לנו. אך החיים עצמם באים ממנו בלבד — המשיח בנו ואלוהים בו (קולוסים ג' — 4) המעוגנים באמונה. ישוע עצמו הזהיר אותנו בחומרה רבה: אלו הדוחים אותו ילכו לעונש עולם (מתי כה: 46) וייענשו באבדון עולם, מורחקים מנוכחות האדון (השנייה לתסלוניקים א: 9).

כִּי אֲנִי בַתּוֹרָה מִתִּי לַתּוֹרָה, כִּדְּרִי שְׁאַחֲיָה לְאֱלֹהִים. עִם הַמָּשִׁיחַ נִצַּלְבֹתִי; לֹא עוֹד אֲנִי חַי, אֲלָא הַמָּשִׁיחַ חַי בִּי. וְהַחַיִּים אֲשֶׁר אֲנִי חַי עִתָּהּ בִּבְשָׁר, אֲנִי חַי אוֹתָם בְּאַמוּנָת בֶּן־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אֶהְבֵּנִי וּמָסַר אֶת עַצְמוֹ בַּעֲדִי. אֲנִי מְבַטֵּל אֶת חֹסֶד הָאֱלֹהִים; כִּי אִם הַצִּדְקָה הִיא דֶּרֶךְ הַתּוֹרָה, הֲרֵי שֶׁהַמָּשִׁיחַ מֵת לְשׂוֹא.

--- גלטים ב: 19-21

מה שנפלא, לעומת זאת, הוא שדברו לעולם לא יסתור את עצמו (תהילים קיט: 160) ושנוכל ללמוד ולבחון את הדבר כדי לראות אם הוא טוב וישר. אם האב דיבר, הוא נאמן לדברו, בעבר ובעתיד. אם הוא עומד במבחן, הדבר יבחין בין שקר לאמת ויהפוך לכלי עבורנו אם נאמן אותו.

כִּי דִבֵּר הָאֱלֹהִים חַי וּפּוֹעֵל, וְחָדָּה הוּא מְכַל חֶרֶב פִּיפִּיּוֹת, וְחוֹדֵר עַד לְהַפְרִיד בֵּין נֶפֶשׁ לְרוּחַ, בֵּין פְּרָקִים לְמַח הַעֲצָמוֹת, וּבוֹחֵן מַחְשְׁבוֹת לֵב וּמַזְמוֹתָיו. וְאֵין שׁוֹם יִצְוֹר נִסְתָּר מִלְּפָנָיו, אֲלָא הַכֹּל עָרוֹם וְגָלוּי לְעֵינֵי זֶה אֲשֶׁר עָלִינוּ לְתֵת לְפָנָיו דִּין וְחֶשְׁבוֹן.

--- עברים ד: 12-13

השינוי שלאחר הלידה החדשה מערב את שכלנו, את רגשותינו ואת דרכי החשיבה הישנות שלנו. הרבה ממה שרכשנו לפני שנולדנו מחדש חייב לעתים קרובות להימחק ולהילמד מחדש. ידע המתנגד לאלוהים אינו טוב; לפיכך, הדרכת הרוח חיונית אם רוצים ללכת ולפעול בהתאמה עם רוח אלוהים:

אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם: הַתְּהַלְכוּ בְּרוּחַ, וְלֹא תִמְלְאוּ אֶת תְּאֵנוֹת הַבָּשָׂר. כִּי הַבָּשָׂר מִתְאַוֶּה נֶגֶד הָרוּחַ, וְהָרוּחַ נֶגֶד הַבָּשָׂר; הֵם מִתְנַגְּדִים זֶה לָזֶה, כִּדְרִי שֶׁלֹּא תַעֲשׂוּ אֶת מַה שְׁאַתֶּם רוֹצִים. אֲבָל אִם אַתֶּם מוֹנִיחִים עַל־יְדֵי הָרוּחַ, אֵינְכֶם תַּחַת הַתּוֹרָה. מַעֲשֵׂי הַבָּשָׂר גָּלוּיִים וְהֵם: זֵנוּת, טִמְאָה, פְּרִיצוֹת, עֲבוּדָה זָרָה, כְּשָׁפִים, אֵיבָה, מְדוֹן, קִנְאָה, כַּעַס, מְרִיבוּת, מַחְלָקוֹת, כְּתוֹת, צָרוֹת עֵין, שִׁכְרוֹת, הוֹלָלוֹת וְכִדּוּמָה לְאֵלָה. אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם מֵרָאשׁ, כִּפִּי שֶׁכֶּכֶר אִמְרָתִי: עוֹשֵׂי מַעֲשִׂים כְּאֵלָה לֹא יִירָשׁוּ אֶת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים. אֲבָל פְּרִי הָרוּחַ הוּא אֶהְבָּה, שְׂמִחָה, שְׁלוֹם, אֲרֶךְ רוּחַ, נְדִיבוּת, טוֹב לֵב, אֲמוּנָה, עֲנוּת, רִסּוֹן עַצְמִי. נֶגֶד דְּבָרִים כְּאֵלָה אֵין תּוֹרָה. וְאֵלָה אֲשֶׁר לַמָּשִׁיחַ צָלְבוֹ אֶת הַבָּשָׂר עִם יִצְרָיו וְתַאוּתָיו. אִם אֲנִי חַיִּים בְּרוּחַ, הִבָּה גַם

נְתַתֵּלֶךְ בְּרוּחַ. אֵל נְהִי רוֹדְפִי כְּבוֹד רִיק, הַמְּנִירִים זֶה אֶת זֶה וּמִקְנָאִים
זֶה בְּזֶה.

--- גלטים ה:16-26 ---

דרך ידע וניסיון עם אלוהים, אנו מתקדמים צעד אחר צעד אם אנו מוכנים להניח את דרכינו שלנו בתמורה למה שיש לו עבורנו. זה לא תמיד קל, אך זה נכון:

לְכֵן גַּם אֲנִינֵנוּ, הַיּוֹת שֶׁעָנָן גָּדוֹל כְּזֶה שֶׁל עֲדִים סוֹבֵב אוֹתָנוּ, נִשְׁלִיךְ נָא מֵעַלֵּינוּ כָּל מַעֲמָס וְאֶת הַחֲטָא הַמִּסְתַּבֵּד סְבִיבֵנוּ בְּקִלּוֹת, וְנִרְוֶיךָ בְּסִבְלָנוֹת אֶת הַמְּרוֹץ הָעָרוּךְ לִפְנֵינוּ, כְּשֶׁאֵנוּ מְבִיטִים אֶל יְשׁוּעָה, רֹאשׁ הָאֲמוּנָה וּמִשְׁלִימָהּ. בְּעֵבוֹר הַשְּׂמִימָה שֶׁהוֹשְׁמָה לִפְנֵינוּ סִבְלָא אֶת הַצֶּלֶב וּבִז לַחֲרָפָה, וַיֵּשֶׁב לִימִין כִּסֵּא הָאֱלֹהִים. הַתְּבוּנָנוּ בּוֹ אֲשֶׁר סִבְלָא הַתְּנֻדּוֹת כְּזֹאת מֵאֵת הַחוֹטָאִים, כְּדִי שְׁלֹא תִתְעַיְפוּ וְתִרְפוּ בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם. עֲדִין לֹא הַתְּנַדְתֶּם עַד כְּדִי שְׁפִיכֶת דָּם בְּמַאֲבָקְכֶם נֶגֶד הַחֲטָא, וְהָאֵם שֶׁכַּחֲתָם אֶת דְּבַר הַנְּחִמָה הַפּוֹנֶה אֲלֵיכֶם כָּאֵל בָּנִים: "בְּנִי, אֵל תְּבוּז לְמוֹסֵר יְהוָה, וְאֵל תִּרְפָּה יָדְךָ כְּשֶׁהוּא מוֹכִיחַ אוֹתְךָ. כִּי אֶת אֲשֶׁר יֶאֱהָב יְהוָה יוֹכִיחַ, וַיִּכֶּה כָּל בֶּן אֲשֶׁר יִרְצֶה בּוֹ." סִבְלוּ אֶת הַמוֹסֵר; אֱלֹהִים מִתְּיָהֵס אֲלֵיכֶם כָּאֵל בָּנִים. כִּי מִיֵּהוּ הַבֶּן אֲשֶׁר אָבִיו אֵינוֹ מִיִּסְרוֹ? אִם אֵינְכֶם מִיִּסְרִים כְּמוֹ כָּלָם, הֲרִי שְׂמִמְזָרִים אַתֶּם וְלֹא בָנִים. הֵן הָיוּ לָנוּ אֲבוֹת בְּבֶשֶׁר אֲשֶׁר יִסְרוּ אוֹתָנוּ וּכְבָדְנוּ אוֹתָם. הָאֵם לֹא נִכְנַע בֵּיתֶךָ שְׂאֵת לְאָבִי הַרוּחוֹת וְנִחִיחָה? הֵם יִסְרוּ אוֹתָנוּ לְזִמְנָא קָצֵר כְּפִי שְׁנִירָאָה בְּעֵינֵיהֶם, אֲךָ אֱלֹהִים מִיִּסֵּר אוֹתָנוּ לְטוֹבָתָנוּ, כְּדִי שְׁנִחִיָּה שְׂתַּפִּים בְּקִדְשָׁתוֹ. כָּל מוֹסֵר אֵינוֹ נִרְאָה מִשְׂמַח בְּאוֹתָהּ עֵת, אֶלָּא מְכַאֵב. אֲבָל לְאַחַר מִכֵּן הוּא מַצְמִיחַ פְּרִי שְׁלוֹם וּצְדָקָה לְאֵלֶּה אֲשֶׁר הִרְגָּלוּ בּוֹ. לְכֵן חֲזָקוּ יְדֵיכֶם רַפּוֹת וּבְרָכִים כּוֹשְׁלוֹת! וְעֲשׂוּ נְתִיבוֹת יִשְׁרוֹת לְדִגְלֵיכֶם, לְמַעַן לֹא יִנָּקֶעַ הַפֶּסֶת, אֶלָּא יִרְפָּא. רַדְפוּ שְׁלוֹם עִם כָּל אָדָם וְאֶת הַקִּדְשָׁה, אֲשֶׁר בִּלְעֲדִיָּהּ לֹא יִרְאָה אִישׁ אֶת הָאָדָם. הַשְּׁמְרוּ פֶּן יִמָּצֵא בְּכֶם אִישׁ הַמַּחְמִיץ אֶת חֶסֶד הָאֱלֹהִים; פֶּן יִצְמַח בְּכֶם שׁוֹרֵשׁ מֵרֶ חֲנוּרִים מִהוּמָהּ וּמִטְמִיא רַבִּים. הַשְּׁמְרוּ פֶּן יִהְיֶה בְּכֶם אִישׁ זוֹנֶה אוֹ חֹסֵר קִדְשָׁה כְּעֶשֶׂה, אֲשֶׁר בְּעֵבוֹר נְזִיד אֶחָד מְכַר אֶת בְּכָרְתוֹ. הֵן יוֹדְעִים אַתֶּם כִּי גַם לְאַחַר מִכֵּן, כְּשֶׁרְצָה לְרַשֵּׁת אֶת הַבְּרָכָה, הוּא נִדְחָה. הוּא לֹא יָכַל הָיָה לְשָׁנוֹת אֶת מָה שֶׁעָשָׂה, אֲפִי שֶׁבִקֵּשׁ אֶת הַבְּרָכָה בְּדַמְעוֹת.

--- עברים יב

במבט לאחור, אני מבין כעת שלמרות שנולדתי מן הרוח ב-2008, אבי שבשמים החל לעזור לי להשתחרר מהתורות הכוזבות שספגתי במהלך חיי. תהליך זה התרחש דרך דברו ב- Christian Fellowship Nordhordland-התקבלתי בברכה לאחוזה הביתית שלהם ולקהילה, אך מוחי היה מלא ב"פסאודו-ידע" שהתנגד

ישירות לאלוהים, ואני שיתפתי זאת באופן פעיל עם הסובבים אותי. במבט
לאחור, אני רואה שהייתי מבשר כבר אז. זה אולי נשמע מוזר, אך החזקתי
במציאות מסוימת במוחי ובקשר לטמא שלא תאם את הרוח החדשה שאלוהים
נתן לי (קולוסים ב: 8). מניסיון, אני רואה שהבשר והרוח יכולים להתנגש זה בזה,
אפילו עבור אלו שנולדו מחדש (גלטים ה: 17).

פרק 19

Frekhaug (2009)

הגענו לשנת 2009 ובשנה זו הגיע אלינו מכר מקומי. הוא גר ממש בסמוך אלינו ב Fosse-שב Frekhaug והיה דמות ססגונית, מוכשר בפוליטיקה ונמרץ. הוא הציע לקנות מאיתנו חלקה אשר באותה עת הייתה מיועדת לחקלאות. טבע ופנאי (LNF) וביקש להסב דונם אחד מתוך 3.2 הדונמים שהיו לנו למטרות מגורים. הוא הציע לשאת בכל ההוצאות ולאחר מכן לקנות את השטח מאיתנו אם יאושר היתר הבנייה. אני מציין זאת כיוון שבהמשך הספר אחזור בדיוק לנקודה הזו. אני חושב שהצעתו הראשונה הייתה בסביבות 350,000 קרונות בערך, אם אני זוכר נכון. אך ארחיב על כך בפרק העוסק בשנת 2013. אני רק רוצה לציין זאת כיוון שאירוע זה הוא מפתח להמשך מבחינה כלכלית.

פרק 20

Kristent Fellesskap (2010)

שנת 2010 ציינה את נקודת האמצע בשנים הקשות של תחילת חיי החדשים. היה זה אתגר עבור מנהיגי הקהילה לראות שאני משתף באופן פעיל מסר המנוגד לבשורה, בעוד שהרוח שבתוכי העידה על חיים חדשים (פטרס הראשונה ה'8). זה הגיע לנקודה שבה התבקשתי לבחור בדרך.

אני זוכר שאחד מזקני הקהילה, Morten Gundersen, סיפר לי מאוחר יותר שהם דאגו שמישהו יתפלל עבורי ועבור משפחתי במשך תקופה ארוכה, כי הוא הבין שאני נמצא במאבק פנימי. כשאני מביט לאחור על תקופה זו, ניתן לתאר זאת כאילו חיי הישנים ניסו למשוך אותי חזרה כי לא סגרתי את הדלת לעבר כראוי. חוויות חוויות נפלאות עם אלוהים הן כשנולדתי מחדש והן בתקופה שלאחר מכן. אני מודע בכאב לכך שישנם חפצים, מעשים או מילים שיכולים לפתוח – או להשאיר פתוחה – דלת עבור רוחות טמאות. זהו ניסיון שצברתי רק בשנים האחרונות. כשאני מביט לאחור על עדותה של רוח הקודש בחיי, רק לפני כמה ימים פגשתי אח לאמונה, Arnt-Viktor Pettersen, שיש לו מתנה נבואית, והוא ציין כיצד רוח הקודש דיברה על כך בדיוק בחיי שלו. והוא גם קיבל דבר עבור אחות לאמונה שנאבקת בכך שהיא אף פעם לא מצליחה לגרש לחלוטין «רוח מציקה» מהבית. אם אפשר לקרוא לזה כך, היא עברה בבית והתפללה עליו שוב ושוב. בנה, שעדיין לא קיבל את ישוע, יכול היה להעיד בעצמו שהוא הרגיש כאשר במקרה מסוים הם גירשו רוח. אחותנו סיפרה לי שהם עברו בכל הבית, התפללו והכריזו עליו, ולבסוף הגיעו למוסך לפני שלפתע הרגישו משהו «יוצא» מהמוסך. זה שוב מזכיר לי מקרים מאוחרים יותר שחוויתי של התגלמויות סביב משיחיים שלא התכחשו לדברים שברשותם או לעברם, המשמשים כפתח וקבלה של נוכחותן של רוחות טמאות (יוחנן הראשונה ד'1).

נחזור לשנת 2010. חוויתי אז שרוחות פקדו אותי בלילה בנוכחות אפלה. לא הבנתי אז מה קורה באותו זמן, אך לכל אדם בתחילת חייו החדשים יש דברים שונים שעליו ללמוד להניח בצד או להשתחרר מהם. לעיתים קרובות יש לעשות חשבון נפש אמיתי ולאמץ בלב שלם את החדש כדי שהישן יומת. יש לשרוף את הגשרים מאחוריק, כביכול. זה כולל לעיתים קרובות שבירת קללות או קשרים רוחניים הפועלים נגד רוח הקודש. כדי להצליח בכך, על האדם להשפיל את עצמו לפני אלוהים ולבקש סליחה על דברים שעשה (יוחנן הראשונה 9), ' לסלוח לאלה שפגעו בו או הכאיבו לו (מתי 14-15) ' ולגרש את מה שפותח פתח למחלות ולבעיות, בין אם מדובר באורח החיים ובין אם מדובר בחפצים שבבעלותו הפותחים פתח לכך:

וַיֵּשׁוּעַ הָלַךְ אֶל־הַר הַזֵּיתִים: וּבִבְקֹר הַשָּׂכֶם שָׁב אֶל־הַמִּקְדָּשׁ וְכָל־הָעָם
בָּאוּ אֵלָיו וַיֵּשֶׁב וַיְלַמְדֵם: וַיָּבִיאוּ סוֹפְרֵי הַפְּרוּשִׁים אֵלָיו אִשָּׁה אֲשֶׁר נִתְּפְשָׁה
בְּנָאָפִים וַיַּעֲמִידוּהָ בַּתְּנוּךְ: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבִּי הָאִשָּׁה הַזֹּאת נִתְּפְשָׁה בְּעֶצֶם
מַעֲשֵׂה הַנָּאָפִים: וּבַתְּנוּכָה צִנּוּהָ מִשָּׂה לְסָקֵל אֶת־הַנָּשִׁים הָאֵלֶּה וְאַתָּה
מִה־תֹּאמַר: וְזֹאת אָמְרוּ לְנִסּוֹתוֹ לְמַצָּא עָלָיו עֲלִילָה וַיֵּשׁוּעַ שָׁחָה לְמַטָּה
וַיִּכְתֹּב בְּאַצְבָּעוֹ עַל־הָאָרֶץ: וְכַאֲשֶׁר הוֹסִיפוּ לְשָׂאֵל אֹתוֹ הַזִּנְדֻקָּה וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם מִי בָכֶם זֶךְ מַחֲטָא הוּא יִשְׁלִיךְ עָלֶיהָ אֶבֶן בְּרָאשׁוֹנָה: וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁחָה
וַיִּכְתֹּב עַל־הָאָרֶץ: וַיְהִי כְשֶׁמַּעַם וַיָּצֵאוּ אֶחָד אֶחָד הֶחָל מִן־הַזִּנְקָנִים וְעַד
הָאַחֲרוֹנִים וַיִּנְתֵּר יֵשׁוּעַ לְבָדּוֹ וְהָאִשָּׁה עֹמֶדֶת בַּתְּנוּךְ: וַיִּזְדַּקֵּה יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהָ אִשָּׁה אֵיפֹה הֵם הַמַּאֲשִׁימִים אֹתְךָ הֵאֵם לֹא הִרְשִׁיעַךְ אִישׁ: וַתֹּאמֶר
לֹא אִישׁ אֶדְנִי וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ גַּם־אֲנִי לֹא אֶרְשִׁיעַךְ לְכִי לָךְ וְאֶל־תִּחַטָּטְאִי
עוֹד:

--- יוחנן ח 11-11 '

המיוחד בישוע הוא שהוא אוהב אותנו, ולא פוסל אותנו. הוא עוזר לנו להיפטר
מהחטא ומשמעות הדבר היא להמית את החיים הישנים ולקום איתו לחיי נצח
(רומים ו 4, 'יוחנן ח 36). 'בנוגע לחפצים שיש להם קשר לרוחות טמאות, הרי
שזהו דבר ידוע בקרב מחפשים שאינם משיחיים המכירים אבנים, לוכדי חלומות
ודברים דומים. אלוהים אמר לנו מפורשות להתרחק מכשפים וזהו מה שאנו
נוהגים לכנות אמונה טפלה בנוורוניה:

כֹּה־אָמַר אֶדְנִי יְהוָה הוּא לְמַתְּפוֹרוֹת כְּסָתוֹת עַל כָּל־אַצִּילִי יָדַי וְעֲשׂוֹת
הַמְּסַפָּחוֹת עַל־רֹאשׁ כָּל־קוֹמָה לְצוֹדֵד נִפְשׁוֹת הַנִּפְשׁוֹת הַצּוֹדֵדָנָה לְעַמִּי
וְנִפְשׁוֹת לְכָנָה תַּחֲיִינָה:

--- יחזקאל י"ג 18

לחפצים יש עבר הנלווה אליהם שאנו נותנים לו אישור כשאנו מכניסים אותם
לביתנו. בין אם אנו חשים בכך ובין אם לאו. והדבר יכול להתגלם בחיינו במקום
שבו אנו מתקשים להשליך מעלינו חטאים והרגלים רעים. לא מדברים על כך
הרבה היום. אך החרטה על החטאים ו"ניקיון הבית" חשובים למי שרוצה ללכת
עם אלוהים (ישעיהו א 18). 'לא רק בחיצוניות אלא גם בפנימיות אם ברצוננו
לשבור קשרים כאלה. אני מאמין שזהו המחסום שמונע ממאמינים רבים ללכת
עם אלוהים. באותו אופן שבו אלוהוליסט חייב קודם כל להכיר בכך שיש לו
בעיית התמכרות.

וְהִרְשָׁע כִּי יָשׁוּב מִכָּל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וְשָׁמַר אֶת־כָּל־חֻקוֹתַי וְעָשָׂה
מִשְׁפָּט וְצִדְקָה חַיָּה יְחִיָּה לֹא יָמוּת: כָּל־פֶּשַׁעַי אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא יִזְכְּרוּ לוֹ
בְּצִדְקָתוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה יְחִיָּה: הַחֶפֶץ אַחֲפָץ מוֹת רָשָׁע נֶאֱמַר אֶדְנִי יְהוָה תִּלְוֹא
בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחַיָּה: וּבְשׁוּב צִדִּיק מִצִּדְקָתוֹ וְעָשָׂה עוֹל כָּכָל הַתּוֹעֵבוֹת

אֲשֶׁר-עָשָׂה הָרָשָׁע יַעֲשֶׂה וְחִי כָל-צַדִּיקָתוֹ אֲשֶׁר-עָשָׂה לֹא תִזְכָּרָנָה בְּמַעֲלֹ
 אֲשֶׁר-מָעַל וּבַחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר-חָטָא בָּם יָמוּת: וְאָמַרְתֶּם לֹא יִתְּכֵן דֶּרֶךְ
 אֲדֹנֵי שְׁמֵעוּנָא בֵּית יִשְׂרָאֵל הַדֶּרֶךְ כִּי לֹא יִתְּכֵן הֲלֹא דֶּרֶכְכֶּם לֹא יִתְּכֵנוּ:
 בְּשׁוּב-צַדִּיק מִצַּדִּיקָתוֹ וְעָשָׂה עוֹל וּמָת עָלֵיהֶם בְּעוֹלוֹ אֲשֶׁר-עָשָׂה יָמוּת:
 וּבְשׁוּב רָשָׁע מִרְשָׁעָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיַּעַשׂ מִשְׁפָּט וַיִּצְדָּקָה הוּא אֶת-נַפְשׁוֹ
 יַחְיֶה: וַיִּרְאֶה וַיָּשָׁב מִכָּל-פְּשָׁעָיו אֲשֶׁר עָשָׂה חַיִּי וַיְחִיָּה לֹא יָמוּת: וְאָמְרוּ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא יִתְּכֵן דֶּרֶךְ אֲדֹנֵי הַדֶּרֶךְ כִּי לֹא יִתְּכֵנוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הֲלֹא
 דֶּרֶכְכֶּם לֹא יִתְּכֵנוּ: לָכֵן אִישׁ כְּדֶרְכּוֹ אֲשַׁפֵּט אֶתְכֶּם בֵּית יִשְׂרָאֵל נָא
 אֲדֹנֵי יִהְיוּ שׁוֹבִי וְהָשִׁיבוּ מִכָּל-פְּשָׁעֵיכֶם וְלֹא-יִהְיֶה לָכֶם לְמַכְשׁוֹל עוֹן:
 הַשְׁלִיכוּ מֵעַלְיֶכֶם אֶת-כָּל-פְּשָׁעֵיכֶם אֲשֶׁר פָּשַׁעְתֶּם בָּם וַעֲשׂוּ לָכֶם לֵב
 חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה וְלָמָּה תָּמַתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: כִּי לֹא אֶחָפֵץ בָּמוֹת הַמָּת
 נָא אֲדֹנֵי יִהְיוּ וְהָשִׁיבוּ וַיְחִי:

--- יחזקאל י"ח21-32

מה שמיחד בכך הוא שגם ב"חונים" הפנימיים ביותר של הקדושים ניתן למצוא מאמינים שלא השליכו מעליהם את החטא. והוא מרחיק אותם מחיים פעילים עם אלוהים ו"שודר" מהם ברכות גדולות. חוויתי זאת בעצמי עם חבר ואח לאמונה. בשלב מסוים, אח קרוב הציע לי נייר עם נוסחה שהייתה אמורה כביכול "לעזור לי רוחנית". הרגשתי חוסר נוחות עז בתוכי כשהוא אמר זאת וסירבתי. חשוב שאנחנו, כילדי אלוהים, לא ניתן לעצמנו להילכד או להתפתות לדברים כמו כוח, עושר או פשוט כשפים. זה נקרא אז «stronghold» (מבצר) ומתפקד כביצור שהקיף או תפס אדם בחוזקה (קורנתיים השנייה י 4). 'ומה שאחי עשה כאן יכול היה לתרום להטלת קללה עליי ועל משפחתי. לימדו על כך בבית הספר למקרא. חפצים יכולים לפתוח פתח ל-stronghold- באותו אופן שבו המילים שאנו מוציאים מפינו יכולות להפוך אותנו לטמאים, כפי שישוע אומר (מתי ט"ו 18). זה אולי לא כל כך מוזר, שכן חפצים, מילים ומעשים משקפים את המחשבה הפנימית של האדם. ולכך יש השלכות ברוח.

אנחנו שוב חוזרים לשנת 2010 ובמקרה שלי הייתי מחפש רוחני במשך מספר שנים ודבקתי ברוחות טמאות מבלי שהבנתי זאת (אפסים ו 12). 'כולנו אחראים למעשינו ואני הייתי לכוד בזה והדבר ניכר הן כלפי פנים והן כלפי חוץ.

מצאתי את עצמי בעיצומו של המאבק בין החדש לישן. ערב אחד כששכבתי במיטה לצד אשתי, אני זוכר זאת היטב במיוחד. גופי היה קר כקרח עד לשד עצמותי, והפחד השתלט עליי. ידעתי שזהו מאבק רוחני ומתוך ייאוש גמור זעקתי לאלוהים מתוכי וביקשתי ממנו שיעזור לי במאבק (יעקב ד 7). 'הדבר האחרון שאני זוכר לפני שנרדמתי היה אור שהגיע ועטף אותי. וכשהתעוררתי למחרת הייתי מלא באנרגיה ובשמחה שלא דמו לאף בוקר אחר. אלוהים אבינו שמע אותי ושחרר אותי ממה שהציק לי בערב הקודם. למרות שהחירות הייתה קצרת מועד בתחילה, לפחות ניצחון אחד הושג (גלטים ה - 1) 'וזו אחת מני עדויות רבות שאני נושא איתי הלאה.

אֲשֶׁר אָנִי אֹמֵר לָכֶם בְּחֶשֶׁךְ יִבְרֹא בָאֹר וְאֲשֶׁר יִלְחֹשׁ לְאֶזְנְכֶם תִּשְׁמָעוּ
עַל־הַנְּנוּת: וְאַל־תִּירָאוּ מִן־הַהֲרִיִּים אֶת־הַגּוֹף וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ לֹא יוּכְלוּ לְהָרֹג
אֲבָל יִירָאוּ מֵאֲשֶׁר יוּכַל לְאַבֵּד גַּם־הַנֶּפֶשׁ וְגַם־הַגּוֹף בְּגֵיהֶנָּם:

--- מתי י' 27-28 '

המאבק נמשך ובזמן שזה קרה שיתפתי בידע שכלי ישן עם חברים, עמיתים ואחים בקהילה. ידע שעמד בסתירה לדבר אלוהים. רוחי נולדה מחדש וחוויתי חוויות עזות בניגוד למה שלמדתי בבית הספר, אך הייתי תקוע בעבר. במחשבתי הייתי עדיין לכוד על ידי משיח שקר, ישוע שקר, למרות שנולדתי מחדש ברוח.

החל משנת 1998 הייתי תלמיד שקדן של מה שנקרא Urantia-boken. כיום אני יודע מניסיוני האישי שתפיסת עולם זו, על ערכיה האנטי-משיחיים וזרמיה הרוחניים, מרחיקה אנשים מאלוהים בצורה ערמומית מאוד. זה קורה על ידי חיקוי חלקים מתורתו של ישוע, ובו בזמן הסרת אלוהותו ועיקר המטרה של חייו עלי אדמות. זמן רב שקלתי לכתוב ספר שבו אשתף יותר בנושא זה עבור הנוגעים בדבר, כדי שיוכלו להשתחרר. עבורי, הפרידה הייתה ממש מעבר לפינה, בסיועם של אחים טובים לאמונה – ובהם גם אחינו הטובים האחד Trond או האחד Thomas. כולם אחים טובים, אך לכל אחד סיפור וחוויות משלו. לי יש את הסיפור שלי, אך כולם איתי בדרך הלאה ובעשייה עבור אלוהים.

פרק 21

הבחירה והאחים (2011)

הגענו לשנת 2011 כאשר שניים מזקני הקהילה, Morten Gundersen ומגנאר אסקלנד, הגיעו לביתנו. הם אמרו לי שעלי לבחור באיזו דרך עלי להמשיך ללכת. הייתי זקוק לאחים המסוגלים לראות את המאבק שבו עמדתי. נולדתי מחדש, אך ראשי לא יכול היה להכיר במה שרוח הקודש הראתה לי. למרות זאת, היו לי כמה חוויות מופלאות עם אלוהים, והבנתי בתוכי שרוח הקודש מכינה אותי למפגש הזה. אמרתי שם ובאותו רגע לאשתי שהיא יכולה לבחור את כל הספרים שהיא סבורה שהם נגד אלוהים. והיא ידעה שיש לי ספרים רבים כאלה. בין אלה היה Uran-tiaboken, יצירה בת כ-2000 עמודים עם שולי זהב, שבאותו זמן למדתי בשקידה במשך עשר שנים. היא הביטה בי בעיניים גדולות ושאלה אם אני באמת מתכוון למה שאמרתי. אישרתי זאת, ולאחר מכן נפגשה קבוצה של גברים מהקהילה ושרפנו ארגז קרטון עם ספרים וחפצים אחרים. אלו היו תענועים רוחניים ודברים טמאים שדיברו נגד אלוהים (מעשי השליחים י"ט: 19). אני זוכר שזה היה כמו לעקור לעצמי עין, ובדיעבד אני מבין שהתרחש שם שחרור. באותו זמן לא הבנתי זאת, אך על ידי שריפת הספרים הללו, אלוהים יכול היה לשחרר אותי מאחיזתן של רוחות טמאות ולהפוך אותי ממוות לחיים (השנייה אל הקורנתים ה: 17). אמרתי "כן" לישוע בשנת 2008 והוא היה נאמן ופעל כדי להחזיק אותי בדרך יחד איתו, למרות שהיו כוחות שהתנגדו לכך, הן בתוכי והן בסביבתי הקרובה. למילים שלנו יש כוח של חיים או מוות; אין דרך ביניים (משלי י"ח: 21). בדיוק כפי שקורה כשניתן פסק הדין הסופי. אי אפשר להיות חצוי לב באמונה.

מאתנו יצאו, אך לא מאתנו היו; כי אלו היו מאתנו, היו נשארם עמנו. אלא שיצאו כדי שיגלה שלא כלם מאתנו הם. ואתם יש לכם משיחה מאת הקדוש וכלכם יודעים. לא כתבתי אליכם מפני שאינכם יודעים את האמת. אלא מפני שידועים אתם אותה ומפני שכל כזב אינו מן האמת. מי הוא הפזבן אם לא המכחיש שישוע הוא המשיח? זהו צורך המשיח — המכחיש את האב ואת הבן. כל המכחיש את הבן אין לו גם את האב; המודה בבן יש לו גם את האב. ואתם, מה ששמעתם מראשית ישכן נא בקם. אם ישכן בקם מה ששמעתם מראשית, גם אתם תשכנו בבן ובאב. וזהו התבטחה אשר הוא הבטיחנו: תהי העולם.

--- איגרת יוחנן הראשונה ב': 19-25

הבנתי בתוכי שעלי להניח את שלי לטובת אלוהים ושזה היה חלק מתהליך הכרחי שעלי לעבור אם אני עתיד לעבוד עבור אבי שבשמיים. לפני כן הייתי

מבשר של השטן שדיבר נגד אלוהים ופועלו מבלי להבין זאת בעצמו, אך אלוהים בחסדו קרא לי להיות מבשר עבורו (האפסים ב' 9:8). ומי אני? ביסודו של דבר, אני אף אחד. נכון, יש לי השכלה טובה, אך יש לי את החולשות שלי והחיצוניות באמת אינה שווה דבר אם איננו מקשיבים לאלוהים ולקריאתו לכל אחד ואחד. לעיתים קרובות חשבתי מדוע אלוהים משתמש בי, אך אני מבין שהכל הוא בחסד:

ידידי... עבדו את ישועתכם ביראה וברעדה.

--- הפיליפים ב' 12:

אני זוכר שאח יקר באמונה, האח Thomas, הביט בי בעודו בוחש בגחלים כדי שהספרים יישרפו כליל. הוא אמר שאני עתיד לחוות דברים גדולים עם אלוהים בזמן שלפניי. אז לא ידעתי שהוא מדבר נבואה, אך בדיעבד אני רואה ש-האח Thomas הפגין בכמה הזדמנויות מתנה נבואית. זוהי מתנת חסד שעליו להיות מודע לה ולהמשיך להשתמש בה.

אחד משני הזקנים, Magnar Askeland, תמיד שמח על מה שעשיתי עבור אלוהים ועל הבחירות שעשיתי. בזמן הזה קרה גם שקבוצת הגברים שהייתה לנו באחד מבתי האחים, יחד עם האח Thomas, האח Trond, וכמה אחרים, התפרקה בגלל מריבות פנימיות וחוסר בגרות אישית. יש לי חשד שהברכות הפכו חזקות מדי, ושנחנו כקבוצה לא עמדנו בזה כאשר צצו גילויים אישיים של רוחות טמאות. וזה היה באדם שהחשיב את עצמו לאחד ממנהיגי הקבוצה. בקיצור, אוכל לומר זאת כך: לאחד מהקדושים בקבוצה הייתה רוח של חולי בתוכו, דבר שכולנו היינו עדים לו בקבוצת הגברים וזה אושר גם על ידי אחד הרועים בקהילה. אך גם אני שיבשתי דברים בזמנו וכולנו חייבים לבחון את עצמנו לעיתים ולסלוח לאחרים או לעצמנו. היו שם כמה שהעידו על מה שהתרחש כשהתפללנו עבור אחד מהקדושים וזה הגיע לנקודה שבה יום אחד התפללנו עליו בעוצמה והוא הרגיש רצון להקיא, אך עצר בעצמו. אני לא יכול לומר זאת בוודאות, אך אני סבור שאחרי זה ההתקפות החלו להתחפך, מבלי שהקבוצה הייתה ערה מספיק כדי לראות זאת. האדם אמר שזה היה כאילו סכינים ננעצו בו כשהתפללנו ובאותו יום שבו התקיים המפגש, יום שישי, הוא סיפר שלעיתים קרובות חש אי-שקט והתנגדות בתוכו לפני מפגש הגברים. אלו היו מילותיו שלו, לא שלי. לא כולם הבינו את האתגרים שעברנו כאן והכל הגיע לשיא ביום שבו הקבוצה נקטה עמדה מוטעית ברוח והכל למעשה התמוטט בגלל האשמות שווא שהועלו. פעם אחר פעם מישחו לקח פיקוד מבלי שזה היה בהדרגת רוח הקודש. לאותו אדם אף הגיע מלאך כשניגשתי להתפלל עבורו, מלאך שאישר את מילותיי עליו והעניק לו הקלה בכאב. אינני יודע אם זה שותף עם הקבוצה, אך בכל זאת. הקדוש עצמו היה המום מכך שזה קרה כשהתקשר אלי בערב. למרות כל הטוב שקרה, הוא הגיב בביטויים שליליים ולא הצליח לשלוט בעצמו. אני יודע כעת מניסיון שאדם יכול גם לשאת רוח טמאה וגם להיוולד מחדש, למרות שזה נשמע סותר. קיבלתי גם אישור מאחד מזקני הקהילה, זה ש-תמיד שמח בשבילי, שהייתה התנגדות כלפיי

וכלפי פועלי, אך לו עצמו מעולם לא היה דבר נגדי. עברו כמעט עשר שנים עד שאחד מהקדושים התוודה שהוא אמר ועשה דברים רעים רבים בזמן ההוא. יש לי חשד חזק שמתנות חסד רבות נהרסות בגלל שמדברים ופועלים בחוסר בגרות ו/או מתוך חוסר טהרה. עם זאת, אינני חף מפשע בעניין זה ועלי ללמוד לשאת באחריות שלי. האח Oivind אמר לי יום אחד שחשוב לבנות אופי, שהיו אלו מילים טובות ונכונות. לך הקורא זאת: היה מהיר לשמוע, נכון לסלוח ואיטי לדבר (יעקב א' 19). היה ער ואל תישן. התקפות יגיעו, אפילו מהקרובים אליך ביותר. הישען על הקהילה ולכו יחד בתפילה כדי לעצור את ההרס שמישהו זורע בה. הוציאו זאת לאור. אלוהים מזהיר ואומר שעלינו לנצור את הלב מכל משמר. ברור שגם לקהילות יש לב שעליהן ללמוד לנצור מכל משמר כדי שיוכלו לשמור על צאנם:

בְּנֵי לְדַבְרֵי תִקְשִׁיבָה, לְאֶמְרֵי הַט־אֲזַנֶּה. אֶל יִלְיוּ מֵעֵינֶיךָ, שְׁמֶרֶם בְּתוֹךְ לִבְבְּךָ. כִּי תִיָּם הֵם לְמַצְאֵיהֶם, וְלִכָּל בִּשְׁרוֹ מִרְפָּא. מִכָּל מִשְׁמֶר נֶצֶר לִבְךָ, כִּי מִמֶּנּוּ תּוֹצְאוֹת תִּיָּם. הֶסֶר מִמֶּךָ עֲקָשׁוֹת פֶּה, וְלִזְוֹת שְׁפָתַיִם תִּרְחַק מִמֶּךָ. עֵינֶיךָ לִנְכַח נְבִיטוֹ, וְעַפְעָפֶיךָ יִיָּשְׁרוּ נִגְדֶּךָ. פֶּלֶס מִעֵגֶל רִגְלֶךָ, וְכָל דְּרָכֶיךָ יִכְנֹוּ. אֶל תֵּט יָמִין וּשְׂמֹאלוֹ, הֶסֶר רִגְלֶךָ מִדָּע.

--- משלי ד' 20-27

במקביל לכך, בתקופה שבין 2008 ל-2012, קניתי ספרים דיגיטליים רבים שנכתבו על ידי רועים, מבשרים ונוצרים אחרים דרך חנות הספרים Amazon.com. צפיתי גם בעדויות רבות ב-Youtube.com והרהרתי רבות במה שראיתי שם. נכנסתי לחלקים מהספרים לפי הצורך והצלבתי את הדברים מול התנ"ך והברית החדשה. רציתי לראות אם חוויותיהם של הקדושים תואמות גם את הכתובים. הייתי מתאר זאת כאילו חפרתי לחפש זהב. חפרתי ובחנתי את מה שמצאתי כדי לראות אם הוא טוב:

וְאֶל-מִלְאָךְ קָהֳלֶת לְאֹדִיקָנָה כְּתַב: כֹּה אָמַר הָאֱמֶן, הַעַד הַנֶּאֱמָן וְהָאֱמֶתִי. רִאשִׁית בְּרִיאַת הָאֱלֹהִים: יוֹדַע אֲנִי אֵת מַעֲשֵׂיךָ, כִּי לֹא קָרָאתָה וְלֹא חָם. מִי יִתֵּן וְהִיִּיתָ קָרָא אוֹ חָם! כֵּךְ, מִפְּנֵי שְׁאֵתָה פּוֹשֵׁר וְלֹא חָם וְלֹא קָרָא, אֲקִיָּא אוֹתָךְ מִפִּי. כִּי תֹאמַר: «עֲשִׂיר אֲנִי וְהִתְעַשְׂרָתִי וְאִינִי חֶסֶד כָּל», וְאִינִי יוֹדַע כִּי אֲמַלְלָה אֶתָּה וּמִסְכֵּן וְעָנִי וְעוֹר וְעָרֶם. אֲנִי מִיַּעַן לֵךְ לִקְנוֹת מִמֶּנִּי זָהָב צָרוּךְ בָּאֵשׁ לְמַעַן תַּעֲשִׂיר, וּבְגָדִים לְבָנִים לְמַעַן תִּתְפַּסֶּה וְלֹא תִרְאֶה בִּשְׁתַּ עֲרֻנְתְּךָ, וְקִילּוֹרִית לְמַשַּׁח אֵת עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּרְאֶה. אֲנִי, אֵת כָּל אֲשֶׁר אֶתָּה אוֹכִיחַ וְאֶסֶר. לִכֵּן הִנֵּה נִמְרָץ וְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה. הִנֵּי עֹמֵד לִיד תְּהִלָּתְךָ וְדוֹפֵק. אִישׁ אִם יִשְׁמַע אֵת קוֹלִי וְיִפְתַּח אֵת תְּהִלָּתְךָ, אֲכַנֶּס אֵלָיו וְאֶכֶל אֶתוֹ וְהוּא אֶתִּי. תִּמְנַצֵּחַ, אֶתָּה לֹא לְשִׁבְתִּי אֶתִּי עַל כִּסְאִי, כִּפִּי שָׁנָם אֲנִי נִצַּחְתִּי וְיִשְׁבַּחְתִּי עִם אָבִי עַל כִּסְאוֹ.

--- חזון יוחנן פרק ג'

שימו לב למילותיו של ישוע כשהוא אומר: **הַמְנַצָּחַת**. אֵתָן לוֹ לְשִׁבְתָּ אֹתִי עַל כִּסֵּאִי.

אנו נמצאים בעיצומן של שנות הילדות 2008-2012 וכל מה שקראתי ובחנתי בכתובים לא הצלחתי למצוא חולשות לא משנה כמה עמוק חפרתי. למרות שלעיתים תהיתי ולא בהכרח הבנתי את מה שקראתי. לפעמים רוח הקודש הראתה לי דברים ישירות ובפעמים אחרות לא קיבלתי תשובה אלא רק שנים לאחר מכן. רוח הקודש נותנת לכולנו חלק פה וחלק שם. חלק חולמים חלומות. אחרים רואים חזיונות. אך אנו קרואים להיות קהילה אחת. מה שהתרחש בתוכי היה ההתגלות של איזו מתנה נפלאה קיבלנו באלוהים. מה שקורה גם בזמן הזה הוא שאני קורא ורואה עדויות רבות על אנשים שהיו בגיהנום וזה הפחיד אותי עד מוות. ככל שחיברתי את עדויות הקדושים ואת הכתובים עם החוויות האישיות שלי של אותות ומופתים, הבנתי בהדרגה ש-באמת יש שמיים וגיהנום. ישוע עצמו הזהיר על כך פעם אחר פעם: על אש עולם המוכנה לשטן ולמלאכיו (מתי כ"ה: 41), על כבשן האש שבו יהיה בכי וחריקת שיניים (מתי י"ג: 42), על גיהנום שבו תולעתם לא תמות והאש לא תכבה (מרקוס ט' :48), ועל העשיר שהתייסר בלהבות (לוקאס ט"ז :24). ישנם פסוקים רבים המפנים לכך. האנשים שחוו גילויים או ביקרו בגיהנום יכולים לתאר זאת כ-מטלטל וקשה בצורה קיצונית. אין ספק שהגיהנום קיים והוא שונה לחלוטין מהשמיים בכל מובן, והוא הפוך קוטבית לטוב. כשאדם טוען שאלוהים רע כיוון שהוא שולח אותם לגיהנום, הם אינם מבינים שהם עצמם קשים כסלע ואינם מעוניינים לסור מרשעותם. יראו מאותו אחד שיכול להשמיד הן את הנפש והן את הגוף בגיהנום (מתי י' :28). לאיזה מקום אחר יוכלו ללכת מלבד המקום שבו הם עצמם בוחרים להיות? זוהי האמת הגולמית והאכזרית מאחורי אלו האוהבים את חייהם שלהם עד מוות. איננו חיים לבד ובנפרד, אלא נקראנו לחלוק את מה ששלנו עם הסובבים אותנו הנמצאים בצורך.

במקביל לכך התחלתי לקבל מילים מרוח הקודש באוטובוס ובמקומות אחרים. מילים עבור אנשים ולצורך בנייה ועזרה בשיתוף על אלוהים, מילים ישירות למצבים ספציפיים. אני זוכר פעם אחת שישבתי באוטובוס כששמעתי שלוש או ארבע מילים במיוחד עבור האדם שלציד. פניתי אליו ואמרתי לו אותן. והוא היה בהלם. אני מקווה שהן נותרו איתו כעדות לאלוהים. גם חשתי ברוחי כאשר לאנשים אחרים היו בעיות פיזיות ושאלתי אם אוכל להתפלל עבורם. זה קרה כשהם ישבו בשקט מוחלט באוטובוס ולא הייתה שום אינדיקציה נראית לעין לכך שבאמת יש להם בעיה. זוהי מתנת חסד שנראה שאחים ואחיות לעיתים קרובות הפסיקו לרדוף אחריה למרות שפאולוס מבקש מאיתנו לעשות בדיוק את זה:

רָדְפוּ אַחֵר הָאֱהָבָה וְהַשְׁתַּוְּקוּ לַמִּתְנֹת הָרוּחַ, וּבִיחֹד לְהִתְנַבֵּא. כִּי הַמְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן אֵינוֹ מְדַבֵּר אֶל בְּנֵי אָדָם אֶל הָאֱלֹהִים, שֶׁכֵּן אִישׁ אֵינוֹ מִבֵּין, וּבְרוּחַ הוּא מְדַבֵּר סִדּוּת.

--- הראשונה אל הקורינתים י"ד: 1-3

זו הייתה תקופה מאתגרת ביסודו של דבר, אך גם נהדרת ומיוחדת. ועלי להכיר בדיעבד שזה נבע מהצימאון שלי לדעת את האמת. דפקתי והדלתי נפתחה, חיפשתי ומצאתי (מתי ז' 7). החשוב מכל, נולדתי מחדש כשבחרתי לקבל את ישוע כאדון וכמורה למרות שלא הייתי ראוי:

הָיָה אִישׁ מִן הַפְּרוּשִׁים, נִיקְדִּימוֹס שְׁמוֹ, מִרְאשֵׁי הַיְּהוּדִים. הוּא בָּא אֶל יֵשׁוּעַ בְּלִילָה וְאָמַר אֵלָיו: «רַבִּי, אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים כִּי מֵאֵת אֱלֹהִים בָּאתָ לִהְיוֹת מוֹרֶה, שֶׁכֵּן אִישׁ אֵינוֹ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת אֶת הָאוֹתוֹת שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה אֲלָא אִם כֵּן אֱלֹהִים עִמּוֹ.»

--- יוחנן פרק ג'

עָנָה יֵשׁוּעַ וְאָמַר אֵלָיו: «אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָךְ, אִם לֹא יוֹלֵד אִישׁ מִלְּמַעְלָה, לֹא יוּכַל לָרְאוֹת אֶת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים.»

אָמַר לוֹ נִיקְדִּימוֹס: «אֵיךְ יָכוֹל אָדָם לִהְיוֹלֵד בְּעוֹדוֹ זָקֵן? הֲאִם יוּכַל לְהַכְנִס שְׁנִית אֶל בֶּטֶן אִמּוֹ וּלְהוֹלִיד?»

עָנָה יֵשׁוּעַ: «אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָךְ, אִם לֹא יוֹלֵד אִישׁ מִן הַמַּיִם וְהָרוּחַ, לֹא יוּכַל לְהַכְנִס אֶל מַלְכוּת הָאֱלֹהִים. הַנוֹלֵד מִן הַבָּשָׂר בָּשָׂר הוּא, וְהַנוֹלֵד מִן הָרוּחַ רוּחַ הוּא. אֵל תִּתְּמָה עַל שְׁאִמְרֹתַי לָךְ כִּי עֲלִיכֶם לִהְיוֹלֵד מִלְּמַעְלָה. הָרוּחַ נוֹשֵׁבֶת הַיֶּכֶן שְׁתַּרְצָה; אֵת קוֹלָהּ אַתָּה שׁוֹמֵעַ, אֲךָ אֵינְךָ יוֹדֵעַ מֵאֵינן הִיא בָּאָה וּלְאֵן הִיא הוֹלֶכֶת. כִּךְ כָּל מִי שֶׁנוֹלֵד מִן הָרוּחַ.»

שָׁאַל נִיקְדִּימוֹס וְאָמַר אֵלָיו: «אֵיךְ יָכוֹלִים הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לִקְרוֹת?»

עָנָה יֵשׁוּעַ וְאָמַר אֵלָיו: «אַתָּה מוֹרֶה בִּישְׂרָאֵל וְאֵינְךָ יוֹדֵעַ אֵת זֹאת? אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָךְ כִּי אֵת אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים אֲנַחְנוּ מִדְּבָרִים, וְעַל אֲשֶׁר רְאִינוּ אֲנַחְנוּ מַעֲדִים, וְאֵת עֲדוּתֵנוּ אֵינְכֶם מַקְבָּלִים. אִם כֹּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם עַל דְּבָרִים שֶׁבְּאָרֶץ אֵינְכֶם מֵאֲמִינִים, אֵיךְ תֵּאֱמִינּוּ אִם אֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם עַל דְּבָרִים שֶׁבְּשָׁמַיִם? וְאִישׁ לֹא עָלָה הַשְׁמַיִמָּה מִלְּבַד זֶה שֶׁיֵּרֵד מִן הַשָּׁמַיִם — בֶּן־הָאָדָם אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם. וְכִמּוֹ שֶׁהִגִּבִּיהַ מִשָּׁה אֵת הַנֶּחֱשׁ בַּמִּדְבָּר, כִּךְ צָרִיךְ שִׁינּוּרָם בֶּן־הָאָדָם, כִּדִּי שֶׁכָּל הַמֵּאֲמִין בּוֹ יִהְיוּ לוֹ חַיֵּי עוֹלָם. כִּי כִךְ אֶתְבּ הָאֱלֹהִים אֵת הָעוֹלָם עַד כִּי נָתַן אֵת בְּנוֹ יְחִידוֹ, לְמַעַן לֹא יֵאבֵד כָּל הַמֵּאֲמִין בּוֹ, אֲלָא יִנָּחַל חַיֵּי עוֹלָם. הֵן הָאֱלֹהִים לֹא שָׁלַח אֵת בְּנוֹ אֶל הָעוֹלָם לְשַׁפֵּט אֵת הָעוֹלָם, אֲלָא כִדִּי שִׁינָּשַׁע הָעוֹלָם עַל־יָדָיו. הַמֵּאֲמִין בּוֹ אֵינוֹ נִדּוֹן מִי שֶׁאֵינוֹ מֵאֲמִין כְּבָר נִדּוֹן, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא הֵאֱמִין בְּשֵׁם בֶּן־הָאֱלֹהִים הַיְּחִיד. וְזֶהוּ הַדִּין: הָאוֹר בָּא אֶל הָעוֹלָם וְכִנִּי הָאָדָם אֶתְבּוּ אֵת הַחֹשֶׁךְ יוֹתֵר מִן הָאוֹר, כִּי רָעִים הָיוּ מַעֲשֵׂיהֶם. כָּל הָעוֹשֶׂה עוֹלָה שׁוֹנֵא אֵת הָאוֹר וְאֵינוֹ בָּא אֶל הָאוֹר פֶּן יִכְחֹוּ מַעֲשָׂיו. אֲבָל הָעוֹשֶׂה אֵת הָאֱמֶת בָּא אֶל הָאוֹר לְמַעַן יִגְלוּ מַעֲשָׂיו, כִּי בָאֵלֶּהִם נַעֲשׂוּ.»

הרוח שלי צמחה בזמן שלאחר מכן וזה היה קצת כמו לעבור לאט משתיית חלב לאכילת בשר כפי שפאולוס מדבר עליו (הראשונה אל הקורינתים ג':2). התחלתי לשתף אנשים באוטובוס בתקופה שבין 2011 ל-2013 ובכל מקום אליו

הלכתי. פגשתי גם מבשר ידוע שפעל לפי הבשר ועשה לי עוול בסביבות אמצע 2013, ייתכן בגלל שהייתי כל כך פעיל עם הבשורה והתפללתי עבור אנשים וראיתי ריפויים רבים. אני מאוד אוהב את המבשר הזה, רק כדי שזה יאמר. בדיוק חזרתי ממסע מיסיונרי ל Hamar-שבו היינו עדים לנסים כשהתפללנו עבור אנשים ונראה היה שזה עורר סוג של קנאה. בכל מקרה, הייתי שבור לאחר שנדחיתי בעניין זה על ידי מישהו שהחשיבתי כמודל לחיקוי עבור פועלי שלי. אני מציין את כל זה כדי שתוכלו לקבל הצצה קטנה להליכתי עם אלוהים. אך גם למה שקורה לעיתים קרובות כשבאמת הולכים עם אלוהים – אתגרים בדרכים רבות.

עבדתי בזמן ההוא עבור-Norsk Organisasjon for Kvalitetssikring av Labora (NOKLUS) Haraldsplass Diakonale Sykehus ובמקום העבודה הייתי גם עד לכוחו של אלוהים הפועל כלפי אתאיסטים ולא מאמינים. אני זוכר מקרה אחד שבו התפללתי עבור עובדת קפיטריה והיא התקשתה לעמוד על רגליה כשזה קרה. זה היה כאילו היא נחשפה לשוק חשמלי עז במידת מה וזה היה מיוחד לצפות בכך. הייתי גם עם Noklus ב Island-בטיול חגיגות 20 השנה שלהם וב Gardermoen-הנחתי ידיים על נבחרת הכדורגל האיסלנדית. ישבתי עם שניים מחבריי לעבודה ורציתי להראות להם נס כששאלתי את נבחרת הנשים אם יש להן בעיות ברגליים וכדומה. וכמובן שהיו להן. וזכיתי להניח עליהן ידיים. ואז הן התחילו להשתגע קצת מהתגובה. זה היה משעשע, אך מאוחר יותר זומנתי למשרד הממונה עליי זמן קצר לאחר שחזרנו ל Bergen-הוטחו נגדי האשמות שווא—כוננו אותי "רודף נשים" וטענו שאמרתי דברים שמעולם לא אמרתי. האדם שדיווח על כך חייב להיות מעורער בנפשו כדי לומר דבר כזה לממונה עליי. זה לא היה מפתיע בהתחשב בכך שרוב הקולגות היו אתאיסטים. הם היו אנשים מוכשרים ורובם בעלי השכלה גבוהה, אך כשזה הגיע לאמונה באלוהים חלקם היו ספקנים. אחרים לעומת זאת היו אנשים נפלאים שקיבלו את זה ששיתפתי והייתי פתוח לגבי אמונתי.

כשאח באמונה, מבשר, מתח עלי ביקורת על כך ששיתפתי עם כל מי שפגשתי ועל כל הנסים שהייתי עד להם, נפגעת מאוד. למחרת כשניגשתי לעבודה בקושי הצלחתי לתפקד כרגיל והייתי מדוכדך מאוד; אמרתי לאלוהים שאם זה לא נועד עבורי, שיסיר זאת ממני. כשניגשתי מאוחר יותר לשירותים, עדיין בעבודה, ושיבחתי את אלוהים, הרגשתי פתאום כאילו שמן זורם על פני גופי ולאחר מכן שוחררתי לחלוטין. זה פשוט פיעפע בשמחה מבפנים. זה היה בלתי ניתן לתיאור. יש לומר שאותו אה הגיע אלי שוב רק כמה ימים לאחר מכן, אך הוא לא השפיל את עצמו כפי שהיה צריך, אך הבנתי שהוא התחרט על מילותיו. עם זאת, הוא לא חזר בו מהן לחלוטין ומאז אותו יום לא שמעתי ממנו ולא ראיתי אותו. האם סלחתי לו על כך? כן, סלחתי (הקולוסים ג' 13). כולנו טועים ופועלים לפי הבשר מעת לעת. מי ייתן ואלוהים יביט בחסד על כולנו.

בסיכומי של דבר, אלוהים טיהר אותי מחטאיי במה שהיו «שנות הילדות שלי ברוח» (הראשונה ליוחנן א' 9) וזה הסתיים בכך שבסופו של דבר לא יכולתי אלא

להשתחוות לפני אלוהים ולהכיר בכך שדבריו היו טובים ונכונים. לא יכולתי עוד לדחות את האב בשכלי כיוון שכעת הבנתי בכל הווייתי שהוא אמיתי, נעלה מעל הכל ומעל כולם.

השנים הקריטיות כמי שנולד מחדש ברוח היו עבורי התקופה שבין 2008 ל-2012 והאנשים שיכלו להעיד על מעט מהטרנספורמציה הבלתי רגילה הזו שהתרחשה היו העובדים הקרובים אלי ב NOKLUS ב-Haralds plass Diakonale-Sykehus כולל אחים ואחיות בקהילה שבה ביקרתי Kristent Fellesskap Nordhordland, NOKLUS לא היו נוצרים מוצהרים בגלוי. בתחילת תקופת העסקתי דיברתי בגלוי עם כמה מחבריי לעבודה על מטען מחשבתי רוחני שבשום אופן לא הכיר בישוע האמיתי כבן האלוהים. אך מה שקרה במהלך עבודתי אצלם היה שעברתי ממוות לחיים ושאלוהים הכניס אותי לתהליך שבו הוא התחיל לגרום לי לשכוח את מה שלמדתי בעבר. ובתקופה של 2011-2013 התחלתי לשתף יותר ויותר על מה שישוע עשה איתי, כך שזה הפך לשילוב מוזר עבור חלק מאלו שעבדתי איתם. אך כך הם לעיתים קרובות החיים בשלבי מעבר. ב NOKLUS חוויתי גם שאחת הקולונות שלי נרפאה לחלוטין בגובה. היו לה בעיות גדולות הן בשכיבה והן בעמידה ויום אחד בעבודה כשהיא קפצה לביקור בתקופת המחלה הזו, דפקתי על דלתה ושאלתי אם אוכל להתפלל עבורה. בקיץ שלאחר מכן כל הבעיות בגובה נעלמו לחלוטין, דבר שגם היא עצמה הופתעה ממנו. השינוי היה רדיקלי וחלק מההתעוררות שלי למי שאנחנו באמת נבראנו להיות כשאנחנו נולדים מחדש (מרקוס ט"ז: 17-18). אני זוכר שהתפילה הייתה פשוטה, אך היא הייתה בליווי הנחת ידיים ושאלתי את אלוהים אם הוא יכול לרפא אותה, פשוט כך. היא תמיד הקשיבה בקשב רב כששיתפתי ממה שהיה לי ותמיד היה כל כך נעים לעבוד איתה.

חוויתי גם אדם בקפיטריה שכמעט התמוטט לרצפה כשהנחתי עליה ידיים וזה נראה כאילו היא חוותה blackout קצר אם אפשר לומר כך. ראיתי את אותו הדבר אצל אנשים אחרים שהתפללתי עבורם וכך היה גם עם אשתי לעתיד בפעמים הראשונות שהתפללתי עבורה. אני יודע שאנחנו בישוע וישוע באלוהים, מה שאומר שאלוהים נמצא בתוכנו (יוחנן י"ד: 20). כוחו של אלוהים שוטף אותנו מחטא, מרפא ומשחרר (הראשונה ליוחנן א' 7: יעקב ה' 14-15) וזה מה שקורה כשאנחנו מניחים ידיים על אנשים. קרה לה מה שאלוהים עשה לי, הוא התחיל לעשות סדר בתוכה ולהכין אותה לעבודה עבורו.

בתקופה זו שבה התחלתי להבין את חשיבותו של אלוהים בחיי עמד גם אבי החורג. הוא אתאיסט ונתן עזרה כלכלית מועטה או אפסית בשנים שקדמו לכך, בין אם בלימודים ובין אם בתקופה שלאחר מכן, אך נתן לילדים מעט תשומת לב סביב ימי ההולדת שלהם. אני מבין שאני ואחי היינו ביסודו של דבר נטל עבורו. הדברים אולי נראו טוב כלפי חוץ, אך הוא דחה את החיפוש שלי אחר אלוהים וזה לא עזר כשקיבלתי את ישוע. הוא אמר בבירור שאל לי לדבר איתו על אלוהים. קיבלתי גם הודעה ברורה מאחיו של אבי החורג שהוא אינו דודי יותר אם אשתף אותו באמונותי.

פרק 22

כיסא האלוהים (2012)

הגענו למאי 2012, וכעת ראיתי וחוויתי כל כך הרבה מנוכחותו של אלוהים עד שלא יכולתי עוד להתכחש לו. עד לאותה עת צפיתי בפורנוגרפיה במשך מספר שנים. זה היה דבר שאלוהים הניח כמשא כבד על לבי, והוא עזר לי להיפרד מכך באותה שנה (עברים י"ב:1).

אני זוכר שכרעתי על ברכיי במרתף לפני האב והסרתי כל התנגדות לעבודה למען מלכותו (רומים י"ב:1). אמרתי לאבא שאני מוכן ללכת לכל מקום שבו הוא זקוק לי. בו ברגע נתן לי אלוהים חזון; ראיתי בית שכן במרחק כמה מאות מטרים, שם התגוררה בזמנו Eldbjørg Fosse. בחצר שמעל גרה גיסתה. לא ידעתי אז שאלוהים שולח אותי לשתי נשים מאמינות מעל גיל 70, וכמה חשובות הן יהיו עבורי בהמשך עבודתי. על ידי הליכה בעקבות הדרכת האלוהים, חוויתי כיצד Eldbjørg נרפאה בחלל הברך ומתחת לכף רגלה, ומאוחר יותר גבה התיישר יותר, דבר שהסב לה שמחה רבה (ישעיהו ס"א:1). היא הפכה לחברה קרובה באמונה ולמעודדת חשובה עבור שירותי לאלוהים. בעלה של הגיסה סבל מאלצהיימר באותה עת. לאחר שביקרתי והתפללתי עבורו, הוא ביקש זמן קצר לאחר מכן להצטרף לזמן התפילה והלימוד – דבר שמעולם לא עשה קודם לכן, אפילו לא כשהיה בריא. וזה מה שאמרתי לאשתו לפני שביקרתי אותו: «אני מצפה שרוח האלוהים תדבר אל לבו פנימה כאשר אפגוש אותו ואתפלל עבורו». הקדושים נקראים להתהלך בתקווה, גם כאשר אנו זורעים בדמעה, אך הקציר הסופי הוא יום של שמחה (תהילים קכ"ו:5-6).

בכל פעם שבאתי לבקר את Eldbjørg היא הביטה בי בחקירה ושאלה מה עשיתי למען אלוהים ומה חוויתי. היא התעננה ותהתה כשסיפרתי לה על חוויותי ועל מה שאלוהים פועל. למרבה הצער, היא נפגעה בראשה לאחר נפילה לפני מספר שנים וסבלה מאובדן זיכרון, אך הקרבה לאלוהים עדיין איתה והיא כל כך שמחה כשתפללתי עבורה בטלפון בפעם האחרונה.

אלוהים באמת טוב למרות שאנו חיים בעולם נפול של סבל, השונה מהעולם השמימי. אך עם זאת, עלינו להניח בצד את חוסר הרצון שלנו כלפי עבודת האלוהים ובשורתו על פני האדמה, שכן אנו זקוקים לפועלים, לכן הבה נתפלל שאלוהים ישלח פועלים נוספים (מתי ט' 37-38) ושעמו יתמוך בהם כדי שיהיה להם די צורכם. ואם נהיה כנים, לא רק העניים זקוקים לעזרה. גם זה שיש בידו לעזור חייב ללמוד לתת לעבודה זו ולא למנוע (לוקס ו' 38, מלאכי ג' 10). כאן, למרבה הצער, מאמינים נורווגים רבים בולטים בכך שהם נותנים הרבה פחות משלהם מאשר אחיהם ב USA-לפי ניסיוני האישי.

ימים ספורים בלבד לאחר שהנחתי בצד את התנגדותי לעבודת האלוהים במאי 2012, פגשתי את קבוצת הנשים המשיחית «Kvinneforum Nordhordland» ואת קהילת הבית שלהן. אחת החברות שהייתה בקהילת הבית הייתה Laila Nygård, שהלכה גם היא ל-Kristent Fellesskap Nordhordland והיא הכירה אותי משם. הן ישבו ושתו קפה, סרגו, התפללו יחד וחיפשו את אלוהים כשנכנסתי אליהן. חשבתי שאני שם כדי לעזור להן לבנות אתר אינטרנט, אך בקיצור, הן שאלו אם יוכלו גם להתפלל עבורי. מה שהן אמרו אחר כך היה דברי נבואה ברורים מאלוהים שהאירו את הדרך קדימה לשנים הבאות (ראשונה לקורינתים י"ד:3). לא הבנתי זאת באותו רגע, אך הרגשתי שרוח האלוהים נחה עליי בכבוד רבה כשצאתי מהפגישת. ברוחי אחזה מעין יראת כבוד ורצינות עמוקה אפפה אותי. הבנתי שאלוהים רוצה לשלוח אותי לשירותו, אך לא יכולתי בשום אופן להבין כיצד המצב הכלכלי יסתדר. וחשבתי שעכשיו סיימתי את דרכי כמפתח מערכות, אך כל אלו היו מחשבות ילדותיות כשאני מביט לאחור. זה היה ב-07.05.2012 וכשאני מסתכל על הפתק שכתבו, ניתן לסכם את דברי האלוהים כך:

- תקבל משיחה מהאדון לביצוע המשימות ולהגיע אל אנשים בזמן הזה.
- אלוהים נותן לך כלי, וייתכן שתעשה משהו שאיש לא עשה לפניך. אחת מהן ראתה עצים באפריקה שענפיהם היו שזורים זה בזה.
- עליך לשמוח בעבודה שאלוהים הטיל עליך.
- הקדש זמן עם האדון ודברו יהפוך להיות כמו שרירים בידך.
- אתה תלך במעשים שהוכנו מראש ודלתות ייפתחו בפניך. דברו יהיה כנר לרגלי: תהילים קי"ט:105.
- כשדברים יהיו קשים, הוא ילך עמי.
- מכיוון שאתה מציית, תחווה שמחה גדולה בהמשך!

ייקצר המקום מלכתוב את כל מה שחוויתי, אך אני חפץ כמיטב יכולתי לשתף חלק ממה שאלוהים הדריך אותי דרכו בשנים האחרונות – ובמיוחד אירועי מפתח מסוימים.

פרק 23

ברכה ובגידה (2012)

משהו מיוחד מאוד קרה בשנת 2012; ניתנה לי ההזדמנות לחלוק את הבשורה עם שבעה-שמונה בני נוער באחד מחדרי המעונות ב-Nordhordland Kristne Folke-høgskole. נדהמו מהנסים ומהריפויים שהתרחשו בזמן שדיברתי והתפללתי (לוקס י' 19). הם גם היו עדים לנער צעיר שסיפר לי שהוא מרגיש אי-שקט בליבו כשרדת הערב. זה לא הרגיש טבעי שזו תהיה בעיה פיזית גרידא, לכן אמרתי לו: «הרגש את זה!» ואז הצבעתי עליו וגירשתי את הבעיה מתוכו, והוא אמר שהוא הרגיש את זה יוצא ממנו. אני זוכר שאחת מהם ישבה על המיטה בחדר הקטן וניסתה לעכל את המציאות של מה שקרה. היא פשוט נותרה ללא מילים.

סיפרתי להם שיש לי את ישוע וכי נולדתי מחדש (יוחנן ג' 3), ושאלם הם חפצים בכך, נוכל להטביל אותם בבריקה. אך אמרתי להם גם את מה שהמבשר אמר לי: אם אתם רוצים לקבל את ישוע, חזרו אחריי, וכך הם עשו, ואז הם יכלו להרגיש כובד שממלא את החדר, כובד שהיה מוחשי ממש. זה היה פשוט נפלא. כפי שזה תמיד כשבני אדם מקבלים את ישוע כמושיעם ואדונם (רומים י' 9-10). אך הטבילה מעולם לא התקיימה, שכן שומר הלילה הגיע ואמר שאני לא יכול לשהות בשטח בית הספר ולחלוק את הבשורה עם בני הנוער. הם למעשה גירשו אותי מהשטח, וזה הרגיש פשוט כבגידה בבני הנוער. הסיבה, כך נאמר, הייתה שבית הספר חתם על הסכם לפיו לא יבצעו ביטול בקרב בני הנוער שהגיעו לבית הספר לקיץ, וזאת כדי לקבל את התמיכה הכלכלית (מתי ו' 24). השומר האחראי של בית הספר באותו יום דחק את ישוע הצידה, אך אלוהים השתמש אפילו בזה לטובה, שכן בני הנוער הפכו לעדים ממקור ראשון לאותות ומופתים מצד מאמין המצהיר על אמונתו. היום מול חופי Norge אכן מעניק לנו זהב שחור בצורת נפט, אך אני רואה כיום עם עני יותר מאשר כשהתחילה "אגדת הנפט" לפני חמישים שנה (מתי ט"ז: 26).

אחד הנסים שראיתי בשנה זו קרה ב-IKEA-בתי השנייה בנילה בדיוק יצאה מהשירותים ופגשנו שתי נשים צעירות במקום. הראיתי סרטון של אדם שהתפללתי עבורו, ובסרטון רואים בבירור שכף רגלו גדלה. זה לא דבר חריג, אלא שהיא פשוט גדלה. זה לא סוד, ומאמינים רבים חוו את מה שאני מדבר עליו כאן. מכל מקום, אחת הנשים ביקשה שאתפלל ששתי כפות רגליה יהיו באותו אורך. לא הרגל עצמה, אלא כפות הרגליים. הנחתי את ידי על כפות רגליה ודיברתי אליהן בשם ישוע, ולאחר כמה סבבים של תפילה שתיהן הפכו לשוות באורכן. זה פשוט תענוג גדול גם לחוות זאת אישית, וגם לראות את התגובות של אלו שמתפללים עבורם. האותות והמופתים יללו את המאמינים, כך כתוב בכתבי הקודש (מרקוס ט"ז: 17), לכן עלינו להיות מסוגלים לצפות לכך. מה שהיא ביקשה ממני לעשות

לאחר מכן היה מעט יוצא דופן עבורי. אך אולי לא לגמרי מפתיע, בהתחשב בכך שהיא בדיוק חוותה את מה שהיה כנראה הנס הראשון שלה. היא ביקשה ממני להתפלל ששתי כפות הרגליים שלה יתקצרו. התנגדתי מעט, שכן בדרך כלל לא מבקשים סוג כזה של ריפוי, בלשון המעטה. אך לאחר דיאלוג פנימי עם אלוהים, החלטתי שזה תלוי באמונה שלה, אז אמרתי כן. אך לפני שהתחלתי, ביקשתי מחברתה להניח את ידיה על כפות הרגליים, ואז הנחתי את ידיי מעל ידיה לפני שהתחלתי להתפלל עבורן. ומה שקרה אז היה ששתינו הרגשנו שכפות הרגליים שלה מתחילות להתכווץ ולהתקצר. פרסמתי את הסרטון ב-[Youtube.com](https://www.youtube.com) בזמנו עבור אלו המעוניינים לראות זאת. כשסיימנו, שתי כפות הרגליים התכווצו בשני סנטימטרים, דבר שהיא עצמה אישרה. הנס הזה היה אחד הדברים שקרו בשנת 2012 ושאני זוכר היטב. זה תמיד מיוחד להעיד על גבורת אלוהים בדרך זו (עברים ב' 4), דבר שלא חלקתי עליו רבות בזיכרונות אלו ביסודו של דבר.

פרק 24

הפציעה משנת (2012) 1980

בשנת 2012 הייתי חבר בקבוצת גברים משיחית שבה התפללנו וחיפשנו את אלוהים יחד מדי שבוע. באחת הפגישות, שניים מאחיי, האח Thomas ו-Trond, סיפרו שכל אחד מהם בנפרד קיבל תמונה מאלוהים עבורי:

האחד רואה אותי עם תיק בית ספר והשני רואה שיש לי מיטת קומתיים. כלומר מיטה כפולה לגובה. ועכשיו הם אומרים שיש לי «חור» או משהו דומה בתוכי מאותה תקופה שצריך להיסגר. הם צדקו: זו הייתה התקופה שאחרי הגירושים של הוריי. נגרם נזק נפשי רב במהלך השנים ההן. אבי נהג לשתות, ובשלב מסוים הוא השאיר אותי במכונית ונכנס לבר. דברים כאלה מותירים צלקות בילד, וזה יצר בי נזק פנימי שנשאתי עמי במשך שנים רבות. יכולתי לאשר שזו הייתה גם התקופה היחידה שבה הייתה לנו מיטת קומתיים ושביני לבין אחי חלקנו חדר. האחד אמר גם ששכבתי בקומה התחתונה של מיטת הקומתיים, דבר שהיה נכון. אחי הקטן שכב למעלה. הם אמרו לאחר מכן שהם עומדים לסגור את החור שבתוכי (מעשי השליחים ח' 17) וכאשר הם הניחו עליי את ידיהם, הבחנתי מיד בזמזום כמו של משאבת חום. חשבתי לעצמי: האם משהו התקין כאן משאבת חום?! זה היה דבר מוזר. אך כשהם הסירו את ידיהם, הצליל נעלם. וזה הרגיש כאילו קיבלתי שלום חדש בתוכי (מרקוס ט"ז 18).

--- שני קדושים מתפללים עבורי בשנת 2012

אני אסיר תודה על כך שאלוהים רואה את כאבנו (תהילים נ"ו: 9). ללא השותפות עם הקדושים, קריאת דבר האלוהים וההלל בנוכחותו, לא נוכל גם לעבור משתיית חלב לאכילת מזון מוצק (העברים ה' 12-14). פאולוס מדגיש את החשיבות של הצמיחה במשיח והתבגרות באלוהים, כדי שלא נתנדנד בקלות כשהאתגרים מגיעים. אנו זוכרים את משל הזורע (מתי י"ג 18-23), שבו יש כאלה המקבלים מיד את דבר האלוהים בשמחה, אך חסרים שורשים שיוכלו לשאת אותם בעת ניסיון.

פרק 25

Reinhard Bonnke (2012)

בסוף שנת 2012 חוויתי את רוח הקודש אומרת לי שעלי ללכת לבית ספר לאוונגליזציה ב - Florida-מכל המקומות שבעולם. אשתי לא רצתה שנשלם על כך מכיסנו. באותו זמן שאלתי את Eldbjørg ואת גיסתי אם יש להן את האפשרות והרצון לעזור במימון הנסיעה ל-Christ For All Nations ב-Florida.

CFAN הונהגה על ידי Reinhard Bonnke באותה תקופה, אוונגליסט גרמני ידוע שהוביל אסיפות בישור ענקיות ב-Afrika-שבהן נרשמו עשרות מיליוני אנשים שקיבלו עליהם את (Jesus אל הרומים י' 9-10). כשאלוקים הראה לי את החיזיון של השכן מוקדם יותר באותה שנה, הוא כנראה ידע שהן עומדות לעזור כדי שאוכל לנסוע ל-Florida ושאשתי תתנגד לכך. מעולם לא הייתי ב-USA לפני כן, וגם לא היה לי שום עניין גלוי בכך למיטב מחשבותי, אך לא יכולתי להצדיק אמירת "לא" לאלוקים Gerd. חלמה ש-Jesus בא ואמר לה שהמתנה היא עבורו, דבר ששימח אותי מאוד והעניק לי שלום על כך שביקשתי מהן. לא ידעתי באותו זמן שאלוקים הכין תוכנית לעבודתי עבורו (Jeremia 29:11) ושהכל התחיל באותה שנה, מיד לאחר שהנחתי בצד את ההתנגדות האחרונה שלי לאב ולעבודתו עבורי.

אבינו שבשמיים ודאי ידע שאסכים לומר "כן" ל-Jesus ב-2008 ואניח את התנגדותי כלפיו ב-2012. כשאני רואה את מה שאלוקים הנחה אותי בו ודיבר בבנואה הן על העבר והן על העתיד, אני מבין שיש לנו בורא מופלא וסבלני להפליא. היה לי חשד לגבי סוג העבודה שאלוקים יטיל עליי, אך כיום אני יודע שאני אוונגליסט. השירות שלי הוא לקחת חלק בבניית גוף המשיח ובשיתוף הבשורה (Lukas 4:18).

והוא נתן את־אלה להיות שליחים, ואת־אלה נביאים, ואת־אלה מבשרים, ואת־אלה רעים ומורים, כדי להכשיר את־הקדושים לעבודת השרות, לבניית גוף המשיח, עד כי נגיע כלנו אל אחדות האמונה ואל ידיעת בן־האלהים, אל האדם המבוגר, אל שעור קומתו של מלוא המשיח, וכך לא נהיה עוד ילדים הנדפסים ומטלטלים בכל רוח של תורה הבאה במרמת בני אדם ובערמה המובילה לנתיבי טעות; אלא מתוך דבור האמת באהבה, נגדל בכל דבר אל תוכו של המשיח, אשר הוא הראש, ממנו כל הגוף, כשהוא מחבר ומלכד באמצעות כל מפרק המעניק את הסינטיזה הדרוש, ולפי מידת הפעילה של כל איבר ואיבר, גורם לצמיחת הגוף ולבניתו באהבה.

--- איגרת פאולוס אל האפסים ד' 11-16

למרבה הצער, זו הייתה עובדה שאשתי נאבקה נגד עבודתי עבור אלוקים. וזה הפך את השירות לקשה מאוד לעיתים. כשקיבלתי את התמיכה הכלכלית מהאחיות שלנו, שהיו מעל גיל 70, היא ביקרה אותי קשות על כך שביקשתי מהן. למרות שהיא סירבה להשתמש בכספנו שלנו למטרה זו.

קיימת תרבות קלונה ב-Norge-כיום, שחלק מהנשים רואות בעצמן את מנהיגות המשפחה. להצהיר על אמונה ב-Jesus Kristus-אך במעשים לפעול נגדה, זה לחתור תחת עצמך. כשמשיחי משתמש בספרים אתאיסטיים שונים כדי להצדיק את חינוך הילדים נגד רצון הבעל, הוא דוחה לא רק את חוכמת אלוקים אלא גם את אהובו. זוהי הפרה של ברית הנישואין. אנו רואים את זרם העומק הזה בחברה כיום גם דרך ה-Kvinnebevegelsen. האירוניה היא שהיא עצמה הפכה להיות כמו גבר דומיננטי בברית הנישואין. שתי הקיצוניות שנויות. אנחנו נקראים לאהוב ולכבד את נשותינו אך לחפש תחילה את מלכות האלוהים:

בְּקִשׁוּ תְּחִלָּה אֶת־מַלְכוּת אֱלֹהִים וְאֶת־צְדָקָתוֹ, וְכָל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יִנְסָפוּ
לָכֶם. לְכֵן אֶל־תִּדְאָגוּ לַיּוֹם מֶחֱרָ, כִּי יוֹם מֶחֱרָ יִדְאָג לְעַצְמוֹ; דִּי לוֹ לַיּוֹם
בְּצֻרָתוֹ.

Matteus 6:33-34 ---

מגמה נוספת בחברת הרווחה של ימינו היא שנשים מסוימות קוראות גם כל מיני ספרים על חינוך ילדים וכדומה ודורסות את הגבר בקביעה איך עליו להיות ולהתנהג. לעולם אין שביעות רצון, ומנסים לגרור את הגבר ל-selvutviklingskurs וכדומה, כשהבעיה היא שלא מחפשים את אלוקים תחילה. זהו מאפיין נפוץ בקרב חלק מהנשים ב-Norge ואינו תואם את מה שאלוקים נתן לנו. נישואין הם ברית לנסות לאהוב זה את זה, גם כשיש שוני. לא לנסות לגרום לשני להפוך לדומה לנו ככל האפשר.

כשנגמרו השיעורים בבית הספר לאוונגליזציה בשעות אחר הצהריים, נהגנו לצאת לרחוב ולהתפלל עבור אנשים, באופן לא רשמי וללא ארגון גלוי, אך בדרך כלל בקבוצות קטנות של שניים עד ארבעה אנשים. אני זוכר במיוחד מקרה שבו פגשנו אישה שעסקה בזנות. היא הייתה בכלא והסתובבה עם אזיק אלקטרוני על רגלה, ובמקביל היה לה רסיס כדור ברגל שלא הוסר בניחות. כל זה היה קצת סוריאליסטי, אבל שיתפנו איתה והיא סיפרה לנו שבעלה התפלל רבות שהיא תפגוש את אלוקים. כשהתפללנו עבורה, היא אמרה שברגע שהנחתי את ידי על רגלה (Markus 16:18), היא הרגישה כאילו הרסיס יצא מהרגל. האם זה באמת קרה, אינני יודע, אך חוויתי דברים משמחים רבים ב-USA ואני רואה שאנשים שם פתוחים הרבה יותר לתפילה ומחפשים את אלוקים יותר ממה שמקובל במערב בדרך כלל. למה זה כך, אינני יודע. היוצא מן הכלל הם בני הנוער. בדרך כלל קל לשתף ולהתפלל עבורם גם ב-Norge, וכשפוגשים אותם בקבוצות, ריפויים ועדויות של אחד מהם יעידו עליהם כולם.

היה נפלא לקבל את ההזדמנות להשתתף בבית הספר לאונגליזציה ב-Florida עם Reinhard Bonnke. מה שאני זוכר הוא שרוח הקודש הראתה לי שם דברים שאני אסיר תודה עליהם שנים רבות לאחר מכן. ראינו ריפויים מופלאים מתרחשים ושמענו עדויות שגם בנו אותנו וגם נתנו לנו השראה. בקיצור, שבוע זה היה מכונן עבורי בדרכי הלאה עם אלוקים.

לא הייתי מודע לכך, אך בשנה שלאחר מכן השתמש אלוקים בכמה מאלה שהיו בבית הספר לאונגליזציה כדי לאשר ולעזור לשלוח אותי ל-Colorado Springs בשנים 2013-2014. לאלוקים הייתה תוכנית ובמבט לאחור אני מבין מדוע עשה זאת בדרך זו.

בתקופה זו אני רואה גם קווי מתאר של מאבק בין חלק מהקדושים סביבי, ומדברים מאחורי גבי. אני אוונגליסט מובהק ומדבר עם אנשים בכל מקום. האמת צריכה להיאמר, אני יכול להיות די היפראקטיבי ומרגיש אש בוערת עבור אלוקים (בתוכי לפעמים 20:9). (Jeremia)

אני זוכר במיוחד נסיעה ל-Oslo Sentralstasjon-שבה שיתפתי והתפללתי עבור אנשים והייתי עד לכוחו של אלוקים העובר דרך כמה מהם. אך למרבה הפלא היו לי ייסורי מצפון על כך כשחזרתי ל-Knarvik-ממש עד שאח בקבוצת הגברים אמר שאלוקים הראה לו תמונה שלי ב-Oslo Sentralstasjon-עם מלאכים סביבנו. התמונה הזו באמת הסירה את העוקץ מחלק מההתנגדות שפגשתי לצערי בקרב חלק מהקדושים באותה עת.

אם אני הולך בכוחו של אלוקים ומקבל ביקורת על מה שאני רואה ומעיד עליו כשאני עובד עבור אלוקים, זה אומר שמישהו לא הצליח לשמור על ליבו ולא מכיר בכך שקיבלנו מתנות שונות מרוח הקודש (7:12-4). Korinterbrev (1). עליי בעצמי להיות מסוגל לשמוח מכך שלאחים ואחיות אחרים סביבי יש מתנות שאין לי. רוח הקודש היא הנותנת, לא אנחנו. אך עלינו לכבד את אלוקים במה שאנו מקבלים, לא לנצל זאת לרעה עבור כוח או כסף. קנאה או כעס זה כלפי זה באמונה יצטברו כשכבת שומן סביב ליבנו ויקחו הן אותנו והן את קהילת האלוקים.

ובנוגע לשינה וחוסר ערנות ברוח (5:6). Tessalonikerbrev (1). לעיתים זה היה ניסיון לראות כיצד עם האלוהים מכלה את הברכות שהיו אמורות להגיע אל הקדושים שנבחרו לעבוד עבור אלוקים.

וארח צדיקים פֶּאֶר נִגְה הוֹלֵךְ וְאֹר עַד-נֶכֶן יָיוֹם: דֶּרֶךְ רְשָׁעִים כְּאֶפְלָה
לֹא יִדְעוּ בְּמָה יִכָּשְׁלוּ: בְּנֵי לֶדְבָרִי תִקְשִׁיבָה לְאִמְרֵי הַט־אֲזָנָה: אֶל-יִלְיֹזוּ
מֵעֵינֶיהָ שְׁמֶרֶם בְּתוֹךְ לִבָּהֶם: כִּי-תִיִּם הֵם לְמִצְאֵיהֶם וּלְכָל-בִּשְׁרוֹ מִרְפָּא:
מִכָּל-מִשְׁמֶר נֶצַר לִבָּהֶם כִּי-מִמֶּנּוּ תוֹצֵאוֹת תִּיִּם: הֵסֵר מִמֶּה עֲקָשׁוֹת פֶּה
וּלְזוֹת שְׁפָתַיִם תִּרְחַק מִמֶּה:

Ordspråkene 4:18-24 ---

וזה ניתן לנו על ידי בוראנו, Jesus Kristus, בן האלוהים ושלוחו של האב אלינו
בני האדם. כתוב בבשורה על פי: Johannes

בְּרֵאשִׁית הָיָה הַדָּבָר, וְהַדָּבָר הָיָה עִם הָאֱלֹהִים, וְאֵלֹהִים הָיָה הַדָּבָר.
הוּא הָיָה בְּרֵאשִׁית עִם הָאֱלֹהִים. הַכֹּל נִהְיָה עַל־יָדוֹ, וּמִבְּלִעְדּוֹ לֹא
נִהְיָה כָּל אֲשֶׁר נִהְיָה. בּוֹ הָיוּ חַיִּים, וְחַיִּים הָיוּ הָאֹר לְבְנֵי הָאָדָם.
וְהָאֹר מֵאִיר בַּחֲשֶׁךְ, וְהַחֲשֶׁךְ לֹא הָשִׁיגוֹ. אִישׁ אֶחָד הָיָה, שְׁלוֹחַ מֵאֵת
הָאֱלֹהִים, וְשֵׁמוֹ יוֹחָנָן. הוּא בָּא לְעֵדוּת, לְהַעֲדִיד עַל הָאֹר, כִּדִּי שְׂיֵאֱמִינוּ
כָּלָם עַל־יָדוֹ. הוּא לֹא הָיָה הָאֹר, כִּי אִם בָּא לְהַעֲדִיד עַל הָאֹר. הָאֹר
הָאֱמֵת, הַמֵּאִיר לְכָל אָדָם, בָּא אֶל הָעוֹלָם. הוּא הָיָה בְּעוֹלָם, וְהָעוֹלָם
נִהְיָה עַל־יָדוֹ, וְהָעוֹלָם לֹא הִכִּירוֹ. הוּא בָּא אֶל שְׁלוֹ, וְאֵלֶּה אֲשֶׁר לוֹ לֹא
קִבְּלוּהוּ. אֵךְ לְכָל אֵלֶּה אֲשֶׁר קִבְּלוּהוּ נָתַן תִּקְוָה לְהַיּוֹת בְּנֵי הָאֱלֹהִים.
לְמַאֲמִינִים בְּשֵׁמוֹ: אֲשֶׁר לֹא מָדָם, וְלֹא מִחֲפֶץ הַבָּשָׂר, וְלֹא מִחֲפֶץ גִּבּוֹר,
כִּי אִם מֵאֱלֹהִים נוֹלְדוֹ. וְהַדָּבָר נִהְיָה בָּשָׂר וְשָׁכַן בְּתוֹכֵנוּ, וְנִנְחָנוּ רְאִינוּ
אֶת־כְּבוֹדוֹ, כְּבוֹד בֶּן יָחִיד מֵאֵת אָבִיו, מְלֵא חֶסֶד וְאַמֶּת.

Johannes 1:1-14 ---

Jesus הוא בוראנו וכשאנו קוראים על משה לפני הסנה הבורע, הרי שזהו
למעשה גם מלאך האלוהים וגם Yahweh שנראו אליו. מלאך פירושו שליח מאת
אלוקים, בדיוק מה ש Jesus-היה, שליח Jesus. אמר לנו שכאשר ראינו אותו ראינו
את אלוקים. אנו ראים שבמקרא זהו Yahweh המדבר אל משה. זהו גם Yahweh
המתהלך עם אדם וחווה בגן עדן.

וַיֵּרָא מֶלֶאךָ יְהוָה אֵלָיו בְּלִבְת־אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנָה וַיֵּרָא וְהָיָה הַסֵּנָה בָּעֵר
בָּאֵשׁ וְהַסֵּנָה אֵינָנו אֶכָּל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶסְכֶּה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הַמֶּרְאָה
הַגָּדֹל הַזֶּה מִדּוּעַ לֹא־יָבֵעַ הַסֵּנָה: וַיֵּרָא יְהוָה כִּי סָר לִרְאוֹת וַיִּקְרָא
אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסֵּנָה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הִנְנִי:

Yahweh til Moses - Andre Mosebok 3:2-4 ---

מי הוא? Yahweh זהו Jesus. באותו אופן שבו הוא הסתיר את עצמו מהתלמידים
שהלכו ל Emmaus-כך היה זה Jesus שהתהלך על פני האדמה בגן עדן ובמספר
הזדמנויות מאוחר יותר, ולא אלוהים האב, שכן איננו יכולים לראות את האב
בעינינו הפיזיות ולחיות (33:20). Mosebok (2). אנו יודעים ש Jesus-דיבר במשלים
וזאת כדי ששלו יבינו וישכילו, ולא אלה שהדבר לא נועד עבורם:

נִגְשׁוּ תַתְלִמִּידִים וְשָׁאֲלוּ אוֹתוֹ: "לָמָּה אַתָּה מְדַבֵּר אֵלֵיהֶם בְּמִשְׁלִים?"
עָנָה וַיֹּאמֶר לָהֶם: "מִפְּנֵי שְׁלָכְכֶם נָתַן לְדַעַת אֵת סוּדוֹת מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם.
אֲבָל לָהֶם לֹא נָתַן. כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ יִנָּתֵן לוֹ וְיִהְיֶה לוֹ בְּשִׁפְעוֹ, אֵךְ מִי
שֹׁאֵין לוֹ, גַּם מִה שֵׁישׁ לוֹ יִלְקַח מִמֶּנּוּ. בְּגִלָּל זֹאת אֲנִי מְדַבֵּר אֵלֵיהֶם

במשלם. כי בראותם אינם רואים, ובשמעם אינם שומעים ואף אינם מבינים. ומתקיימת בהם גבולת ישעיהו האומרת: שמעו שמוע ואל תבינו, וראו ראו ואל תדעו. כי השמן לב העם הזה, ואזניו כבדו ועיניו השעו. פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו. אבל אשרי עיניכם כי רואות הן, ואזניכם כי שומעות הן. אמן, אומר אני לכם, נביאים וצדיקים רבים נכספו לראות את מה שאתם רואים ולא ראו, ולשמע את מה שאתם שומעים ולא שמעו."

Matteus 13:10-17 ---

אך מה אומר Jesus על עצמו ב-Det Gamle Testamente og i profetbøkene? לאחר תחייתו הוא מאשר שאם אנו פתוחים לכתובים, איננו חסרי בינה וכבדי לב מלהאמין למה שאמרו הנביאים ב-Det Gamle Testamente:

והנה שנים מהם היו הולכים באותו היום אל כפר אחד המרחק מירושלים כששים ריס, ושמו Emmaus, והם שוחחו ביניהם על כל הדברים האלה אשר קרו. ויהי בשותחם ובהתנפחם, והנה Jesus עצמו נגש וילך אתם. אך עיניהם נאחזו ולא הפירוהו. ויאמר אליהם: "מה הדברים האלה אשר אתם מחלפים ביניכם בדרך?" ונעמדו ופניהם זועפים. ויען האחד Kleopas, שמו, ויאמר אליו: "הא אתה הוא הנזיר היחיד בירושלים שאינו יודע את הקורות בה בימים האלה?"

Lukas 24:12-32 ---

"מה הם?" שאל אותם.

השיבו לו: "הדברים בנוגע ל-Jesus-מנצרת, שהיה איש נביא, גבור בפעל ובאמר לפני האלהים וכל העם; וכיצד מסרו אותו ראשי הכהנים ונשאנו למשפט מות וצלבו אותו. ואנחנו קוינו כי הוא זה העתיד לגאל את Israel. ועם כל זאת, הנה היום הוא היום השלישי מאז קרו הדברים האלה. אלא שנים נשים מקרבנו הדחימו אותנו: הן היו בפקר השכם בפקר, ולא מצאו את גופתו, ובאו ואמרו כי גם מראה מלאכים ראו, האומרים כי הוא חי. וילכו אנשים משלנו אל הקבר וימצאו כאשר אמרו הנשים, אך אותו לא ראו."

אז אמר אליהם: "הוי חסרי בינה וכבדי לב מלהאמין בכל אשר דברו הנביאים! הלא על המשיח היה לסבל את אלה ולהפגס אל כבודו?"

והוא החל ממששה ומכל הנביאים ובאר להם את הדברים הנאמרים עליו בכל הכתובים. הם התקרבו אל הכפר אשר היו הולכים אליו, והוא התנהג כמתפונן ללכת הלאה.

אך הם הפצירו בו: "שבה אתנו, כי לעת ערב היה ונטה היום."

ויבא לשבת אתם. ויהי בהסבו אתם, ויקח את הלחם ויברך ויבצע ויתן להם.

אז נפקחו עיניהם והם הכירוהו, והוא נעלם מעיניהם.

אמרו איש אל רעהו: "האם לא בער לבבנו בתוכנו בדרך אולינו בדרך ובבארנו לנו את הכתובים?" והם קמו בשעה ההיא וישבו לירושלים.

שם מצאו את האחד-עשר ואת אשר אתם נאספים, ואלה אמרו: "אכן האדון קם ונראה אל Simon."

והם ספרו את הקורות בדרך ואידך הכירוהו בבציעת הלחם.

בעודם מדברים את הדברים האלה, נצב Jesus עצמו בתוכם ויאמר אליהם: "שלום לכם."

הם נבהלו ונתמלאו יראה, כי חשבו שהם רואים רוח. אך הוא אמר אליהם: "למה נבהלתם, ומדוע עולים ספקות בלבבכם? ראו את ידי ואת רגלי, כי אני הוא. מששו אותי וראו: כי רוח – בשר נעצמות אין לה, כפי שאתם רואים שיש לי."

ובדברו כך הראה להם את ידיו ואת רגליו. וכיון שעדיין לא האמינו מרב שמחה והיו תמהים, אמר אליהם: "האם יש לכם פה דבר לאכל?" ויתנו לו חתיכת דג צלוי, ויקח ויאכל לעיניהם.

ויאמר אליהם: "אלה הם הדברים אשר דברתי אליכם בעודי עמכם, כי צריך שיתמלא כל הכתוב עלי בתורת משה ובנביאים ובתהלים."

אז פתח את בינתם להבין את הכתובים.

פרק 26

בית ספר למקרא בארה"ב (2013)

במהלך 2012-2013 דיברה אלינו רוח הקודש בבירור על כך שעלינו להתחיל ללמוד בבית ספר למקרא. אני זוכר שהתפללתי לאבא וביקשתי שנת שבתון. וזו הייתה תשובתו אליי. זה לא בא לגמרי משום מקום, למרות שזו לא הייתה התשובה שציפיתי לה. בנקודת זמן זו גם אשתי הבינה שנועדנו להתחיל ללמוד בבית ספר למקרא בארה"ב. ליתר דיוק ב-Charis Bible College ב-Woodland-Park השוכנת בהרי ה-Rocky Mountains שב-Colorado Springs. אבא אמר לי זאת ישירות כשהייתי בארה"ב במסע בישור קצר ל-Denver. זוג שלמד בבית הספר לבישור ב-Florida עמד מאחורי הארגון. הזמנתי כרטיסים והייתי עצבני אם אכן עשיתי את הדבר הנכון, ואשתי לא התנגדה הפעם. חשבתי לעצמי שאני קצת משוגע שנסעתי לארה"ב בפעם השנייה בהתראה קצרה כל כך ולשחות של ימים ספורים בלבד, אך למרבה המזל קיבלתי אישור לפני שנסעתי. זה קצת כמו פטרוס (מתי י"ד: 29-31). אדם מרגיש שהוא צועד אל מחוץ לסירה ועומד לטבוע לפני שאלוהים אווזו בידו ומושך אותו חזרה למעלה:

ואם יחסר לאיש מכם חכמה, ישאלנה מאת האלוהים הנותן לכל בנדיבות ובלי גערה, ותינתן לו. אך ישאל באמונה ובלי ספק; כי הספק דומה לנחשול הים אשר הרוח תשיאנו ותסערהו. אל יחשוב האיש ההוא כי ייקח מאומה מאת האדון, בהיותו איש הפוסח על שתי הסעיפים ואינו יציב בכל דרכיו.

--- יעקב א': 8-5

לפעמים אני כמובן לא בטוח אם באמת שמעתי נכון כשאני פועל לפי מה שרוח הקודש נותנת לי, אך כשאני מקבל אישור, אני בדרך כלל מרגיש שלום לגבי הבחירה. האישור הפעם הגיע מרוח הקודש שגילתה לי חלק מהשמות של אלו שאצלם אשתכן. שמה של הפוליטיקאית Kaci Kullman Five היה חקוק בזיכרוני, ומאוחר יותר ראיתי ששמה היה Kaci Robbins. אז הבנתי שזה היה מרוח הקודש. לא הכרתי אותם, אך גם הם היו בבית הספר עם Reinhard Bonnke והתגוררו ב-Colorado Springs. לא רק זאת, אלא שהם התברכו ממני בעקיפין כאשר אח אחר, Mike Sanchez, גם הוא מבית הספר לבישור, התפלל לרפואת Daniel בהזדמנות קודמת כשעודדתי אותו לכך. ואלוהים תכנן זאת כך שהעיר שבה התגורר הזוג הזה הייתה המקום שבה שכן בית הספר למקרא, דבר שבירך את כולנו.

Daniel Robbins ואשתו מ-Colorado Springs לא הכירו אותי לפני שהגעתי לשם, למרות שהיינו באותו בית ספר בשנת 2012 עם CFAN ו-Reinhard Bonnke. אך

אלוהים השתמש בהם כדי להראות לי את בית הספר ולפתוח את הבנתי לגבי מה שעתיד לקרות בשנה הבאה.

ידעתי שאני אמור להגיע ל-Denver כי רוח הקודש אמרה לי זאת, והוא אישר זאת דרך אחות לאמונה מארה"ב. אלוהים הראה לה את הזוג Michelle ו-Anh Le שהיו המארגנים של מפגש הבישור הזה כששאלה את אלוהים. היא לא ידעה שאלוהים כבר נתן לי את השם Denver.

השתתפתי במפגש הבישור ב-Denver הייתה שם במה פתוחה והייתי חלק מהקבוצה ששיתפה והתפללה עבור אלו שהגיעו לאירוע. הכומר Bryan Schwartz היה זה שניהל את הצד המעשי, ופתאום הוא פנה אליי ואמר משהו כמו: «אתה עמוק, אבל זה לא משנה אם אדם עמוק או לא». הוא לא הכיר אותי, אך Mar-cus Wick אמר לי גם הוא דבר דומה בשנת 2014, שנתיים לאחר מכן. זה פשוט אומר שאלוהים ראה אותי כשהעמקתי בכתובים וחיפשתי אותו למען האמת. אך גם שאסור לי לשפוט אחרים שלא עושים זאת. לקדושים יש לכל אחד את מקומו בבית אלוהים והם אחראים ללכת אחרי ישוע, מחולל אמונתם. עם זאת, כל הספרים והחוויות שהיו לי בשנים 2008-2012 הובילו אותי לנקודת זמן אחת שבה הנחתי בצד את התנגדותי לאלוהים, וזה קרה במאי 2012. אנחנו עדיין ב-Denver ונוסעים הלוך ושוב בין הבית ב-Colorado Springs לבין האירוע, נסיעה של שעה וחצי טובה לערך.

היה לנו קצת זמן פנוי ואז Daniel Robbins החליט להראות לי קצת את Colorado Springs. הבנתי שהגעתי ל"רצועת התנ"ך" עם פעילות רבה למען אלוהים. ובעודנו עומדים באחד הרמזורים ומחכים לאור ירוק, אלוהים פתח את הבנתי והראה לי שעלינו ללמוד ב-Charis Bible College. מיד הרגשתי שלום לגבי-An-drew Wommack שניהל את בית הספר ולא יכולתי לומר לא לאבא בתוכי, למרות שמאוחר יותר היה לי קושי לעכל את הכל כשחזרתי הביתה. בכל זאת, הייתי קצת "המום" אם אפשר לומר כך, וסיפרתי זאת לאחינו שנהג ברכב, והוא שיבח את אלוהים. הכל היה קצת לא מציאותי ולא ידעתי בשום אופן איך העניין הכלכלי יסתדר, שכן כבר היינו במינוס של מאה אלף ממכירת הבית ב-Frekhaug. בזה גם היה טמון ה אתגר שלי, כך חשבתי, האמצעים לנסוע לבית הספר למקרא.

בנקודת זמן זו גרנו בחלק התחתון של Galteneveien בדירה שכורה שם, בדיוק כפי שאלוהים אישר לאשתי לפני שקיבלנו אותה. הבעלים היה ידיד עבר שלה, כומר מהכנסייה הנורווגית ב-Loddefjord. לא ידעתי שהסיבה שמכרנו את הבית שנה קודם לכן הייתה שאלוהים הכין לנו מסלול לשנים הבאות, וזו הייתה הסיבה ש-Thomas אמר כל כך בבירור שמכירת הבית היא הדבר הנכון לעשות.

חילקנו הרבה ממה שהיה לנו בבית ב-Fosse ב-Frekhaug לפני שמכרנו אותו, ובקשר לכך הגיע אלינו אדם שקיבל את מערכת הסטריאו. שיתפתי אותו בפתיחות ומה שהוא סיפר אז היה שביתו רדוף רוחות. מאוחר יותר הלכתי לבקר אותו. אך לפני כן אלוהים נזף בי למעשה לפני שיצאתי. אלוהים ביקש ממני להיות

צייתן (שמואל א' ט"ו: 22). אך בגלל חוסר בגרותי לא לקחתי לתשומת ליבי את חומרת העניין. ביקרתי אצל האדם עם הרוחות הטמאות בבית והצלחתי להמעיט בערך הבעיות שהיו לאדם זה, למרות שהייתי צריך להבין שזה לא נכון. היו לו גולגולות על הכריות והרבה כלי נשק תלויים על הקיר. הוא אמר שבליילה זה היה כל כך חזק שאפילו ניסו לתלוש את השמיכה מהמיטה. אלוהים נזף בי, אך הייתי חסר בגרות. מה שהייתי צריך לומר הוא: היפטר מכל מה שקשור למוות בבית שכן הרוחות הטמאות מחפשות מנוחה (מתי י"ב: 43-45). התוודה על חטאי לפני אלוהים (יוחנן א' א' 9). אמור כן לישוע ותיוולד מחדש. עליי להכיר בכך שאם ברצוני לפעול בשירותי, עליי לציית לאבא ולא לבני אדם, דבר שהשתפרתי בו בשנים האחרונות. רבים מנסים לתרץ את חטאם או את לבבם הקשה לבשורה ולעבודת אלוהים, ואבא חידד אותי בעניין זה.

בסך הכל חמישה אנשים דיברו אליי נבואית בנוגע לבית הספר למקרא בארה"ב (קורינתים א' י"ד: 3). בנוסף הגיע מה שאלוהים הראה לי כשפתח את הבנתי, קצת באותו אופן כמו עם השליח לוקס אולי:

אז פתח את ביתם להבין את הכתובים...

--- לוקס כ"ד: 45

אחת מאלו שדיברו אליי הייתה אחות לאמונה, האחות Amy. היא נשואה עם ארבעה ילדים ומתגוררת בארה"ב. יש עליה קריאה של מברשת. השני היה Ikem Grigsby, מבשר במשרה מלאה. היה שם גם מאמין מהקהילה שלי, האח Trond, שדיבר אליי ישירות על כך שהוא שומע "בית ספר למקרא", וכן אותו מבשר אורח שסבר שרוח הקודש אמרה זאת כשהיה בביקור בביתנו. משפחת Robbins בארה"ב הייתה גם היא בבית הספר לבישור ב Florida-Reinhard עם Amy Bonnke. האחות Amy גם חוותה בעבר שאלוהים הראה לה את כל משפחתי עם ציוד מלא בארה"ב, דבר שבזמנו חשבתי שכנראה לא יכול להיות נכון. זה היה זמן מה לפני מסע הבישור ל Colorado-ול-Denver.

לאחר מסע הבישור הקצר ניתן היה לחשוב שכעת אני רגוע לגבי הנסיעה והלימודים בבית הספר למקרא בארה"ב. אלוהים הראה לי את בית הספר, אך למרות שביקשתי מאבא שנת שבתון עם זמן ללמוד את דברו, לא עשיתי את הצעד המלא עד שהגיע האישור האחרון. אחד האנשים שגם דיברו אליי ישירות היה John Natele, גם הוא מארה"ב. חשבתי שזה מקרי, אך התבקשתי להצטרף לשיחת ועידה שבה John Natal דיבר אל כולנו עם דברי דעת מאלוהים, ומשתתף אחר בבית הספר לבישור אישר של John-אכן יש מתנה נבואית, דבר שכעת הבנתי בעצמי:

עבודתך כאן הסתיימה. עלה על המטוס.

--- John Natale אמר לי נבואית

John לא ידע עליי דבר, ובוודאי לא שאלוהים ביקש ממני ללכת לבית ספר למקרא בארה"ב, אז אני זוכר שהיו לי דפיקות לב אם אפשר לומר כך. אחרי כל החוויות שלי אפשר היה לחשוב שאהיה מסוגל להישאר רגוע לגבי כל זה, אבל לא הייתי. להתפטר מהעבודות שלנו ולבטוח באלוהים היה צעד גדול, גם בהתחשב בכך שהיו לנו שלושה ילדים באותו זמן.

הגענו לנקודה שבה אני ואשתי החלטנו לבקש מאלוהים אישור לכך שאכן נועדנו לנסוע לבית הספר למקרא בארה"ב. ומה שקורה אז הוא ש-Ikem Grigsby רק ימים ספורים לאחר מכן, יוצר איתי קשר דרך Facebook בפעם הראשונה ומספר שקיבל חלום שאינו מבין את משמעותו. הוא אמר שהייתי במרכז החלום והוא חושב שאולי הוא מיועד לי. הוא עצמו היה מבשר במשרה מלאה, שנקרא על ידי אלוהים ממש לפני שהוריקן Katrina פגע ב-Florida בשנת 2005 והם איבדו את ביתם עם כל רכושם:

Ikem הולך הלוך ושוב בין הבית למכונית ואורז אותה במזוודות. לאחר מכן הוא מקבל ממני שיחה בטלפון, אך כשהוא מנסה לענות פתאום אין קשר עם המתקשר, אני. הוא ואשתו נוסעים למטוס וכמעט מחמיצים את הטיסה. כשהם נוחתים הוא מקבל עשרות הודעות טקסט בטלפון ממני, אך כולן היו ריקות.

--- חלומי של Ikem Grigsby משנת 2013

Ikem לא ידע על מה החלום ויצר איתי קשר כיוון שהכיר אותי מבית הספר לבישור ב-Florida בשנת 2012 והיינו חלק מאותה קבוצת Facebook. הוא גם מציין שהיו הרבה יותר מזוודות ממה שרגיל כשהוא נוסע לבד. הבנתי מיד את משמעות החלום ואשתי תהתה מה עשיתי בעניין? הייתי קצת מבולבל שכן כבר סיפרתי לה את מה שאלוהים אמר והיינו צריכים להסכים תחילה לפני שנגיש מועמדות. לאמיתו של דבר, חוסר האמונה שלי הוא שעיקב אותי מלהגיש מועמדות שכן לא היה לנו כסף לכך באותו זמן. ובכן, הסכמנו שאנחנו מגישים מועמדות לבית הספר (עברים י"א: 1). התגובה מבית הספר הייתה שהם צריכים הוכחה מהבנק שנוכל לכלכל את עצמנו בארה"ב. זה לא היה לנו, אז אמרתי להם שאלוהים ביקש מאיתנו להגיש מועמדות, ועל כך קיבלתי תשובה שהם יטפלו בבקשה באמונה שדבר אלוהים יתקיים. לא ידעתי ש היזם המקומי שהגיע אלינו בשנת 2009, הסדיר כעת את היתר הבנייה דרך מועצת העיר. זמן קצר לפני שתם המועד לשליחת האישור מהבנק, הוא התקשר ואמר ש: «עכשיו אני יכול לבוא לחתום על חוזה». אולי אני קצת תמים, אך אחרי זמן טיפול ארוך כל כך בתיק זה היה כמעט מפתיע שהכסף יגיע מכאן. בדרך לפנישה הפכתי פתאום לקצת חרד ו צעקתי לאלוהים שאיננו יכולים לנסוע לארה"ב עם 3 ילדים ו 2-מבוגרים עם מה שיישאר לנו אחרי מכירת המגרש. זה לפחות מה שחשבתי. אני זוכר שאמרתי זאת ממש לפני שחציתי את גשר Hagelsundbrua בין Flatøy ל (Knarvik-משלי ג' 5-6). ומה שקרה אז הוא שבישיבה הוא שאל אם נרצה למכור לו גם את שאר

המגרש, אז בשורה התחתונה הסכמנו שהוא יוכל לקנות את החלק שהוסב למטרת מגורים וכן את שאר המגרש שעדיין היה אזור LNF. הסכמנו גם שהוא יחלק את התשלום ל-3 וזהו הסכים לקנסות יומיים של 1,000, ליום אם תשלום חלקי יתעכב מעבר לתאריך שנקבע. וסיימנו עם כמעט מיליון ומאה אלף קרונות, דבר שהיה משמח להפליא וברכה שאלוהים כבר ידע עליה מראש. התברכנו באמת על ידי אלוהים הן בניסים בגוף וברוח והן בניסים כלכליים (פיליפים ד' 19). אינני יכול להכחיש זאת. זה גורם לי להרהר מדוע לא אמרתי פשוט כן והגשתי מועמדות מיד, והסיבה לכך הייתה חוסר האמונה שלי.

בראשי חשבתי: «הרי אין לנו כסף». אך הבעיה לא הייתה כלכלית, אלא חוסר האמונה שלי בדבר אלוהים (מרקוס ט' 24). לא התחלתי להגיש מועמדות לבית הספר למקרא כי לא הלכתי באמונה שזה יסתדר. כאשר אלוהים דיבר וזה אושר, יש לאדם בעיה עם אמונתו ואין עליו לנסות לתרץ זאת בדרך אחרת.

--- חוסר האמונה שלי כשאלוהים דיבר על בית הספר למקרא

כל ההכנות לבית הספר נעשו והתפטרנו מהעבודות ב Bergen-אני כמפתח מערכות ב Noklus-והיא כמורה, ובאוקטובר 2013 נסענו לארה"ב ל Charis Bible College ב Colorado Springs-בחלום שבו Ikem Grigsby כמעט החמיץ את המטוס. זה היה בגלל שקיבלנו ויזה לבתנו הצעירה Engeline רק 3 ימים לפני שהמטוס המריא, כך שזה היה ממש ברגע האחרון שהספקנו. עשינו חניית ביניים ב Island-ואז טסנו הלאה ל Denver-שבארה"ב. הייתה איתנו ערימה של מזוודות והילדים עמדו ליד העגלות העמוסות לעייפה בשדה התעופה. זה בטח היה מחזה בפני עצמו, אני חושב. התמקמנו ב Colorado Springs-לפני שהתחלנו בבית הספר למקרא. כבר ביום הראשון קיבלו כל תלמידי שנה א' מדליה. נאמר שעצם ההגעה עד הלום היא הישג בפני עצמו, וזה אכן היה נכון. Charis Bible College ב Colorado Springs-היה גם בית הספר היחיד של Andrew Wommack שקיבל סטודנטים בינלאומיים, כפי שגיליתי בהמשך, דבר שאלוהים כמובן ידע מראש (רומים ח' 28).

זה ממש בסוף שנת 2013, רגע לפני שבית הספר פותח את המבנים החדשים ב Woodland Park-וחג המולד מתקרב. הלימודים מתנהלים כרגיל וכרגע יש הפסקה. אנחנו עדיין במבנים הישנים ב Colorado Springs-

כאן לא תהיה בשנה הבאה.

--- אני יושב בבית הספר ורוח הקודש אומרת

חשבתי בליבי שזה בתחלט לא יכול להיות רוח הקודש, אז התנגדתי בתוקף למה שנאמר. לפעמים אני ילדוטי כך, לצערי. אך עם זאת, זה היה מטובו של אלוהים שעשה זאת כך, דבר שהבנתי רק מאוחר יותר ב 2014. היה לנו זמן נהדר

בבית הספר. אשתי למדה בלימודי הערב ואני בלימודי היום והתחלפנו בשמירה על הילדים.

אני בוחר שלא לשתף בפתיחות על אירוע טראומטי שהתרחש בארה"ב בזמן זה כשנהגנו בכביש המהיר במאה קילומטר לשעה. מה שאני יכול לומר הוא שהאדם המעורב סירב לקחת אחריות. האדם לא הציע שום סוג של התנצלות ולא הבין את הנזק שפעולה זו הייתה עלולה לגרום.

פרק 27

Charis Bible College (2014)

הגענו לשנת 2014 ו-Charis Bible College פתחה את המבנה החדש שלה ב-Woodland Park, ויהודה תראה עבור מחזור השנה הראשונה התקיימה באולם המרכזי שם. המבנה מאוורר וקליל עם קונסטרוקציית עץ בעלת קשתות מרהיבות המתנשאות גבוה מעלינו. האמריקאים בדרך כלל מוכשרים מאוד בעיצוב פנים, וזה היה מבנה עץ נפלא שבו מצד אחד של החדר היה חלון פנורמי ענק הפונה אל Pikes Peak בגובה 4302 מטר מעל פני הים Woodland Park. שכנה בגובה 2580 מטר, כך שזה היה מעט מיוחד. אנחנו עצמנו גרנו בגובה 2300 מטר והיינו קצרי נשימה בחודשים הראשונים לשהותנו שם כשעלינו במדרגות וכדומה.

בית הספר משתמש בכתבי הקודש כחומר הלימוד העיקרי, אך אנו מקבלים חוברות עם חלוקה נושאת של חומר הלימוד, ולאחר סיום כל נושא אנו תמיד עוברים מבחן פשוט כדי לראות אם הפנמנו את החומר. כנסים מאורגנים באופן קבוע, ונושא שחוזר על עצמו לעיתים קרובות ב-Charis Bible College הוא ריפוי וחסד אלוהים. לא חסד שמתיר לחטוא, אלא חסד אלוהים עבור החוטא המגיע אל הצלב ומניח את שלו ואת התנגדותו לאלוהים. לא הזכרתי זאת רבות, אך ראיתי ניסים רבים כאשר התפללתי עבור אנשים, וזהו גם מה ש-Andrew Wommack משתף עליו מעט, מתנות החסד של אלוהים לנו בני האדם וכיצד ריפוי הוא דבר טבעי לצפות לו עבור הקדושים (יעקב ה' 14-15). אלוהים ידע זאת, והרגשתי מאוד בבית כאן בבית הספר למקרא במובן הזה. אשתי כנראה אהבה את כל הצד המעשי סביב הנסיעה, התכנון ובאופן כללי מקום חדש עם חברים ופעילויות חדשות. נורת אזהרה בזמן הזה הייתה שהיא לא אהבה לקרוא בכתבי הקודש יחד איתי, והפכה מהר מאוד לחסרת סבלנות ומרוגזת כשאני מדבר על מה שהכתוב אומר או מספר על הדברים שאלוהים נותן לי או על הריפויים שאני רואה.

אנחנו עוברים את שנת הלימודים והמשפחה מתחילה במקביל ללכת לקהילה ב Woodland Park-בימי ראשון, שם יש גם מפגשים לילדים. במהלך הלימודים, אחד המורים למקרא, Greg Mohr, מדבר ישירות אל גרושתי באמצע השיעור. היה לי מזל גדול כי כל השיעורים הוקלטו בשמע. מעטים, אם בכלל, ידעו על האתגרים שאני ואשתי דאז עברנו, אך היא חזרה וביקרה אותי או התנגדה לי בעבודה עבור אלוהים. הכל היה פרדוקס בעיקרו, שכן היא ומשפחתה מצהירים על עצמם כמאמינים. למרות זאת Greg Mohr, אומר את מה שאני בעצמי לא רציתי לבטא Greg Mohr, לא הכיר בשום דרך את גרושתי כשדיבר אליה, כך שזה בא משום מקום, כביכול:

אלוהים עומד לפוצץ את חוסר האמונה מתוכך ולהביא אותך לחדס כזה ולברכה כזו ולאמונה כזו עבור כלכלה. ואלוהים עומד לפוצץ את זה לחלוטין מתוכך, והוא עומד להשתמש בך בעוצמה. לא רק בתחום הכלכלי, אלא גם בתחום הריפוי. ואלוהים עומד להשתמש בך אדירות אם תתני לו. אם תתני לו רשות לעשות זאת. ואני מבטל את משימת האויב נגדך וכל חוויה שלילית שניסתה להוציא אותך מהדרך. אביך אוהב אותך והוא חפץ לשפוך את ברכתו על חייך. את עומדת לחוות זאת ואת תעזרי לאחרים לחוות זאת. אמן? אמן!

--- Greg Mohr דיבר אל אשתי

כאשר Marcus Wick אמר כמה חודשים לאחר מכן שאלוהים מפריד בינינו, הפך זה ברור שהיא כבר החליטה להיפרד. היינו אמורים לתפקד יחד, כגוף אחד (אפסים ה' 31), אך אלוהים ראה כיצד הדברים התנהלו. יהי רצון שאלוהים יביט בחדס על אלו המניחים לעצמם להתפתות לפיתויי העולם הזה:

אמן אמר אני לך: אם לא תשובו ותהיו פילדים, לא תפנסו למלכות השמים. לכן כל המשפיל עצמו בפילד הזה, הוא הגדול במלכות השמים. וכל המקבל ילד אחד כזה בשמי, אותי הוא מקבל. וכל המכשיל אחד מן הקטנים האלה המאמינים בי, נוח לו שתתלה רחמים על צנארו ויטבע במצולות הים. אוי לעולם מפני המכשולים! כי המכשולים תיבים לבוא, אבל אוי לאיש שעל-ידו יבוא המכשול. ואם ידך או רגלך תכשילך, קצץ אותה ותשליך ממך; מוטב לך לבוא לחיים קטע או פסח מהיות לך שתי ידים או שתי רגלים ותשליך לאש עולם. ואם עינך תכשילך, נקר אותה ותשליך ממך; מוטב לך לבוא לחיים בעין אחת מהיות לך שתי עינים ותשליך לגיהנום של אש.

--- מתי י"ח:9-3

כאשר אדם עוסק במניפולציה פסיכולוגית כדי לגרום לאחר לפקפק בשיקול דעתו, בתפיסתו או בזיכרונו, הדבר ידוע כ-gaslighting והוא ביסודו חמור מאוד כשלעצמו.

בסוף שנת הלימודים נאלצתי להשתתף בלימודי הקיץ כיוון שהתחלנו בסמסטר החורף ולא בסתיו. אשתי והילדים נסעו לחופשה בנורווגיה בקיץ 2014 וחשבו שהם יחזרו לתחילת שנת הלימודים הבאה, אך בתוכי הרגשתי שמשהו לא בסדר בזה. לא זכרתי אז שרוח הקודש דיברה אליי מוקדם יותר בשנת הלימודים ואמרה שלא אהיה שם בשנה הבאה. גם לא קיבלתי זאת בגלוי.

הסכמנו לא להמשיך לשנת הלימודים השנייה. לאחר מכן עברנו ל-Levanger לפי רצונה. הייתי עצוב על כך שהפסקנו אחרי שנה אחת. מה שקורה אז הוא שרק שבועיים-שלושה לפני שחזרתי מארה"ב, ארבעה מהקדושים דיברו אליי.

האחד היה בקהילה שבה ביקרנו באותה שנה. זה היה מפגש הקהילה האחרון שלי שם והם בדיוק התפללו עבורי. עמדתי ללכת לחלק האחורי של האולם כאשר אחד מהקדושים, נביא, קם ובאופן פתאומי דיבר על דברים שונים שאעשה עבור אלוהים. חלק ממה שנאמר היה שאסע למדינות רבות באירופה והוא אמר שעבודתי תהיה גדולה בהרבה ממה שאני עצמי מצפת. הוא בעצמו למד ב-Charis וכך גם אשתו מצרפת. אלו היו מילים חזקות והופתעתי לחלוטין מכך. דבריו יזכו מאוחר יותר לאישור על ידי אחרים באלוהים (קורינתים ב' י"ג:1).

השניים הבאים שדיברו אליי היו בני הזוג Sharon Wick ו-Marcus. גם הם למדו ב-Charis יחד איתי והייתי במקרה במפגש ביתי עם כמה אנשים מבית הספר למקרא אצלם באותו זמן. הפעם הראשונה והיחידה שהייתי במפגש חברתי אצלם. היינו זרים זה לזה, פרט לכך שזיהינו זה את זה. גם הוא וגם היא דיברו אליי במילים מאלוהים.

אלוהים הראה ל-Marcus שחפרתי עמוק בדבר אלוהים, אך שמשפחה קרובה ביקרה אותי על הבחירות שעשיתי עבור אלוהים. אלוהים לא היה מרוצה מכך. מה שהנביא רואה זו רכבת שבה אני בחזית. ואלוהים אומר שהוא עומד לנתק את הקרונות שמאחוריי ולהסיר את כובד המשקל הזה ולעשות כך שאוכל להתחיל לעבוד עבורו. נאמר לי שהעונה לעבודה זו עומדת להתחיל בקרוב Sharon. נתנה לי גם אישור לכך שהזמן הקרוב עומד להיות קשה מאוד וזה ירגיש כאילו הכל עומד לקפוא במקום, אך שדברים גדולים דורשים זמן כדי לצבור תנופה Marcus. אומר גם שהוא רואה נהר זורם מעליי עם ברכות מאלוהים (תהילים מ"ו:5), דבר שאושר מאוחר יותר גם כן.

--- Sharon Wick ו-Marcus בשנת 2014

האדם האחרון היה Jeffrey Hardwick וגם הוא למד ב-Charis בעבר. הוזמנתי לפיצה והוא היה אחד המוזמנים. מבלי להכיר את הרקע שלי, הוא שאל אם יוכל לשתף אותי בדברים מאלוהים. הוא אמר בין היתר שאלוהים נתן לי את המתנה של «ניסים יצירתיים» (יוחנן י"ד:12). לא כתבתי על כך קודם לכן, אך הייתי עד לעצמות וכדומה שצומחות או מתארכות תוך שניות והייתי מודע לחלוטין למה שהתכוון. הוא גם אמר שאני אדם יצירתי ואלוהים שמח מאוד שחיפשתי אישור לפני שקיבלתי החלטות חשובות.

חשבתי שאכזבתי את אלוהים, אך יגוני נהפך לשמחה כשאני מבין כעת שעבודתי לא הסתיימה. הבנתי שאלוהים עומד להסיר את הבעיות שעכבו אותי (רומים ח' 28), אך לא שאלוהים למעשה עומד להפריד אותי שלוש שנים מאוחר יותר. זו הפעם הראשונה עד לנקודת זמן זו שאלוהים דיבר אליי דרך ארבעה מאמינים בפרק זמן קצר כל כך. זו הייתה גם השנה שבה התחלתי להכיר את Jangili ממדינה באסיה, ופועלנו וחברותנו האחויות מתחילים בשנה זו.

פרק 28

החזרה לנורווגיה (2015)

הגענו לשנת 2015 והייתי מובטל. אילו ניסינו להישאר שנה נוספת, הייתי מאבד את הזכויות לדמי אבטלה NAV. למעשה דחתה את הבקשה, וזו עברה רק לאחר שערערתי על ההחלטה. בנקודת זמן זו הייתה לי השכלה מוצקה וניסיון טוב, אך התקשתי למצוא עבודה. נראה היה גם שהמעסיקים לא התרשמו מכך שלמדתי בבית ספר למקרא, והיו מעדיפים לו הייתי חילוני מן המניין. הבנתי שבקורות החיים (CV) שלי יש "חור" בעיניהם, ולא רק פער טכני. הדבר נאמר לי הן בעקיפין והן במישרין במובן זה.

מתוך תסכול על חוסר התעסוקה, התחלתי בשנה זו לכתוב טקסט שבו שיתפתי מי הוא האב ומה הוא עשה למעננו. זה עתיד היה להתפתח להרבה יותר ממה שדמיינתי. בתוך כל זה נולדו לנו שני בנים נוספים, והייתה חיות נוספת בדירה, בלשון המעטה. בנים ובנות הם קצת שונים במובן הזה. לא רק בחדרים היו חיים, אלא גם בתוך הקירות, שכן לבעל הבית הייתה בעיית עכברים. זה היה קצת מתסכל מבחינת היגיינה, אך גם מרגש עבור הילדים, והיה זה בתמהיל של פחד והנאה שהם פתחו את דלת הארון מתחת לכיור שבו הייתה מלכודת העכברים. ישנם רגעים יפים רבים עם הילדים, אך חוסר העבודה היה חדש ומאתגר. באותו זמן עלה בי החשד שמה שנאמר בשנת 2012 על ידי Kvinneforum Nordhordland אולי דיבר על מה שהתחלתי כאן, אך לא הייתי בטוח. מצאתי שמחה בכתיבה, בדיוק כפי שאני מוצא כעת. שנה זו היא גם הפעם הראשונה שבה אני נוסע למסע מיסיון למדינה אסיאתית ורואה אנשים נרפאים, משתחררים מסבל ומקבלים את ישוע (מעשי השליחים 1:8). זה היה טיול נהדר אך גם מאתגר, כיוון שלא תמיד הצלחתי להישאר פסיבי. אני נוהג לשתף בין אם זה זמן מתאים ובין אם לאו, וכאשר אחד המנהלים במלון עד לניסים ואשתו נרפאת, אי אפשר לשלול את האפשרות שיהיו קצת תסבוכות עם הרשויות. לא נכנסתי תחת ויזה דתית, אז זה היה קצת מרגש, בלשון המעטה. עמדתי עם שניים מהעובדים, שניהם נוצרים, והלכנו לאישה ובתה שהתגוררו במוסך ליד המלון. הבת דיברה בלשונות בעבר, אך איבדה את היכולת הזו. הייתה לה צמיחה גופנית חריגה מאוד, והאם ביקשה מאיתנו להתפלל עבורה. בעודנו מתפללים, הבת פרצה פתאום בדיבור עז בלשונות שגרם לשערות סבתי לסמור. הרבה דברים קרו, בקצרה, אך זה היה נפלא, גם אם קצת מורט עצבים!

אהובי, כשם שתמיד שמעתם בקולי, לא רק בהיותי אצלכם אלא הרבה יותר עכשוו קשאני רחוק מכם, המשיכו לעבד את ישועתכם ביראה ובקערה. הן אלהים הוא הפועל בכם גם לרצות וגם לפעל כטוב

רצונו. עשו הכל לא בתלונות ולא במריבות. למען תהיו ללא דפי ונקיים. בני אלהים ללא מום בתוך דור עקש ופתלתל. בקרבם אתם מאירים במאורות בעולם באחיזתכם בדבר החיים. כדי שיהיה לי ביום המשיח יסוד להתפאר בו כי לא לריק רצתי ולא לריק עמלתי. וגם אם אשפך כנסך על זבח אמונתכם ועל עבודתה, שמח אני ושומח עם כלכם. כמו כן שמחו גם אתם ושמחו עמי.

--- אל הפיליפים ב:12-18

חלפו כעת שבע שנים מאז שנולדתי מחדש. למרות כל החוויות שעברתי בתקופה זו, לא הייתי בטוח לגבי לידתי שלי ברוח. אלוהים ודאי ידע זאת כבר מההתחלה, שכן החוויה שחוויתי כשקיבלתי חזון שבו עמדתי בתוך ביצה הייתה תמונה של רוחי שלי באלוהים. אולם מאז אותה חוויה הטלתי ספק במה שראיתי. אנחנו בשנת 2015 ואלוהים עומד לענות לי על מה שחוויתי. היינו קבוצה של הקדושים ששיתפה את הבשורה ברחוב ב Trondheim והלכתי עם שני אחים נוספים כאשר הרגשתי שאני נמשך לקבוצת אנשים בכיכר Trondheim Torg. האחד סירב להצטרף אלינו כיוון שעמדו שם שלוש נשים צעירות בלבוש חושפני יחד עם גבר צעיר, והוא נעלם במהירות מאיתנו. הסתובבנו וכאשר פנינו אליהם הרגשתי כאב או תחושה מוזרה בזרוע וכתף ימין. שאלתי אם למישהו מהם יש בעיות בזרוע או בכתף ימין ומיד הגבר הצעיר אישר זאת. הנשים הצעירות נבהלו קצת, בלשון המעטה, אך הרגענו אותן. סיפרנו שבאנו עם ישוע ושיתפנו בבשורה וכי זוהי מתנת חסד מאלוהים, לדעת ולשמוע מרוח הקודש. לאחר מכן התפללנו עבור הגבר הצעיר והוא סיפר לנו ששמו Azariah ושהוא כומר נוער בקהילה הבינלאומית Betel כאן ב Trondheim. הוא גם סיפר שבפעם הראשונה בחייו הוא שמע את רוח הקודש מדברת אליו בקול (audible):

קח איתך שלוש ביצים ורד למרכז העיר! (Trondheim)

--- רוח הקודש דיברה אל Azariah בשנת 2015

"בקול (Audible) "פירושו ששומעים באוזן ולא ברוח. וזה הפתיע את כולנו. לא רק את Azariah. הוא לא ידע מה עומד לקרות ולמה עליו לרדת למרכז העיר, לכן רוח הקודש הייתה צריכה לחזור על ההודעה פעמיים לפני שהוא אכן לקח איתו את שלוש הביצים וירד למרכז העיר. הוא לא מצא שם דבר והוא ציין ואמר שבדרך חזרה הוא הלך בדרך מעט שונה מזו שהוא הולך בה בדרך כלל. ואז באנו ודיברנו איתו. אמרתי ש-«הביצים מסמלות חיים חדשים» ושמחתי עבורו בכך. רק כשהייתי ברכבת חזרה ל Levanger זה הכה בי מה באמת התרחש. הבנתי שהאב שבשמיים, לאחר שבע שנים, ענה לי כעת על השאלה מה פירוש החזון של עצמי בתוך הביצה משנת 2008.

בְּאַבְרָתוֹ יִסָּךְ לֵךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה צִנָּה וְסִחְרָה אֲמָתוֹ.

--- תהילים צא:ד

ואת זה מאשר ישוע גם בבשורה על פי מתי:

יְרוּשָׁלַיִם, יְרוּשָׁלַיִם, הַהוֹרֶגֶת אֶת הַנְּבִיאִים וְסוֹקֶלֶת אֶת הַשְּׁלוֹחִים אֵלֶיהָ,
כַּמָּה פְּעָמִים חָפַצְתִּי לִקְבֹּץ אֶת בְּנוֹיךָ כְּתַרְנְנוּלֵת הַמְּקַבְּצֵת אֶת אֶפְרוֹחֶיהָ
תַּחַת כְּנָפֶיהָ, וְאַתֶּם לֹא אָבִיתֶם.

--- מתי כג:37

זכרו שאנו נטבלים לשם האב, הבן ורוח הקודש (מתי כח:19). הם עובדים יחד בשילוש ואם יש משפט אחד שיכול לתאר את רצון האב עבורנו בני האדם, הרי הוא זה: חיים, לא מוות!

כפי שצוין, הביצים מסמלות חיים מאלוהים והחזון שלי אישר זאת עוד לפני שקראתי על כך בתנ"ך או שמעתי זאת מאחרים סביבי. אני יודע כעת שנולדתי מחדש מרוח אלוהים (יוחנן ג:3) ומעשי מלווים גם באותות ומופתים וכך זה ימשיך אם אלוך עם רוח הקודש. העולם שקוע בכסף ורווחה חומרית וזה טבעי לצפות שרבים ילעגו לאדם המביא דברים מאלוהים. זה לא מגיע רק מזרים, אלא גם מהמשפחה שלי ומ"מאמינים" אחרים שאמורים היו בעצמם לבעור למען דבר אלוהים ולא להיות פושרים. אם יש דבר אחד שאני יודע לאחר כל כך הרבה שנים עם האב, הרי זה שאני בר מזל להפליא שקיבלתי את הדלת לחיי אלוהים, מי החיים, משחרר המוות, הבורא שלנו, כארון וריבון, ישוע המשיח. הללויה! כן!!

הבנתי לבסוף בשנת 2015 שאלוהים באמת הביט בי בחסד ביום שבו נושעתי בשנת 2008 ואני משתומם על המילים שנתן למשה כאשר אלוהים שחרר את עמו ממצרים:

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: «קִדַּשׁ לִי כָל בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל רֶחֶם בְּבִנִי
יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבְבְהֵמָה לִי הוּא.» וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם: «זְכוּר אֶת
הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים כִּי בָחַזְק יָד הוֹצִיא יְהוָה
אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ. הַיּוֹם אֲתֶם יֵצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב. וְהָיָה כִּי
יָבִיאֲךָ יְהוָה אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי... אֶרֶץ זִבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ...»

--- שמות יג:א-ה

האם אני חושב שלכנסייה הנורווגית אין קהילות יראות אלוהים? במידה רבה כן, לצערי. אך הם אינם לבד בזה. ומה שחוויתי אישית בצעירותי אושר גם על ידי הכומר Morten Gravdal מדיוקסיית Møre לפני למעלה מ-40 שנה Morten . קיבל תמונה מאלוהים לאחר מסר בלשונות כשהיה סטודנט בפקולטה לתאולוגיה (Menighetsfakultetet) ב:Oslo-

זו הייתה תמונה של רכבת. הרכבת נסעה דרך נוף במהירות עצומה. עבר זמן רב מאז שעברה רכבת על המסילה, וגם עצים וגם אבנים גדולות נפלו על המסילה. אך בחזית הקטר הייתה מחרשה גדולה. המחרשה הזו טאטאה הצידה את כל מה שהיה על המסילה. אפילו במקומות שבהם היו מפולות. - וזה נראה מסוכן. המחרשה ניקתה את המסילה, והרכבת לא איבדה ממהירותה. אז ראיתי שהמחרשה הייתה ספר פתוח. קטר הקיטור לא פלט עשן, אז הבנתי שלא כוח המכונה הוא שהניע את הרכבת קדימה. מה שהניע את הרכבת קדימה היה שהאנשים שהיו ברכבת קראו בספר - והאמינו למה שהיה כתוב שם! אנשים רכנו אל מחוץ לחלונות. הרוח הייתה בשערם ודמעות בעיניהם בגלל הרוח. הם צהלו כי היא נסעה כל כך מהר! ואז הגיעה התמונה הבאה: הרכבת עמדה דום. היא עמדה בתחנה. המחרשה - הספר - פורקה והייתה מונחת על אחד הקרונות. שם הלכו נהגי קטר וכרטיסנים ואנשים עם כובעי רכבת ומדים עם כוכבים ופסים. הם קראו קצת בספר, והם גזרו והדביקו. - הם הסירו את מה שלא הצליחו להתאים. הם קרעו דפים שלמים מהספר, והם לא עשו דבר כדי להחזיר את המחרשה למקומה. חלק תהו למה הרכבת לא זזה. הרוב המכריע היה מרוצה מכך שהיא עמדה, הם עלו וירדו בדיוק כפי שהתאים להם. הרכבת הזו היא כמובן הכנסייה ואסיפת המאמינים. הספר הוא התנ"ך. הכוח בתנ"ך טמון בכך שהנוצרים קוראים בתנ"ך - ומאמינים למה שכתוב שם! כאשר הנוצרים יעשו זאת, הכנסייה תתקדם. לכנסייה יש פוטנציאל להתקדם במהירות מסחררת. זה יקרה כאשר נוצרים יקראו בתנ"ך, ומה שכתוב בתנ"ך יעצב את חיי הנוצרים. זו הייתה תמונה שקיבלתי לפני כמעט 40 שנה. - ואם זה היה נכון אז, זה בוודאי נכון עכשיו! התאולוגים והבישופים המרכזיים וקובעי הטון גוזרים ומדביקים בדבר האלוהים בצורה כזו שלא נשאר דבר. תאולוגיה ליברלית גורמת לכך שהתנ"ך לא נחשב עוד לספר קדוש. אני מאמין שאלוהים מתייסר! אולי אפילו גרוע מכך: הוא זועם! והוא קורא לנו להרכיב את המחרשה בחזית הרכבת שוב! את כל דבר האלוהים יש להציב מול עיני אנשי הכנסייה ואסיפת המאמינים - וזה חייב לעצב את חיינו, לטהר אותנו ולקדש אותנו! אז הכנסייה בנורווגיה תוכל להתחיל לזוז שוב! אולי התמונה הייתה נבואה לזמננו? עבר זמן רב מאז שנסעה רכבת כלשהי על המסילה בנורווגיה. עבר זמן רב מאז שהייתה לנו התעוררות! אבנים רבות ועצים נפלו על המסילה, והיו מספר מפולות. זה עשוי להיראות בלתי אפשרי שרכבת תוכל לנוע על מסילה שנמצאת במצב גרוע כל כך. אבל - התנ"ך אומר לנו שאנחנו מאמינים באלוהים ששום דבר אינו בלתי אפשרי עבורו - נכון?! בואו נחזיר את המחרשה למקומה!

--- פירוש של דיבור בלשונות לMorten Gravdal-

כותרת סרטון ה-youtube שבו הוא משתף זאת היא: «הוא קיבל חזון, על מה שיקרה לכנסייה הנורווגית».

הברית הישנה היא כמו צל של הבטחות אלוהים וישוע מושיענו פתח את הדבר והוא המדריך לארץ המובטחת האמיתית; השמיים. כאשר בני ישראל שוחררו ממצרים, אלוהים פיתה אותם במכוון למלכות כך שהם נאלצו לעבור דרך ים סוף כדי להימלט מהמוות. זה היה צל של הישועה בישוע המשיח. כולנו חייבים לעבור דרך ים סוף שהוא הטבילה לחיים חדשים (רומים ו: 4) וההיטהרות מהישן! אלוהים גם סגר את האפשרות לחזור בקלות. מצרים הייתה תמונה של מוות, גורלו של העולם. אלו המבחרים באלוהים מאומצים לתוך משפחתו ומורכבים בתוך עץ הזית (רומים יא: 17). אלה הם הקדושים המבורכים שיכולים לקרוא בביטחון ליהוה צבאות בשם אבא, אבי:

לִבְנֵי, אֲחֵי, אֵין אֲנִי חֲבִיבִים לְבֶשֶׁר לְחַיִּית לְפִי הַבֶּשֶׁר. הֵן אִם תִּחְיוּ לְפִי הַבֶּשֶׁר תָּמוּתוּ, אֲבָל אִם בְּעֶזְרַת הָרוּחַ תָּמִיתוּ אֶת מַעַלְלֵי הַגּוֹף, תִּחְיוּ. כָּל אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים מְנַהִיגָה אוֹתָם, בָּנִים לְאֱלֹהִים הֵם. הֵן לֹא קִבְּלֹתָם רוּחַ שֶׁל עֲבָדוֹת לְחֹזֶר אֶל הַפֶּחַד, אֲלָא קִבְּלֹתָם רוּחַ הַמִּקְנָה מַעֲמֵד שֶׁל בָּנִים, וְכֵן אֲנִי קוֹרְאִים: "אֲבָא, אָבִי!" הָרוּחַ עֲצָמָה מְעִידָה יַחַד עִם רוּחֵנוּ כִּי בָנֵי אֱלֹהִים אֲנֵחְנוּ. וְאִם בָּנִים, אָזִי גַם יוֹרְשִׁים: יוֹרְשֵׁי נַחֲלַת אֱלֹהִים וְיוֹרְשִׁים שְׁתַּפִּים לְמִשִּׁיחַ, אִם אֲמֵנָם סוֹבְלִים אֲנִי עִמּוֹ כְּדֵי שְׁנֵם נִתְפָּאֵר עִמּוֹ.

--- רומים ח: 12-17

עדות שאני מעוניין לשתף משנה זו היא כאשר אחותנו Anne-Gro Fjellingsdal נרפאה ב-Leberget-היה מפגש עם Levanger Vineyard ובמהלך המפגש הרגשתי כאילו יש עקצוץ בחלקים מהצוואר. לא הבנתי למה והסתכלתי סביבי וחשבתי כרגיל שאולי אני או ש משהו קורה. אכלנו ארוחת ערב מאוחר יותר והגעתי במקרה ליד Anne-Gro. לאחר זמן מה בשיחה ציינתי שהרגשתי משהו מוזר שם במהלך המפגש, אך שלא הבנתי למה. אז Anne-Gro ציינה שהיא עצמה סובלת מבעיות באותו מקום מזה מספר שנים ומשתמשת בקביעות במשככי כאבים. בקצרה, התפללנו והיא הרגישה מיד עקצוץ במקום שבו היו הכאבים והיא נרפאה והפסיקה להשתמש במשככי כאבים. כך זה נשאר בכל השנים שלאחר מכן. ל-Anne-Gro יש מתנה להבחין בין רוחות וזו מתנה שהקהילה צריכה להשתמש בה (הראשונה אל הקורינתים יב: 9-10).

באותו זמן בשנה זו, רוח הקודש לא מדברת אלי רק על הפרסומים שעתידיים לבוא אלא גם על כך שאוציא לאור את הספר שלי. אני זוכר שעמדתי בחלק האחורי של הדירה, ממש ליד מכונת הכביסה עם מייבש הכביסה מעליה. מייבש כביסה של Miele עם משאבת חום מובנית מכל הדברים. עם זאת, זה בא בהפתעה לשמוע זאת:

אתה תפרסם את התנ"ך לפני שתפרסם את הספר שלך!

--- רוח הקודש בשנת 2015 אלי

אני זוכר שמחיתי שוב. דבר אחד היה לבנות את מנוע הפרסום, אך להשתמש בו כדי לפרסם איתו ספרי תנ"ך הייתי מאוד לא בטוח. בניתי אותו כדי להכין ספרי תנ"ך כנספח לספר שבו ניתן להפנות לפסוקי תנ"ך ולהכניס אותם לספר וכן לקשר לתנ"ך בנספח. לא ספרי תנ"ך עצמאיים. לקח זמן להתרגל לרעיון, אך במקביל לכך שהצד הטכני במנוע הפרסום והשגרה שלי הבשילו, זה קרה בדיוק כפי שרוח הקודש אמרה. לא רק זאת, אלא שפרסמתי גם ספרי תנ"ך נפרדים ברוסית, יפנית, וייטנאמית וסינית בנוסף לספרי תנ"ך ללימוד, תנ"ך מקבילי King James Strongs וכן מילונים מקראיים עצמאיים. זה בעצם הלך קצת בננה אם אפשר לומר זאת כך, אבל בצורה טובה. והספר שרוח הקודש חשבה עליו הוא הספר שאתה קורא כעת. הזיכרונות התחילו כמכתב והתפתחו לספר ומשמשים כעת ככלי אוונגליסטי.

אני יכול גם לספר שכאשר הייתי בשנת 2015 ממלא מקום בבית הספר היסודי Levanger, פוטרתי כי סיפרתי לתלמידים קצת מהדברים הנפלאים שחוויתי עם אלוהים. התלמידים שאלו אותי מי אני וקצת על חיי, אך ההנהלה מאוד לא אהבה זאת. הדחייה מעבודות בגלל אמונתי היא לא דבר שמדברים עליו בקול רם בנורווגיה, אך זו עובדה. מאמינים נלחצים לא לשתף על אלוהים וכממלא מקום היה כנראה קל לפטר אותי. כאשר הקדושים נמנעים מלתמוך באלו שעומדים בחזית, אני מאמין שזה משהו שישוע עצמו יתעמת איתו מאוחר יותר. אני נזכר בדבריו של אחי היקר האח Øivind Frekhaug בערך בשנים 2011-2012, שם אמר לי שבניית אופי אישי היא חשובה. זה חל לא רק על אלו שעומדים בחזית העבודה, אלא על כל הקדושים.

בנוסף קורה שבערך בזמן הזה אני פוגש קבוצת בני נוער בחטיבת הביניים של Levanger גם כאן אחת מבנותיי הייתה איתי ושיתפתי אותם קצת על ישוע, ולאחר מכן שאלתי אותם אם יש להם כאבים או בעיות אחרות בגוף שנוכל להתפלל עבורן. אחד מהם הביט בי ואמר שיש לו בעיות גב מזה זמן רב. שאלתי אם אני יכול להניח עליו יד ולהתפלל. לאחר שהתפללתי עבורו הוא לא הצליח להרגיש יותר שום אי-נוחות שם ונראה קצת תמה. ביקשתי ממנו ללכת לקפוץ על הטרמפולינה ואחר כך כשחזר הוא נראה מופתע עוד יותר, כי המכאובים נעלמו. אמרתי לו שלא ייתן לאף אחד לבטל את הנס בשיחה ושיבטח במה שחווה כעת. וכן שאלוהים אוהב אותם. בדרך כלל אני משתף גם שהם חייבים להיוולד מחדש ושישוע הוא הדרך האמת והחיים (יוחנן יד: 6), אך שהעולם לעיתים קרובות אינו רוצה את אלוהים. ובכן, כשחזרתי הביתה נתקלתי במבטים קשים מצד אשתי שבמשך מספר שנים כבר ביקרה את עבודתי עבור אלוהים. היא אמרה לי, בין היתר, שאנשים באים לישוע, ולא להיפך. זה קצת מוזר, כשהעובדה היא שישוע עצמו הסתובב בישראל וגם שיתף עם אנשים וגם הטביל אותם. והוא גם שלח את תלמידיו לשתף את הבשורה עם העם ולאחר מכן הם גם התפללו עבורם

וראו אותות ומופתים נלווים. הכל על פי פקודה ובסמכותו של ישוע עצמו לפני שנתלה על הצלב ונלקח בחזרה לאלוהים. אפילו לפני שרוח הקודש הגיעה לעם והתלמידים אכן נטבלו ברוח. הם פעלו עם הסמכות שישוע נתן להם.

אֶתְרִי שְׁמַסֵּר יוֹחָנָן לְכָלֵּא בָּא יֵשׁוּעַ לְגָלִיל כְּשֶׁהָיָה מִבֶּשֶׂר אֶת בְּשׂוֹרָת אֱלֹהִים וְאוֹמֵר: "מְלָאָה הָיְתָה וְקָרְבָּה מַלְכוּת אֱלֹהִים! חֲזְרוּ בְּתִשְׁבּוּבָה וְהִתְאַמְּנוּ בְּבִשׂוּרָה!" כְּשֶׁעָבַר עַל יַד יָם הַגָּלִיל רָאָה אֶת שְׁמַעוֹן וְאֶת אֲנָדְרִי אֶחָי שְׁמַעוֹן פּוֹרְשִׁים רֶשֶׁת בָּיִם, כִּי דִיגִים הָיוּ. אָמַר לָהֶם יֵשׁוּעַ: "לָכוּ אַתְרִי וְאַעֲשֶׂה אִתְּכֶם לְדִיגֵי אָדָם!" מִיָּד עָזְבוּ אֶת הַרְשָׁתוֹת וְהָלְכוּ אַתְרָיו. כְּשֶׁהָלַךְ מִשָּׁם עוֹד מַעֲט רָאָה אֶת יַעֲקֹב בֶּן זְבֹדִי וְאֶת יוֹחָנָן אֶחָיו וְהֵם בְּסִיכָה מְתַקְּנִים אֶת הַרְשָׁתוֹת. מִיָּד קָרָא לָהֶם וְהֵם עָזְבוּ אֶת זְבֹדֵי אֲבִיהֶם בְּסִיכָה עִם הַשְּׂכִירִים וְהָלְכוּ אַתְרָיו. הֵם נִכְנְסוּ לְכַפֵּר נַחוּם וּמִיָּד בִּשְׂבַת נִכְנְסוּ לְבֵית הַפִּנְסָה וְהִחֵל לְלַמֵּד. הָיוּ מִשְׁתַּמְּמִים עַל תּוֹרָתוֹ, כִּי הָיָה מְלַמֵּדֵם כְּבַעַל סִמְכוֹת וְלֹא כְּסוֹפְרִים. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה הָיָה בְּבֵית הַפִּנְסָה שָׁלָהֶם אִישׁ וְבוֹ רֵיחַ טַמְאָה. צָעַק הָאִישׁ וְאָמַר: "מָה לָּנוּ וְלָךְ, יֵשׁוּעַ מְנַצֵּרְתָּ? הֲאֵם בָּאתָ לְהַשְׁמִידֵנוּ? אֲנִי יוֹדֵעַ מִי אַתָּה: קְדוֹשׁ הָאֱלֹהִים!" גָּעַר בּוֹ יֵשׁוּעַ וְאָמַר: "הֲאֵלֶם וְצֵא מִמֶּנּוּ!" הָרֵיחַ הַטַּמְאָה זָעָזָעָה אוֹתוֹ וְיִצְאָהּ מִמֶּנּוּ בְּצַעֲקָה גְּדוֹלָה. הִפֵּל נִבְהָלוֹ וְשָׁאֲלוּ זֶה אֶת זֶה: "מָה זֶה? תּוֹרָה חֲדָשָׁה וּבְעֵלֶת סִמְכוֹת! גַּם אֶת הָרֵיחוֹת הַטַּמְאוֹת הוּא מְצַנֵּה וְהֵן נִשְׁמָעוֹת לוֹ." וְשִׁמּוּעָתוֹ פָּשְׁטָה מִיָּד בְּכָל אֲזוֹר הַגָּלִיל.

--- מרקוס א: 28-15

האם זה לא צפוי למצוא התנגדות כזו לבשורה אפילו בתוך המשפחה של האדם? אני חושד שכאשר זה קורה, בני המשפחה של האדם יכולים להמציא כל מיני תירוצים כדי לגנות את מעשיו של אדם עבור אלוהים. זה לרוב נובע מחוסר הביטחון שלהם לגבי מה שאנשים חושבים עליהם. אני יודע שהאובדן פנים כאשר אנשים מדברים או מביטים בזלזול במבשרי ישוע הוא צפוי. זה חלק מהעבודה עבור אלוהים. ישנן שמחות מופלאות, אך גם צער לעיתים. וישנם מכשולים רבים לשיתוף הבשורה ברחוב וחלקם נובעים מסכסוכים אישיים פנימיים בתוך המשפחה.

אֶל תַּחֲשָׁבוּ שְׁבָאתִי לְהַטִּיל שְׁלוֹם עַל הָאָרֶץ. לֹא בָאתִי לְהַטִּיל שְׁלוֹם, כִּי אִם תְּרִיב. בָּאתִי לְהַפְרִיד בֵּין אִישׁ לְאָבִיו, בֵּין בֵּת לְאִמָּה, וּבֵין כָּלֵה לְחִמּוֹתָהּ, וַיְהִי אִבִּי הָאִישׁ בְּנִי בֵיתוֹ.

--- מתי י: 36-34

מי שלא חווה גינוי וביקורת על שיתוף הבשורה, בעצם אין לו זכות להביע דעה כשזה מגיע לעניינים פרטיים של המבשר מבלי שהכיר היטב את המצב המדובר. כמה ניסו לבוא אלי במילים טובות, מלאות כוונות טובות ולעיתים מוכיחות. ואני

אסיר תודה על כך שמנסים לעזור. זה נכון בהחלט שעשיתי דברים שהיו שגויים. בהחלט. אך גם שתקתי וסבלתי בשקט. במקום שבו רק אלוהים יודע מה התרחש. יהיו גם לפעמים חברי קהילה שידברו רעה מאחורי גבך. אך אני אומר לך זאת: סלח לאלו המבקרים אותך (קולוסים ג: 13). שמור על לבך כדי שתוכל להמשיך לשתף בבשורה ולהיות מסוגל לשמוח בברכות שקיבלת. בכל יום.

לִכְן. אֶחָוִי, כָּשֶׁם שֶׁתִּמְדַּם שְׁמֵעֶתֶם בְּקוֹלִי, הַמְּשִׁיכּוּ לַעֲבֹד אֶת יְשׁוּעָתְכֶם
בִּירְאָה וּבִרְעָדָה, לֹא רַק בְּהִיּוֹתִי אֶצְלָכֶם אֲלָא הִרְבֵּה יוֹתֵר עֲכָשׁוּ כְּשֶׁאֲנִי
רְחוּק מִכֶּם. הֵן אֱלֹהִים הוּא הַפּוֹעֵל בְּכֶם גַּם לְרִצּוֹת וְגַם לַפְעֵל כְּטוֹב
רְצוֹנִי.

--- אל הפיליפים ב: 12-13

פרק 29

Asia (2016)

כעת שנת 2016 והייתי בנסיעתי השנייה לעבר Asia. אני שמח מאוד לפגוש את קבוצת הכמרים יחד עם Jangili. אנו נושאים דברים בכנסיות השונות. זה לא היה פשוט כל כך לעזוב את Norge כשמותי הייתה בהיריון עם אחד מבנינו, ואילולא קיבלתי אישור לכך שזה הדבר הנכון, הייתי מהסס לנסוע. עם זאת, הכל הסתיים בשוב, הן לגבי הנסיעה והן לגבי הלידה לאחר מכן. מה שמיוחד הפעם הוא שמישהו שיחד או הלשין לרשויות המקומיות על כך ש Jangili-הקים את הבית באופן בלתי חוקי. אולי כתגובה לעבודתנו, אינני יודע. מיד לאחר שעזבתי, הגיעה אליהם קבוצת אנשים שגירשה אותם והרסה את ביתם בעוד המשפחה עומדת ברחוב וצופה בכל המתרחש. זה נעשה בברוטליות וביעילות, והכומר אושפז בבית החולים במצב של הלם. הוא התאושש עם הזמן, ומה שקרה לאחר מכן הוא שהרשויות המקומיות הודו ב-טעות והתנצלו עמוקות.

Jangili ומשפחתו קיבלו חומרי בנייה חדשים מהרשויות, וגם אנחנו עזרנו להם לבנות מחדש את ביתם עם חדר כנסייה צמוד. לא רק זאת, אלא שהם גם קיבלו את המסמכים שלהם מסודרים כך שיוכלו להקים בית ספר למקרא במקום, כך שהדבר הפך לברכה עבורם למרות כל הקשיים שעברו. עלי להוסיף שהיה מדהים לבקר אותם במדינה ב Asia-ושהיינו עדים לנסים ונפלאות שחזקו את כל הקדושים באמונתם. אחד מאלה היה נס ריבוי המזון (יוחנן ו' 11-13). אני זוכר ששמעתי ברוחי על נס המזון בתנ"ך בתחילת הארוחה, עוד לפני שהכומר דיבר. לאחר מכן הכומר אמר לי בבירור, «Jorn»: מעולם לא קניתי כל כך הרבה עוף—מה שאתה רואה הוא לא הכמות שקניתי. הוא היה זקוק לאוכל גם עבור תלמידי המקרא, והיה מספיק אוכל להרבה יותר ממה שהיה אמור להיות. באותו זמן, אהובתי ב Levanger-חוותה דבר דומה שבו מזון התרבה. זה היה פשוט מדהים.

יש להוסיף גם שכאשר חזרתי הביתה ל Norge-יצר איתי קשר אדם אסיאתי נוצרי. הוא דיבר איתי על אשתי ועל הוריה. ומה שהוא אמר לי למעשה היה שאשתי חושבת שהיא חכמה ממני ושאמה ואביה היו שליחים עבור אלוהים, אך שמשו דבק בהם המקשה עליהם לעבוד כראוי עבור אלוהים. בתחילה חשבתי שזה נס רוח מצדו לומר דבר כזה, אך כשחשבתי על כך הבנתי שזה אכן נכון ולא יכולתי להכחיש את מה שחוויתי סביבם בשנים האחרונות. על אדם לאהוב את אשתו (אפסים ה' 25), אך כאשר היא הופכת לאויבת הגרועה ביותר שלך ופועלת בהתאם, היא הופכת כמי שאינה מאמינה. אינני יכול לראות שזה השתנה בחמש השנים האחרונות, מה שיוצר אתגרים שונים עם הילדים. זה לא אומר שעלי להתייחס אליה רע, אך עלי להכיר בכך שהחיים מאתגרים מעט גם עכשיו לאחר הגירושין בכל הנוגע למשפחה. ואלוהים היה ברור איתי שאינני יכול לקיים

יחסי מין עם אשתי לעתיד מבלי שנהיה נשואים. לומר שאתה מאמין ואוהב את אלוהים ובו-זמנית לא להיות נשוי זה דבר סותר ואינו תואם את לב האלוהים לגבי מהי אהבה באמת (יעקב ב' 17). זהו גם דבר שאמרתי לגרושתי. מעשים ואמונה חייבים ללכת יד ביד, או לפחות יש להילחם על כך. אנו קופצים חזרה לשנת 2016 ואני עדיין מחפש עבודה ואנו נמצאים ב-Norge-לאחר הטיוול לבית הספר למקרא ב-USA.

בשנת 2016 הגשתי מועמדות למשרת Systemutvikler ב-HUNT Forsknings- Levanger-לא קיבלתי את המשרה אף שבמחשבתי הייתי המועמד המתאים ביותר לפי מה שיכולתי לקרוא ברשימת המועמדים. הופתעתי למדי מכך, אך כנראה שלכל דבר הייתה משמעות. משהו בתוכי אמר לי ש-«זוהי העבודה שלי» מבלי שיכולתי להבין זאת בשכלי. לא ידעתי אז שהם יעסיקו אותי במשרת פרויקט שנה וחצי לאחר מכן. למרות זאת, בשנה זו אמר לי רוח הקודש שאני עומד להוציא לאור את התנ"ך לפני שאוציא את הספר שלי. התנגדתי לכך כיוון שבוודאי לא הרגשתי בטוח לגבי זה, אך כך קרה בכל זאת והתרגלתי למחשבה.

הפסקתי לקבל דמי אבטלה אף שלא היה לנו הרבה כסף, שכן אשתי הייתה גם היא בחופשת לידה. עבדתי יומם ולילה כדי לפתח את מנוע הפרסום שאמור היה לדיגיטציה של ספרי תנ"ך ישנים, מילונים תנ"כיים כולל מילון עברי ויווני. זה נשזר יחד בדיוק כפי שהנבואה ממאי 2012 אמרה כשהייתי במפגש ביתי עם-Kvin neforum Nordhordland. מנוע הפרסום יכול גם ליצור ספרי טקסט דיגיטליים סטנדרטיים, אך עדיין לא השתמשתי בו לכך אלא למטרות לימודיות בלבד. את החומר לספרי התנ"ך והמילונים אני שואב בחינם מהאינטרנט מאתר שתוקף זכויות היוצרים שלהם פג. כ-40 מתרגמים בסך הכל נשכרו בתהליך תרגום ההקדמה שנכתבה על ידי בנורווגית ובאנגלית. במהלך יוני 2016, להפתעתי שלי, הצלחתי להוציא לאור למעלה מ-30 פרסומים ב-Amazon-הם נמכרו אמנם במעט מאוד, אך יריית הפתיחה ניתנה. בוקר אחד התעוררתי ושמעתי את הדבר הבא ברוחי:

אל תרחק ממני כי צָרָה קְרוֹבָה כִּי אֵין עֹזֶר.

--- תהילים כב:12

בשלב זה דחקתי את גופי חזק מדי כשעבדתי על מנוע הפרסום. בנוסף, צפיתי ביותר מדי סרטוני אינטרנט על מצב העולם והייתי לחוץ במיוחד לגבי משמעות הדבר. חשבתי שזהו סוף העולם, כמה שלא ייאמן שזה נשמע, אך הייתי פשוט מותש מדי בגופי מכדי לחשוב בבחירות באותו זמן. גם לא הקדשתי זמן לאלוהים אלא התמקדתי בכל דבר אחר מלבד בו (מתי ו' 33). תהילים כב:12 יהפוך בכל מקרה לפסוק מפתח עבורי בעזרה להתמודד עם מה שהגיע בשנתיים הבאות ואני אסיר תודה עמוקות על כך שאלוהים הזהיר אותי. תחילתו של זמן חדש לגמרי

עומדת בפתח ואלוהים מודע לחלוטין לכך שזה יהיה זמן קשה לפני שהדברים ישתנו.

דבר נוסף שקרה מאוחר יותר באותה שנה הוא שאלוהים מדבר אלי בשעה שלוש לפנות בוקר (תהילים סג: 7). עבדתי ללא הפסקה ולא היה זה נדיר שהלכתי לישון בשעה 5-6 בבוקר וישנתי שעות ספורות לפני שקמתי וטיפלתי בילדים. גם לא הייתה עבודה באותו זמן אלא שהייתה בחופשת לידה עם שניים מבנינו האחרונים. כך שזה היה גם זמן יפה אך עמוס. אני אוהב להיות מעט ילדותי וזה שיש לי חמישה ילדים זו ברכה במובן הזה.

באותו לילה נשכבתי בסביבות השעה שלוש והייתי מרוסק לגמרי בגופי מכל העבודה והלחץ המנטלי. בדיוק נשכבתי במיטה כשאלוהים דיבר אלי ישירות והפעם לא היה זה רוח הקודש אלא האב שדיבר. זה ממש הרעיד את פנימיותי כשהמילים ניתנו ואלוהים האב דיבר אלי באנגלית:

As if I do not love to hear your voice.

--- Gud מדבר בשעה 03 בלילה בשנת 2016

אני מרגיש בו-זמנית מלאות וכוח עוברים דרכי כשהאב הוגה את המילים ואני מתפרק והדמעות מתחילות לזלוג. לדעת ש-El Shaddai אומר לי ישירות שהוא אוהב אותי היה הלב. ואני מבין שהוא מתגעגע כשילדיו אינם מקדישים זמן איתו ומחפשים אותו. זה לא היה חלק מתוכניתו עבורי והייתי חייב להפסיק לדאוג לגבי הזמן. העבודה הייתה מרגשת להפליא. אך הייתי חייב להניח בצד את אי-השקט, וגם לא לעבוד בלילה עם מעט מדי שינה כיוון שזה פירק את הגוף.

אולי שמת לב שזו הפעם הראשונה שאני משתמש ב-El Shaddai-לגבי אלוהים? חיפשתי ברוחי כשכתבתי זאת ואז עלה בדעתי להשתמש ב-El Shaddai-לאחר מכן חיפשתי ומצאתי שזה מה שהאל Jehovah הציג את עצמו כ-פעם הראשונה בפני Abram והפעם הראשונה שבה Shaddai כתוב בתנ"ך. זה קורה כשאלוהים מציג את עצמו בפני: Abram:

וַיְהִי אֲבֶרָם בֶּן תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתִשַׁע שָׁנִים וַיֵּרָא יְהוָה אֶל אֲבֶרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֲנִי אֵל שְׁדַי (El Shaddai) הַתְּהִלָּה לְפָנַי וְהָיָה תָמִיד. וְאַתָּה בְּרִיתִי
בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבָּה אוֹתְךָ בְּמָאד מְאֹד. וַיִּפֹּל אֲבֶרָם עַל פָּנָיו וַיִּדְבֹּר אֵת
אֱלֹהִים לֵאמֹר. אֲנִי הִנֵּה בְּרִיתִי אִתְּךָ וְהָיְתָ לְאֵב תְּמוֹן גּוֹיִם. וְלֹא יִקְרָא
עוֹד אֶת שְׁמֶךָ אֲבֶרָם וְהָיָה שְׁמֶךָ אֲבֶרְהָם כִּי אֵב תְּמוֹן גּוֹיִם נִתְּתִיךָ

--- בראשית יז: 1-5

אם מסתכלים על העברית ב-El Shaddai-הרי ש «El»-משמש עבור «אל» ו-
«Shaddai» מורכב משלוש אותיות עבריות: Shin, Yod ו-Dalet. Shin היא המכלה,
הבולעת. Dalet היא הדלת, המשמשת לעיתים קרובות כחץ או מעבר בין הפיזי

לרוחני. לבסוף יש לנו את Yod, הקטנה מכל האותיות העבריות ולפי המחשבה היהודית סמל לאטומי, לקטן ביותר, לכוח הנפץ ולכוח היצירה באלוהים. כל האותיות העבריות מכילות בתוכן את Shaddai yod. נראה, על פי האותיות, כתיאור של אלוהים כ: «כוח היצירה מהרוח לעולם, הן בריאה והן הרס, כל יכול אם נחבר זאת למילה אחת». הפיקטוגרמות באלפבית העברי נושאות בתוכן עולם שלם של הבנה. כשישוע אומר אני הראשית והאחרית, האלפא והאומגה (התגלות כב: 13), אלו האות הראשונה והאחרונה באלפבית היווני. אך אם נסתכל על האלפבית העברי, אלו Alef ו-Taf. Alef היא תמונה של אחדות, חוזק, מנהיג, ראשון. Taf היא כמו צלב המונח על צדו ומשמעותה סימן, תו, אות או חותם. כשישוע היה תלוי על הצלב הוא אמר: «נשלם». לכן הוא גם הראשית וגם האחרית וזהו רק קצה הקרחון של מה שחבוי בשפה העברית בתנ"ך.

לשמוע את קול אלוהים באותו לילה ולהרגיש את אהבתו אלי בצורה כזו זה דבר שקשה לתאר, אך הוא משפיע עלי עד היום. בכל מקרה, זה לא רק עבורי וזו הסיבה שאני חולק זאת איתך. אני אחד מעדים לאין ספור לאהבת אלוהים אלינו (הראשונה ליוחנן ד: 19). אף שאנו כמו נקודה בלתי נראית וכלא כלום כשמסתכלים על הכל, אלוהים פונה אלינו ומתגלה לנו (תהילים ח: 4-5). לא רק זאת, אלא שהוא נותן לנו את רוחו. זהו בעצם דבר אבסורדי לחלוטין, הדברים הטובים שאנו הקדושים חווים, למרות הניסיונות והדחייה שאנו עוברים.

בערך באותו זמן גם ראיתי את עיניה של אישה צעירה שהתגוררה קרוב לביתנו ב-Levanger. בנה הקטן נראה כסובל בלילה, ובשלב מסוים היא הביטה בי, והיה זה כאילו רוח או שד הביטו בי בחזרה מתוך עיניה. זה הכה בי עמוקות, והבנתי בו במקום ששדים יכולים לעיתים להתגלות דרך עיניו של האדם שהם מענים (Mark 5:9). מאוחר יותר, כשחלפתי על פניה ברחוב, היא מעולם לא הכירה בי או אמרה שלום. אני חושד שזו הייתה חלק מהסיבה, למרות שמעולם לא אמרתי לה את מה שראיתי. זו תזכורת מפכחת לכך שהקרב הרוחני הוא אמיתי וקרוב מכפי שאנו חושבים (Ephesians 6:12).

פרק 30

Bønnesenteret (2017) Levanger-

זוהי שנת 2017 ואני פוגש זוג שליחים מ USA-שעברו מספר שנים ב Asia-הם כעת דוברים אורחים ב Bønnesenteret, ב-Levanger, אשר Håkon Fagervik הקים. הם אינם מכירים אותי אך מתפללים עבורי, ומה שהם אומרים הוא שגם אכתוב הרבה עבור אלוהים (אפסים ב' 10) וגם שעלי להפסיק להסתכל בשעון (מתי ו' 34). כמו כן, לא היה עלי לבקש מאלוהים דברים חומריים שלא הייתי זקוק להם. לפחות כך הבנתי זאת. ונאמר לי גם שעומד לקרות משהו בלתי צפוי בחיי שלא אשמח בו ושהיה מנוגד לחלוטין לאישיותי, אך הוא הרגיש שעלי לומר לזה "כן" בכל זאת (יעקב א' 2-4). וזה היה זמן קצר בלבד לפני שאשתי נפרדה ממני, אוגוסט 2017.

פרק 31

הפרידה (2017)

אשתי לקחה את הילדים לטיול, מתוך כוונה להיות רחוקה ממני כשהיא תיצור קשר. היא מתקשרת אליי, ובטלפון היא אומרת שלעולם לא נהיה שוב ביחד ושהיא נפרדת ממני. בנקודה זו, המילים שקיבל Marcus Wick מאלוהים כמעט נשכחו; אני מרגיש נבגד, וגופי נכנס להלם. הלילה שלאחר מכן הוא אחד הגרועים שחוויתי אי פעם, במהלכו הזעתי בשפע כל הלילה (תהילים לד: 19). גופי נאבק לעבור את הלילה בחתיכה אחת; זה מרגיש כאילו אני עומד להתמוטט. בבוקר, אלוהים נותן לי חלום שיעזור לי לפרוץ דרך:

אני רואה שתי נשים מקצועיות כשברקע המילה L'Oréal. הן נראות כמי שמוכרות איפור ומוצרים דומים והן מעוצבות בסגנון מקצועי. לאחר מכן, התמונה כולה מסתובבת כאילו סט של במה מסתובב. לפניי מופיע גבר יפה תואר להפליא ממוצא מערבי, בהיר עור ובלונדיני. כל פרט בו מושלם לחלוטין, ויש לו סגנון לבוש ייחודי ובולט ותסרוקת שלא ראיתי מעולם. שיערו קצוץ בצד אחד ובאורך בינוני בצד השני. הוא מחייך חיוך רחב ואומר, "אני האיש הרביעי בעושרו במדינה!"

--- חלום בבוקר שלאחר הפרידה

אני שבוי לחלוטין במראה לבושו המוקפד, אך רגע לפני שהחלום מסתיים, אני מבין שהמראה החיצוני שלו אינו משקף את האני הפנימי שלו — להפך. אני מבין שאלוהים מראה לי בבירור שאסור לי ללכת שולל אחרי מה שמתרחש. עם זאת, נדרשו לי מספר חודשים כדי להבין באמת את הנחיצות של מה שקרה.

הפרידה הייתה קשה מנשוא. אך היא נועדה מראש (אל הרומים ח: 28). למחקר מלא על מה שדבר האלוהים אומר על נישואין, גירושין ונישואין בשנית — בבחינה דרך היוונית והעברית המקוריות — עיינו בספרנו הנלווה *The Case for Marriage* (junifye.publifye.pro/the-case-for-marriage). ככל שהתרחקתי מהאירוע, כך זכרתי בבירור רב יותר את האזהרות שנתנה לי רוח הקודש מראש. רוח הקודש דיברה דרך מילים נבואיות, ואמרה שמה שעומד לקרות הוא בניגוד לטבעי, אך עליי לקבל זאת. קיומם של עדים נבואיים הדוברים אמת לפני אירועים שעלולים להיות הרסניים הוא סיבה חשובה לכך שאנו זקוקים לקהילה פעילה וחיים (השנייה אל הקורинתים יג: 1). כקהילה, עלינו לשאוף להשתמש במתנות הרוחניות שאלוהים נתן לנו (הראשונה אל הקורинתים יב: 7) ולא להימנע מכך. אני אומר זאת כאזהרה לקדושים: היו חלק מהקהילה, אל תדחו אותה. עלינו להיות פתוחים גם להדרכת רוח הקודש המובילה אותנו הן לעבר קהילות ספציפיות

והן הרחק מהן. לא תמיד פשוט להבחין מתי מגיע שינוי, אך זהו הפירוש של להיות מובל על ידי הרוח. מעל לכל, עלינו לתת דין וחשבון לאלוהים על חיינו, ולא לאנשים המנסים לשלוט בנו. היכולת להבחין היא חיונית בהקשר זה (אל העברים ה: 14). אם נבקש את אלוהים בתפילה כאשר אנו מרגישים תכונה בתוכנו, אנו נוכל. לעתים קרובות חוויתי שראשי, עם המחשבה האנליטית והלוגיקה שלו, אומר לי דבר אחד, בעוד הרוח מובילה לכיוון ההפוך לחלוטין (משלי ג: 5-6). ילד של אלוהים חייב להעז לשחרר שליטה וללכת באמונה כדי לעקוב אחר הדרכת רוח הקודש (אל הרומים ח: 14). לעתים האישור יבוא לאחר מכן, אך גם זה יכול לקחת זמן.

אנו חוזרים לחלום, ובאופן מדהים למדי, ההלם בגופי התפוגג עד שהתעוררתי (תהילים ל: 5). אני מבין שכמעט הולכתי שולל על ידי המראה החיצוני של מה שקרה סביבי. במשך מספר שנים, אשתי דחתה את עבודתי עבור אלוהים תוך שהיא משפילה אותי כבעל בדרכים שונות מול ילדינו. נאבקתי להישאר רגוע, וזה לא עזר למצב שהפכתי לכעוס וכוחני. היא אהבה את הילדים, הבית, המכונית, האוכל ופעילויות שונות. היא נולדה מחדש, בהחלט, אבל עדיין. נכון שיש לי את החולשות שלי, אך השנים שבהן היא איבחנה את פגמיי וחסרונותיי לא הרגישו לי כמונעות מאחבה. ישנו דפוס שהתחלתי לזהות: בן זוג שמתעמת בעקיפין עם חסרונותיו עלול להסתובב ב-180 מעלות ולהפנות את ההאשמה החוצה — מה שנקרא כיום gaslighting — כדי להימנע מלקחת אחריות. חייתי במזג האוויר הזה במשך שנים. האם כל זה היה מודע מצידה, לא אתיימר לדעת. האחריות שלי הייתה להתפלל עבורה ולדבר איתה. נכשלתי בתפילה, והתקשורת הייתה בעיקרה חד-סטרי — עובדה שהיא הודתה בה שוב ושוב. דוד קרוב שאל אותי פעם במהלך ביקור, ממש מול הילדים, אם אני זוכר את ימי ההולדת שלהם. זו אחת החולשות שלי: זיכרון סלקטיבי, בלשון המעטה. אחרים קוראים לזה ADHD למרות שזה יכול להיגרם גם ממתח משמעותי. לכולנו יש את החולשות שלנו, אך אני מאמין שהגדולה ביותר עבור רבים מאיתנו היא חוסר באהבה. מבריקות טכנית ומיומנות הן לרוב מדדים חיצוניים להצלחה, אך היכולות שלי הן ככל הנראה יצירתיות, נחישות והתמדה. אני גם די ילדותי בטבעי, מה שמאפיין את סוג האישיות שלי.

שנת 2017 הייתה שנה מיוחדת בכך שרק לאחר הפרידה הבנתי שהנבואה שניתנה לי בשנת 2012 על ידי "פורום הנשים נורדהורדלנד" נגעה לעבודתי של ארינה יחד של ספרי תנ"ך ומילונים מקראיים. באותה שנה, ההוצאה לאור הואצה מאוד, והניבה 2,000 כותרים ב-Apple iTunes ו-Google Play, Amazon, ו-TechTut תחת השם TruthBeTold Ministry. אתם מוזמנים לחפש ב-Amazon.com ולראות בעצמכם Google Play הסירה כמעט את כל הפרסומים הללו בשנת 2019, בטענה שהם לא תואמים את הנחיותיהם, למרות שלא יכלו להוכיח שהחומר שלי אינו ייחודי. כך זה עם הענקים; חברות קטנות פגיעות אם אין להן מספר רגילים לעמוד עליהן.

עלי לציין שאחד הקדושים, אח במשיח, יצר איתי קשר מספר חודשים לפני הפרידה, ואמר שאלוהים ביקש ממנו להתקשר כדי שנוכל להתפלל יחד בטלפון

כל יום. אלוהים ידע מן הסתם ששנינו נסיים במצבי חיים קשים. ביום הספציפי הזה, התקשרתי אליו וסיפרתי לו על החלום שחוויתי זה עתה. הוא השתתק לחלוטין; לאחר זמן מה, הוא אמר שאביו של בעל הבית שלו הוא האיש הרביעי בעושרו בברגן. מכיוון שבעל הבית לא סיפק שום תיעוד כשהחרים את הפיקדון על הבית שאת זה סיים לשכור, הבנתי זאת כאישור לחיוך ה-רחב. הבנתי שגם אם הכל נראה מושלם מבחוץ, אין זה מעיד בשום אופן על כך שאדם עומד זקוף לפני אלוהים. האיש בחלום מייצג את האנטי-משיח — אחד הפועל נגד הקדושים תוך שמירה על מראה חיצוני מושלם ללא פגם (השנייה אל הקורינתים יא:14).

בתי הצעירה, Engeline, הייתה בת ארבע וחצי באותה עת. חודשים לפני הפרידה, היא חוותה את ישוע בא אליה בלילה. ישוע אמר לה שהוא אוהב את משפחתנו, והיא שיתפה זאת איתי למחרת. אלוהים הזהיר אותי דרך דיבור נבואי על מה שעומד לקרות. אך ככל הנראה רצה להעניק לבתי הצעירה שלום משלה לפני שהפרידה תתרחש. שאלתי אותה לאחר הפרידה מי זרק את אבא מהבית, והיא אמרה, «אלוהים», ומיד לאחר מכן הנידה בראשה, נראית מופתעת מתשובתה שלה. ואז היא תיקנה את עצמה ואמרה, «לא, זו הייתה אמא!» במבט מבולבל על פניה. הבנתי שאלוהים מדבר דרכה — משהו ששימח אותי אינספור פעמים מאז.

חמשת החודשים שבין אוגוסט לדצמבר היו קשים. בתקופה זו חוויתי גם את אלו שחשבתי שהם חברים טובים שומרים מרחק. היה לי גם חלום שבו ראיתי חבר קרוב של המשפחה מצד אשתי לשעבר שהיה לו לשון מפוצלת לשניים, קצת כמו נחש. לא הבנתי את החלום כשקרה, אך במבט לאחור, אני מבין שזה היה נבואי. אני מאמין שאיש סביבי באותה נקודה לא ידע שנביא דיבר על הפרידה בשנת 2014. רק בחודשים שלאחר מכן חלחלה בי ההבנה על מה אלוהים באמת דיבר. למרבה הפלא, למרבה המזל יש לי הקלטות של מה שנאמר על ידי שלושה קדושים בשנת 2014.

מספר דברים קרו באותה שנה, וסיימתי בדיוור משותף ב-Forbregdsmyra 90A-Verdal, שם שכרתי חדר עד מרץ 2018. נאלצתי למכור את המכונית בגלל דמי מזונות ובסופו של דבר נותר לי מעט מאוד לחיות ממנו. הייתי עקשן מספיק כדי לא ללכת לקבל קצבאות סעד, אך כחודש לאחר הפרידה, נסעתי לארה"ב. שם ביליתי זמן מה עם חבר מבית הספר למקרא. זה היה זמן מיוחד, אך הוא הצליח להתרחק בכל פעם שהייתי עד לברכות אלוהים על אנשים במהלך הטיול הזה. למעשה נסעתי לארה"ב בעידודה של אשתי לשעבר כדי לבקר ב-Vineyard-Myrtle Beach, דרום קרוליינה. שם, Shiloh Place Ministries ארגנו כנס שהם מכנים «כוחה של אהבת אב». כשנכנסתי ביום הראשון, קיבלתי נשיקה על הלחי מ-Knobby Nobles והופתעתי לטובה. אמי תמיד נהגה לתת לי נשיקות על הלחי לפני שהלכנו לישון בלילה, אך מעולם לא התקבלתי בנשיקה כזו; זה הרגיש כמו לחזור הביתה. אני זוכר את כל הפעמים שעשיתי את אותו הדבר עם אבי החורג לפני השינה. היה ברור שזה לא היה מנהג במשפחתו, אך המשכתי לעשות זאת בכל זאת.

סוף דבר, אחי, שמחו, השלימו את עצמכם, התנחמו, היו לב אחד, חיו בשלום; ואלוהי האהבה והשלום יהיה עמכם. שאלו לשלום איש את רעהו בנשיקה קדושה! כל הקדושים שואלים לשלומכם. חסד האדון ישוע המשיח ואהבת האלוהים ושותפות רוח הקודש עם כולכם.

--- השנייה אל הקורינתים יג:11-13

עלי לציין גם שפגשתי שתי משפחות ב Myrtle Beach-במהלך הכנס. פגישה אחת התרחשה בזמן שעמדתי על החוף, נהנה מהגלים המתנפצים ומהציפורים הרצות הלך ושוב כשהמים שטפו את החוף. פתאום, גבר אפרו-אמריקאי גבוה עמד לצדי; לא ראיתי אותו בהתחלה, אך אשתו עמדה מאחוריו. שניהם היו מלאי שמחה באדון ונרפאו במספר אזורים בגופם במהלך שיחתנו כשחשתי בתוכי היכן הם סובלים. לא דיברתי על כך הרבה עד עכשיו, אך אחת המתנות שרוח הקודש נותנת לנו היא הסמכות לרפא. אין זה אומר שהכל קל או שאנו תמיד רואים ריפוי מתרחש, אך זו עובדה שהקדושים נושאים מתנה כזו ברוח. עם זאת, אין זה אומר שכולם משתמשים במתנה זו או הולכים באמונה לגביה. אחת הקדושות שמוצאת שמחה גדולה באדון היא האחות Elise Frekhaug. היא מעוררת השראה ברבים בלכתם עם אלוהים ברחוב והיא אחות מבורכת באדון. המשפחה השנייה שפגשתי חוותה חוויות נפלאות עם ישוע. הם באו יום אחד ואספו אותי כדי שאוכל לבקר בביתם. הם גם הזמינו זוג קשישים שביקשו ממני להתפלל עבורם. שאלתי אם זה בסדר שאתפלל קצת בקול רם. בעודי מתפלל, האיש הרגיש משהו נסדק בלסתו. בדרך כלל, כשאני מתפלל, אני דובר ברכות על כל גופו של האדם ולא רק על האזור הספציפי של הצורך. הייתה לו רגל מתה, ולאחר התפילה, הוא יכול היה להזיז אותה שוב. מספר חודשים לאחר מכן, נאמר לי שהוא עומד ומברך את הקדושים כשהם מגיעים לכנסייה; מה שקרה היה ברכה לכולנו. הקדושים בארה"ב הם גם נדיבים ומבינים שאוונגליסט לא חי על אוויר ואהבה בלבד כשהוא עובד עבור אלוהים. לא אמרתי דבר על כך, אך הם בחרו לברך אותי בתמורה. תמיד נפלא לחוות ברכות שעוברות לשני הכיוונים.

ראיתי גם גבר בכנס, ומיד הרגשתי עלי את רוח המוות. זה היה כאילו הוא עומד למוות, והרגשתי מאוים מכך, אך לא אמרתי דבר. זמן קצר לאחר מכן, נאמר לי שהוא נפטר. אלו הדברים שחוויתי ברוח בשנים האחרונות.

מספר דברים קרו במהלך הטיוול הזה לארה"ב, אך לא הכל היה קל. חברי נאבק בהליכתו עם אלוהים באותה עת. התפללתי שאלוהים יגלה לו את מצבו האמיתי, וזהו החלום שהיה לו לאחר מכן:

בחלום, הוא היה בבניין במדינת עולם שלישי עם אנשים בפנים. היה משהו מרושע בתוך הבניין הזה. איש רשע היה שם עם גוף רגיל אך עם קרניים גדולות בולטות מראשו (ההתגלות יג:1). הוא הסתובב והרג אנשים. חלק הצליחו לברוח, אך לא כולם לקחו אותו ברצינות

או שהיה להם אכפת. זה כל מה שהוא זכר מהחלום. יש לי הקלטה של זה, וזו הסיבה שיכולתי לרשום זאת בפירוט כזה.

--- החלום שלו בשנת 2017

הוא גורש בסופו של דבר מבית הספר למקרא כי נשא נשק, דבר שהיה לא חוקי בשטח בית הספר. השקעתי זמן בניסיון לעזור לו, אך הוא לא קיבל זאת; במקום זאת, הוא נסוג אל החשיכה ודחה את מה שהצעתי.

זו הייתה שנת 2017, ומצאתי חדר ב Verdal ב-Forbregdsmyra בדיוור משותף עם שני צעירים נוספים. משהו היה עשוי לחשוב שאני קשה הבנה על כך שלא מצאתי עבודה, אך זו הייתה המציאות של מצבי. הייתה לי השכלה, אך זה היה מאבק להבטיח עבודה כשעבור רבים בית הספר למקרא נראה כחור בקורות החיים שלי. עם זאת, נשארתי נאמן. ביליתי זמן עם אלוהים (ישעיהו מא' 10) והקדשתי את עצמי לבניית מנגנון ההוצאה לאור במהלך אותה חצי שנה, מכיוון שהיה צורך בעבודה רבה. זו הייתה גם הנקודה שבה אח זה אכזב אותי וניצל לרעה את החברות שלנו, משהו שרוח הקודש הזהירה אותי לגביו:

הוא מאכזב אותך; אני אוהב אותך.

--- רוח הקודש 2017

כבר הזהרתי אותו לגבי מה שעלול לקרות אם יזניח את בילוי הזמן עם האב. הוא התמיד בכך ואז החל במערכת יחסים עם אישה אחרת. הוא היה אח קרוב שאותו החשבתי כחבר טוב, ועזרתי לו בנקודה קריטית — משהו שאלוהים ידע שחייב לקרות כדי שהוא ישרוד. הוא לא השיב לי באותו כבוד, למרות שעזרתי לו לצאת ממצב קשה.

אם לא היית עוזר לי, אולי לא הייתי בחיים היום.

--- זה 2017, ואח אומר

באותה שנה, אלוהים הראה לי עץ עם גזע חסון אך נמוך. בראשו הייתה צמרת עגולה וסבוכה של עלים ירוקים רעננים. בין העלים היו פירות אדומים טריים, כמו הכלאה בין פטל לתות שדה. לא היו רבים מהם, והם היו מפוזרים באופן שווה על פני צמרת העץ, אך ידעתי שהפרי טוב. אני מאמין שהעץ ייצג את הקונספט שעליו עבדתי. הגזע העבה הצביע על שורשים עמוקים, מה שעודד אותי, שכן זה העיד על פוטנציאל גדול לצמיחה. רק עכשיו אני חושב על כך שהגזע מעיד על גילו של העץ; זה יכול היה לסמן את רמת הבשלות של רעיון הליבה. אני מאמין שהתמונה נועדה כעידוד והכרה בעבודתי מצד רוח הקודש. גם במהלך אותה שנה, קיבלתי מילה מאלוהים דרך זוג קשישים בארה"ב. הקדושים שם, שאיתם

עבדתי בתקופתי בארה"ב, שמחו בשבילי. אלוהים גילה להם שעליהם להזהיר אותי ולבקש ממני להמשיך בעבודתו.

כעת דצמבר 2017, והביקורים של הילדים קשים. מהנישואין נשארתי בעיקר עם מיטה זווית, שולחן כתיבה, מחשב, כמה כלים, וכמובן, בגדים. לא רציתי לקחת יותר מהרכוש המשפחתי, ובחרתי במקום זאת לתת לאשתי לשעבר ולילדים לשמור אותו. קיבלתי את אחת המכוניות, אך נאלצתי למכור אותה כדי לעמוד בדרישות המזונות למרות שלא הייתה לי הכנסה. אשתי לשעבר טענה שאני מרוויח פחות מהפוטנציאל שלי — מה שהיה נכון ומוטעה לחלוטין בו-זמנית — מה שהוביל את מדינת נורווגיה להעריך הכנסה פיקטיבית. למרבה המזל, הם קיבלו בסופו של דבר את הערעור שלי, אך עד אז המכונית כבר נמכרה. אשתי לשעבר תירצה את מעשיה כנאיביות, אך כשרואים התנהגות כזו חוזרת על עצמה לאורך השנים הבאות, מתברר שהדבר היה מכוון.

מה שלא אמרתי הרבה עליו הוא שאותם חודשים היו מלאים גם בחסד. חייתי בדיוור משותף ב Verdal-עשרה קילומטרים מילדיי, עם מעט מאוד לשימי. אך בבקרים הייתי יושב ליד האח עם כוס תה ומבלה זמן עם האב (תהילים מ:10). ראיתי ניסים קטנים של אספקה במהלך תקופה זו.

אנו עדיין בשנת 2017, ואני מחפש את אלוהים בנאמנות מדי יום. אני משתתף במפגש בית של ה Vineyard-פעם בשבוע, בנוסף לשירות הכנסייה הנערך מדי שבועיים. בנקודה זו, מנגנון ההוצאה לאור הבשיל, ועד שנת 2018 פרסמתי למעלה מאלפיים כותרים ב Amazon, Google Play, Apple-עלי להודות בענווה שחוויתי את חסד האלוהים פעם אחר פעם, ואיני יכול לעשות דבר מלבד להללו על טובו, שוב ושוב.

שנת 2017 הייתה גם השנה שבה פגשתי את Kari Jartveit מ Levanger-היא הייתה בשנות השבעים לחייה והייתה אשת תפילה נפלאה. היא אושפזה במרכז הבריאות Staup ב Levanger-שם בקרנו אותה בתה, האחיות Hilde, ואני. Kari הייתה טובת לב להפליא אך ישירה בדיבורה, והיא הייתה ללא ספק אהובה על ידי אלוהים. להיות חולה לא אומר שאיננו נולדים מחדש או לא אהובים על ידי אלוהים; כמובן שלא. זו הייתה הפעם השנייה שראיתי את אלוהים שופך את שמן הששון על אדם. זה קרה כש-Kari, ללא כל אזהרה ובאופן בלתי רצוני, החלה להרים את זרועותיה תוך שהיא פורצת בצחוק מלא שמחה. בעיצומם של אבל וכאב, אלוהים נתן לה את שמן הששון (תהילים מה — 7) לא ייאמן לחלוטין! היא עצמה קצת נבוכה מהכל, אך אני הייתי עד, וזו הייתה פשוט אהבת האלוהים המתרחשת. אפילו לא התפללנו יחד לפני שזה קרה, אך האדון היה כל כך טוב. מיד הבנתי שזהו שמן הששון הנשפך עליה, בדיוק כפי שחוויתי זאת בעצמי מספר שנים קודם לכן. עבדתי עבור NOKLUS באותו זמן ועמדתי בחדר האמבטיה כשזה קרה. כשזה קרה ל-Kari, היא ניסתה לכסות את עצמה בצעיף שהיה לה סביב צווארה, אך לשווא. אהבת האלוהים הייתה מוחשית כשזה קרה. ל-Hilde, בתה, יש גם מתנה נבואית מאלוהים, שהיא לא מפחדת להשתמש בה. האם

ובתה בילו זמן רב בתפילה יחד, דבר שהיה ניכר בבירור כשהיינו כולנו יחד. הן היו קרובות ברוח, שם אחת השלימה את השנייה. Kari אחרת התאבלה כי ידעה שבקרוב תעזוב אותנו.

Kari סיפרה לי מאוחר יותר על מקרה עוצמתי שבו הייתה עדה לתוצאות עבור אדם שבגד בבת זוגו על ידי צפייה בפורנוגרפיה. עשיתי זאת בעצמי עד שנת 2012, כשתודאתי על כך בפני אשתי לשעבר והפסקתי (הראשונה ליוחנן א: 9). Kari סיפרה לי כיצד הקורבן – האישה בנישואין – הפכה למרבה הפלא לאחווה ברוח. מה שקרה היה כדלקמן: הבעל והאישה החזיקו ידיים זה לזה, והבעל נשבע שלא צפה ב-פורנוגרפיה. ואז האישה הלכה ל-Kari והתמוטטה על הרצפה לפנייה. Kari הבינה מה קורה ומיד גירשה את הרוח. הקורבן לא זכרה דבר מזה לאחר מכן. ללא קשר, Kari הייתה עדה לכל האירוע ושיתפה אותי בכך. Kari הלכה לעולמה זמן קצר לאחר מכן, אך אני זוכר את הזוהר שלה; היא הייתה אחת הבודדות שהבינו שאני עובד עבור אלוהים. לא היה לי הרבה ממה להתקיים באותה עת. היא נתנה לי אוכל למרות שלא אמרתי הרבה על מצבי. אני זוכר גם את Kari מספרת לי שיום אחד בעלה, ספר במקצועו, עמד לפתע באמצע הסלון כשדמעות זולגות על לחייו.

Kari: מה קרה לך?! הבעל: אני רואה את ישוע עומד באמצע הסלון איתנו.

--- Kari Jartveit ובעלה

בעלה של Kari, למרבה הצער, מת שנים רבות לפנייה. אני חושד שניתן היה למנוע את מותו אם הכנסייה שלהם הייתה חיונית וערנית באותה עת. Kari גם אישרה זאת בעקיפין כשציינה שהאיש שבגד באשתו הוזתר נבואית מראש, אך האזהרה הזו נדחתה בדרך מזלזלת אך הומוריסטית באותה כנסייה.

אני זוכר יום אחד באותו סתיו, כשעמדתי בחוץ. היה חום מוזר סביב גופי, ואהבתי להרגיש את משב האוויר חולף על פניי. לא הייתי זקוק ליותר מחולצה או סוודר פשוטים, דבר שהיה די לא אופייני לי. בעודי עומד שם, הבטתי למטה וראיתי חמישה תלתנים בעלי ארבעה עלים. המספר חמש נחקק במוחי לשארית אותו יום. לא הבנתי למה.

כעת דצמבר 2017, ואני שוכב במיטה ערב אחד בחדרי ב Verdal-כעשרה קילומטרים מ Levanger-אני מרגיש תחושת עצב ונענוע לכך שהדברים יסתדרו. ממש שם, אמרתי לאב שבשמיים שניסיתי לפתוח ולסגור דלתות, אך דבר לא עובד. אלוהים הראה לי אז שהכל עומד להשתנות ושתהיה תקופת הבשלה של שנתיים קדימה (ירמיהו כט: 11). עברו בדיוק חמישה חודשים מאז הפרידה – אותו מספר כמו התלתנים. התעודדתי מאוד מכך; למרות שלא ידעתי באופן קונקרטי מה יקרה, הרגשתי שמחה מבעבעת בתוכי לפני שגרדמתי. מה שאלוהים תכנן היה שבקרוב אשיג עבודה חדשה ואפגוש את אשתי לעתיד בעוד כשלושה

חודשים. כשאלוהים דיבר על זמן הבשלה של שנתיים, הוא התייחס ספציפית להקמת החברה, Publifye, משהו שאשתף עליו עוד בהמשך.

פרק 32

משרה חדשה בפרויקט (2018)

זהו ינואר 2018 ואני מקבל שיחת טלפון מ-Oddgeir Holmen ממרכז המחקר HUNT ב-Oddgeir Levanger. הוא מנהל ביניים ב-IT-והבוס הכי טוב שעבדתי עבורו אי פעם. מפתח המערכות Anders Smedegaard Pedersen, שהועסק במקומי ב-2016, עומד כעת לעזוב את עבודתו Oddgeir. מחפש אפוא עובד חדש שיוכל להחליף אותו. הפרויקט צפוי להסתיים במאי 2019, ולכן זקוקים למישהו שייכנס לנעליו של Anders. נערכת פגישה עם Oddgeir, Anders ו-Per Bjarne Løvsletten ואני מקבל הצעה להתחיל ב-15 בינואר השנה. אולי עבודתי על מנוע הפרסום שכנעה אותם? אני מאמין לפחות שזה הרשים כשיכולתי לספר שזה עתה סיימתי לבנות מנוע פרסום שמסוגל להפיק פרסומים עם למעלה ממיליוני הפניות פנימיות בתוך פרסום דיגיטלי בודד ובאורך של אלפי עמודים. אחד הפרסומים הגדולים ביותר כולל 10 מיליון הפניות וכ-150,000 עמודים דיגיטליים, ובשלב זה כבר פרסמתי ספרי תנ"ך וברית חדשה ביותר מ-20 שפות. זה קצת מוקצן כשאני מציג את המספרים האלה, אבל ממש לא שגוי לומר זאת. וזה באמת תענוג אדיר שהדברים הלכו כל כך טוב. באמת ברכה גדולה שאלוהים כבר דיבר עליה באופן נבואי במאי 2012 כשפגשתי את קבוצת הנשים הקטנה מ-Kvinneforum-Nordhordland.

אינני אומר זאת כדי להתרברב, אלא משום שאלוהים באמת נתן לי כלי שיש לי שמחה גדולה להשתמש בו (איגרת פטרוס הראשונה ד' 10). תקופה חדשה החלה ואני נהנה מאוד במרכז המחקר HUNT ב-Levanger. במקביל לכך, אני שוכר אדם שיעצב 2000 תמונות שער כדי שניתן יהיה לפרסם 2000 מהדורות של הבשורה עם מתי, מרקוס, לוקאס ויוחנן בשתיים או שלוש שפות לספר עם הפסוקים במקביל. סינית, יפנית ורוסית היו חלק מהשפות הללו. העבודה מצדי הייתה מזערית שכן מנוע הפרסום עשה את רוב העבודה. זה מוזר לספר לאנשים שפרסמתי למעלה מ-2000 פרסומים, אבל ככה זה. משעשע, אבל קצת משוגע.

קיוויתי שהפרסומים יעניקו לי בסיס כלכלי שבו אהיה בלתי תלוי במעסיק ואוכל לשתף בבשורה באופן פעיל יותר, אך ככל הנראה הזמן לכך עדיין לא הגיע.

2018 היא גם השנה שבה אני מכיר את זו שתהפוך לאשתי לעתיד. אני קורא לה אשתי לעתיד, וזאת מהסיבה הפשוטה שהתחלתי לכתוב טקסט זה ב-2022 ואני מביט לאחור. הכרתי אותה בקושי מהקהילה לפני 3-4 שנים, אבל כמעט לא דיברנו אז מכיוון שהנורווגית שלה הייתה חלשה מאוד. כעת היא מזמינה אותי לארוחת ערב במרכז הקליטה ב-Levanger והנורווגית שלה השתפרה

במידה ניכרת. היא לא ידעה באותו זמן שאני פרוד, אך היא חוותה בעבר ריפוי כשהתפללתי עבורה, ולכן הרגישה שמחה להזמין אותי. היא ממדינה באסיה, אוהבת את אלוהים ועברה חוויות חזקות של שחרור שבהן ישוע הדריך אותה דרך אזורים מסוכנים, גם בסירה. אני מתחילים כעת לשוחח על כל מה שחוויתי ועל דרכנו עם אלוהים וכן על מה שהתנ"ך והברית החדשה כותבים ומשתפים עמנו. אני מתחיל לעזור לה עם השפה הנורווגית וכן מלמד אותה מכתבי הקודש. אני הופכים במהירות לחברים טובים ואני נדהם כשאלוהים מראה לי שהיא אשתי לעתיד. במספר הזדמנויות אני חווה שרוח הקודש מדברת אלי עליה. אלוהים מראה לי גם קטע מעברה בחלום וכן את מה שעומד לפנינו אולי 20 שנה קדימה (מעשי השליחים ב' 17). לא היו לי תוכניות לקחת אישה חדשה אלא לעבוד עבור אלוהים לבדי, שכן נישואי הקודמים היו פרק של צער. אלוהים כנראה לא תכנן שאחיה לבד בכל זאת (ירמיהו כ"ט: 11). בדרך כלל אינני מבין את המראות שאלוהים מראה לי בלילה באותו הרגע, וכך היה גם כשהראה לי רצף קצר מנקודה קריטית בחייה של אשתי לעתיד.

אני חולם או רואה בלילה מכונית שמגיעה וחונה בצד הדרך. משם יוצאים מספר אנשים מקצה היער והולכים לעבר המכונית. אני יודע שהם אינם גנבים, אלא שהם באים לקחת משהו מהמכונית. זה היה החלום וכדרכי אינני מבין מה אני רואה, אך אני עד לכך בכל זאת.

--- החזיון של המכונית עם הבגדים

אינני מספר דבר על החלום הזה לאיש ומאמין בעצמי שאולי מדובר בצירוף מקרים או קטע ממה שהו שראיתי בשעות היום ואחר כך חלמתי עליו. זמן קצר לאחר מכן, כשאני יושב במטבח המשותף ב-Leira Asylmottak ואשתי לעתיד עומדת ומבשלת, היא מתחילה פתאום משום מקום להסביר כיצד התפללו עליה כשהייתה בת 12 ואיך זה שינה את חייה. מה שהיא סיפרה היה שהיא הייתה די «פרועה» בגילאי 9 עד 12. מה שעורר זאת היה למעשה כל המהומות שהתרחשו כשחומייני עלה לשלטון. אביה היה כה מתוסכל ממנה עד שבסופו של דבר מילא את המכונית בבגדים ונעליים. הוא לקח אותה לנוצרים עניים שהתפללו עבורה. הם קיבלו את הנעליים והבגדים כתודה על כך. וזה הרגע שבו אני מבין שאלוהים כבר הראה לי זאת בחזיון בלילה. זו הפעם הראשונה שאני יכול לומר שאלוהים הראה לי אירוע בעבר שהיה מכריע בחייו של אדם. יום אחד כשאני עומד במטבח המשותף במרכז הקליטה של אשתי לעתיד.

איך זה שהיא כל כך אוהבת את אלוהים?

--- שאלה שדוחקת מבפנים

אשתי לעתיד עברה רבות ואני מבין שהיא תהיה אשתי, אך בו בזמן אלוהים למעשה מזהיר. רוח הקודש מראה לי שהיא תעזוב אותי מספר פעמים, דבר

שהתברר כמדויק להפליא. לא פיזית אלא נפשית. ואני שמח על האזהרה הזו שכן היא הכינה אותי מראש. זאת בשל הפחד שצמח בגלל איומים חמורים מצד משפחה קרובה במקום ממנו באה. זו הייתה תקופה קשה במיוחד עבורה כמאמינה במדינה באסיה הדנה נוצרים למוות בשל אמונתם. קבלת איומי מוות אינה זרה לאשתי לעתיד. נאמר שהזמן מרפא את כל הפצעים, אך השאלה היא האם זה קורה אוטומטית אם לא עובדים באופן פעיל על סליחה. גם אם ננסה ככל יכולתנו למנוע מהפצע להתפשט, יכולות להיות לו השלכות נוספות באזורים בגוף שלא ציפינו להם. אני מאמין שכאשר אלוהים אומר שעלינו לסלוח כדי שיסלחו לנו, המשמעות היא לעיתים קרובות גם ריפוי לגוף. סליחה היא כמו סוג של ניקוי של פצע פיזי המאפשר לגוף שוב לרפא את עצמו.

כִּי אִם תִּסְלַחוּ לְבִנִי אָדָם עַל חַטָּאֵיהֶם, יִסְלַח גַּם לָכֶם אֲבִיכֶם שֶׁבְּשָׁמַיִם.
וְאִם לֹא תִסְלַחוּ לְבִנִי אָדָם, גַּם אֲבִיכֶם לֹא יִסְלַח לָכֶם עַל חַטָּאֵיכֶם.

--- מתי ו':14

אשתי לעתיד אולצה להינשא בגיל 15 וממש לפני שהנישואין התקיימו היא כבר קצה בחייה. אמה לקחה אותה ואת אחותה לאישה נוצרייה, מעצבת שיער, בעלת מתנה נבואית.

את עומדת ללדת שני בנים... ותעברי תקופה קשה לפני שאחרי שנים רבות תסעי למדינה רחוקה. שם תפגשי גבר שיעזור לך לחזור לחיים. כמו ספינה שעומדת לטבוע אך נבלמת. חייך יהיו קשים ב-50 השנים הראשונות, ולאחר מכן הם ישתנו.

--- דבר נבואה לאשתי לעתיד

לאחר זמן מה מתברר לי שכמה שנים קודם לכן שמעתי את רוח הקודש מדברת אלי באחת האסיפות בקהילת Vineyard ב-Levanger בשנת 2015.

מי שיקבל אותה הוא בר מזל.

--- רוח הקודש אמרה זאת על אשתי לעתיד

הנבתי לכך בתמיהה, כי למה לי לדעת זאת?! לא הבנתי זאת עד עמוק תוך שנת 2018 כשהתחלתי להבין שרוח הקודש דיברה עלי כבר המזל. זה עוזר לי לקבל ולהבין שהשמחה שאני מרגיש כלפי אשתי לעתיד אינה רק שלי אלא שהיא נכונה לפני אלוהים. חשוב לכבד את הנישואין לא רק בין בני אדם אלא גם בפני אלוהים, למעשה אף יותר. עלינו לנסות לכבד את האב בכל דבר ולא לעשות עוול לאיש. דברים רבים עומדים לקרות השנה ואני חווה שהן הקהילה והן חברים קרובים באמונה מגלים חשדנות וחושבים שאני "צייד נשים". בכל

מקרה, אני בטוח בצדקתי וגם היא. בו בזמן, אלוהים אומר לנו שאיננו יכולים לקחת חלק בתענוגות הנישואין שכן איננו נשואים. כי איך נוכל לעבוד עבורו אם אנו פושעים נגד הנישואין וחוטאים נגד גופו?

הכל מתר לי, אך לא הכל מועיל. הכל מתר לי, אך לא אשתעבד לשום דבר. המאכל לבטן והבטן למאכל, ואלהים ישבית גם את זה וגם את זה. אבל הגוף אינו לזנות כי אם לאדון, והאדון לגוף. ואלהים אשר הקים את האדון יקים בגבורתו גם אותנו. האם אינכם יודעים שגופיכם הם איברי המשיח? האם אקח את איברי המשיח ואעשה אותם לאיברי זונה? חלילה! או שמא אינכם יודעים כי הדבק בזונה גוף אחד הוא עמה? הן נאמר: "והיו השנים לבשר אחד." אבל הדבק באדון רוח אחת הוא עמו. התרחקו מן הזנות. כל חטא שיעשה האדם הוא מחוץ לגוף, אך הזונה חוטא לגופו שלו. האם אינכם יודעים שגופיכם הוא היכל רוח הקדש השוכנת בתוכם, אשר קבלתם מאת אלהים, וכי אינכם שוכים לעצמכם? הן במחיר נקיתם. על כן פברו את אלהים בגופכם.

--- האיגרת הראשונה אל הקורינתים ו': 12-20

בסיכומי של דבר, אנו בוחרים להקשיב לאלוהים ולכבד אותו בגופנו, ועושים זאת גם היום. יש הרבה שיכולתי לומר ולשתף ממה שקרה. בכל מקרה, אני יודע שאני ואשתי לעתיד נקבל מתנה גדולה בעוד מספר שנים. רוח הקודש גם אמרה וגם הראתה לי מהי. אני יכול לומר זאת כי האשה שדיברה נבואית עם אשתי לעתיד דיברה גם על אחותה וכל מה שאמרה קרה והיה נכון. כשרוח הקודש דיברה על כך בפעם הראשונה, חשבתי בכנות שאיבדתי את שפיותי. וישנם ארבעה עדים למה שאלוהים סיפר לאורך תקופה של כמעט 40 שנה. כשלפני זמן מה, מתוך תסכול, ביקשתי מאלוהים לאשר זאת. אחות באמונה קיבלה חלום שהיה ברור בכך שזה היה והינו מאלוהים. למה אני משתף למרות שלא לגמרי ברור מה אני בעצם אומר? כי אני רוצה שהאדם הלא-מאמין יתחיל לראות שאלוהים שבשמיים הוא טוב בצורה מופלאה ושיש תקווה לכולם. חלקנו צועדים בניאיות חשוכים ואני מעוניין להעיד על מה שראיתי ושמעתי יותר מאשר רק לשמור זאת בתוכי. אין זה אומר תמיד שאני יכול לומר הכל, שכן ישנם דברים שהם פרטיים ואין לשתפם. זהו איזון כמובן. אלוהים בכל זאת ברא עולם נפלא ומראה את אהבתו אלינו דרך דברו ורוח הקודש. הוא שומר עלינו בעליות ובמורדות אם נרשה לו לעשות זאת (תהילים כ"ג: 4). הוא דואג ללבנו בתוך הסופות וראוי להלל שלנו מתוך התמסרות.

הנביאה שדיברה עם אשתי לעתיד היא העדה השלישית והיא דיברה על אותו הדבר לפני 35 שנה. העדה השנייה היא אשתי לעתיד והיא עצמה ראתה את המתנה שנקבל והייתה המומה מכך, אך אלוהים באמת היה רחום כלפינו. אני מעט מסתורי כשאני כותב זאת, אך לא כל דבר נכון לשתף בפומבי.

יש לי חמישה ילדים ואני כבר מרגיש ואלוהים הראה לי מה עומד לפני גם בנוגע לכך. לא כולם יקבלו את העדות הזו לפני שהיא תתרחש. אך אני מספר חלקים ממנה כדי שאיש לא יוכל להכחיש אותי אחר כך. נאבקתי ברוח הקודש בעניין זה למעשה כיוון שזה היה כל כך חזק עבורי והפכתי חסר ביטחון בנוגע לישועתי שלי בגלל מה שרוח הקודש הראתה. לעיתים זהו הלם כשאלוהים מראה אירועים עתידיים, במיוחד כשהם כל כך אישיים וקרובים. והטלתי ספק בישועתי שלי באותו רגע. מכל מקום, אלוהים טוב. זה היה צער לאבד את קרבתם של ילדי ביומיום ולכן אני אסיר תודה לאלוהים ושמח על מה שעומד להתרחש. זהו משהו שאשתי לעתיד עצמה אינה מעוניינת לדבר עליו במיוחד בשל המצב שבו היא נמצאת, וזה המצב. אני מקווה ומתפלל שעם זאת נשכיל לעשות את מה שאלוהים מבקש מאתנו בהמשך.

כשמחכים 11 שנים למקלט בנורווגיה עוברים לא מעט ניסיונות. אלוהים היה טוב מאוד אליה והיא נרפאה ברגלה על ידי סמיכת ידיים במרכז התפילה ב-Levanger לפני מספר שנים. הכאבים שהיו לה בבטן התחתונה בכל פעם שהיה לה מחזור עוד מגיל 10 בערך נעלמו גם הם לאחר תפילה לפני כ-3 שנים (יעקב ה' 16). והיא מתפקדת טוב יותר ויותר גם מבחינה מנטלית. היא אישה פעילה וחברתית שתורמת רבות בסביבתה הקרובה ובנה סיים ב-13 ביוני 2022 את לימודי הרפואה שלו לאחר 6 שנות לימוד.

בהתחלה אחד הבנים של אשתי לעתיד לא שמח לקראתי. ואפרופו זה. אני זוכר שאשתי לעתיד סיפרה לי יום אחד כיצד לפני למעלה מ-10 שנים קיבלה עידוד מאלוהים. בחזיון זה היא ראתה את אחד מבניה עומד במסדרון עם זקן וחלוק לבן, כרופא. זה הראה לה כשהיו בטורקיה שם לא הייתה לבנה אפשרות ללכת לבית הספר ולרכוש השכלה. אני מספר זאת בפשטות כעת, אך זה בהחלט לא היה פשוט עבורם בזמן ההוא בחייהם ולכן לאלוהים הייתה סיבה טובה לעודד אותה. זה קצת מיוחד לראות דברים כאלה מתרחשים, אך בדיעבד אני מבין מדוע רוח הקודש אמרה שאני בר מזל שעומד לקבל אותה. לעיתים קרובות אני מבין את דברי רוח הקודש רק כשאני רואה אותם קורים וזה יכול להיות חודשים או שנים לאחר מכן. זה קצת אירוני, אבל אשתי לשעבר הייתה עסוקה בחיפוש טעויותיי ולא בכך שמה שעשיתי בפועל שימח את אלוהים. ספגתי הרבה יותר ביקורת מבני אדם על דרכי מאשר שננזפתי על ידי רוח הקודש. אבל ננזפתי על ידי רוח הקודש בכל זאת, רק שיהיה ברור. וזה קרה במספר הזדמנויות.

לאחר הזמן שביליתי עם אשתי לעתיד אני רואה שהיא מבשרת (אוונגליסטית) ויש לה אש ואהבה מאלוהים לשיתוף הבשורה. היא מאוד חברתית ואדם רב משאבים ואלוהים דיבר אליה לאחרונה כשהיינו ב-Tremorkirken ב-Sartor Sen-Sotra. שבוע טוב לפני שעזבתי את Øygarden. שם הראה לה אלוהים שעלינו להתחיל לעבוד יחד בעוד 5 חודשים וזה היה ב-19 ביוני 2022. זו הפעם הראשונה שהאב מדבר אליה ונותן לה תאריך, בדיוק כפי שהתפללנו יחד רק כמה ימים לפני שזה קרה. האב שמע אותנו, פשוט נפלא! אין זה אומר תמיד שהדברים פשוטים, אבל יש לי שלום גדול ושמחה לקראת הבאות. מכל מקום, כעת אני

מקדים מעט את המאוחר. אבל רציתי לשתף מעט על אשתי לעתיד כדי שתדעו קצת עליה.

בשלב מוקדם בדידות ביני לבין אשתי לעתיד בסביבות 2018, רוח הקודש מראה לי שהיא חייבת לרדת לרצפה. אינני מבין מה זה אומר, אך זמן קצר לאחר מכן כשאני מתפלל עבודה היא קורסת ונרדמת בזרועותי על הרצפה. המשכתי להתפלל עד שסיימתי וכשהיא מתעוררת כעבור זמן מה זה היה כמו להביט בעיניו של תינוק. אינני שוכח את החוויה הזו, אך אינני יודע בעצם מה בדיוק התרחש מלבד זאת שאני מאמין שזה היה סוג של היטהרות שהיא עברה. אני יודע שזה נחזה מראש וכי זה היה נחוץ והתפללתי בלשונות מעליה כשישנה שכן אני יודע שאז הרוח היא זו שמתפללת ולא בינתנו (הרומים ח':26).

אני מעוניין להוסיף שבנה ו-Ole Martin, שניים מן הקדושים, באו אלי והשוו אותי ל צייד נשים בשנה זו. אנשים גם דיברו שקרים מאחורי גבי עלי ועל אשתי לעתיד והם היו מודאגים אם מה שמתרחש הוא נכון. היא גם לא עשתה את מה שהיה נכון לפני אלוהים בכל מה שעשתה לפני שהכרנו ופנישה זו הייתה גם תוצאה של כך. בנה היה מודאג עבודה. כולנו תוצאה של עברנו וכשאנו מגיעים אל האמת עלינו להיגמל מפחד ומרעדה. זה תקף לגבי כמו גם לגבי אחי ואחיותי. כשאנו באים בטענות נגד אנשינו שלנו, אלו חייבות להיות מוצדקות ויש לגשת אליהן באהבה. זה לא קרה כאן, אך אני מכיר אותו כאח טוב וזה כעת בסדר גמור שהוא קצת חצה את הגבול, אך זה היה מיותר לחלוטין. אשתי לעתיד נלחצה בפועל להתרחק ממני ב-6 השבועות הבאים. זה היה הלם להיות מואשם בצורה כזו ובאותה תקופה הייתי מרוקן מאנרגיה. זה היה כשרוח הקודש דיברה אלי ובאופן קונקרטי מאוד נתנה לי שם שאני שמח בו עד היום. לא רק זאת, אלא שרוח הקודש גם הזהירה אותי ואמרה שאני ואשתי לעתיד עומדים לשבש את הדברים מאוחר יותר. דבר שגם עשינו ואז פנינו ממנו שוב. הייתה זו גם נחמה וגם תוכחה לקבל מרוח הקודש, אם לומר זאת כך. מה שהיה קצת משעשע בתקופה זו היה שישנתי גם 9-10 שעות בכל לילה וההשפעה שהייתה לכך על העבודה ב HUNT Forskningscenter, למרבה האירוניה. המוח זכה למנוחה טובה בלילה וביצעתי את עבודתי בצורה מעולה. עכשיו אפשר לתהות אם עד כה ביצעתי את עבודתי פחות טוב, אך אינני יכול לומר זאת שכן כל מה שעשיתי עבד Oddgeir- היה מרוצה מאוד מעבודתי. הצלחתי להיכנס לכל מה שהיו זקוקים לו, מצאתי ותיקנתי טעויות מהותיות שהוכנסו לפני זמני ופיתחתי כלים ועשיתי את מה שנדרש ממני ומעבר לכך. גם מסרתי פרויקט שהיה לנו עבור המכון לבריאות הציבור ועשיתי זאת שוב גם במועד מאוחר יותר. מבחינה טכנית הכל עבד מצוין ונהניתי מאוד מהעבודה שכן למדתי גם Golang כשעבדתי ב-HUNT.

פרק 33

מרכז המחקר (2019)

אנחנו באמצע 2019 וסיימתי את משרת הפרויקט שלי כמפתח מערכות ב-HUNT-Forskningscenter. Levanger-אני נוסע עכשיו לטיול ב-Asia-ויוצא עם כומר למסע בהרים אל קבוצת כמרים שם, ומשתף ועובר יחד איתם (מתי כ"ח:יט).

במהלך השהות באחת המדינות ב-Asia-רוח הקודש דיברה אליי בהזדמנויות מסוימות שבהן נאלצתי לשמש כפיה אל העם בדברי תוכחה. פעם אחת הייתה כשאחד מזקני הקהילה חטא כנגדה. לא ידעתי זאת, אך הרגשתי זאת בעוצמה ברוחי עוד לפני שראיתי זאת במו עיניי. הפעם השנייה הייתה כשרופא משיחי היה חולה ושכב משותק לחלוטין על אלונקה ממש מעל גובה הקרקע. נדף ממנו ריח של שתן. רוח הקודש אמרה לי שמצבו נגרם באשמתו והיה עליי לציית ולומר לו זאת. דמעות זלגו מעיניו והוא הודה שמה שאמרתי נכון והכיר במה שעשה (יעקב ה':טז). התפללנו עבורו ומאותו רגע החל הריפוי, וכמה חודשים לאחר מכן הוא כבר עמד שוב על רגליו. הוא היה אדם מבוגר ולמרבה הצער מת לא זמן רב לאחר מכן. למרות שהחלים מהשיתוק.

לאחר מסע המיסיון חזרתי והתחלתי להגיש מועמדות למשרות. הוזמנתי לראיונות שונים. אך ללא הועיל. לאחר שמונה חודשים התייאשתי מעט והתחלתי בתהליך של בחינת רעיון שיש לי למוצר חדש. הערכתי את הרעיון באמצעות צד שלישי שנשכר על ידי הרשות המקומית למשימה, Proneo AS ב-Verdal-הגעתי אליהם עם דוח מלא על מה שכבר פיתחתי ועל הרעיון למוצר החדש. המנהל נראה מופתע והשאלות שהוא הכין מראש כבר נענו בדוח שלי.

Proneo נותנים אור ירוק לרעיון ואני פונה ל-NAV-בבקשה לתמיכה (משלי טז:ג). במה מדובר? מדובר במוצר חדש שיעזור לאנשים ליצור ספרים דיגיטליים ולמזג זאת עם מילונים שנכתבו באופן עצמאי או נרכשו, הכל לצורך מכירה מקוונת או הפצה דיגיטלית. אין כיום בשוק כלים דומים המוכרים לי. במבט לאחור לשנת 2012, כש Kvinneforum Nordhordland-דיברו בנבואה על כך שייתכן שאעשה משהו חדש שאיש לא עשה לפניי; לשזור דברים יחד. זה מתיישב היטב גם עם מנוע הפרסום הישן.

קיבלתי אישור לבקשה לאחר כמה שבועות של זמן טיפול, וכעת אני מתחיל שנת פיתוח ממשדד ביתי משלי. כתבתי קודם לכן שבדצמבר 2017 אלוהים אמר לי שתהיה תקופת הבשלה של שנתיים (קהלת ג:א). עכשיו הבנתי שכשפתחתי בתהליך הגשת הבקשה, עברו בדיוק שנתיים. והתמיכה מ-NAV-הגיעה כמעט באותו יום שבו Norge נסגרה. זה מדהים אותי שמועד תחילת העבודה על הכלי

החדש הוא באותו זמן שבו תקופת דמי האבטלה הוארכה ובנוסף מקבלים דמי חופשה על דמי האבטלה.

אני יושב עכשיו ועובד מהבית במשך שנה, בזמן שהממשלה מנהיגה תמיכה נוספת למובטלים. וממש לפני שקיבלתי אישור מ NAV-לתמיכה עבור שנים עשר חודשי עבודה מהבית, חלמתי שאני מסדר את אחד החדרים שלי. בערך באותו זמן, אשתי לעתיד חלמה שהיא רואה המון קרטונים בחוץ בסלון שלי. לא הבנתי מה זה אומר וזה נראה לי קצת מוזר. אשתי לעתיד הציעה שנשתמש באחד מחדרי השינה כמשרד ביתי ואנחנו עוסקים בפינוי שלו. העברנו את המיטה שלי לסלון ובמקביל סידרנו את הסלון ואת עליית הגג. כשראיתי את כל ארגוני הקרטון על רצפת הסלון וחדר השינה היה מסודר, הבנתי מה אלוהים עשה. האב דיבר על הפרויקט הזה שנתיים קודם לכן והראה לנו בו-זמנית את תחילתו. אני חושש לקחת על עצמי פרויקט כזה בלי שאלוהים יהיה איתי, ובדיעבד אני מרגיש הקלה שהאב הראה לי זאת (הפיליפים א:ו).

בשנה זו חשתי גם דאגה עמוקה לאבי. הוא היה בביקור אצלי, ואז הרגשתי שמשוהו לא בסדר באופן חמור. אמרתי לו שאני רוצה להטבילו בנהר ממש ליד המקום שבו גרתי. הוא סירב לכך בתוקף, למרבה הצער, ואז נסע ל-Filippinene-לא היה לי שקט נפשי בנוגע לאבי באותו זמן (רומים ט:א-ב).

פרק 34

Forskningscenter (2020)

זוהי תחילת שנת 2020 ואני עמל על השלמת גרסת פיילוט של המוצר שלי. הדברים מתחילים לעבוד, אך בעת ובעונה אחת אני מעט מודאג ממה שיקרה כאשר התמיכה מ-NAV-תסתיים ואמצא את עצמי ללא עבודה וללא כסף. ודווקא עתה, אחות באמונה, אישה העובדת יחד עם בעלה ב-USA-והיא חלק מזוג פסטורים, יוצרת עמי קשר ב-Facebook-היא מספרת לי שפרסמתי משהו שאינו נכון ב-Facebook. אני מודה לה על כך ומוחק את הפוסט. היא הופתעה מענוותי, ולפתע רוח הקודש מדברת אליה ומראה לה פריצת דרך כלכלית עבורי. היא מוסיפה ואומרת שאלוהים שמע את תפילותיי בנוגע לעבודתי עבורו בעתיד. אני תוהה מה פשר הדבר, אך מנסה במודע לשמור על רוגע ביחס לבאות, דבר שאינו תמיד קל. יש לציין ששקלתי מספר תרחישים אפשריים לאופן שבו אסתדר בזמן הקרוב, אך אלוהים העמיד אותי במקומי באמצעות שני חלומות שקיבלתי. בחלום אחד אני רואה את Vasaskipet מפליגה מהנמל וטובעת זמן קצר לאחר מכן. בחלום השני אני עף בתוך חדר גבוה ומוארך ומתנהג כמו Superman מתלונן בעודי עף שם בפנים. אני מבין שאלוהים מראה לי שזה חסר תועלת לנסות לתכנן את העתיד לבוא, וכי הוצבתי כאן לעת הזאת, ועליי לא להתלונן על המקום שבו הוא הציב אותי (ישעיהו נ"ה: 8-9). דבר זה גם מרגיע אותי.

בפרק הזמן שקדם לסיום התמיכה מ-NAV-יצרתי קשר עם Oddgeir מתברר שבשנה זו אני מקבל פרויקט ייעוץ משמעותי מ-HUNT-בנוסף לתמלוגים על מכירת הפרסומים שהוצאתי לאור. במילים אחרות, הכל מסתדר מבחינה כלכלית (הפיליפים ד' 19). ניתן להוסיף כי המוצר שבניתי עבור Forskningscenteret בשנה זו נמצא כעת בשימוש במיזם שלהם Aldring i Trøndelag (AiT) ובפרויקט COVID המתוכנן לשנתיים, והוא פועל כמצופה:

זה עובד ללא דופי.

--- משוב מ-Oddgeir Holmen ---

הכל כשורה עם הילדים, אך כולנו נצטרך להתייצב יום אחד לפני אלוהים עם חיינו והבחירות שעשינו כלפי בני זוגנו וכלפי הקרובים (רומים י"ד: 12). ישנם דברים שהיה עליי לראות אחרת בנוגע לגרושתי ולילדיי, אך הגירושין אינם חלק מזה.

בשנה זו נסגר המרכז למבקשי מקלט ב-Levanger-אשתי לעתיד מועברת למרכז חדש למבקשי מקלט, דבר שממנו חששה מעט, שכן אלוהים הזהיר אותה

שהדברים עומדים להיות קשים לזמן מה. באותה עת, אלוהים מודיע שזמן ההמתנה הסתיים, אף שלא קיבלנו מועד קונקרטי לכך. עלינו להיות סבלניים (עברים י' 36). מוקדם יותר השנה, אספתי מסמכי תיק ותיעדתי את עבודתה האוונגליסטית כאן בנורווגיה. אלה נשלחו ל-Norsk Organisasjon for Asylsøkere (NOAS) אלו הם מכתבים מחמישה זוגות שונים ומבנה של Sharon המעידים עליה בעניין זה. זמן הטיפול הצפוי הוא שנים עשר חודשים לכל היותר, עם ציפייה לתשעה חודשים, אך נכון להיום אנחנו בחודש השמונה-עשר ללא כל מענה מ-UNE.

חוסר המנוחה שחשתי לגבי Bjørn משנת 2019 מקבל אישוש בשנה זו. הוא נורה בטעות בעת ששהה ב-Filippinene הרופאים אומרים שלולא פגע הקליע בצלע ושינה את מסלולו בתוך הגוף, סביר להניח שהוא היה מת. הם סברו כי הוא ודאי קיבל עזרה ממלאכים (תהילים צ"א: 11) וכי הישרדותו הייתה בבירור נס. רציתי להטביל אותו בנהר לפני שעזב, אך הוא סירב לכך. כעת אני מבין שאי-השקט שחשתי לגביו היה אמיתי, ושלא הרגשתי בטוח בכך שהוא אכן נמצא בידי אלוהים עד לאותו רגע. אני מקווה שהוא ענו מספיק כדי להודות בכך אם מישאו ישאל אותו. הן לגבי הטבילה והן לגבי מה שקרה קודם לכן. בכל מקרה, זו לא הייתה אשמתו והוא היה קורבן בניסיון רצח שכוונה נגד האדם שישב לצידו. המניע היה ניסיון למחוק חוב כספי.

פרק 35

Publifye AS (2021)

הגענו לשנת 2021 ואני נמצא בסוף השנה שבה NAV תמך בעבודתי. כעת אני מקים את Publifye AS. אני מאמין שבעתיד רבים ישמחו על המוצר ועל המשאבים שיעמדו מאחוריו. זהו כלי המעניק לבתי ספר ולארגונים, כמו גם לאנשים פרטיים, את האפשרות ליצור מעורבות רבה יותר סביב למידה וקריאה (אל הרומים י"א: 29). מורים, סטודנטים ותלמידים יוכלו להשתמש בזה כדי לכתוב טקסטים משלהם כאשר מילונים שזורים בתוכם, דבר שהוא חדש לגמרי בשוק. חלק מהידע שעליו זה נבנה הוא הניסיון שיש לי בבניית כמה אלפי ספרים דיגיטליים עם מילונים בעלי מיליוני קישורים ומפצים ופתרונות טכנולוגיים שונים.

כאשר פנו אליי בנבואה בשנת 2014 לפני שעזבתי את ארה"ב, נביא אמר לי שאני יצירתי וזה נכון. נאמר גם שיש לפניי תקופה קשה. אך אני אוהב ליצור דברים, כפי שניתן לומר, ויש לי את היכולת לראות כיצד לעשות זאת, וזה יעזור להוציא אותנו מתקופה קשה (משלי ט"ז: 3).

בנוגע לאבי שלי. כשהוא הגיע לבקר השנה, הייתי ישיר איתו וביקשתי ממנו להיטבל למען ישוע המשיח. הוא היסס אך לבסוף אמר כן ונטבל בנהר ב-Levanger על ידי ועל ידי אשתי לעתיד. אני עצמי לא הייתי בטוח אם זה היה הדבר הנכון, ולכן ביקשתי מאלוהים אות. מה שקרה אז הוא שאחות לאמונה בשם Maryam, קיבלה חיזיון של אבי, תחילה כשהוא בבית סוהר ולאחר מכן ראתה אותו מחוץ לבית הסוהר. הוא חבש כובע ימאים, היה לו זקן לבן וישוע ואני עמדנו יחד מאחוריו Maryam. לא פגשה את אבי ולא ידעה שהוא היה ימאי, וגם לא שיש לו זקן לבן, וזה הרגיע אותי Maryam. גם שלחה לי הודעה רגע לפני שנטבל ובה אמרה שאבי ככל הנראה ייטבל בסוף השבוע. הכל היה מדויק להפליא. התמונה מ-Maryam-הראתה בבירור שאלוהים שחרר את אבי לחופשי דרך הטבילה (אל הרומים ו' 4) וזה היה אישור מספיק עבורי.

אשתו המנוחה של אבי Ragnhild, קיבלה גם היא את ה מתנה של ישוע רק חודשים ספורים לפני שנפטרה. באותו זמן אלוהים הניח בלבי להגיע ל-Bergen. רגע לפני שהלכתי לעולמה. אני זוכר שנכנסתי לחדר בבית האבות והיא קרנה כמו שמש מולי. היא נאבקה חלקים נרחבים מחייה, לכן זה היה נפלא לראות זאת ואני סמוך ובטוח שהיו מלאכים בחדר איתנו באותו יום. שיתפתי איתה והיא קיבלה את ישוע. זה אפשרי עבור אדם לומר כן לישוע ולהיוולד מחדש (יוחנן ג': 3). גם אם הראש לא מבין מה קורה, שכן חוויתי זאת בעצמי. ואני בוטח באלוהים שבחסדו ובגבורתו יקיים את הבטחתו ויחזיק הן את Ragnhild והן את אבי בידיו הבטוחות (אל הפיליפים א': 6).

ברוך האלוהים אבי אדוננו ישוע המשיח, אשר ברך אותנו בכל ברכה רוחנית בשמיים במשיח. כשם שבחר בנו בו לפני היווסד תבל להיות קדושים וללא דופי לפניו באהבה. הוא יעד אותנו מראש להיות לו לבנים מאומצים על-ידי ישוע המשיח. כחפץ רצונו, לתהילת כבוד חסדו אשר העניק לנו באהובו. בו יש לנו הפרדות בדמו, סליחת החטאים כפי עושר חסדו, אשר השפיע עלינו בכל חכמה ותבונה, בהודיעו לנו את סוד רצונו כפי חפצו אשר יעד בו מראש, למען הסדר אשר יתמלא במלאת העתים, לכלול את הכל במשיח, הן את אשר בשמיים והן את אשר בארץ. בו גם נפלנו בחבל הנחלה, לאחר שיעד אותנו מראש כפי תוכניתו של הפועל הכל כעצת רצונו, כדי שנועד לתהילת כבודו, אנחנו אשר קיוונו למשיח מראש. בו גם אתם, לאחר ששמעתם את דבר האמת, את בשורת ישועתכם, וגם האמנתם בו, נחתמתם ברוח הקודש המובטחת, שהיא ערבון נחלתנו עד לפדות קניינו, לתהילת כבודו.

--- אל האפסים א': 14-3

זו הייתה גם השנה שבה אשתי לעתיד מקבלת תמונה מאלוהים שהדברים עומדים להשתפר ושזו אור באופק, דבר שאושר גם באופן קונקרטי ב-Tremorkirken ב Sotra-ביוני 2022 על ידי אלוהים.

ישנן קהילות המחפשות את רצון אלוהים ואת מתנות החסד שלו, אך אני מרגיש געגוע עז לראות קדושים יראי אלוהים המונעים על ידי רוח אלוהים בכנסייה, ולמרבה הצער ישנן קהילות רבות המתכחשות לגבורת אלוהים ולרוח הקודש:

לכאורה יש להם יראת אלוהים, אך הם מתכחשים לגבורתה. התרחק מאנשים כאלה!

--- השנייה אל טימותיוס ג': 5

כיצד יכולה הכנסייה לצפות שהבשורה תתקדם ללא גבורת אלוהים (הראשונה אל הקורинתים ד' 20)? העם אינו יודע מה הוא מפסיד, כי אנחנו מחפשים את שלנו ולא את אשר לאלוהים, וגם אם מבחין זה נראה יפה, אין חיים לאחר המוות (אל הרומים ח' 6). לאחר הישועה הרגשתי טעם מר בפי כשחשבתי על כך שהייתי ב-Den Norske Kirke בעבר אך לא נאמרה לי האמת שעלי להתוודות בפי ולהיטבל כבונר ולקבל את הברכות על ידי הנחת ידי הקדושים עליי (אל הרומים י': 9-10).

פרק 36

הדרך קדימה (2022)

אנחנו נמצאים באמצע שנת 2022, וציפיתי בקוצר רוח שרעייתי לעתיד תקבל היתר שהייה כדי שנוכל להתחיל את עבודתנו יחד. אך זה לא קרה, ובית המשפט (Tingretten) לא היה קשוב כלל לעניינה. ובכן, אוכל לומר ששנינו חלמנו לפני כשנה שטיפול הרשויות בתיק לא הולך להיות «נקי וראוי», אם ניתן לומר זאת כך. אך למרות זאת, יש לי שלושה (אל הפיליפים ד:ז), אף על פי שזה הרגיש כמו בניה מחדש המדינה הנורווגית, (Den Norske Stat) אם אהיה כנה. וזה גם מה שהחלום הראה לנו, שמערכת הטיפול בתיקים הייתה כמו צינור ביוב.

בעבר, מבקש מקלט קיבל בקושי אלפיים קרונות מדי חודש, אך סכום זה עלה לשלושת אלפים. זה אמור לכסות מזון, ביגוד ותחבורה. אני מכיר מבקשי מקלט שזרם החשמל אצלם נפסק אם הם משתמשים בקומקום חשמלי, מכיוון שרבים מדי גרים בבית אחד. ובחורף הם חוו אובדן של החימום המרכזי למשך מספר ימים ונאלצו להתלבש היטב ולהסתדר עם תנור קטן בחדר השינה. בדרך כלל עליהם לחלוק חדר שינה וחדר רחצה עם אחרים. למרות זאת, קשה לומר שאיננו מבורכים, כי אנחנו באמת כאלה. חלקנו חיים עם אנשים יחד, דנו, חיפשנו את אלוהים, שמחנו, הלכנו לקהילה והיא הייתה עובדת מתנדבת במשך מספר שנים הן מחוץ לקהילה והן בתוכה. היא עבדה ב-Vineyard-Den Norske Kirke וב-Levanger, עזרה לקשישים בבית אבות, והייתה חברה ב-Sanitetsforeningen שם וב-Trondheim. היא פעילה בשיתוף הבשורה עם אנשים במקום שבו היא נמצאת, ועבודת הבישור שלנו תתרחב בעתיד אם נהיה צייתנים עם הזמן, המשאבים והחיים הפרטיים שיש לנו. הטבלנו אנשים יחד והיא משתתפת גם במפגשים וגם בקורס נישואין דרך מפגשי וידאו עם זוגות רועים מכל העולם, כולל USA.

בקשר לטיול לבקתה ב-Øygarden ביוני 2022, פגשתי נער צעיר ב-Øygarden. שסיפר שבת דודתו שמעה את רוח הקודש מדברת אליה ושהיא נותרה ללא מילים במשך מספר דקות לאחר מכן. תמיד נעים לשמוע עדויות של אחרים על רוח הקודש בחייהם. שיתפתי את הבשורה עם מספר בני נוער במהלך שהותי, גם עם הנער הזה ועם חברתו.

זמן קצר לאחר מכן פגשתי קבוצה אחרת של בני נוער ב-Øygarden Terminal. שם נערה צעירה נרפאה בברכה באמצעות סמיכת ידיים. בלילה שלפני כן חלמתי שמישהו מת במים רדודים. מה שקרה הוא שבאותה חבורה, נער צעיר סיפר לי שהוא מת בבריכה באביב השנה, אך הוחיה לאחר מספר דקות. ניתן היה לקרוא על כך גם בעיתון, דבר שהם הראו לי בטלפון הנייד שלהם. רק אז סיפרתי להם מה אלוהים הראה לי בלילה הקודם. העובדה שאלוהים מראה

לי דברים כאלה הופכת אותי לעד חי לאלוהים. בכוח ולא רק במילים. לעיתים קרובות כשאני משתף בני נוער אני מקבל שאלות רבות, וחשוב שאחפש את אלוהים מראש. אתפלל, אלמד ואהנה בדברו ובמה שהוא נתן לי, כדי שאוכל לענות ולא אשאר חסר אונים כשיש להם את כל מה שהם תוהים לגביו.

כאדם, אני הופך לפעיל מאוד כשאני משתף בני נוער, כי זה מרגיש כמו אש בתוכי. עלינו לצפות שאלוהים יהיה איתנו, ופעמים רבות אותות ומופתים מלווים את התפילה על הפרט (מרקוס טז:יז-יח). עלינו לבטוח באלוהים ולהאמין שריפוי מתרחש ואנשים משתחררים מכאב ומבעיות גם אם לא תמיד רואים זאת. חשוב באותה מידה להאמין שהטבילה משחררת אותם מהמוות (אל הרומים ו:ד)! אך אני תמיד מנסה לפגוש אנשים במקום שבו הם נמצאים, כפי שפאולוס מדבר על כך. אני רואה שאלוהים מדריך אותי לאנשים ומאיר אותם עבורי, וחוויתי שמחה מופלאה לעיתים, ואני יודע שהמשך העבודה הזו עומד בפתח בקרוב.

הדבר הבא התרחש ב-13 ביולי 2022:

בדיוק שוחחתי ושיתפתי אישה מוסלמית בכך שרק אלוהים הוא טוב, כפי שישוע אומר לנו (מרקוס י:יח). ועכשיו אני משתף כיצד אלוהים הוא אש אוכלת (אל העברים יב:כט) ושאדם אינו יכול לראות את האב מבלי למות (שמות לג:כ). פתאום היא מסיטה את ראשה הצידה ואומרת שהיא אינה יכולה להסתכל לי בעיניים כי הן «משנות צבע». זה קורה אולי שלוש פעמים במהלך חמש עשרה הדקות הבאות, ובכל פעם אני רואה פחד ברור משתלט עליה שמוציא אותה לחלוטין מאיזון. אני מודע לחלוטין לנסים שקורים כשאנחנו פועלים עבור אלוהים, אך זה לא קרה לי קודם לכן ואני תוהה ומחפש תשובה מאלוהים. אני מאמין שהאישה שלפניי לא הייתה מוכנה להיטהר מחטאה ושהיא לא יכלה לשאת זאת כאשר אלוהים הראה מעט מעצמו דרך עיניי. לפני שזה קרה היא אמרה שהיא לעולם לא תפסיק להיות מוסלמית. השאלה היא מה יקרה הלאה אם היא תבין את חומרת הדבר שקרה, כל עוד השטן לא יצליח לגנוב גם את זה ממנה.

--- מפגש עם אלוהים

אותות ומופתים מלווים את המודה שישוע הוא אדון ומורה, במילים ובמעשים. ואת מה שהיא ראתה בעיניה היא לא תוכל להכחיש לאחר מכן. גם אינני רוצה להטיל חשיכה על האמת ולומר שכולם יגיעו לשמיים. ישוע המשיח, בן האלוהים היחיד, הוא הדרך, האמת והחיים (יוחנן יד:ו). עלינו לקבל אותו כדי להישטף ולהיטהר מחטאינו:

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: «לָכוּ אֵל כָּל הָעוֹלָם וּבִשְׂרוּ אֶת הַבְּשׂוּרָה לְכָל הַבְּרִיאָה. הַמַּאֲמִין וְנִטְבָּל יוֹשַׁע, וְאֲשֶׁר לֹא יֵאֱמִין יֵאָשֶׁם»

--- מרקוס טז:טו-טז

כאשר אלוהים הראה לרעייתי לעתיד שנותר מספר חודשים ספציפי עד שנוכל להתחיל לעבוד יחד, זה היה כמו כיתוב נוסף על המסך לפנייה. היא הייתה מעט המומתה. אך הצלחתי להקליט אותה בטלפון הנייד כשהיא סיפרה לי זאת לאחר מכן. מה שהאב עשה עבורי ועבור רעייתי לעתיד בשנים האחרונות הוא ברכה גדולה (תהילים קג:ב).

אני נמצא כעת בתהליך של הקמת צוות עובדים ב Asia-הפועלים להפצת הבשורה.

בעודי כותב שורות אלו בשנת 2026, יש לי ולילדיי החמישה מערכת יחסים טובה, והם מצטרפים אליי כשהם יכולים, כולל בחג הפסחא הקרוב. אני מייחל ליום שבו אוכל לבנות בית שבו הם יוכלו לבוא וללכת כרצונם. בקשת המקלט של ארוסתי נותרה ללא פתרון לאחר שמונה שנים, מה שאומר שעדיין לא מותר לנו להינשא על פי החוק הנורווגי. אנו ממתינים, ובוטחים בעיתו של אלוהים (חבקוק ב: 3). הרבה קרה מאז 2022, אך העבודה נמשכת—הן השירות והן הפרסומים—ואני מאמין שהפרקים הטובים ביותר עוד לפנינו.

יש עדיין הרבה שלא אמרתי ושיתפתי, אך אני מקווה שהזיכרונות הללו נותנים כיוון למה שאני מייצג והיכן אלוהים מציב אותי (ירמיהו כט:יא).

פרק 37

מי הוא ישוע המשיח?

אני מקווה לכתוב יום אחד על מי ש ישוע המשיח באמת, כפי שהוא מופיע בברית הישנה ובברית החדשה. רבים אינם מבינים שישוע המשיח הוא זה שברא אותנו (אל הקולוסים 1:16), ולא רק בן-האלוהים. ישוע אמר שכאשר אנחנו רואים אותו, אנחנו רואים את האלוהים (יוחנן 14:9). בעוד ש"אלוהים" מתייחס לאב, לבן ולרוח הקודש, הבשורה על-פי יוחנן מאשרת את מה שאנשים רבים חווים בחלומותיהם: ששום דבר לא נברא אלא דרך ישוע, וזה כולל אותך ואותי. ישוע חושף את זהותו האמיתית לאנשים רבים בחלומותיהם, ואומר להם שהוא אלוהים (יוחנן 10:30, ישעיהו 9:6). הדבר עולה בקנה אחד עם המקרא; אין זה מקרה. אין זה פרדוקס, וזו הסיבה שישוע אמר לתלמידיו שכאשר ראו אותו, ראו את האלוהים. מאותה סיבה, אנשים רבים — לעיתים קרובות כאלו שרדפו או הרגו נוצרים בשירותה של דת שקרית — חולמים לפתע על ישוע הבא אליהם, מזהיר שהוא אלוהים ושואל מדוע הם רודפים את עמו.

בְּרֵאשִׁית הָיָה הַדְּבָר, וְהַדְּבָר הָיָה עִם הָאֱלֹהִים, וְאֵלֵהִים הָיָה הַדְּבָר.
הוא הָיָה בְּרֵאשִׁית עִם הָאֱלֹהִים. הַכֹּל נִהְיָה עַל-יָדוֹ, וּמִבְלָעָדָיו לֹא
נִהְיָה כֹּל אֲשֶׁר נִהְיָה.

--- יוחנן 1:1-3

נושא שחוזר על עצמו ב ספרות אלטרנטיבית הוא תיאורו של ישוע כ"מאסטר נעלה" או כנביא בלבד. מקורות אלו מכחישים שדמו מטהר אותנו מחטאינו (אל העברים 9:22, אל הרומים 5:9) או שהוא זה שברא את האנושות. היותו בן-האלוהים נדחקת אף היא הצידה; אם הנושא בכלל עולה, המחברים מנסים לעוות את קורבנו למשהו שטחי וסמלי בלבד, במקום למשהו שעלינו להשתתף בו באופן אישי. כאשר ישוע אומר שעלינו לאכול את בשרו ולשתות את דמו כדי לזכות בחיי עולם, חיוני שנקשיב:

אָמַר לָהֶם יֵשׁוּעַ: «אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם: אִם לֹא תֹאכְלוּ אֶת בֶּשֶׂר
בֶּן-הָאָדָם וְתִשְׁתּוּ אֶת דָּמּוֹ, אֵין לָכֶם חַיִּים בְּעַצְמְכֶם. הָאוֹכֵל אֶת בֶּשְׂרִי
וְשׁוֹתָה אֶת דָּמִי יֵשׁ לוֹ חַיֵּי עוֹלָם, וְאֲנִי אֶקִּים אוֹתוֹ בַּיּוֹם הָאֶחָד. כִּי בֶשְׂרִי
הוא מְזוֹן אֲמִתִּי וְדָמִי הוּא מִשְׁקָה אֲמִתִּי. הָאוֹכֵל אֶת בֶּשְׂרִי וְשׁוֹתָה אֶת
דָּמִי שׁוֹכֵן בִּי וְאֲנִי בּוֹ. כָּשֶׁם שֶׁהָאֵב הַחַי שֶׁלֹּחַ אוֹתִי וְאֲנִי חַי בְּזִכּוֹת הָאֵב,
כֵּךְ גַּם הָאוֹכֵל אוֹתִי יִחְיֶה בְּזִכּוֹתִי. זֶהוּ הַלֶּחֶם אֲשֶׁר יֵרֵד מִן הַשָּׁמַיִם; לֹא
כֶּמוֹ שֶׁאָכְלוּ הָאֲבוֹת וָמָתוּ. הָאוֹכֵל אֶת הַלֶּחֶם הַזֶּה יִחְיֶה לְעוֹלָם.»

--- יוחנן 58-53:6

הסיפורים וההסברים השונים הנוגעים לישויות חוצניות ועב"מים הם חלק ממסכת של התחפשות שנועדה להסיח את דעתנו מהאמת. אני מכיר היטב את הנושאים הללו, לאחר שחקרתי אותם במשך שנים רבות — הרבה יותר מהאדם הממוצע. אינני אומר זאת מתוך יהירות. אני מבין (למרות שחלק עשויים למצוא זאת אירוני) שחלק ניכר מה על-טבעי הוא אמיתי בדיוק כמו הנסים מאלוהים להם הייתי עד. עם זאת, העובדה שאירוע כזה התרחש אינה אומרת בהכרח שהוא מייצג את האמת. זה כמו לבקר בקרקס: יש הרבה רעש והמולה, אך המטרה אינה לקרב אתכם אל החיים, אלא לשעשע אתכם. אנשים משתעשעים לעיתים קרובות עד יום מותם, מבלי שקיבלו אי-פעם חיים (משלי 14:12). זה נשמע טריוויאלי במובן מסוים, אבל זה קורה. זה הופך להיות כמו התמכרות להרואין, שבה האדם שקוע כולו במחשבות על המנה הבאה; זה מרוקן את החיים מהאדם. רק בגלל שמישהו נראה בסדר מבחוץ, אין זה אומר שיש חיים מבפנים.

אני מאמין שרובנו מכירים אנשים שחוו את הנסתר דרך רוחות טמאות, אך למעטים יש את המתנה להבחין מהם הדברים הללו באמת. הניסיון שלי הוא שהרוחות העומדות מאחורי התרחשויות אלו אינן מודות בישוע כאדון, ופריין הסופי הוא מוות, לא חיים (השנייה אל הקורינתים 11:14). אולי חלק מזה נראה יוצא דופן על פני השטח, אך זה נעשה כדי להטעות. זה דומה מאוד למקרים שבהם אנשים מהופנטים בטלוויזיה, או כשאנו רואים מכשפות לבנות או מגרשי שדים המגרשים רוחות מבתים. אלוהים אומר שעלינו לבחון את הרוחות כדי לראות אם הן ממנו:

אֶתְּוֹבִי, אֵל תִּאֲמִינוּ לְכָל רוּחַ, אֲלֵא בָּחֲנוּ אֶת הָרוּחוֹת אִם מֵאֱלֹהִים הֵן.
כִּי נִבְיֵאִי שֶׁקֶר רַבִּים יֵצְאוּ אֶל הָעוֹלָם. בְּזֹאת תִּפְּרִיזוּ אֶת רוּחַ הָאֱלֹהִים:
כָּל רוּחַ הַמוֹדָה שֶׁיִּשְׁוֹעַ הַמָּשִׁיחַ בָּא בְּבֶשֶׁר וְדָם, מֵאֱלֹהִים הִיא. וְכָל
רוּחַ שֶׁאֵינָהּ מוֹדָה בִּישְׁוֹעַ, אֵינָהּ מֵאֱלֹהִים; וְזֹהִי רוּחַ הָאֲנִטִּי־מָשִׁיחַ אֲשֶׁר
שָׁמַעְתֶּם כִּי תָבוֹא, וְעַתָּה הִיא כְּבֹד בְּעוֹלָם.

--- הראשונה ליוחנן 3:1-4

אנשים מרשים לעצמם להיות מרומים ומפותים, בדומה לסרטנים או חרקים הנמשכים אל אור בלילה. "מפריהם תכירו אותם" (מתי 7:16). אני רואה עכשיו שלמרות שלא נולדתי מחדש לפני 2008, חלק ממני הבין שמשחו אינו כשורה, גם אם לא יכולתי להצביע עליו במדויק. כך זה עבור רבים סביבנו. לכן אנו חולקים את האמת של אלוהים ומספרים לאחרים את מה שהוא לוחש באוזנינו.

אני יודע מניסיון שכוחות העולם הזה מנסים להסתיר את האמת מבני האדם, שכן הייתי חלק מזה בשנות צעירותי. השטן עושה כמיטב יכולתו לגרום לבני אדם להתמקד בכל דבר פרט לאלוהים, לעיתים קרובות על ידי עיוות האמת שפעילות מינית מחוץ לנישואין היא חטא. סרטים וכלי תקשורת אחרים המציגים

סצנות אינטימיות אינם רק פסולים בעיני אלוהים, אלא הם גם גורמים לאנשים להשתעבד לחטא ולהשתוקק לעוד יותר:

"כַּאֲשֶׁר תִּרְיֵמוּ אֶת בֶּן־הָאָדָם, אִזְ תִּדְעוּ כִּי אֲנִי הוּא וְכִי אֲנִי עוֹשֶׂה דְבָר מִלְבִּי, אֲלֵא כִּפִּי שְׁלֹמֹדֵנִי אָבִי אֶת אֱלֹהֵי אֲנִי מְדַבֵּר. וְזֶה שֶׁשָּׁלַח אוֹתִי הִנְהוּ עִמִּי; לֹא הִנִּיחַ אוֹתִי לְבַדִּי, כִּי אֶת הַטּוֹב בְּעֵינָיו אֲנִי עוֹשֶׂה תָמִיד." בְּדַבְּרוֹ כְּזֹאת הָאֱמִינוּ בּוֹ רַבִּים. אָמַר יֵשׁוּעַ אֶל הַיְּהוּדִים שֶׁהָאֱמִינוּ בּוֹ: "אִם תַּעֲמִדוּ בְּדַבְּרִי, תִּלְמִידֵי אִתְּם בְּאֶמְתִּי; וְתִדְעוּ אֶת הָאֱמֶת, וְהָאֱמֶת תִּשְׁחַרֵּר אֶתְכֶם." הִשִּׁיבוּ לוֹ: "זֶרַע אֲבֹרָהֶם אֲנַחְנוּ וּמַעוֹלָם לֹא הָיִינוּ עֲבָדִים לְאִישׁ. מִדּוּעַ אַתָּה אוֹמֵר וְתִהְיֶה בְּנֵי חוֹרִין?" עָנָה לָהֶם יֵשׁוּעַ: "אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם: כָּל מִי שֶׁעוֹשֶׂה חֹטֵא עֲבָד הוּא לַחֹטָא. וְהָעֲבָד אֵינוֹ שׁוֹכֵן בְּבֵית לְעוֹלָם, הֵבֵן שׁוֹכֵן לְעוֹלָם. לָכֵן אִם הֵבֵן יִשְׁחַרֵּר אֶתְכֶם, בְּאֶמֶת תִּהְיוּ בְּנֵי חוֹרִין. יוֹדֵעַ אֲנִי כִּי זֶרַע אֲבֹרָהֶם אַתֶּם, אָבֵל אַתֶּם מִבְּקָשִׁים לְהַרְגוֹ אוֹתִי כִּי אֵין מָקוֹם לְדַבְּרִי בְּתוֹכְכֶם. אֲנִי מְדַבֵּר אֶת אֲשֶׁר רָאִיתִי אֲצֵל אָבִי, וְאַתֶּם עוֹשִׂים אֶת אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם מֵאֲבִיכֶם." עָנוּ וְאָמְרוּ לוֹ: "אָבִינוּ הוּא אֲבֹרָהֶם." אָמַר לָהֶם יֵשׁוּעַ: "אֱלֹהֵי הַיִּיתֶם בְּנֵי אֲבֹרָהֶם, הַיִּיתֶם עוֹשִׂים אֶת מַעֲשֵׂי אֲבֹרָהֶם. וְעַתָּה אַתֶּם מִבְּקָשִׁים לְהַרְגוֹ אוֹתִי, אָדָם שֶׁדִּבֶּר אֵלֵיכֶם אֶת הָאֱמֶת אֲשֶׁר שָׁמַע מֵאֵת הָאֱלֹהִים. זֹאת לֹא עָשָׂה אֲבֹרָהֶם. אַתֶּם עוֹשִׂים אֶת מַעֲשֵׂי אֲבִיכֶם." אָמְרוּ לוֹ: "אֲנַחְנוּ לֹא מְזֻנּוֹת נוֹלְדֵנוּ; אָב אֶחָד לָנוּ — הָאֱלֹהִים." אָמַר לָהֶם יֵשׁוּעַ: "אֱלֹהֵי הָיָה הָאֱלֹהִים אֲבִיכֶם, הַיִּיתֶם אוֹהֲבִים אוֹתִי, כִּי מֵאֵת הָאֱלֹהִים יֵצְאִיתִי וּבָאתִי. לֹא מִלְבִּי בָאתִי, אֲלֵא הוּא שֶׁלַּח אוֹתִי. מִדּוּעַ אֵינְכֶם מְבִינִים אֶת דְּבֹרִי? מִפְּנֵי שֶׁאֵינְכֶם יְכוּלִים לִשְׁמַע אֶת דְּבָרִי. אַתֶּם מֵאֲבִיכֶם הַשָּׁטָן, וְאַתֶּם מֵאֲנִי אֲבִיכֶם חֲפָצִים אַתֶּם לַעֲשׂוֹת. הוּא רוֹצֵחַ הָיָה מִרְאשִׁית וּבְאֶמֶת לֹא עָמַד, כִּי אֵין אֱמֶת בּוֹ. בְּדַבְּרוֹ כְּזֹב, מִתּוֹךְ יִשְׁתּוֹ הוּא מְדַבֵּר, כִּי שֶׁקֶרֶן הוּא וְאָבִי הַשָּׁקֵר. וְאֲנִי, כִּיִּן שֶׁאֱמֶת אֲנִי מְדַבֵּר, אֵינְכֶם מֵאֲמִינִים לִי. מִי מִכֶּם יוֹכִיחַ שֶׁחֲטֵאתִי? וְאִם אֱמֶת אֲנִי מְדַבֵּר, מִדּוּעַ אֵינְכֶם מֵאֲמִינִים לִי? מִי שֶׁהוּא מֵאֱלֹהִים שׁוֹמֵעַ אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים. בְּגִלָּל זֹאת אֵינְכֶם שׁוֹמְעִים — מִפְּנֵי שֶׁאֵינְכֶם מֵאֱלֹהִים." עָנוּ הַיְּהוּדִים וְאָמְרוּ לוֹ: "הֵאֵם לֹא צִדְקָנוּ בְּאֶמְרָנוּ שֶׁשׁוֹמְרוֹנֵי אַתָּה וְשֶׁשָּׁד בָּדָךְ?" עָנָה יֵשׁוּעַ: "אֵין בִּי שָׂד; אֲנִי מְכַבֵּד אֶת אָבִי וְאַתֶּם מְבִזִּים אוֹתִי. אֲנִי מִבְּקָשׁ אֶת כְּבוֹדִי שְׁלִי; יֵשׁ דּוֹרֵשׁ וְשׁוֹפֵט. אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם: אִם יִשְׁמַר אִישׁ אֶת דְּבָרִי, לֹא יִרְאֶה מָוֶת לְעוֹלָם."

--- יוחנן 8:25-51

ישנם שני צדדים ל רוחות טמאות. האחד הוא שהן רוצות שאנשים יאמינו שכול הוא פיזי וחומרי ושלא קיימת רוח. הצד השני נראה כאשר בני אדם מבינים שקיימת מציאות רוחנית. כשזה קורה, רוחות טמאות מנסות לסבך את המחפשים בעולם קסום הנוטה להחשיך ככל שמעמיקים לתוכו (הראשונה אל טימותיאוס 4:1). בהתחלה, הדברים נראים מפתים ותמימים.

אדם שלמד באותו בית ספר למקרא שבו למדתי, פסנתרן מוכשר, פנה לחלוטין מאלוהים (השנייה לפטרוס 2:20-22). הוא היה מעורב עם אישה שהייתה לה גם מתנה נבואית, אך הם גורשו מבית הספר למקרא מסיבות שאינני יודע. לאחר מכן, הם החלו לאבד אחיזה לחלוטין. הכול התהפך עבורם לזמן מה, והם צעדו לתוך זה בזרועות פתוחות. זה הסתיים בכך שהוא מת על הר בחורף כתוצאה מחשיפה לקור, ככל הנראה במצב נפשי מבולבל ובחיפוש אחר נירוונה רוחנית. הדרך לאבדון רחבה, ורבים הם הבאים בה (מתי 7:13). מעולם לא ראיתי אדם שפונה בצורה כה דרסטית מאלוהים ומאבד את חייו זמן קצר כל כך לאחר מכן. למרות העובדה שמאמינים אחדים הזהירו אותו מראש וראו בבירור את המתרחש. אני מאמין ששניהם גם הפסיקו לאכול בשר והחלו בדיאטה קיצונית. הוא הפך רזה יותר ויותר, ותיאר זאת כאילו הוא יכול לעמוד בכל דבר וכאילו הכול סוריאליסטי. זה היה מקרה קיצון חריג, אך אנו רואים אנשים בכל קצוות הספקטרום סביבנו. רבים מחפשים את האמת.

אנשים רבים מאפשרים לחייהם להיות מוכתבים על ידי רוחניות טמאה. מכשפות לבנות רבות מאמינות שמה שהן עושות הוא טוב, אך בפועל, הן פועלות נגד אלוהים ולצד רוחות טמאות (אל הגלטים 5:19-21). חלקן נתקלות בבעיות אישיות בגלל זה ואינן מבינות את הסיבה. אבינו שבשמיים הזהיר אותנו מפני כישוף (דברים 18:10-12), ובכל זאת הוא פופולרי יותר ויותר בסרטים של ימינו. כמו סדרת הארי פוטר. מה חוזר על עצמו ברבים מהם? מיסטיקה ואירועים על-טבעיים — אפלה מרתקת השובה את הלב דרך הנסתר, בדומה לעש הנמשך לאור בלילה. מבלי לדעת, האדם מתפתה למלכודת ונתקע בה. חלק מהצעירים צופים בסרטי אימה אך לאחר מכן נאלצים לישון עם אור דולק, ללא יכולת למצוא שלוות. אנו מושפעים ממה שאנו מכניסים דרך עינינו, כולל פורנוגרפיה. אני עצמי נאבקתי בהתמכרות לפורנוגרפיה עד סביבות 2012, ואני יודע היום שעירום ומיניות שייכים למסגרת הנישואין (מתי 5:28). זה היה גם משהו שאלוהים הניח בכובד ראש על לבי: שאני נואף עם נשים אחרות דרך מסך.

ללימוד מעמיק יותר על האופן שבו ישוע חושף את עצמו דרך הברית הישנה והחדשה — דרך השמות, הטיפוסים, הנבואות והמילים בעברית וביוונית המצביעות עליו בכל דף — עיינו בספר המלווה שלנו Jesus in Scripture (junifye.publifye.pro/jesus-) (in-scripture).

כי זאת דעו אל נכון: כל אדם שהוא זונה או טמא או חמדן — שהרי הוא עובד אלילים — אין לו נחלה במלכות המשיח והאלהים. אל יטעה אתכם איש במלי ריק, כי בגלל הדברים האלה בא חרון אף אלהים על בני המרי. לכן אל תהיו שתפים להם! כי לפניכם היותם חשף, ועתה אור אתם באדון; התהלכו כבני אור. הן פרי האור הוא בכל טוב וצדק ואמת. ובחנו מה רצוי בעיני האדון. אל תקחו חלק במעשי החשך אשר אין בהם פרי, אלא הויו איתם; כי מה שהם עושים בסתר, חרפה היא אף להזכירו. אך כל הדברים המוקעים

נגלים באור, וכל מה שנגלה הוא אור. לכן נאמר: "עוֹדָה הַיָּשׁוּן וְקוֹמָה מִן הַמָּוֶת, וְהַמְשִׁיחַ יֵאִיר לָךְ." על כן הִזְהָרוּ מְאֹד בְּדַרְכֵיכֶם — לֹא כְּכִסְיִלִּים, כִּי אִם כְּחַכָּמִים, הַמְנַצְּלִים כָּל הַזְדַּמְנוֹת, כִּי הַיָּמִים רָעִים הֵם. לִכֵּן אַל תִּהְיוּ חֹסְרֵי דַעַת, אֲלֵא הִבִּינוּ מָה רָצוֹן הָאֱדוֹן. וְאַל תִּשְׁתַּכְּרוּ מִיַּיִן, הַמְבִּיא לַיָּדַי פְּרִיצוֹת, אֲלֵא הַמְלֵאוּ בְּרוּחַ. דַּבְּרוּ אֶל עַצְמְכֶם בְּתִהְלִים, בְּזִמְרִיר וּבְשִׁירִים רוֹחֲנִיִּים. שִׁירוּ וְזַמְרוּ בְּלִבְכֶּם לָאֱדוֹן.

--- אל האפסים 5:5-19

פרק 38

אין מוות אין רוח?

אני יודע היום כי על האדם לשוב מחטאו ולחזור אל אלוהים (Apostelgjerningene 3:19). הדבר היחיד שיכול לכפר על גזר דין המוות שהטלנו על עצמנו הוא דמו של Jesus (Hebreerne 9:22). אם נעבור את החיים מבלי לקבל את Jesus, הרי שלאחר המוות נקצור את אשר זרענו בגופנו בעודנו חיים. אנו מתים תחילה מוות פיזי ואחר כך מוות רוחני, כלומר פעמיים (Johannes åpenbaring 20:14-15). הוזהיר בעצמו על כך במילים חמורות: האש הנצחית מוכנה עבור Jesus (Matteus 25:41). ואלו הרוחים אותו ילכו לעונש נצחי (46). אין זו אמונה טפלה, אלא דבר שיש לחלק מן הקדושים ניסיון מוחשי בו. אם אתה מחפש אמת, דע לך שגם אם לא כולם חוו זאת, אין זה אומר כי היא שגויה. זו הסיבה שאנו מדברים על דברים אלו. אין זה דבר בדוי שאנו מציגים כדי לנסות להפחיד אנשים לחיים עם אלוהים; כך זה לא עובד. ניתן לבקש ניסיון ולחפש אותו באופן פעיל. אם אתה רציני לגבי חיידך, אל תיתן להם ללכת לאיבוד.

דבר לא יוכל להפוך או להסיר את חטאינו, מלבד דמו של Jesus (1:7). המאמין בבן יש לו חיי עולם, אך מי שאינו מאמין בבן לא יראה חיים, אלא חרון אף אלוהים ישכון עליו (3:36). מדוע? כי Jesus הוא אלוהים (2:9 Kolosserne) וחיי יקרים לאין ערוך (1:18-19). Peter (1) הדרך האחרת היא לשלם על חטאינו בחיינו שלנו. אלוהים הוא צדיק (32:4 Mosebok) (5) והוא נתן לנו מוצא מחטאינו והוא Jesus. בנו, בסמכות מאב שבשמיים, נתן את חייו למעננו למען נחיה. דמו, שערכו בלתי נתפס, מכפר על חטאנו ומטהר אותנו. כאשר אנו מטהרים, אנו יכולים להפוך להיכל אלוהים ורוח הקודש יכולה לשכון בתוכנו (6:19 Korinterne). (1) אנו נולדים מחדש ברוח (3:5 Titus, 3:5 Johannes). Peter (1:23); דבר זה אינו יכול להיכפות על איש אלא נעשה מרצון חופשי, ללא קשר למידת ההבנה של התהליך. אני צעדתי באמונה כאשר המבשר אתגר אותי, והרוח החדשה שלי הייתה הלם עבורי, אך הלם חיובי כשלעצמו.

דרך הטבילה אנו קוברים את החיים הישנים (6:4 Romerne). אנו קמים מן המים לחיים חדשים עם Jesus כשם שהוא עבר ממוות לחיים כאשר הוקם לתחייה על ידי אלוהים. אנו זוכים לחלק באותה הרוח אשר ל Jesus-רוח הקודש נקראת "המנחם השני" (14:16 Johannes) ו Jesus-הוא הראשון. חיפשתי את אלוהים והוא ענה לי בהיותי בן חמש-עשרה, אך חלפו שמונה-עשרה שנים עד שבאמת «מצאתי אותו» וקיבלתי את Jesus כגואלי. אני מקווה כי תפנים את הרצינות של הדברים שאני מציג כאן ולא תיתן לעצמך לצאת מאיזון כאשר אני מביא עדות שנשמעת מופלאה ומשוגעת בעת ובעונה אחת. אני מודע לכך לחלוטין, אך קשה לומר את

האמת מבלי לומר את האמת כהווייתה. כולנו התרחקנו מאלוהים בשלב מסוים כתוצאה מחטאם של אחרים. וכל אחד מאיתנו זקוק לאלוהים כדי שתופח בנו שוב רוח החיים (37:5-6). Esekial) אלוהים נפח נשמת חיים בMosebok (Adam 1) - Adam (2:7) וכאשר Adam מת, לא היה זה בגופו אלא ברוחו. הוא הדין לגבי Eva. על כן הם השתנו מן הקצה אל הקצה כאשר רוחם מתה. מאותה סיבה אנו משתנים לחלוטין כאשר אנו נולדים מחדש מרוח אלוהים (5:17). Korinterne (2)

«הִנְנִי בָּא מִתֵּר וּשְׂכָרִי אֶתִּי לְשֵׁלֶם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ. אֲנִי הָאֵלֶף וְאֲנִי הַתֵּי רֹאשׁ וְסוֹף הָרֵאשׁוֹן וְהָאַחֲרוֹן. אֲשָׁרִי הַמְּכַבְּסִים אֶת בְּגָדֵיהֶם לְמַעַן תִּהְיֶה לָהֶם רְשׁוּת בְּעֵץ הַחַיִּים וַיָּבֹאוּ הָעֵיכָה דֶּרֶךְ הַשְּׁעָרִים. וּמִחוּץ הַכְּלָבִים וְהַמְּכַשְּׁפִים וְהַזֹּזִנִּים וְהַמְּרַצְחִים וְעוֹבְדֵי הָאֱלִילִים וְכָל אֹהֵב שֶׁקֶר וְעֹשֶׂהוּ. אֲנִי Jesus שְׁלַחְתִּי אֶת מְלָאכִי לְהַעֲדִיד לָכֶם אֶת אֱלֹהַּ בְּקִהְלוֹת. אֲנִי שָׂרֵשׁ David וְצִאֲצָאֻ כּוֹכֵב הַשַּׁחַר הַמֵּאִיר. וְהָרוּחַ וְהַכֹּלֶה אֹמְרִים: «בֹּא!» וְהַשֹּׁמֵעַ יֹאמֶר: «בֹּא!» הַצֵּמָא יָבֹא וְהַחֲפֹץ יִקַּח מִיָּם חַיִּים חֲנָם.

Johannes Åpenbaring 22:12-17 ---

אני אומר לך את אשר אמר Ananias ל Paulus -לאחר ש Paulus-אך זה קיבל את מאור עיניו בחזרה:

וְעַתָּה מָה תַּתְּמָהֶמָּה? קוֹם וְהִטָּבֵל וְהִתְרַחֵץ מִחֲטָאֶיךָ בְּקֶרְאֶךָ בְּשֵׁם Jesus.

Apostelgjerningene 22:16 ---

פרק 39

מה ישוע אמר במו פיו

בני אדם דנים בטבילה עד זרא – מעוותים אותה, מרככים אותה ומנסים לתרץ אותה. הם נשענים על ועידות כנסייתיות, על דוגמות ועל שכלם שלהם, אך לעיתים רחוקות הם עוצרים להקשיב לאדון עצמו. לא פאולוס, לא פטרוס, לא שום ועידה. הנה דבריו שלו, ותו לא. הניחו לאדון לדבר בעד עצמו.

39.1 השער למלכותו

ישוע אינו מציע את הטבילה כתוספת רשות לאמונה. הוא מצווה עליה – היא מפתח המלכות, השער לחיים החדשים.

מרקוס 16:16 • המאמין ונטבל ייושע. אך מי שלא יאמין יורשע.

מתי 28:19 • לכו עתה ועשו את כל הגוים לתלמידים, וטבלתם אתם בשם האב והבן ורוח הקדש:

יוחנן 3:5 • אם לא יולד איש מן המים והרוח, לא יוכל לבוא אל מלכות האלהים.

יש שיאמרו כי הראשונה שבמילים הללו אינה בטוחה – שפסוקי הסיום של מרקוס נעדרים משני כתבי יד עתיקים; ואולם «אירנאוס» ציטט אותם כדברי מרקוס עצמו עוד בשנת 180 לספירה, זמן רב בטרם הועתקו אותם קודקסים, ורובם המכריע של כתבי היד נושא אותם. וראו נא את אשר הפסוק מרשיע: את חוסר האמונה לבדו – «מי שלא יאמין» – ולעולם לא את המחסור במים. אין הוא דורש דבר ששאר כתבי הקודש אינם מצווים אף הם: מעשי השליחים 2:38, אל הרומים 6:4, פטרוס א 3:21. על כן, יהי נא לו מלוא המשקל.

39.2 לקיים את כל הצדק

לא היה בו חטא שדרש רחיצה. אף על פי כן, הוא ירד אל הירדן – ללא כל חובה – כדי לקיים את כל הצדק ולסלול עבורנו את הדרך.

מתי 3:15 • הניחה לי כעת, כי כן יאה לנו למלא כל צדקה.

39.3 הטבילה העמוקה יותר

ישוע כינה את מותו שלו טבילה. מעבר למים ניצב הצלב – והוא אומר שחסידי יורדים אל אותו מוות, כדי לקום לתחייה אל תוך חייו.

לוקס 12:50 • וטבילה יש לי להטבל בה, ומה צר לי עד אשר תשלם!

מרקוס 10:38-39 • התוכלו לשתות את הכוס אשר אני שותה, ולהטבל בטבילה אשר אני נטבל בה?... את הכוס אשר אני שותה תשתו, ובטבילה אשר אני נטבל בה תטבלו.

מעשי השליחים 1:5 • כי יוחנן הטביל במים, אבל אתם תטבלו ברוח הקדש בעוד ימים מועטים.

הוא דיבר. הוא ציווה עליה, צעד בנתיב בעצמו, והפך את המים לקבר וגם לרחם – ייצוג חי של מותו ותחייתו. הוויכוח הסתיים. השאלה היחידה שנותרה היא האם תעשה כדבריו.

פרק 40

טבילה מבוגרים

40.1 הטבילה היא חתונה

אין אדם נושא אישה בסתר. אתה עומד לפני עדים, אתה נודר את נדרך, לבוש ומוצג לעין כול. הכתוב מגלה לנו כי זהו סוד המשיח וקהילתו: כי אנו מאורסים לאיש אחד (קורינתים ב' 11:2), 'זהו החתן' — יוחנן המטביל קרא לו כך (יוחנן 3:29), ואף הוא עצמו קרא לעצמו כך (מתי 9:15). מי הטבילה הם המזבח שעליו אומר המאמין: "הן".

האמונה היא הסכמת הלב; הטבילה היא נדר הגוף. ישוע חיבר ביניהן בנשימה אחת: «המאמין ונטבל ייושע» (מרקוס — 16:16) האמונה תחילה, ואז המים חותמים את אשר האמונה כבר קנתה לה. ושמעו את פאולוס: «כי כל אשר נטבלתם למשיח, את המשיח לבשתם» (גלטים ג' כז). הטבילה היא בגד הכלולות. לדלג על המים אין פירושו לפשט את הבשורה; אלא זהו סירוב לטקס — לאהוב את החתן אך לעולם לא לבוא אל החתונה.

הבינו את הסייג: המים כשלעצמם אינם רוחצים איש — רק דם השם עושה זאת. הטבילה היא «תשובה של מצפון טוב כלפי אלוהים» (פטרס א' 3:21), הנדר היא ולא המחיר. הגנב על הצלב התקבל בלעדיו, שכן החתן היה לצידו פנים אל פנים — אך זהו היוצא מן הכלל המעיד על הכלל. לכל השאר הסדר עומד על כנו: להאמין, להיקבר ולקום עמו (רומים 6:4), ולעלות אל חתונת השם (התגלות 19:7). בטרם נשקול את מסורות בני האדם, עלינו לקבוע את אמת המידה של החתן.

מה שבא להלן אינו דעה. זוהי עדות — מתוך הדקדוק היווני של הברית החדשה, מתוך הטיפולוגיה העברית של התנ"ך, ומתוך רצפי אותיות החבויים בתורה מזה 3,400 שנה, ששום עין אנושית לא יכלה לקרוא עד שנבנו מחשבים כדי לחפשם. שלושה עדים בלתי תלויים, לאורך שלושה אלפי שנים, כולם אומרים את אותו הדבר: הטבילה מיועדת לבעלי הכרת. היא הכרת. והיא מיועדת למבוגר. אם אתם מתפתים לבטל זאת — המשיכו לקרוא. העדות ניתנת לאימות. מראי המקום מכתבי הקודש מצוינים. והמילים החבויות באותיות התורה המתנינו בדיוק לדור הזה.

טבילת תינוקות הייתה מסורת בולטת בנורווגיה במשך מאות שנים. עבור משפחות רבות, זהו דבר מובן מאליו להטביל את ילדיהן בכנסייה זמן קצר לאחר הלידה. כנסיית נורווגיה, שהייתה בעבר כנסיית המדינה, הייתה המתרגלת העיקרית של מנהג זה, אם כי גם הכנסיות הקתוליות והמתודיסטיות מתרגלות

טבילת תינוקות. במהלך הטקס, הילד נישא אל אגן הטבילה, לעיתים קרובות לבוש בכותונת הטבילה לבנה שעשויה לעבור בירושה מדור לדור. הכומר יוצק מים על ראש הילד שלוש פעמים באומרו: "אני מטביל אותך בשם האב והבן ורוח הקודש" (מתי 28:19). המשפחה בוחרת גם סנדקים שיתמכו בילד בחינוכו הנוצרי. למרות שטבילת תינוקות עדיין נפוצה, מספר הטבילות ירד בשנים האחרונות. עבור נורווגים רבים, טבילת תינוקות היא לא רק פעולה דתית אלא גם מסורת משפחתית והזדמנות לקבץ קרובים וחברים כדי לחגוג את בן המשפחה החדש. עם זאת, מסורת אינה בשום אופן ערובה לכך שפרקטיקה תואמת את מה שאלוהים ציווה עלינו לעשות. לכן, ישנן זרמים נוצריים, כגון כנסיות בפטיסטיות ופנטקוסטליות, שבהן נהוגה טבילת מבוגרים במקום זאת.

האירוניה בולטת, שכן בפסוק עצמו שהכומר מצטט, הציווי היחיד הוא $\text{math}\text{teusate}$ " — (G3100) עשו תלמידים" (תרגום המלך ג'יימס מתרגם זאת כ"למדו"). הטבילה, baptizantes (G907) היא רק בינוני (participle) בהווה המתאר כיצד נעשית עשיית התלמידים הזו. כתבי הקודש מניחים אפוא שהנשבל הוא כבר תלמיד.

אנו זוכרים כיצד היהודים הרשו לעצמם ברצון להיטבל על ידי יוחנן המטביל (מתי 3:5-6). הסיבה לכך היא ככל הנראה שהם היו מורגלים זה מכבר ל miqwe מקווה^{H4723}, טקס של טהרה רוחנית באמצעות טבילה מלאה במים. והמילה העברית מקווה עצמה נושאת משמעות כפולה שמילון בראון-דרייבר-ברגס חושף: היא פירושה גם "אוסף מים" וגם "תקווה". בירמיהו יז:יג, הנביא כותב: «מקוה ישראל ה'». המילה המתורגמת כ"תקווה" היא אותה מילה של טקס הטבילה. מי הטהרה ותקוות ישראל הם מילה עברית אחת. עבור מקווה כשר, חלק מהמים היו צריכים להגיע מ"השמיים", כלומר הם הועברו ישירות לבריכה ממי גשמים. זו הייתה תמונה נבואית של ישוע עצמו — הוא שבא מהשמיים, שנשלח מאלוהים. ישוע גם אמר, «אני המים החיים» (יוחנן 4:14). עבור היהודים, ה «מקווה» מייצג טהרה רוחנית מעל לכל (טיטוס 3:5; מעשי השליחים 22:16). ישראל מתרגלת את המקווה מזה אלפי שנים כאמצעי לטהרה. זה קרה לאחר נידה, לאחר מגע עם מת, או לפני אירועים מרכזיים בחיים כגון נישואין.

הפעולה עצמה מפריכה את השיטה. ליוונים היו שלושה פעלים לבחור מהם: $\text{G4472}\rho\alpha\nu\tau\acute{\iota}\zeta\omega$ rhantizō להזות, $\text{che}\text{}$ לצקת, ו- $\text{G907}\beta\alpha\pi\tau\acute{\iota}\zeta\omega$ baptizō לטבול או לכסות כליל. הרוח בחרה בטבילה בעקביות — ובניגוד ל-baptō, טבילה קצרה, baptizō מציין את השינוי המתמשך.

יהודים משיחיים יודעים שהמקווה היה תמונה נבואית של הטהרה שכל אחד חייב לעבור כדי לעבור ממוות לחיים בישוע המשיח. אנו רואים זאת גם בחציית ים סוף של ישראל או כאשר נח נקרא לשוט על הים בתיבה. שניהם היו תמונות של הטבילה לישועה שעתידה הייתה לבוא (פטרוס א' 3:21). 'הטבילה היא מוות ל ישן וקימה לחדש (קולוסים 2:12). אם ישוע הוא הדרך, האמת והחיים (יוחנן 14:6) והוא עצמו נטבל (מתי 13:13-17), מדוע שלא נלך בעקבות דוגמתו, במיוחד מכיוון שהוא הלך והטביל עם תלמידיו (יוחנן 3:22)?

דפוס הפעולה של הבן מדבר בעד עצמו. הוא קיבל את סימני הברית הישנה של התינוקות — נימול ביום השמיני (לוקס 2:21) והוצג בבית המקדש (לוקס 2:22) — אך מעולם לא נטבל כתינוק. במקום זאת הוא המתין שלושים שנה וירד לירדן מרצונו החופשי (מתי 3:13-17), כדי להראות לנו שהטבילה היא פעולה של ציות מודע ומרצון.

כאשר ישוע אמר לניקודמוס «אם לא ייוולד איש מחדש» (יוחנן 3:7), הוא לא טבע דוקטרינה חדשה בשיחת חצות — הוא דחס ציפייה נבואית-בריתית שלמה למשפט אחד, וכיוון אותו לאדם שחשב את עצמו כבר בפנים. שום דבר מזה לא היה חדש למורה בישראל. כתבי הקודש הבטיחו זאת. יחזקאל שמע את אלוהים נודר «וזרקתי עליכם מים טהורים», לתת להם «לב חדש» ולשים «את רוחי בקרבכם» (יחזקאל 36:25-27); פרק לאחר מכן, עצמות יבשות מקבלות נשימה וקמות לחיים (יחזקאל 37). משה הציב את אותה תקווה כלב שאלוהים עצמו ימול «למען תחיה» (דברים 30:6); ירמיהו כתובה בפנים בברית חדשה (31:33); דוד כזעקה «לב טהור ברא לי... ורוח נכון חדש בקרבי» (תהילים 51:10). מים, רוח, לב חדש, חיים — הריחוש המדויק של יוחנן ג:ה — עמדו בכתבי הקודש העבריים במשך מאות שנים.

וזה לא היה רק על הדרך. בני דורו התפללו על כך: במרחק הליכה של יום מירושלים, אנשי קומראן ביקשו מאלוהים לטהר אותם ברוח קודשו כמים מטהרים ולהעלות אותם משאול לגובה נצחי (סרך היחד ומגילת ההודיות). תורתו שלו חצי-חוקקה זאת: גוי שנכנס לברית נדרש להשאיר את קיומו הקודם מאחור — קרבת דם ישנה בטלה, זהות חדשה מוענקת — וטבילת הגר כבר הייתה שנויה במחלוקת על ידי בתי הלל ושמאי בתקופתו או בקרבתה (משנה פסחים ח:ח). ויוחנן המטביל זה עתה כפה זאת לאור יום, מזמן את בני ישראל עצמם לרדת אל המים ומזהיר, «אל תאמרו... אב לנו את אברהם» — כי אלוהים יכול להקים ילדים לאברהם מן האבנים (מתי 3:9). הלידה הראשונה אינה נחשבת לכלום.

אז הלידה מחדש מעולם לא הייתה דבר שנעשה לאדם מבחון; זה היה סף שהוא חצה בעצמו. «עליכם להיוולד מלמעלה», אמר ישוע — זה אתם הוא ברבים, מגיע מעבר לאדם האחד בחדר; ובאותה נשימה הוא ציין כיצד: כפי שמושה הרים את הנחש, כך בן האדם חייב להיות מורם, כדי שכל המאמין בו יזכה לחיי עולם (יוחנן 3:14-15). לא הגוי בלבד, לא ישראל בלבד באחרית הימים, אלא אתה — עכשיו, על ידי הרוח, דרך הבן, ואל תוך המים בעיניים פקוחות. זו הסיבה שהסימן מעולם לא היה של תינוק באמצעות שליח: הגר בחר במקווה, שומעיו של יוחנן הלכו בעצמם במורד הגדה, וניקודמוס — שלא חסר לו מידע, אלא רק הנכוונות — בסופו של דבר עבר דרך דלתו שלו (יוחנן 7:50; 19:39). הטבילה היא חצייה מודעת של מי שכבר נולד מלמעלה.

אפשר להיזכר גם במצרים, המייצגים את העולם בדיוק כפי שעשו האנשים בימיו של נח. באופן סמלי, הם לא עברו את מבחן הטהרה של ים סוף, למרות

שהאמינו שיעברו. זה גם משקף את המבול של נח, שבו לא הורשתה עוד הרשעה להתקיים. המקווה הוא אפוא סמל לחיים חדשים ובו בזמן, משפט על הישן. זה דומה מאוד לסעודת הארון, שבה אדם משתתף בדמו ובגופו של ישוע לישועה או למשפט (קורינתים א' 11:27-29). 'טבילה זו — טהרה זו — אינה אופציונלית עבור אלו המבקשים להיכנס לארץ המובטחת; היא הכרח מוחלט (יוחנן 3:5). עם זאת, המים אינם מחליפים את האמונה; הם מבטאים אותה. הטבילה היא התשובה המיועדת של לב שכבר מאמין ושב בתשובה (פטרוס א' — 3:21) 'לא מעשה שקונה את מה שרק דם המשיח יכול לתת (אפסים 2:8-9). העובדה שזה הוזנה בכנסיות רבות כיום אינה מבטלת את האמת; ההיסטוריה חוזרת על עצמה גם עכשיו. רבים עומדים לפני אלוהים, תקיפים ויהירים, מבלי להבין לאן מוביל הנתיב הזה.

רומים 6:1-11 • מה נאמר אפוא? האם נתמיד בחטא כדי שירבה החסד? חלילה! איך אנחנו שמתנו לחטא נוסף לחיות בו? או שמא אינכם יודעים שכל מי שנטבל למשיח ישוע, למותו נטבל? נקברנו איתו באמצעות הטבילה למוות. וכשם שהמשיח הוקם מן המתים על ידי כבוד אביו, כך גם אנחנו נלך בחידוש החיים. כי אם התאחדנו איתו במוות כמו שלו, בוודאי נתאחד איתו בתחייה כמו שלו. אנו יודעים שהאדם הישן שלנו נצלל איתו, כדי שנוף החטא יושמד, ולא נהיה עוד עבדים לחטא. כי מי שמת שוחרר מהחטא. אם מתנו עם המשיח, אנו מאמינים שגם נחיה איתו. אנו יודעים שהמשיח, בהיותו מוקם מן המתים, לא ימות עוד; למוות אין עוד שלטון עליו. כי המוות שמת, מת לחטא פעם אחת ולתמיד, אך החיים שהוא חי, הוא חי לאלוהים. כך גם אתם חייבים להחשיב את עצמכם כמתים לחטא אך חיים לאלוהים במשיח ישוע.

אלו שלא היו מוכנים לחצות את הים היו מתים ב עולם הישן, ויוחנן ידע זאת כשדיבר על ישוע:

מתי 12:11-13 • אני מטביל אתכם ב «מים לתשובה». אך הבא אחרי הוא חזק ממני, ואיני ראוי לשאת את סנדליו. הוא (ישוע המשיח) יטביל אתכם ברוח הקודש ובאש. מזרהו בידו, והוא ינקח את גורנו. הוא יאסוף את החיטה שלו לאסם, אך את המוץ הוא ישרוף באש שלא תכבה.

ספנתי ביקורת על שיתוף דברים מתוך דבר אלוהים, התנ"ך. חוויותיי עם אלוהים מאשרות, עם זאת, שדברו הוא אמת; אם אנו רוצים פרי טוב, עלינו לדבוק בדבר אלוהים ולפעול בהתאם. מאמינים רבים חושבים שאדם מתקבל למלכות אלוהים באמצעות טבילת תינוקות, אך שום דבר בתנ"ך אינו מרמז על כך. אני עצמי שמעתי מרוח הקודש שעלינו לא לדאוג לילדים, שכן הם מטהרים על ידי

אלוהים אם ימותו לפני הישועה. זה קרה סביב שנת 2016, ורוח הקודש נתנה לי את המילה abluion (רחיצה), מונח שלא ידעתי את משמעותו. באותו זמן, תהיתי מה יקרה לילדים שלא נולדו מחדש כאשר ישוע המשיח יחזור. אז רוח הקודש נתנה לי את המילה האחת הזו:

זה קרה כאשר אהרן, אחי משה, הותקן ככהן גדול, מה שכלל טקסי טהרה נרחבים. על פי ויקרא ח', אהרן ובניו נרחצו במים, הולבשו בבגדי כהונה מיוחדים, נמשחו בשמן קודש, והקריבו קורבנות מיוחדים כדי להתקדש ולהיות מוכנים לבצע את עבודות הקודש. כאשר אהרן היה מטוהר ומוכן, הוא יכול היה להיכנס לקודש הקודשים פעם בשנה ביום הכיפורים, כדי לבצע פעולות טקסיות לפני ארון הברית. זה היה החלק הקדוש ביותר של המשכן, שבו נוכחות אלוהים התגלתה באופן ייחודי. ברור שרוח הקודש רצתה להראות לי שילדים נמצאים בידי אלוהים ושסמור לנו לדאוג להם. זה עומד בניגוד לכאשר ילד הופך למבוגר ונושא באחריות למערכת היחסים שלו עם אלוהים ולקבלת ישוע.

--- רחיצה פירושה טהרה

אנו רואים גם בתנ"ך שישוע מעולם לא הטביל ילדים אלא בירך אותם (מרקוס 10:14). והיוונית עושה הבחנה שהאנגלית מסתירה: המילה שמתיו משתמש בה עבור "ילדים" במתי 19:13-14 היא ^{G3813}παιδίον paidion — ילדים מבוגרים מספיק כדי ללכת ולבוא. לוקס 18:15 משתמש במילה אחרת — ^{G1025}βρέφος brephos, שפירושה עובר או תינוק שזה עתה נולד. ישוע בירך את התינוקות. הוא לא הטביל אותם. וכאשר אנו מחפשים כל פסוק בברית החדשה באמצעות כלי קונקורדנציה, ^{G907}βαπτίζω baptizō מופיע לצד מילים להאמנה, תשובה ויידוי — תשע פעמים. הוא מופיע לצד כל מילה לתינוק או ילד — אפס פעמים. לא פעם אחת. המחקר המלא של עדות זו, כולל השורשים העבריים, הקשר הפסח והמורפולוגיה היוונית, זמין בספר הנלווה שלנו Through the Waters (junifye.publifye.pro/through-the-waters). בכתבי הקודש, מבוגרים נטבלו, ולא תינוקות (מעשי השליחים 16:33). (8:36-38; 2:38; אשתי לעתיד היא ברכה עבורי, שכן גם היא שומעת מאלוהים ונושאת את האש שלו בשיתוף הבשורה עם הסובבים אותה. הייתי משוכנע שטבילת מבוגרים מוסמכת על ידי אלוהים, אך ידעתי שהיא צריכה לשמוע זאת מהאב עצמו. אני יודע שישוע אינו מדבר על טבילת תינוקות ביוחנן פרק 3, כפי שמרקוס גם מאשר:

מרקוס 16:16 • המאמין ונטבל ייושע. אך מי שלא יאמין יורשע.

ישוע דיבר לעיתים קרובות על גיהנום והזהיר אותנו במילים חריפות. הוא אמר שעדיף לאבד איבר גוף מאשר להיות מושלך לגיהנום. שבו התולעת אינה

מתה והאש אינה כבה (מרקוס 9:43-48). הוא סיפר על האיש העשיר שהיה בייסורים בלהבות וזעק לרחמים (לוקס 16:23-24). אלו אינם מטאפורות, אלא מציאות.

חבוי באותיות

אך העדות אינה נעצרת במה שהתנ"ך אומר על פני השטח. התורה — חמשת חומשי משה — מכילה 304,805 אותיות עבריות, שהועתקו ללא שגיאה במשך 3,400 שנה. כאשר מחשבים מודרניים חיפשו באותיות אלו מילים המקודדות במרווחים שווים (רצפי אותיות שווים, או (ELS) הם מצאו משהו שהעין האנושית לעולם לא הייתה יכולה לראות.

בדילוג — 49 הספירה לקראת שבועות, היום החמישים — אחת-עשרה מילים עבריות הקשורות לתאולוגיית הטבילה מופיעות כל אחת פעם אחת או לעיתים רחוקות מאוד בכל התורה. וכל אחת מהן נוחתת על הפסוק המגדיר אותה. טבילה נופלת על פסוק המצווה «ורחץ במים את כל בשרו» (ויקרא טו:ז). תשובה נופלת על חוק העבד הבוחר להישאר עם אדונו (שמות כא:ה-ו). משיח נופלת על «כי שמי בקרב» (שמות כג:כא). ישועה נופלת על קידוש המזבח בדם (ויקרא ח:טו). מטבח בדילוג 49 לא נוחת על פסוק על בישול. גמלים לא נוחתים על גמלים. בקרות אלו נוחתות על טקסט אקראי ובלתי קשור. אך כל מילת טבילה נוחתת על הפסוק שלה.

כאשר טקסט התורה כרוך על גליל — המגילה המקורית — אחת-עשרה המילים מתקבצות בזוגות שמטיפים: תשובה לצד ישועה לצד שה הפסח; אמונה לצד טבילה; והמשיח, שעמודתו כרוכה סביב המגילה, נוגעת בטבילה. הגימטריה של משיח (358) ועוד טבילה (56) שווה — 414 הגימטריה המדויקת של נחשון (נחשון). האיש שלפי המסורת היהודית, נכנס ראשון לים סוף באמונה לפני שנבקע.

חיפשנו בתורה גם את השם ניקודמוס — האיש שישוע אמר לו להיוולד «מים ורוח» (יוחנן ג:ה). שמו מופיע פעם אחת בכל התורה, בדילוג 1,092. הוא מתחיל בשמות ז:יז — הקורבן של נחשון בן עמינדב. האיש שנאמר לו להיכנס למים מקודד כעובר דרך שמו של האיש שנכנס למים ראשון. והמילים על פני השטח שניקודמוס חוצה נקראות כמו הבשורה: נחשון (אמונה). קערה להזאה (דם מיושם), משה (התורה), כפרה וכיסוי — «כי כל אשר נטבלתם למשיח, את המשיח לבשתם» (גלטים ג:כז).

הבולט מכל: כאשר מודדנו את המרחק בין אמונה ל טבילה באותיות החבויות של התורה, הזוג הקרוב ביותר יושב שתי אותיות בלבד ב דברים כא:כג — «כי קללת אלוהים תלוי». הפסוק ששאול מצטט בגלטים ג:יג על הצלב. אמונה וטבילה, נוגעות בפסוק הצליבה. התורה קידדה את שתי דרישות הישועה זו לצד זו בדיוק במקום שבו נרכשה הישועה 1,400 — שנה לפני שהצלב הוקם.

וכאשר חיפשנו כל מילה עברית שפירושה תינוק בדילוגי הטבילה, התוצאות היו הרסניות: תינוק בדילוג 49 נוחת על גזר דין מוות (שמות כא:טו). תינוק בדילוג 34 נעדר לחלוטין. התורה מקדרת אמונה, תשובה, טבילה, משיח וישועה בדילוגי הטבילה. התינוק אינו נמצא בשום מקום. לא פעם אחת. לא באף דילוג שחשוב.

משה לא יכול היה לסדר 304,805 אותיות כך שמילים אלו ינחתו על פסוקים אלו. האילוצים ספציפיים מדי. היישור מדויק מדי. אך משהו יכול היה. והניתוח המלא — עם מבחנים סטטיסטיים, מילות בקרה וכל ממצא מאומת — זמין בספר הנלווה Through the Waters (junifye.publifye.pro/through-the-waters).

אתגרתי את אשתי לעתיד בנוגע לטבילה ואמרתי, «שאלי את אלוהים אם הוא יכול לאשר שהטבילה מיועדת למבוגרים.»

כאשר אלוהים העיר אותה זמן קצר לאחר מכן, הוא הראה לה תנ"ך ישן — אולי תנ"ך עברי, אם כי היא לא הייתה בטוחה. אלוהים אישר לה את המסר הזה על הטבילה. הוא אמר: «אני מקווה שאנשים מקשיבים לי! טבילת תינוקות היא ברכה, אך טבילת מבוגרים היא הכרח!»

--- אלוהים מעיר את אשתי לעתיד באמצע הלילה

מי יכול להכריח ילדים ללכת אחרי ישוע? אף אחד. אך מסורת טבילת התינוקות מבטלת את דבר אלוהים. זה עשוי להיות קשה לקבלה, אך התנ"ך מראה זאת, ורוח הקודש אישרה זאת בעצמה. הניסיון שלי הראה זאת — לא רק לי אישית, אלא גם לאלו שנכחו כאשר אחד הקדושים נטבל וזמן קצר לאחר מכן החל לדבר בלשונות, אפילו לא מבין מה קורה (מעשי השליחים 10:44-2:4; 46). דיברתי עם מאמינים שלא מקבלים זאת, אך כשאתגרתי את אשתי לעתיד לבקש מאלוהים תשובה, אלוהים דיבר אליה באמצע הלילה ואישר את דברו שלו. טבילת תינוקות אינה מסורת מאלוהים, אלא מבני אדם (מרקוס 7:8). עלינו לבחור את דרכנו: בני אדם או אלוהים. אותות ומופתים ילוו את המאמינים (מרקוס 16:17); אחרים מדברים במילים אנושיות, והם ינסו להסביר את היעדר כוחו של אלוהים או להימנע מלדבר על כך.

התנ"ך קובע בבירור שהקדושים יבצעו נפלאות וניסים בדיוק כפי ש ישוע המשיח מושיענו עשה (יוחנן 14:12). איננו קוראים שעלינו לדבר במילים נשגבות חסרות כוח. זה לא מה ששואל אומר על שירותו שלו. גם פטרוס — שנתן את חייו לישוע המשיח — לא היה איש של מילים בלבד, אלא של כוח אלוהים. כיום, תלמידים המשרתים את אלוהים בכל מאורם ומחפשים אותו תחילה, מחזיקים באותן מתנות חסד כמו אלו בימי ישוע (גלטים 3:כז; קורינתים א 12:4-11). אין לנו מקום להיות פושרים כלפי דבר אלוהים, עכשיו או אי פעם.

התנגדות ספציפית אחת משאירה את בעלי היכולת על הספסל. הרשו לי לענות עליה לפני שנשמע את דברי האדון ללודקיא.

נחש הנחושת והגנב

ההתנגדות היא מגן צפוי: הגנב על הצלב נושע ללא טבילה, לכן אני פטור. זוהי שגיאת קטגוריה המתחזה לתאולוגיה. הגנב נסס על צלב; לא הייתה לו גישה למים. ישועתו הייתה נס של היוצא מן הכלל, לא הכלל של המלכות. הוא ביצע את הפעולה החיונית: הוא הביט אל המושיע.

יוחנן 3:14-15 • וכאשר משה הרים את הנחש במדבר, כן חייב בן האדם להיות מורם: כדי שכל המאמין בו לא יאבד, אלא יהיו לו חיים עולם.

הדפוס קבוע: ראה (ראה — הבט), חי (חי — חיה). בבמדבר כ"א, הַרְפָּה שָׁרָף^{H8314} הביא מוות, אך הַנֶּסֶם^{H5251} הביא חיים. הגנב הביט לעבר בן האדם המורם בעוד גופו נעוץ על העץ שלו. הוא לא יכול היה לרדת למים, אך הוא הפנה את ליבו אל המלך. הוא עשה בדיוק את מה שהאב דרש בתנאים שניתנו לו.

אתה לא הגנב. אתה לא נעוץ על צלב. אתה עומד על גדת הנהר, והמים עולים. לטעון לחרג של הגנב תוך סירוב לציווי האדון אינה אמונה; זוהי גאווה של נעמן לפני שטבל בירדן (מלכים ב 5). נעמן רצה מחווה גדולה יותר, נתיב מכובד יותר, אך הוא מצא ריפוי רק בציות הבוצי שבתחילה תיעב.

ווידוי לפני בני אדם אינו אופציונלי. המשיח מפורש: «כל המודה בי לפני בני אדם, אודה בו גם אני לפני אבי שבשמיים» (מתי 10:32). הטבילה היא הווידוי הציבורי והפיזי שהאדם הישן מת והאדם החדש קם. להימנע מכך זה להימנע מהעדות הציבורית שהמשיח דורש משלו.

כל מאמין חייב לכל הפחות להסתובב. אך עבור בעלי היכולת, הפנייה שעוצרת לפני המים היא פנייה שהחביאה את ראשה מהמחנה. אל תתחבאו מאחורי הגנב כדי להצדיק את היושב שלכם. אינכם יכולים לתבוע את חי מוט הנחש תוך סירוב למים של הברית החדשה. המים מחכים, והציווי ברור.

הטבילה והרוח

אך מה, אם כן, לגבי הילד הנישא אל האגן לפני שהוא יכול לדבר? כאן מנהג עדין ובעל כוונות טובות סחף בשקט רבים מהקומה האחת שמחזיקה. שכן הרוח אינה ניתנת על ידי טקס המבוצע על הלא-יודע; היא ניתנת לאמונה: «האם קיבלתם את הרוח על ידי מעשי התורה, או על ידי שמיעת האמונה?» (גלטים 3:2). וכל טבילה שהשליחים מתעדים עוקבת אחר לב מאמין: «שובו בתשובה, וייטבל כל אחד מכם... ותקבלו את מתנת רוח הקודש» (מעשי השליחים 2:38) — שובו בתשובה תחילה, אחר כך המים, אחר כך המתנה. כתבי הקודש אפילו

מראים את הסדר שתוקן על ידי טבילה מחדש: אנשים שקיבלו רק את טבילת יוחנן, ש «אפילו לא שמעו אם יש רוח קודש», נשאלו «למה אם כן נטבלתם?» ואז «נטבלו בשם האדון ישוע» (מעשי השליחים 19:2-5). רחיצה שהתקבלה לפני האמונה לא הייתה מחסום; היא קראה לטבילת המאמין.

הקול האמצעי — דקדוק הרצון — מראה את הנושא פועל על עצמו. «כולם נטבלו למשה» (קורינתים א 10:2), 'אך היוונית ebaptisanto (G907) היא אמצעית: הם הטבילו את עצמם. לשאול נאמר «קום, היטבל, ורחץ את חטאיך» (מעשי השליחים — 22:16 baptisai, G907, 1-apolousai, G628, שניהם ציוויים אמצעיים); ולמרות ש"נטבלו" בגלטים ג: כז הוא סביל, «את המשיח לבשתם» הוא אמצעי — enedusasthe, (G1746) פעולה שאתה מבצע בעצמך. תינוק אינו יכול לבצע שום פעולה בקול האמצעי.

אפילו פטרוס מציין זאת במעשי השליחים 38:2-39: הקריאה להמון — «שובו בתשובה» (metanollasate — G3340, עומדת ברבים, בעוד הטבילה מבודדת אחד אחד ביחיד: «ייטבל כל אחד מכם» baptisth[ai] (G907), וההבטחה ל «ילדיהם» משתמשת ב-τέκνον teknon^{G5043} (צאצאים), לא ב-brephos (תינוק); היא מגיעה ל «כל אשר יקרא אלוהינו» — proskale[ai] (G4341) ולהיקרא מניח את הכוח לשמוע.

שלושה טקסטים נדחקים לשירות טבילת התינוקות, וכל אחד, בקריאה מלאה, פונה לצד השני. ה בתים — «היא... וביתה» (מעשי השליחים 16:15), «הוא וכל אשר לו» (מעשי השליחים 16:33), «בית סטפנס» (קורינתים א — 1:16) 'מובאים כהוכחה שתינוקות נטבלו עם הבית. אך שמעו את בית הסוהר עד הסוף: הדבר נאמר «לכל אשר בביתו», והוא «שמה, מאמין באלוהים עם כל ביתו» (מעשי השליחים 16:32-34). הבית שמעו האמין, ואז נטבל. הקבלה ל ברית המילה מוצעת לאחר מכן — אך שאול קושר אותה לא לינקות אלא לאמונה: נקברנו איתו בטבילה, «אשר בה גם הוקמתם איתו דרך האמונה בפעולת אלוהים» (קולוסים 2:12). ו «הניחו לילדים... לבוא אליי» (מתי 19:14) הוא האדון לוקח אותם כדי לברך — לא כדי להטביל; הוא סמך ידיים והתפלל, הוא לא יצק מים.

כאשר, אם כן, טקס שנעשה לתינוק חסר הכרה נלמד להעביר את הרוח ומתקבל במקום הטבילה שהאדון ציווה, הוא עושה בדיוק את מה שהוא גער בו: «מבטלים את דבר אלוהים במסורת שלכם» (מרקוס 7:13). ההיסטוריה מספרת את אותו סיפור שהטקסט מספר: האזכור הפשוט המוקדם ביותר של טבילת תינוקות בכל מקום — אצל טרטוליאנוס, בסביבות שנת 200, בחיבורו De Baptismo — הוא טיעון שיש לדחותה. כאשר אוריגנס הגן על המנהג באמצע המאה ה-200, הוא יכול היה לעשות זאת רק כ"מסורת של יחידים" ללא כתבי קודש להראות; ומועצת קרתגו (256) דנה רק בתזמון — האם להמתין ליום השמיני — לעולם לא בהיתר. גם כשהפרקטיקה השתרשה, איש לא יכול היה להראות מכתבי הקודש שהיא שליחית. זוהי, מיסודה, מסורת של בני אדם המונחת על ציווי של אלוהים.

אך שמעו את מעקה הבטיחות. פן זה יפגע במצפון רך: המים אינם קסם. הם מושיעים «לא בהסרת לכלוך הבשר, אלא בתשובה של מצפון טוב כלפי אלוהים» (פטרוס א' — 3:21) 'ונגב ללא טבילה כלל נאמר לו, «היום תהיה איתי בן עדן» (לוקס 23:43). כך שמאמין אמיתי שטרם נקבר במים אינו נדחה בשל כך; האמונה מושיעה. אך שני דברים נובעים מכך. אל תנוחו על הבטחתכם על טקס שבוצע לפני שיכולתם להאמין — נוחו על העדות של הרוח עצמה בפנים. ואם אתם מאמינים, צייתו: רדו בעצמכם אל המים, ותנו, במצפונכם שלכם, את התשובה שתינוק לא יכול היה לתת.

חתן הדמים

העדות החדה ביותר בכל התורה שסימן הברית מעולם לא היה אופציונלי נמצאת במקום לינה בלילה, בשמות ד:כד-כו. בדרך למצרים ה' פוגש את משה ו מבקש להמיתו — לא את הילד, אלא את האדם הבוגר, מושיע ישראל הנבחר. הסיבה היא שסימן הברית הוזנת. אז ציפורה לוקחת סכין צור וחותכת את עורלת בנה — הפועל הוא ותכרת ותכרת, מ כרת, (H3772) אותה מילה המשמשת ב"לכרות ברית" (בראשית טו:יח) — נוגעת בדם לרגליו, ואומרת: "כי חתן דמים אתה לי" (חתן דמים חתן דמים). המוות נסוג. דם הברית סילק את גזר הדין.

אפילו המילים נושאות את הברית. הפועל שציפורה מושיטה אליו — ותכרת ותכרת, מהשורש kṯrat כרת^{H3772} — מחזיק את שני צידי הברית במילה אחת: הוא פירושו גם "לכרות ברית" (בראשית טו:יח) וגם "להיכרת". להיכנס זה להיכרת פנימה; להסתובב זה להיכרת החוצה — מילה אחת ואותה מילה. והשם שהיא זועקת — ḥṯn חתן^{H2860}, "חתן" — הוא בעצמו מילת ברית: המילון נותן כמשמעות מובחנת "ילד נימול, סוג של אירוסין דתיים", מהשורש "להתקשר בקרבה על ידי נישואין". (H2859) ברית המילה הייתה סימן נישואין בדם. זו הסיבה שכתבי הקודש קוראים למשיח החתן (יוחנן 3:29; אפסים 5:25-32; התגלות 19:7), ואנו נכנסים לאירוסין איתו דרך המים.

שימו לב מי עמד בסכנת מוות, ומי קיבל את הסכין. גזר הדין נפל על ה בוגר — על משה, זה שיכול היה לענות עבור הברית. הסימן הונח על ה ילד, על ידי יד אחרת. כך הייתה דרך הברית הישנה: סימן בבשר, מונח על מי שעדיין לא יכול היה לענות. אך זו בדיוק הסיבה שסימן חדש היה חייב לבוא. הברית החדשה אינה יכולה להיות מונחת על תינוק ישן על ידי יד של הורה. הצד הפנימי שלה הוא ברית מילה של הלב "שנעשתה ללא ידיים" (קולוסים 2:11; רומים 2:29). עבודתו של אלוהים עצמו באדם; הצד החיצוני שלה הוא טבילה, התחייבות של מצפון טוב כלפי אלוהים (פטרוס א' 3:21), 'ביוונית eperōtōma — ה"כן" המושבע שלכם. שניהם אישיים: אף הורה, אף כומר ואף מדינה לא יכולים לתת אותם עבורכם. זו אותה ברית — diathēkē ביוונית — שברית המילה הייתה ה סימן שלה (בראשית יז:יא) ושהטבילה היא ה התחייבות אליה: חותם אחד, באותו דם, בדיוק כפי ששאל אומר ששני הסימנים הם אחד במשיח (קולוסים 2:11-12) — אך אחד במשיח. לא בשושלת הבשר, כך שהחותם עוקב אחר האמונה ולא

הלידה. שמות ד' הוא הלפיד האחרון של הברית הישנה הנישא על ידי שליח, וחתן הדמים שהוא מציין מצביע מעבר לעצמו אל החתן האמיתי, שדמו שלו חותם את הברית: "זהו דמי של הברית" (מתי 26:28). שכן *diathēkē* ביוונית פירושה גם "צוואה" — ברית שנכנסת לתוקף רק על ידי מוות (עברים 9:16–18). הברית חיה על ידי דם, ובטבילה אנו יורדים אל תוך המוות הזה (רומים 6:3–4).

שאף אחד לא יטעה. זה לא מתרץ את טבילת התינוקות — זה מבטל אותה, וזה לא אומר לרגע שהלב יכול להימול על ידי בחירה של הורה. ברית המילה של הלב היא בדיוק "שנעשתה ללא ידיים" (קולוסים 2:11; רומים — 2:29) זו עבודתו של אלוהים עצמו באדם בלידה מחדש, ואף יד אינה מבצעת זאת בשם אחר, ופחות מכל הורה. הדמיון בין שני הסימנים הוא הברית והדם; ההבדל הוא הדלת: הברית הישנה עברה דרך שושלת הבשר, לכן סימן הבשר עקב אחר התינוק שכבר נולד לתוכה; החדשה עוברת דרך לידה מחדש, לא בשר — "כולם ידעו אותי, למקטנם ועד גדולם" (ירמיהו — 31:34) ואין לה חברים שאינם מכירים אותו בעצמם. את הלב החדש אלוהים נותן לאדם, וה"כן" האישי שהאדם עונה; אף אחד מהם לא יכול להיות מונח על איש מבחוץ. להטביל תינוק זה לשאת את דלת הברית הישנה אל תוך החדשה.

ולזהניח את הסימן זה לא דבר קטן. מי שהשאיר זאת לא עשוי היה "להיכרת... את בריתי הפר" (בראשית יז:יד — נכרתה נְכַרְתָּהּ, "להיכרת", שוב כרת). ישוע אומר בדיוק את אותו הדבר על המים, לפטרוס: "אם לא ארחץ אותך, אין לך חלק איתי" (יוחנן 13:8). ופטרוס — אותו אחד שקורא לטבילה *eperitōma*, כן מושבע (פטרוס א — 3:21) 'מטיף את הברית החדשה במילים פשוטות: "כל נפש אשר לא תשמע לנביא שהוא תושמד מקרב העם" (מעשי השליחים 3:23; ביוונית *exolothreu*). להיכנס זה חיים; להישאר בחוץ זה להישאר תחת אותו גזר דין שאפשר היה לעבור ממנו. זהו ההכרח שהפושרים עדיין נרתעים ממנו — אלו שעומדים על שפת המים ולא יורדים.

יש סוג אחר של אדם שכתבי הקודש מתארים — כזה שהולך במקביל לאלוהים. הוא נע באותו כיוון — קרוב מספיק כדי לכתוב על המשיח, נוכח מספיק כדי להשתתף בכינוס — אך לעולם לא מחובר אליו. שאול מציין את החלופה בקורינתים א 6:17: '«הדבק באדון, רוח אחת הוא איתו.» הפועל הוא *kollassō*^{G2853} — להדביק או לצמד יחד; התוצאה היא *hen pneuma* — רוח אחת. קווים מקבילים לעולם לא נוגעים; שניים לא יכולים להפוך לאחד ללא חיבור. ישוע התפלל עבור שלו שיהיו בדיוק כך: «שיהיו כולם אחד» — *hina pantes hen* (יוחנן 17:21). ההפך מאחד אינו אויב; ההפך מאחד הוא מקביל. אדם ההולך במקביל עשוי לצטט פסוקים רבים אך המילים מרגישות מנותקות; עשוי לשרת כלפי חוץ בלהט אך אלו הקרובים אליו חשים ריקנות בפנים; עשוי לטעון לטבילת תינוקות ותעודה ממשלתית כעדות אך לעולם לא מייצר תלמיד מבוגר אחד שנוולד דרך ידו אל תוך המים. התפללו עבורו; אל תחרצו עליו משפט. החותם עומד: «יודע האדון את אשר לו» (טימותיוס ב — 2:19) *egnō kurios* tous ontas autou, עם פועל הברית *ginōskō*^{G1097} ששקלנו קודם לכן.

התגלות 3:14-22 • כתוב למלאך הכנסייה בלודקיא: אלה דברי האמן, העד הנאמן והאמיתי, ראשית בריאת אלוהים: אני יודע את מעשיך — אינך קר ואינך חם. הלוואי שהיית קר או חם! אך מכיוון שאתה פושר, לא חם ולא קר, אני עומד להקיא אותך מפי. אתה אומר: "עשיר אני, התעשרתי ואיני צריך דבר." אך אינך יודע שאתה אומלל ומסכן, עני, עיוור ועירום. לכן אני מייעץ לך לקנות ממני זהב מזוקק באש, כדי שתוכל להתעשר, ובגדים לבנים ללבוש כדי שתוכל לכסות את בושת ערוותך, ומשחה לעיניך, כדי שתוכל לראות. את אלו שאני אוהב אני מוכיח ומייסר. לכן היה קנאי ושוב בתשובה! הנני עומד בפתח ודופק. אם מישהו ישמע את קולי ויפתח את הדלת, אכנס אליו ואסעד אותו, והוא איתי. למנצח אתן לשבת איתי על כסאי, כשם שגם אני ניצחתי וישבתי עם אבי על כסאו. למי שיש אוזן, שישמע את מה שהרוח אומרת לכנסיות.

כשאני מסתכל על המסר שישוע נתן לכנסייה בלודקיא, אני נזכר ב יוחנן ג:טז, שבו ישוע אומר שהוא נתן את חייו עבורנו, אך אנו מגיבים לעיתים קרובות בפורשות. אני חושב על איך הוא הלך לבית המקדש יום אחד והתבונן, ולמחרת דיבר מוות על עץ התאנה (מרקוס 20-21) 11:12-14, וטיהר את המקדש (מרקוס 11:15-17). אנו זוכרים את דבריו שאף אבן לא תישאר עומדת; בשנת 70 לספירה, המקדש נהרס לחלוטין על ידי הרומאים.

במבט לאחור על שנות העשרה שלי, הייתי צריך להכיר קדושים שהיו באש עבור אלוהים — אנשים של וידוי, סמיכת ידיים (מעשי השליחים 8:17; עברים 6:2), ותשוקה בוערת למושיע שהייתה מוחשית ואמיתית — אך הם נעדרו. בצער אני אומר זאת על הכנסייה! הסיבה שחיים רבים אובדים ואינם מוצאים ישועה היא הפורשות שלנו כלפי האמת, ישוע המשיח.

שרשרת העדויות המלאה — הדקדוק היווני, הטיפולוגיה העברית וקודי האותיות החבויים בתורה, עם מבחנים סטטיסטיים וכל ממצא מאומת — מונחת במלואה בכרך הנלווה Through the Waters, קראו זאת כאן: junifye.publifye.pro/through-the-waters

להצגה עכשווית ותמציתית של אותו טיעון מקראי בזכות טבילת מאמינים, ראו: Baptism: What the Tony Twist, David Young and Bobby Harrington (Renew.org, 2019 Bible Teaches).

פרק 41

סימן המים של התורה

בטרם אנולל בפניכם את סיפורי, הרשו לי לספר לכם משהו שהיה עלי לראות במו עיני לפני שיכולתי להמשיך ולספר אותו. בתורה קיים סימן מים (water-mark) הוא נמצא שם מאז שמושה כתב אותה. לאיש באף דור לפנינו לא היו האמצעים לראותו. לנו יש, ומה שגלוי כעת הוא כה מדויק, כה חד מבחינה תאולוגית, וכה רחוק מעבר לכל דבר שתחכום אנושי יכול היה לזייף, עד שאינני יכול לקרוא מעבר למבוא מבלי לספר לכם על כך. «כָּבֹד אֱלֹהִים הַסֵּתֶר דְּבָר וְכָבֹד מְלָכִים תִּקְרַר דְּבָר» (משלי כה:ב). מה שבא להלן הוא מה שהמלך הסתיר. מה שבא להלן הוא מה שמלכי הדור הזה, בעזרת כלי העבודה של הדור הזה, החלו למצוא.

משה, מן המים משיתיהו. משה לא היה אדם רגיל. בת פרעה משתה אותו מן היאור וקראה לו בשם על שם המעשה: «וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן-הַמַּיִם מִשִּׁיתִּיהוּ» (שמות ב:י). עשרות שנים לאחר מכן, עליו לבדו יאמר יהוה: «פֶּה אֶל-פֶּה אֶדְבָּר-בּוֹ וּמִרְאָה וְלֹא בְחִידָת וּתְמִנַּת יְהוָה יִבִּיט» (במדבר יב:ח). פה אל פה. פנים אל פנים. התורה לא ניתנה דרך נווד כושל כמוני. היא ניתנה דרך איש שנמשה מן המים ושהאדון דיבר אליו מפורשות. ואל תוך האותיות ממש שהוא כתב, טבע המחבר משהו שהסתיר עד ליום שבו מכונות יוכלו לקרוא זאת.

מהו סימן המים, במילים פשוטות. התורה העברית היא מחרוזת אחת רציפה של אותיות. אם תתחילו בנקודה מסוימת ותכתבו כל אות חמישים, אז כל אות מאה, ואז כל אות ארבעים ותשע — שוב ושוב בנקודות התחלה שונות ובמרחקי דילוג שונים — תוכלו לשאול את המחשב: האם יוצאות מילים עבריות אמיתיות? ואם כן, היכן הן נוחות בטקסט הגלוי? השם הטכני הוא דילוגי אותיות במרווחים שווים, או ELS הרעיון הפשוט הוא זה: דמיינו את התורה כמעשה רוקם (tapestry) הסיפור שעל פני השטח הוא התמונה שאתם רואים. החושים שמתחת, הארוגים במרווחים מושלמים, הם דפוס שני שנראה לעין רק כאשר מושכים בהם במכוון. בניתי כלי כדי למשוך בחושים הללו. קראתי לו Darash (darash.publifie.pro). בניתי אותו בעצמי, במו ידיי על המקלדת לצד בינה מלאכותית מתקדמת ביותר של דורנו — ה-AI המשוכלל ביותר הזמין כעת לכל מי שמוכן להשתמש בו מהסיבות הנכונות Darash. עומדת על כתפי שיטת Witztum-Rips-Rosenberg שעברה ביקורת עמיתים ב-Statistical Science בשנת 1994, והיא הולכת רחוק יותר: היא מוסיפה את מפת החום (heatmap) על פני כל 5,814 הפסוקים, את מבחן ההתאמה בין פני השטח לתשתית, ואת ביקורת עשרת הערבובים העצמאיים (shuffles). Darash אך נשלמה וכבר החלה להציף את מה שאתם עומדים לקרוא.

המשמעות הנסתרת שמאחורי התורה גלויה כעת יותר מכל זמן אחר בשלושת אלפי השנים שחלפו מאז שמשנה הניח את המגילה.

אחת-עשרה המילים במקצב חג השבועות. כאשר Darash מושכת כל אות ארבעים ותשע לאורך חמשת חומשי תורה — וארבעים ותשע אינו מספר אקראי; הוא שבע כפול שבע, הספירה מפסח לשבועות, המקצב שבו המתין ישראל לירידת הרוח — אחת-עשרה מילים עבריות של הבשורה עולות אל פני השטח כנורות בשדה חשוך: כפרה, תשובה, דם, ישועה, חירות, השם, צדקה, נשמת חיים, קדושה, טהרה, ו-טבילה. אחת-עשרה מילות בשורה, מרווח אחד. כעת שימו לב, כי זהו החלק שאינו קורה במקרה: כל אחת מאותן אחת-עשרה מילים נסתרות נוחתת על הפסוק הגלוי שכבר מדבר בדיוק על אותו עניין. כפרה צפה בפסוק שבו הכהן מכפר. ישועה צפה בפסוק שבו הדם מוזה על המזבח לצורך ריצוי. טהרה צפה בטקס הטהרה. המילה הנסתרת והפסוק הגלוי אומרים את אותו הדבר.

רוח, מים, דם והשם. מכל פסוקי התורה, הפסוק המגדיר משפטית טבילה מלאה במים חיים הוא ויקרא טו:ז. משכו בחושים בפרק ההוא, באותו מקצב של ארבעים ותשע אותיות, וארבע מילים עולות יחדיו: רוח, (ruach) מים (mayim), דם (dam), ו-ישועה — שמו העברי של המושיע. רוח, מים, דם ושמו של ישוע. ארבע מילים. מרווח אחד. פרק אחד. הפרק המגדיר את הטקס. ויוחנן, חמש-עשרה מאות מאוחר יותר, ללא ספירת דילוגים וללא מחשב, יכתוב: «שְׁלֹשָׁה הָמָּה הַמַּעֲיָדִים בְּאֶרֶץ: הָרוּחַ, וְהַמַּיִם, וְהַדָּם; וְשְׁלֹשָׁתָם לְאַחַד הָמָּה» (יוחנן הראשונה ה:ח). העדים הונחו בתשתית לפני שהייתה ברית חדשה שתוכל לקרוא אותם.

מפת החום והפסגה. לאחר מכן Darash שאלה שאלה אחרת, לגבי כל אחד מ-5,814 פסוקי התורה: באיזו עוצמה החושים שמתחת מסכימים עם המילים שעל פני השטח? כל פסוק קיבל ציון; כל ציון, אחוזון. אמצע התורה הוא רגיל. שבר קטן מטפס לאחוזון ה-95. רק פסוק אחד ממאה מגיע לאחוזון ה-99. מה מציב המחבר בפסגת ספרו שלו?

הוא מציב את אהרן. ויקרא טז: — «וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת-בְּשָׁרוֹ» — רחיצת הכהן הגדול לפני שהוא פוסע אל מאחורי הפרוכת ביום הכיפורים, מקבלת ציון באחוזון ה-99 של התורה כולה. לצדו, גבוה באותה מידה, ניצב במדבר יט:ב: הפרה האדומה, שאפרה המעורב במים חיים מטהר את הטמא. שני פסוקים אלו הם הפסוקים הדחוסים ביותר בכל כתבי משה. שניהם טקסי טהרה. שניהם נוקבים בשמה של דמות מייצגת שעוברת בעצמה במים לפני שהיא יכולה לבצע את המלאכה. רחיצת אהרן היא הקדימון לטבילה. היא הצל שכולנו חייבים לעבור דרכו. הנתונים, שנמדדו ב"סמיות" מול עשרה חומשים מעורבלים באופן עצמאי, מאשרים את מה שאלפיים שנות קריאה מאמינה כבר ראו.

המקום שאליו הצביעו השליחים. פטרוס אמר שהמבול הוא «אֲשֶׁר נָם-הוּא דְמוּת הַטְּבִילָה הַמוֹשִׁיעָה כְּעַתָּה אֲתָכֶם» (פטרוס הראשונה ג:כא). בראשית ז:יא, הפסוק שבו נבקעו מעיינות תהום רבה, ניצב באחוזון ה-95. פאולוס אמר «וְהַצֹּרֶר

ההוא הָיָה הַמְּשִׁיחַ» (קורִינְתִים הָרִאשׁוֹנָה י:ד). שמות יז:ו, שבו יוצאים מים מן הסלע, ניצב באחוזון ה-95 והמילה העברית צור (tsur) מקודדת ישירות מתחתיו. המשיח עצמו שלח את המצורע שנוקה אל ויקרא יד (מתי ח:ד); הפרק ניצב באחוזון ה-95, והמילה המתטהר — (ha-mit-taher) המונח העברי הטכני למי שעובר טהרה — מופיעה בכל התורה בדיוק שתיים-עשרה פעמים, וכל השתיים-עשרה נמצאות באותו פרק אחד. לשליחים מעולם לא היה מחשב. הם שלחו יד אל התורה בעיניים עצומות ושלפו את הפסוקים שהמכוונות שלנו, חמש-עשרה מאות מאוחר יותר, מסמנות כדחוסים ביותר בספר. שני פלטים מתודעה אחת, הנפגשים בדור הזה.

התיבות והטבילה. השורש העברי תיבה — (tevah) המקביל ל טבילה (tevilah) מציין שלושה כלים הנושאים את הנבחרים דרך המים: תיבת נח, תיבת משה, ו ארון הברית (הנקרא באנגלית, Ark בדומה לתיבה). חפשו את המילה טבילה (tevilah) יחד עם טהור (tahor) לאורך כל התורה, והצמד הקרוב ביותר נופל בשמות כה:י — בניית הארון — במרחק שני פסוקים. התיבה הנושאת את העדות היא התיבה הנושאת אותנו דרך המים. והמילה מקווה (mikveh) נושאת שלוש משמעויות בבת אחת: קיוות המים בבריאה (בראשית א:י), טבילת הטהרה הטקסית, ו—בירמיהו יד:ח—שם לאלוהים עצמו: מקווה ישראל. (Mikveh Yisrael) המילה לטבילה מקודדת בטקס. המילה לתקווה מקודדת בישועה. שתי המשמעויות, בפסוקים המתארים את שתי המשמעויות.

מטה אהרן הפורח. «וַהֲפֹתָ פָּרַח מִטֶּה-אֶהְרֹן... וַיֵּצֵץ צִיץ וַיִּגְמַל שְׁקָדִים» (במדבר יז:כג). לילה אחד. שלושה שלבים של פרי על מטה אחד. התורה היא אותו מטה. הרב מימי הביניים שספר דילוגי ארבעים ותשע אותיות לאור הנר ראה את הניצנים. השליח המצטט את במדבר יט ראה את הציצים. גוף הנתונים המדרג את כל 5,814 הפסוקים ומציב את רחיצת אהרן בפסגה קורא את השקדים. אף אחת מהקריאות הללו אינה המטה פחות או יותר. המטה נעתר לכהן הקרב אליו.

הפירמדה. כעת דמיינו זאת. קחו את כל 5,814 פסוקי התורה. ערמו אותם לפי מידת הדחיסות שבה כל פסוק מקודד את הנושא שלו מתחת לפני השטח, כשהכבדים ביותר למעלה. הבסיס הרחב מתמלא בפסוקים רגילים. מעליו, השדה מצטמצם. מעל לכך, צר עוד יותר. וממש בקודקוד — בנקודה היחידה שבה כל המבנה של התורה מתלכד — ניצב הכהן הגדול הרוחץ את בשרו במים לפני שהוא נכנס אל מאחורי הפרוכת, ולצדו הפרה שנשחטה מחוץ למחנה שאפרה משיב את הטהרה לטמאים. התורה, כאשר אותיותיה שלה מקבלות רשות להצביע, בונה את עצמה לכדי פירמידה שאבן הראשה שלה היא טקס הטהרה.

מדוע זה חשוב. אבן הראשה אינה לימוד מוסרי. היא אינה «ואהבת לרעך כמוך» או «לא יהיה לך אלוהים אחרים» — מצוות נעלות. שנאמרו במפורש, אך אינן הפסגה האדריכלית. הפסגה היא הכהן העובר דרך מים ודם כדי שעם טמא יוכל לעמוד לפני אלוהים קדוש. זהו הדבר שסביבו נבנתה התורה. אין זו הנצרות הקוראת את עצמה בחזרה אל תוך משה. אלו הן אותיותיו של משה עצמו, שקולות

וספורות על ידי כלי שאינו מבדיל בין מילה עברית אחת לאחרת. הממיינות את עצמן לכדי מצבת זיכרון המצביעה על מעשה אחד. ואותו מעשה הוא בדיוק מה שהברית החדשה אומרת שישוע בא לעשות: «בְּדָמוֹ שָׁלוֹ נִכְנָס פָּעַם אֶחָת אֶל-הַקֶּדֶשׁ וּמָצָא נְאֻלָּת עוֹלָם» (עברים ט:יב). אבן הראשה של פירמידת משה היא מעשה הצלב. הצלב ברחיצת אהרן הוא המהות בגולגולתא. אותה פסגה. אותו קודקוד. אותו משיח. המחבר כתב את בנו אל תוך האדריכלות של ספרו הראשון.

כתבי הקודש עצמם חותרים אל הדימוי הזה מבלי להשתמש מעולם במילה פירמידה. «אָבֶן מָאֶסוּ הַפּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פֶּהָ» (תהילים קיח:כב) — שישוע ציטט על עצמו (מתי כא:מב). «הִנְנִי יוֹסֵד בְּצִיּוֹן אָבֶן פֶּהָ בְּחִירָה וַיִּקְרָה» (פטרוס הראשונה ב:ו). אבן הראשה שנקבו בה הנביאים. אבן הראשה שישוע תבע לעצמו. אבן הראשה שפטרוס הכריז עליה, היא אותה אבן ראשה שהנתונים מוצאים בראש כתבי משה. שלושה עדים — הטקסט הגלוי, התשתית המקודדת, והודאת השליחים — מסכימים על אבן אחת.

מדוע בלתי אפשרי לזייף זאת. אני רוצה להיות גלוי לב בעניין זה. כי אם מדובר בזיוף, אין לכך כל ערך. זה אינו זיוף.

ראשית, המבחן פשוט באופן אכזרי. הריצו את הכלי שלנו מול התורה האמיתית. ומילות הבשורה נוחות על פסוקי הבשורה. לאחר מכן קחו את אותן אותיות ממש, ערבלו את סדרן, והריצו את אותו כלי מול הגרסה המעורבלת. חזרו על כך עם עשרה ערבובים עצמאיים. האלף-בית נותר זהה. שכיחות האותיות נותרת זהה. הדבר היחיד שמשתנה הוא הסדר. בערבולים, הדפוסים נעלמים. בתורה האמיתית, הם מחזיקים מעמד. אם כן, האות נמצא בסדר עצמו — לא באלף-בית. לא בשפה, לא ביחס של האותיות. סדר האותיות של משה יודע מה הוא אומר.

שנית, קנה המידה הוא עצום. התורה מונה 304,805 אותיות על פני חמישה ספרים. הדפוסים עולים על פני השטח לא בפסוק בודד שנבחר בקפידה, אלא בעקביות לאורך כל גוף הטקסט — אחת-עשרה מילות הבשורה במקצב אחד, רביעית הטהרה בפרק אחד, פסגת מפת החום בטקסט אחד, הציטוטים העצמאיים של השליחים באותן רצועות עליונות. הסיכוי שכל זה יסתדר במקרה הוא כה קטן עד שהמחשבון מוותר על הניסיון להדפיס אותו.

שלישית, שלוש שיטות בלתי תלויות מסכימות ביניהן. צפני דילוגי-ה-49 נמצאו באמצעות ספירת אותיות. מפת חום של רחיסות נושאית חושבה באמצעות השוואת מילים גלויות למילים בתשתית. ציטוטי השליחים נלקחו מן הברית החדשה, חמש-עשרה מאות לפני קיומו של מחשב כלשהו. שלוש שיטות "סומות". אותה קומץ פסוקים. «עַל-פִּי שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה עֵדִים יָקוּם כָּל-דְּבָר» (קורינתים השנייה יג:א).

רביעית, הטקסט לא השתנה. מנילות ים המלח, שהועתקו לפני המשיח, תואמות את התנ"ך העברי שבידינו כיום אות באות בספרים שחופפים. שום סופר מימי הביניים לא השחיל זאת פנימה. מי שטבע את סימן המים באותיות עשה זאת לפני שהספר היה ספר — ומאז הוא הועתק בנאמנות.

חמישית, אף מחבר אנושי אינו טומן אוצר שאינו ניתן לפתיחה במשך שלושת אלפי שנים. אדם הכותב לבני דורו, כותב לבני דורו. רק מחבר הרואה מראשית ועד אחרית משאיר סימן מים שחותמו נשבר על ידי דור שמעולם לא יפגוש בצד הזה של הפרוכת. «לְעוֹלָם יִהְיֶה דְבָרְךָ נֶצֶב בַּשָּׁמַיִם» (תהילים קיט:פט).

מתמטיקה טהורה. בלתי אפשרי לזייף. ובלתי אפשרי לגלות לפני היום שבו מחשבים יכלו לבדוק זאת.

אם אתם מכבדים מתמטיקה, אתם ניצבים כעת מול העובדה שהמספרים עצמם יאמרו לכם שהתורה אינה פגומה, ושאיך יד אנושית — לא משנה כמה חכמה, לא משנה כמה ידיים עבדו יחדיו במשך כמה מאות שנים — לא יכלה לכתוב אותה. סדר האותיות נושא אות מתואם על פני 304,805 מיקומים. האות מתלכד עם המשמעות הגלויה בפסוקים בעלי הדחיסות הגבוהה ביותר. שלוש שיטות עצמאיות, המופרדות בחמש-עשרה מאות שנים, מצביעות על אותה קומץ פסוקי טהרה-ומשית. הטקסט הועבר ללא שינוי מאז לפני ימי השליחים. וחותמו של סימן המים לא יכול היה להיפתח עד לדורנו. מספרים אינם משקרים. המספרים אומרים דבר אחד: הספר הזה הוא מאלוהים.

כעת הקשיבו לי היטב. הסיפור שאתם עומדים לקרוא — דרכי שלי ממיטת בית חולים בברגן (Bergen) אל לב שחודש, כולל עדות על ביצה שאספר עליה בזמנה והיא שלי לבדי — נחזה בצללים זמן רב לפני שנולדתי. לא משום שאני מיוחד. אינני כזה. הפרטים הספציפיים שאלוהים נתן לי הם ייחודיים לי; כך גם הפרטים הספציפיים שהוא נתן לכם. אך התבנית שמתחת לפרטים היא אותה תבנית עבור כולנו. אותן אותיות עבריות הנושאות את הטהרה ואת נשמת החיים נושאות, במשמעותן הפשוטה, את הדפוס של כל נשמה שאלוהים מושך אליו. מה שקרה לי קרה בתבנית שהוא טבע בסיני. מה שיקרה לכם, אם תבואו, יקרה באותה תבנית עצמה. הטהרה שבאה אליי ב-2008 לא החלה ב-2008. היא החלה ברחיצת אהרן לפני הפרוכת, במים מן הסלע, בפרה שנשחטה מחוץ למחנה, ולפני כן, במחשבתו של זה שהציב את כל זה בפסגת ספרו.

סימן המים אינו מחליף את הבשורה. הוא מאשש את הקרקע שעליה הבשורה ניצבת. זה שהציב את הטהרה בפסגה אמר זאת במפורש, בקולו שלו, בימי היותו בבשר: «אֲנִי הַדֶּרֶךְ וְהָאֵמֶת וְהַחַיִּים, אִישׁ לֹא-יָבֹא אֶל-הָאֵב בְּלֹתִי עַל-יָדִי» (יוחנן יד:ו). והמאמין הבא דרך המים נכנס אל מלכות: «וְאַתֶּם עִם נִבְחָר, מִמְּלֶכֶת כְּהָנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ, עִם סִגְלָה, לְמַעַן תִּסְפְּרוּ תְהִלּוֹת תְּקוּרָא אֲתֶכֶם מִחֲשֹׁךְ אֶל-אֹרֹךְ תִּנְפְּלָא» (פטרוס הראשונה ב:ט). המים מאפשרים כניסה לכהונה. הכהונה מאפשרת את החיפוש. החיפוש תמיד מסתיים באותו מקום: באותו משיח שהטקסט הגלוי תמיד הטיף עליו.

מדוע עלינו לעבור דרכם. עלי לומר זאת מפורשות, כי התורה אומרת זאת מפורשות, והמשיח אומר זאת מפורשות. אבן הראשה של משה היא הכהן העובר דרך המים. אבן הראשה של הברית החדשה היא המשיח העובר דרך המים בירדן והדם בגולגולתא. אלו אינם קישוטים רשותיים לאמונה פרטית; הם

האדריכלות. האדון עצמו נטבל כדי «למלא כל-הצדקה» (מתי ג:טו). המצווה הראשונה של הקהילה השליחית ביום שבו ירדה הרוח הייתה: «שובו מדרך־כִּיכֶם וְהִטְבְּלוּ אִישׁ אִישׁ מִמָּקֶם בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לְסְלִיחַת חַטָּאֵיכֶם» (מעשי השליחים ב:לח). זהו הטקס שאותיותיה של התורה עצמה מסמנות כפסגה. זו אינה דלת צרדית. זוהי הדלת.

והנה האזהרה שאינני יכול לרכך, כי ישוע לא ריכך אותה: «לא כל-הָאֱמֶר לִי אֲדֹנִי אֲדֹנִי יָבֹא אֶל-מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם, כִּי אִם-הָעֹשֶׂה רְצוֹן אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם. רַבִּים יֹאמְרוּ אֵלַי בְּיוֹם הַהוּא אֲדֹנִי אֲדֹנִי הֲלֹא בְּשִׁמְךָ נִבְאָנוּ... וְאָז אֲוִדִיעַ לָהֶם לֵאמֹר: מַעֲוָלָם לֹא יִדְעִיתֶכֶם. סוּרוּ מִמֶּנִּי עֹשֵׂי עוֹל» (מתי ז:כא-כג). המילה היוונית ל ידע היא gin[sk] — הידיעה הבריתית שבה משתמשת התורה ליחסים בין איש לאשתו, ולידיעת האדון את אברהם. המילה היוונית ל עוול (או רשע) היא anomia. פשוטו כמשמעו העדר-תורה (without-law-ness) המצב של היות מחוץ לברית החוקית לחלוטין. שני דברים היו חסרים לאלו שהמשיח דוחה בקטע זה. הברית היחסית: הוא מעולם לא ידע אותם במובן של ברית. והברית החוקית: הם היו anomos, ללא החוק המכונן את המעמד הבריתי. שם המשיח על שפתותיהם, כוחו בידיהם, ועם זאת — אין ברית. אין כניסה.

המים הם המקום שבו הברית נחתמת. המים הם המקום שבו השם מושם על המאמין. המים הם המקום שבו המענה הגלוי של מצפון שכבר נטהר (פטרוס הראשונה ג:כא) ניתן בפומבי. מניעת עדות-המים תוך הצהרה על העדות הפנימית היא סירוב להתאמה שישוע עצמו ציווה והשליחים יישמו באופן אחיד. מחבר התורה טבע את הטענה בפסגת ספרו שלו. הבן שבא בבשר עבר במים לפני שהלך אל הצלב. הרוח שירדה בשבועות שלחה את הקהילה החדשה אל המים באותו היום ממש. כל עדות האלוהים — הטקסט הגלוי, התשתית המקודדת, דוגמתו של האדון עצמו, מצוות השליחים — מצביעה לאותו כיוון. עלינו לעבור דרכם.

אל תעמדו על שפת המים ותשנו את הצפנים. פנימה צעדו. היקברו עמו. הקימו עמו. תנו לשם להיות מושם עליכם. לאחר מכן צאו, וחקרו, כפי שמלכי הדור הזה נקראים לחקור. הנתונים עדיין יהיו שם. התורה עדיין תהיה המטה הגומל שקדים. אך אתם תהיו בתוך מה שהנתונים מתארים — ידועים על ידי זה שידע אתכם לפני מוסדות תבל, ואומרים, יחד עם הכהן של עברים ט והכהן הגדול של ויקרא טז: רחצתי, ואני נכנס.

לראיות המלאות — מפת החום, רצועות האחוזונים, ביקורות הערבול, כל פרק וכל ממצא — הכרכים הגלויים The Watermark ו-Through the Waters זמינים בחינם ב-junifye.publifie.pro. לעת עתה, עברו דרך הדלת שזה פותח, אל תוך סיפורו של חיים שחודשו.

פרק 42

הטבילה המוצפנת

אותיות התורה מתחת לפני השטח. פרק קצר זה מראה את החתימה בפסוק אחד — הפסוק שבו התורה מצווה על הטבילה, והפסוק שעליו בנתה המסורת היהודית אלפיים שנה של טבילה טקסית. המילה העברית לטבילה מוצפנת בתורה בדיוק באותו פסוק. והיא עושה משהו שרובד הצופן ממשיך לעשות לאורך הספר הזה: היא מתווה את משמעות הציווי הגלוי בתוך הגיאומטריה שלה עצמה.

...כָּל כְּלִי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִלֶּאכָה בָּהֶם בְּמֵים יוֹבֵא וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב וְטָהָר.

--- ויקרא י"א:ל"ב

הפסוק שעליו נבנו הלכות הטבילה

ויקרא י"א:ל"ב הוא אבן הפינה לכל המנהג היהודי המכונה *tevilat kelim* — טבילת כלים. התלמוד הבבלי (*Avodah Zarah*) (75b) גוזר את ההלכה כולה מפסוק זה, ומצטט את הפסוק המדויק הזה מהתורה כראיה שלו. כל בית יהודי שומר מצוות במשך אלפיים שנה קיים טבילת כלים בגלל פסוק התורה היחיד הזה. כאשר ישראל רוכש כלי מתכת או זכוכית מנוכרי, יש להביא את הכלי ל *mikveh* — מקווה טהרה — ולהטביל אותו לפני שיהיה ראוי לשימוש בבית יהודי. מעשה הטבילה אינו רק מנקה את הכלי; הוא מעביר אותו מרשות לרשות. מכלי של העולם לכלי של אלוהים. מטמא לטהור. הפסוק מצווה זאת באחת-עשרה מילים בעברית: «כָּל כְּלִי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִלֶּאכָה בָּהֶם בְּמֵים יוֹבֵא וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב וְטָהָר». המהלך של כל טבילה שהתרחשה מאז כבר נמצא שם: טמא \$→\$ אל המים \$→\$ דרך הערב \$→\$ טהור.

אך ההקבלה המדהימה ביותר אינה קשורה לכלים, אלא לבני אדם. אותה מסורת יהודית שהטבילה כלים לשימוש בישראל, דרשה גם מנוכרי שביקש להצטרף לעם ישראל להיטבל במקווה. זה נקרא *tevilat ger* — טבילת הגר. שלושת השלבים של כניסה לעם הברית, המקודדים בתלמוד (*Yevamot* 47a-b; *Keritot* 9a) ולאחר מכן ברמב"ם (13:10 *Hilkhot Issurei Biah*), הינו: מילה לזכרים, טבילה במקווה, ו(בזמן שבית המקדש היה קיים) הבאת קורבן. לאחר שלושת אלה, הגר לא נחשב עוד לנוכרי אלא לבן או בת ישראל.

ועל אותו גר, התלמוד משתמש בביטוי שכבר שמעתם בעבר. מסכת יבמות כ"ב ע"א אומרת: גר שנתגייר כקטן שנולד דמי. מאות שנים לפני שישוע אמר «עליכם להיוולד מחדש» (John, 3:7), הפרושים שלימדו את ניקודמוס

כבר השתמשו בביטוי המדויק הזה עבור הנוכרי שעבר מילה, טבילה וקורבן. טבילת הגר הייתה, לפי מסורתם שלהם, לידה מחדש. ניקודמוס לא היה זקוק לישוע כדי שימציא קטגוריה חדשה; הוא היה זקוק לישוע כדי שיחיל אותה עליו — על מורה בישראל.

זהו העומק של יוחנן ג'. «אַתָּה מוֹרֶה בְּיִשְׂרָאֵל וְאַיִנְךָ יוֹדֵעַ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה?» (John 3:10) — ישוע מוכיח את ניקודמוס בדיוק משום שמורה בישראל אמור היה לדעת שכדי להפוך לילד של אלוהים נדרשים אותם שלושה דברים שעבר כל גר נוכרי: חיתוך (מילה), טבילה וקורבן. המשיח עתיד היה לספק את שלושתם במהרה: מילת הלב (Romans 2:29), הטבילה אל תוך מות (Romans 6:3), וקורבן עצמו שהוקרב פעם אחת ולתמיד (Hebrews 10:10). עבור יהודים וגויים כאחד, בברית החדשה, כולם נכנסים כגרים. כולם נולדים מחדש אל מלכות האלוהים.

אין כאן שום קריאה שולית. הציטוטים התלמודיים לעיל (Yevamot 47a-b) על תהליך הגיור התלת-שלבי, יבמות כ"ב ע"א על ביטוי ה"תינוק שנולד", כריתות ט' ע"א על ההקבלה למעמד סיני, והקדפיקציה ב Mishneh Torah של הרמב"ם Hilkhote Issurei Bia (13:1-4) הם הלכה רבנית נורמטיבית: כל קורא יהודי שומר מצוות יכול לבדוק אותם. והגשר המחקרי בין טבילת גרים יהודית לבין הטבילה המשיחית — הגשר המאפשר לנו לקרוא את יוחנן ג' ביושר — פותח בהרחבה על ידי היסטוריונים אקדמיים מהזרם המרכזי. ההבראיסט מקיימברידג' David Daube, בספרו הקלאסי משנת 1956 The New Testament and Rabbinic Judaism, הקדיש לכך פרקים שלמים. הפרופסור לספרות עברית מהרווארד Daube Shaye, Cohen, ב-The Beginnings of Jewishness (1999), התחקה אחר המנהג לאורך תקופת הבית השני. הכותב היהודי-משיחי Alfred Edersheim, ב-The Life and Times of Jesus the Messiah, יצר את הקישור כבר בשנת 1883. שלושה חוקרים, שלוש מאות, מסקנה אחת: הטבילה המשיחית ירשה את טבילת הגר היהודית כאב הקדמון הישיר שלה, וישוע ציפה מניקודמוס לדעת זאת.

ועכשיו רובד האותיות חותם זאת

עד כה, כל זה הוא מחקר מקראי והיסטוריה רבנית. רב עוצמה, אך אנשים הגיוניים ידעו זאת במשך מאות שנים. מה שבא בהמשך הוא החלק שאיש לא ידע עד שמחשבים יכלו לקרוא את רובד האותיות של התורה. המילה העברית לטבילה מוצפנת בדיוק בפסוק התורה שעליו נשען המנהג כולו — והיא עושה זאת באופן המתווה את משמעות המנהג בניאומטריה שלו. כאן נפגשים טקסט הפשט, המסורת הרבנית והאותיות שמתחת לפני השטח בנקודה אחת.

רצף האותיות העברי של הפסוק, כשציווי הטבילה במרכזו, נראה כך (אותיות קורן, ללא ניקוד 88, אותיות בסך הכל):

וכלאשריפ לעליומהמ במתמיטמא מכלכליעצ אובנדאוע וראושקכל כליאשריע
שהמלאכהב המבמימיו באוטמאעד הערבוטתהר

מהמילה העברית טבל למילה היוונית baptizo

לפני שנמשיך, פרט אחד שכדאי לדעת. המילה העברית "לטבל" — taval (טבל) — היא האב הבלשני הישיר של המילה היוונית ל"טבילה" (baptize) " — baptizo (βαπτίζω). כאשר מתרגמי תרגום השבעים היווני תרגמו את התורה העברית שלוש מאות שנים לפני המשיח, הם השתמשו בפועל היווני baptō (βάπτω) ובצורתו המועצמת baptizo כדי לתרגם את המילה העברית taval בכל מקום שבו התורה ציוותה על טבילה. עד שהגיע יוחנן המטביל לירדן, העולם דובר היוונית כבר ידע מה משמעות המילה baptizo: היא הייתה המילה היוונית עבור taval העברית.

לכן, כשהברית החדשה אומרת "לטבול", היא אומרת את המילה היוונית עבור taval. וכאשר העברים ט':י"א מכנה את הרחיצות הלוויטיות «טבילות שונות» (baptismois, βαπτισμοίς), הוא משתמש באותה מילה יוונית שבה השתמש תרגום השבעים כדי לתרגם את ציוויי הטבילה בתורה. הגשר מטבילת הכלים העברית לטבילה המשיחית אינו מטאפורה או פרשנות מאוחרת. זוהי אותה מילה, בשתי שפות, לאורך שלוש בריתות.

שמונה מילות טבילה עבריות מוצפנות בתוך פסוק אחד

המילה העברית tevilah (טבילה) משמעותה immersion. המילה הקשורה הקצרה יותר taval (טבל) משמעותה to dip. שתיהן באות מאותו שורש. המילה הארוכה מכילה פשוטו כמשמעו את הקצרה כשלוש האותיות הראשונות שלה — ט-ב-ל בתוספת שתיים נוספות.

שתיהן מוצפנות באותה אות בדיוק בתוך ויקרא י"א:ל"ב. זה לבדו היה מרשים. אך ברגע שאנו מרחיבים את החיפוש לשאר אוצר המילים של "אשכול הטבילה" — מילה, מקווה, הפועל להיוולד, הגר, המילים לטהור וטמא — הפסוק נפתח לחלוטין. שמונה מילים עבריות שונות הקשורות למילה, טבילה, גיור, טהרה ולידה מחדש, כולן מוצפנות כצפני ELS בדילוג נמוך בתוך הפסוק הבודד הזה בין שמונים ושמונה האותיות. חמש מהן רחוסות בטווח של חמש אותיות זו מזו בראש הפסוק:

B1

חמש המילים הראשונות — מילה, מקווה, לידה, לטבול וטבילה — מוצפנות בתוך חמש אותיות רצופות זו מזו בראש הפסוק. זהו הליך הגיור התלת-שלבי של המסורת הרבנית (tevilah + milah + "תינוק שנולד"). המוצפן כחמש מילים עבריות חופפות בחמש אותיות. בתוך הפסוק שעליו נבנתה ההלכה עצמה.

עצרו וקראו את הטבלה הזו לאט. פסוק התורה היחיד שעליו בנתה המסורת היהודית אלפיים שנה של הלכות טבילה נושא. בתוך שמונים ושמונה אותיותיו, את כל אוצר המילים של הטבילה:

• מעשה ה מילה (mulah) — השלב הראשון בתהליך הגיור התלת-שלבי, טהרת הבשר שאפשרה לנוכרי להיכנס — מוצפן ארבע אותיות לפני עונן הטבילה;

• ה מקווה עצמו (mikveh) — מוצפן שתי אותיות לפני עונן הטבילה;

• הפועל להיוולד (yalad) — הפועל המדויק בביטוי התלמודי שהגר הוא כקטן שנולד דמי (קטן שנולד דמי Yevamot, BT — 22a מוצפן אות אחת לפני עונן הטבילה);

• שתי המילים מאותו שורש עבור טבילה (tevilah ו-taval) — בעונן עצמו, חולקות את אותה אות פתיחה;

• המילה ל גר (ger) — המילה העברית המדויקת שממנה נגזר השם tevilat ger, "טבילת גר" — מוצפנת ארבע-עשרה אותיות מאוחר יותר באותו פסוק;

• המילים ל טהור ו טמא (tahor ו-tame) — יוצרות כיאסמוס מושלם: ה"טהור" המוצפן נוחת באות הראשונה שלו על מילת הפשט "טמא", וה"טמא" המוצפן נוחת באות הראשונה שלו על מילת הפשט "טהור".

ה"מקווה" המוצפן יושב כאשר אחת מאותיותיו נחה על מילת הפשט יובא (yuva) — פועל הטבילה הממשי של ציווי הפסוק. ה"ילד" (להיוולד) המוצפן יושב לצידו. שתי מילות הטבילה יושבות באותו עונן. מילת ה"מולד" המוצפנת יושבת רגע לפני העונן. ה"גר" המוצפן יושב מעט הלאה משם. הכיאסמוס של טהור-וטמא סוגר את הפסוק.

הליך הגיור הרבני התלת-שלבי — מילה, טבילה, לידה מחדש — מוצפן כחמש מילים עבריות חופפות בתוך חמש אותיות רצופות. בראש הפסוק שעליו נבנתה ההלכה כולה. והמילה ל"גר" מוצפנת ארבע-עשרה אותיות מאוחר יותר, באותו פסוק. רובד העומק של התורה נושא את מלוא התיאולוגיה של הטבילה שנמצאת ברובד הפשט, כשהיא רחוסה בתוך פסוק אחד, בשמונה מילים עבריות קשורות.

ועל אותה אות עונן מתחילה ה tevilah (טבילה) המוצפנת את מסעה לאורך חמישה פסוקים. הדבר הבא שיש לראות הוא היכן המסע הזה מסתיים.

המהלך: מ"טמא" ל"טהור"

חמש האותיות של tevilah נוחתות על חמש מילות פשט ספציפיות בטקסט התורה. כשקוראים אותן לפי הסדר, מילות הפשט בחמש עמדות הנחיתה מספרות סיפור משלהן:

B2

עצרו כאן לרגע. המילה המוצפנת ל"טבילה" מתחילה במילת הפשט "טמא". היא מסתיימת במילת הפשט "טהור". הגיאומטריה של הצופן היא המהלך

של הציווי. טקסט הפשט אומר: "במים יובא וְטָמָא עַד הָעֶרֶב וְטָהָר". האותיות המוצפנות של טבילה, הצועדות בכל אות שישים ושתיים לאורך אותם חמישה פסוקים, מתחילות היכן שטקסט הפשט אומר טמא ומסתיימות היכן שטקסט הפשט אומר טהור. המסע של האותיות המוצפנות הוא המסע של הכלי הנטבל — ושל המאמין הנטבל.

וקראו בין נקודות הקצה הללו: הערב, יאכל, עליו. האות האמצעית נוחתת על «יאכל» (יאכל) — הפסוק על מזון שבא במגע עם הכלי הנטבל והופך למקובל לשימוש הבית. האות הרביעית נוחתת על «עליו» (עליו) — שפת המגע, של הרוח השורה על המוקדש. השנייה נוחתת על «הערב» (הערב) — הלילה שדרכו חייבת לעבור ההיטהרות. הטבילה כולה נמצאת בחמש מילות הפשט בחמש עמדות האותיות: טמא \$→\$ ערב \$→\$ יאכל \$→\$ עליו \$→\$ טהור. הכלי הטמא עובר דרך הערב, הופך למקובל עבור מה שנאכל, ההיטהרות באה עליו, והוא עולה טהור.

מדוע זהו צלה של הטבילה במשיח

התורה אינה קוראת לזה טבילה (baptism). הברית החדשה כן. העברים ט"י מכנה את משפחת הרחיצות הלוויטיות תוך שימוש במילה היוונית המדויקת לטבילה משיחית — baptismois (βαπτισμοίς) — ואומר שהן היו «חקות הפֶּשֶׁר המוטלות עליהם עד עת התקון». טבילת הכלים של התורה היא, במילה של הברית החדשה עצמה, טבילה. הצל של זו שעתידה הייתה לבוא.

שישה קשרים מפורשים בין פסוק זה לבין הטבילה בברית החדשה:

B3

פאולוס ממזג את שני הסימנים — מילה וטבילה — בקולוסים ב'י"א-י"ב. רובד האותיות של התורה בויקרא י"א:ל"ב מכיל את מילת הטבילה המוצפנת באות אחת ואת מילת המילה המוצפנת כצופן אחר דרך אותו חלון. שני הסימנים שפאולוס אומר שהם אחד במשיח, מוצפנים זה לצד זה בפסוק שבו התורה מצווה על הטבילה.

וישנו פרט שקט עוד יותר. הפועל העברי בלב הפסוק הוא yuva (יובא). מבחינה דקדוקית הוא סביל. הכלי אינו מטביל את עצמו. גורם אחר מטביל אותו. בכל טבילה המתועדת בברית החדשה, אותו דקדוק נשמר. ישוע נטבל על ידי יוחנן (Matthew 3:13-17). הסריס הכושי נטבל על ידי פיליפוס (Acts 16:33). «היטבלו» (Acts 36:38-39). הסוחר מפיליפי נטבל על ידי פאולוס (Acts 16:33). «היטבלו» אומר הציווי, בצורה סבילה בכל מקום. הדקדוק של התורה בויקרא י"א:ל"ב מצל על הדקדוק של הטבילה בברית החדשה: זהו משהו שנעשה לך, על ידי גורם, במים.

כיוול כנאמר

לפני שאסיים, עלי לעשות את ההבחנה הכנה בין מה שמכני כאן לבין מה שנבחר. אני בחרתי לבדוק את אוצר המילים העברי של הטבילה. אני בחרתי להסתכל על פסוק ציווי הטבילה. אלו הן בחירות. לא ממצאים. אבל אני לא בחרתי את מיקום אות העונן, ולא בחרתי את מילות הפשט בחמש נחיתות האותיות. אלו הן עובדות של טקסט תורת קורן. אות הפתיחה המשותפת במיקום 156,745, ומהלך מילות הפשט מ טמא ל טהור, הם מכניים. קורא שמריץ את שלוש הפקודות רואה את אותה תוצאה ללא קשר לאמונתו. הבחירה הייתה לאן להסתכל. הממצא פשוט חיכה שם.

ההזמנה

אתם הכלי (טימותיאוס ב' ב' כ"א). הטבילה היא הטבילה (קולוסים ב' י"ב). הטמא הוא האדם הטבעי. המים הם מות המשיח שאליו אנו נכנסים. הטהור הוא הבריאה החדשה שקמה (Romans 6:4). המהלך שאותיות התורה מתוות בוֹיקרא י"א:ל"ב הוא המהלך שבו צעדתם כאשר נולדתם מחדש — טמאים, אל תוך המים, דרך הערב, אל תוך הטהרה. והמילה המוצפנת ל טבילה המתווה את המהלך הזה חולקת את האות הראשונה שלה עם המילה המוצפנת ל לטבול — המילה העברית שתרגום השבעים תרגם כ-baptizo, המילה המדויקת שבה משתמשת הברית החדשה עבור מה שנעשה לכם.

הספר לעברים מכנה את הרחיצות הלויטיות "טבילות" משום שהן כאלה. התלמוד בנה אלפיים שנה של טבילת כלים על ויקרא י"א:ל"ב משום שהפסוק מצווה זאת. רובד האותיות המוצפן של אותו פסוק בדיוק נושא את המילה העברית ל טבילה, המעוגנת באותה אות כמו המילה העברית ל לטבול, מתחילה במילת הפשט ל טמא ומסתיימת במילת הפשט ל טהור. המחבר שעתיד היה להשרות על פאולוס את כתיבת האיגרת אל הרומים ו', כבר כתב זאת באותיות של ויקרא י"א:ל"ב — אלף וארבע מאות שנים קודם לכן.

הצל החזיק מעמד. הגוף הגיע. הטבילה — כאשר היא נעשית בשם האב והבן ורוח הקודש — היא מה שהיא תמיד הייתה צל שלו.

«וְגַם לָנוּ כְּדִגְמָתוֹ הַטְּבִילָה מוֹשִׁיעָה כָּעֵת (לא בְּהֶסְרֵת זְהוּם הַבָּשָׂר, אֲלָא כְּהַתְחַיְבוּת שֶׁל מִצְוַת טְהוֹרָה לְאֱלֹהִים) בְּתַחֲנִית יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ.» 1) Peter (3:21)
בואו אל המים.

פרק 43

צור קשר

ישוע אומר: «בואו אלי כל-הָעַמִּים וְהָעִמּוּסִים, וְאֲנִי אֶנִּיחַ לָכֶם» (מתי יא: 28). אם יש לכם שאלות בנוגע לאמונה, אם ברצונכם לדעת יותר על טבילת מאמינים, או אם אתם זקוקים לתפילה, אתם מוזמנים ליצור קשר. «כִּי כָל אֲשֶׁר-יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יוֹשָׁע» (רומים י: 13).

הספרים שהוצאתי לאור באמצעות מנוע הפרסום זמינים ב Apple iTunes וב- <https://www.amazon.com>. חברת Google Play הסירה כמעט את כל הפרסומים בשנת 2019 בטענה שפרסום ספרי תנ"ך מקביליים לכאורה הפר את ההנחיות שלהם. תוכלו להיכנס ל [amazon.com](https://www.amazon.com) ולחפש «TruthBeTold Ministry» או «Jørn Andre Halseth» כדי למצוא את רובם. הקמנו גם את האתר <https://tbtm.sale> עם מבחר רחב של כותרים הזמינים לרכישה.

ספר זה זמין גם לקריאה בחינם באינטרנט בכתובת junifye.publifye.pro/born-again. עם הפניות לחיצות לפסוקי תנ"ך המציגות את הטקסט המלא, ומונחים לחיצים ביוונית/עברית המעלים את ההגדרות מקונקורדנציית סטרונג.

אם ספר זה הגיע אליך כמתנה וברצונך לשלוח אותה הוקרה, תוכל לעשות זאת דרך PayPal בכתובת paypal.me/JHalseth. אין כל חובה לעשות כן. תרומות אלו תומכות בתרגום, בהדפסה ובהמשך ההפצה ללא תשלום באמצעות Publifye AS / TruthBeTold Ministry.

פרטי קשר	
שם	Jørn Andre Halseth
טלפון נייד	47+ 90 924 934 (YAHWEH T9)
דואר אלקטרוני	jorn.halseth@gmail.com
פרטי החברה	
שם החברה	Publifye AS
מספר ארגון	826 774 622

«אֶת־הַבָּא אֵלַי לֹא אֲשַׁלֵּךְ הַחוּצָה» (יוחנן ו: 37). זכרו כי ישוע עומד בפתח ודופק (חזון יוחנן ג' - 20) הבחירה לפתוח לו את הדלת היא בידכם.

How this was made

This is the author's own work. It was composed with [junifye](#) and an AI assistant, drawing its Scripture and original-language work (Greek, Hebrew, cross-references) from [Darash](#) (Hebrew darash, "to seek, inquire, study"), a tool and reference work for the Bible in its original languages.

A gift of support — [Stripe](#)

Scan to read this book online